

POLITECHNIKA WARSZAWSKA

Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

PROGRAM KSZTAŁCENIA

na kierunku

Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych

Studia stacjonarne

I stopnia

Spis treści

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW	5
II. OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA KIERUNKU	11
II.1. Zamierzone efekty kształcenia	11
II.2. TABELA pokrycia efektów kierunkowych przez efekty przedmiotowe	15
II.3. Opis procedur weryfikacji zakładanych efektów kształcenia	15
III. PLAN STUDIÓW:	16
IV. STRUKTURA PROGRAMU KSZTAŁCENIA.....	22
IV.1. PRZEDMIOTY OGÓLNE I PODSTAWOWE.....	22
IV.2. PRZEDMIOTY KIERUNKOWE	23
IV.3. PRZEDMIOTY W RAMACH DANEJ SPECJALNOŚCI KSZTAŁCENIA	25
V. OPISY POSZCZEGÓLNYCH MODUŁÓW KSZTAŁCENIA (PRZEDMIOTÓW)	28
PRZEDMIOT: ALGEBRA	29
PRZEDMIOT: ANALIZA I	32
PRZEDMIOT: MATERIAŁY KONSTRUKCYJNE.....	34
PRZEDMIOT: TECHNIKI KOMPUTEROWE	37
PRZEDMIOT: PODSTAWY ZAPISU KONSTRUKCJI Z ELEMENTAMI GEOMETRII WYKREŚLNEJ I.....	41
PRZEDMIOT: OCHRONA ŚRODOWISKA	44
PRZEDMIOT: WARSZTATY.....	47
PRZEDMIOT: CHEMIA	51
PRZEDMIOT: FIZYKA I	53
PRZEDMIOT: ANALIZA II	56
PRZEDMIOT: RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE	59
PRZEDMIOT: ELEKTROTECHNIKA I ELEKTRONIKA I.....	63
PRZEDMIOT: PODSTAWY ZAPISU KONSTRUKCJI Z ELEMENTAMI GEOMETRII WYKREŚLNEJ II.....	66
PRZEDMIOT: MECHANIKA OGÓLNA I.....	69
PRZEDMIOT: MODELOWANIE GEOMETRYCZNE	83
PRZEDMIOT: FIZYKA II	85
PRZEDMIOT: TECHNIKI KOMPUTEROWE – PRACOWNIA	88
PRZEDMIOT: MECHANIKA OGÓLNA II	90
PRZEDMIOT: WYTRZYMAŁOŚĆ MATERIAŁÓW I.....	96
PRZEDMIOT: ELEKTROTECHNIKA I ELEKTRONIKA II	100
PRZEDMIOT: PODSTAWY AUTOMATYKI I TEORII MASZYN	103
PRZEDMIOT: METROLOGIA I ZAMIENNOŚĆ.....	106
PRZEDMIOT: MECHANIKA PŁYNÓW	111
PRZEDMIOT: ZAAWANSOWANE MODELOWANIE GEOMETRYCZNE.....	114
PRZEDMIOT: MODELOWANIE I PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE.....	122
PRZEDMIOT: PODSTAWY KONSTRUKCJI MASZYN.....	124
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN I	127
PRZEDMIOT: DRGANIA MECHANICZNE	130
PRZEDMIOT: TERMODYNAMIKA	136
PRZEDMIOT: LABORATORIUM MECHANIKI PŁYNÓW	139
PRZEDMIOT: LABORATORIUM PODSTAW AUTOMATYKI I TEORII MASZYN	141
PRZEDMIOT: LABORATORIUM PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN	147
PRZEDMIOT: WYTRZYMAŁOŚĆ MATERIAŁÓW II	150
PRZEDMIOT: LABORATORIUM METROLOGII I ZAMIENNOŚCI.....	154
PRZEDMIOT: NAPĘDY ELEKTRYCZNE	158
PRZEDMIOT: SILNIKI SPALINOWE	161
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN II	165
PRZEDMIOT: PODSTAWY NAPĘDÓW HYDRAULICZNYCH I PNEUMATYCZNYCH	169
PRZEDMIOT: POJAZDY	173
PRZEDMIOT: MASZYNY ROBOCZE	176
PRZEDMIOT: LABORATORIUM TERMODYNAMIKI.....	179
PRZEDMIOT: LABORATORIUM WYTRZYMAŁOŚCI MATERIAŁÓW	182
PRZEDMIOT: METODA ELEMENTÓW SKOŃCZONYCH	185
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN.....	188
PRZEDMIOT: NAPĘDY MECHANICZNE	190
PRZEDMIOT: ROZWIĄZYWANIE KOMPLEKSOWYCH PROBLEMÓW.....	193

PRZEDMIOT: FIZYKA III.....	196
PRZEDMIOT: PODSTAWY DIAGNOSTYKI.....	200
PRZEDMIOT: UKŁADY HYDRAULICZNE I PNEUMATYCZNE.....	203
PRZEDMIOT: POMIARY WIELKOŚCI DYNAMICZNYCH.....	207
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE NAPĘDÓW MECHANICZNYCH.....	210
PRZEDMIOT: PODSTAWY EKSPLOATACJI I NIEZAWODNOŚCI.....	213
PRZEDMIOT: JAKOŚĆ W BUDOWIE MASZYN.....	216
PRZEDMIOT: PRAKTYKA ZAWODOWA.....	219
PRZEDMIOT: PRACA PRZEJŚCIOWA.....	222
PRZEDMIOT: PODSTAWY LOGISTYKI.....	224
PRZEDMIOT: PLM – PODEJŚCIE BAZODANOWE.....	227
PRZEDMIOT: SEMINARIUM DYPLOMOWE.....	230
PRZEDMIOT: PRACA DYPLOMOWA.....	232
PRZEDMIOT: KONSTRUKCJE NOŚNE.....	234
PRZEDMIOT: DŹWIGNICE.....	238
PRZEDMIOT: MASZYNY BUDOWLANE.....	241
PRZEDMIOT: OBLICZENIA WYTRZYMAŁOŚCIOWE MES W KONSTRUKCJI POJAZDÓW.....	248
PRZEDMIOT: NISKOEMISYJNE SILNIKI SPALINOWE.....	250
PRZEDMIOT: ANALIZA SZTYWNOŚCIOWO-WYTRZYMAŁOŚCIOWA KONSTRUKCJI MASZYN.....	256
PRZEDMIOT: KOMPUTEROWO WSPOMAGANE WYTWARZANIE.....	261
PRZEDMIOT: INTEGRACJA PROJEKTOWANIA I WYTWARZANIA WSPOMAGANE KOMPUTEROWO.....	263
PRZEDMIOT: CYFROWA ANALIZA SYGNAŁÓW.....	270
PRZEDMIOT: DIAGNOSTYKA WIBROAKUSTYCZNA I MONITORING.....	272
PRZEDMIOT: ELEMENTY ROBOTYKI.....	275
PRZEDMIOT: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH.....	278
PRZEDMIOT: SYSTEMY KOMPUTEROWE W KONSTRUKCJI NADWOZI.....	280
PRZEDMIOT: BADANIA POJAZDÓW.....	283
PRZEDMIOT: BUDOWA NADWOZI.....	286
PRZEDMIOT: MECHANIKA ELEMENTÓW LAMINOWANYCH.....	289
PRZEDMIOT: ANALIZA SZTYWNOŚCIOWO-WYTRZYMAŁOŚCIOWA KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH.....	292
PRZEDMIOT: PODSTAWY PROJEKTOWANIA KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH.....	296
PRZEDMIOT: UKŁADY NAPĘDOWE MASZYN ROBOCZYCH.....	300
PRZEDMIOT: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH I.....	303
PRZEDMIOT: PODWOZIA SAMOCHODÓW.....	305
PRZEDMIOT: ZAAWANSOWANE METODY PROGRAMOWANIA W ZASTOSOWANIACH INŻYNIERSKICH.....	308
PRZEDMIOT: MINIMALIZACJA DRGAŃ I HAŁASU MASZYN.....	310
PRZEDMIOT: PRAWNE UWARUNKOWANIA OCHRONY PRZED DRGANIAMI I HAŁASEM.....	312
PRZEDMIOT: AKTYWNE METODY MINIMALIZACJI DRGAŃ I HAŁASU.....	315
PRZEDMIOT: SYSTEMY MONITOROWANIA MASZYN ROBOCZYCH.....	317
PRZEDMIOT: CYFROWE ZASOBY INFORMACJI TECHNICZNEJ.....	319
PRZEDMIOT: NADWOZIA POJAZDÓW MAŁOSERYJNYCH.....	322
PRZEDMIOT: STRUKTURY ENERGOCHŁONNE W POJAZDACH.....	325
PRZEDMIOT: MODELOWANIE NUMERYCZNE NADWOZI POJAZDÓW.....	327
PRZEDMIOT: NUMERYCZNE ANALIZY STRUKTUR WARSTWOWYCH.....	330
PRZEDMIOT: MODELOWANIE GEOMETRYCZNE KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH.....	333
PRZEDMIOT: OCENA WYŁĘŻENIA WYBRANYCH ELEMENTÓW KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH.....	335
PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 1.....	338
PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 2.....	341
PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 3.....	343
PRZEDMIOT: HISTORIA TECHNIKI.....	346
PRZEDMIOT: EKONOMIA.....	348
PRZEDMIOT: WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA.....	350
Przedmiot ekonomiczno-humanistyczny 3.....	351
WYCHOWANIE FIZYCZNE 1.....	353
WYCHOWANIE FIZYCZNE 2.....	354
WYCHOWANIE FIZYCZNE 3.....	355
ZAŁĄCZNIK NR 1. MAPA REALIZACJI EFEKTÓW KIERUNKOWYCH PRZEZ PRZEDMIOTY TREŚCI KIERUNKOWYCH, OGÓLNYCH I PODSTAWOWYCH.....	357

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

- I.1. Nazwa prowadzonego kierunku studiów:** Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych.
- I.2. Poziom kształcenia:** studia I stopnia.
- I.3. Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
- I.4. Forma studiów:** studia stacjonarne.
- I.5. Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania kwalifikacji:** 210 punktów ECTS.
- I.6. Okres trwania studiów:** 7 semestrów.
- I.7. Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:** inżynier.
- I.8. Przyporządkowanie do obszaru kształcenia:** Obszar nauk technicznych
- I.9. Nazwa dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia:**
Dziedzina nauk technicznych. Dyscypliny: Budowa i Eksploatacja Maszyn, Mechanika.

I.10. Nazwy specjalności utworzonych na kierunku studiów :

- Automatyizacja maszyn roboczych.
- Konstrukcje cienkościenne.
- Maszyny robocze.
- Nadwozia pojazdów.
- Pojazdy.
- Silniki spalinowe.
- Wibroakustyka.
- Wspomaganie komputerowe prac inżynierskich.

I.11. Ogólne cele kształcenia (opis sylwetki absolwenta kierunku studiów, absolwenta specjalności):

Absolwenta studiów I stopnia prowadzonych przez Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych na kierunku „Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych” charakteryzuje:

- zaawansowana wiedza z przedmiotów podstawowych,
- interdyscyplinarne systemowe podejście do rozwiązywania problemów technicznych,
- umiejętność posługiwania się nowoczesnymi narzędziami wspomaganych komputerowo procesów: projektowania, wytwarzania, eksploatacji i recyklingu maszyn,
- przygotowanie do pracy w zespole,
- znajomość języka obcego,
- przygotowanie z zakresu ochrony środowiska związanej z eksploatacją i recyklingiem: samochodów, ciągników, pojazdów specjalnych, maszyn budowlanych i specjalnych,
- wiedza praktyczna ze zróżnicowanych praktyk realizowanych zgodnie z programem studiów.

Absolwent jest przygotowany do samodzielnego rozwiązywania problemów technicznych z zakresu projektowania, wytwarzania, bezpieczeństwa, eksploatacji i recyklingu: samochodów, ciągników, pojazdów specjalnych, maszyn budowlanych i specjalnych. Absolwenta Wydziału charakteryzuje: obszerna wiedza z przedmiotów podstawowych, interdyscyplinarne systemowe podejście do rozwiązywania problemów technicznych, umiejętność posługiwania się nowoczesnymi narzędziami komputerowo wspomagane procesu projektowania, wytwarzania, eksploatacji i recyklingu, przygotowanie do pracy w zespole, znajomość języka obcego, przygotowanie z zakresu ochrony środowiska związanej z eksploatacją pojazdów i maszyn roboczych, wiedza praktyczna z obszernych praktyk programowych. Jest zdolny do podejmowania pracy zawodowej w dużych koncernach, w przedsiębiorstwach przemysłu samochodowego, kolejowego, maszynowego, w jednostkach projektowych, badawczo-naukowych, a także w średnich i małych firmach.

Specjalność Automatyzacja maszyn roboczych

W ramach tej specjalności, na studiach I stopnia kształci się inżynierów, którzy będą posiadać wiedzę i umiejętności z zakresu:

- modelowania systemów: człowiek-maszyna-środowisko oraz doboru maszyn do stawianych zadań,
- zagadnień budowy, projektowania oraz eksploatacji maszyn roboczych w tym układów napędowych maszyn roboczych, urządzeń dźwigowych i transportu wewnętrznego, jak również ich konstrukcji i eksploatacji pod kątem efektywności i niezawodności,
- zagadnień monitorowania maszyn roboczych,
- zagadnień automatyzacji i robotyzacji procesów z wykorzystaniem maszyn roboczych i systemów transportu wewnętrznego.

Uniwersalne kompetencje zawodowe sprawiają, że absolwenci tej specjalności z powodzeniem znajdują zatrudnienie jako konstruktorzy lub specjaliści od eksploatacji maszyn roboczych i systemów transportu wewnętrznego.

Specjalność Konstrukcje cienkościenne

W ramach tej specjalności, na studiach I stopnia, kształci się inżynierów, którzy będą posiadać wiedzę i umiejętności obejmujące zakres:

- mechaniki i wytrzymałości ukierunkowanych na konstrukcje cienkościenne,
- projektowania szeroko pojętych konstrukcji cienkościennych:
 - cysterne, nadwozia pojazdów, zbiorniki, konstrukcje kratownicowe i inne,
 - cienkościenne konstrukcje stosowane w energetyce,
 - nowoczesne konstrukcje kompozytowe;
- zaawansowanej techniki modelowania i wytwarzania,
- zaawansowanej techniki analiz numerycznych,
- wykorzystania nowoczesnych systemów CAD, MES, itp.

Zarówno w okolicach Warszawy, jak i w całej Polsce, jest wiele dużych firm produkcyjnych, jak i mniejszych zakładów, które są potencjalnym miejscem pracy dla absolwentów tej specjalności. Uniwersalne kompetencje zawodowe oraz biegłość w posługiwaniu się CAD i MES, zwłaszcza umiejętność analiz struktur cienkościennych, sprawiają że absolwenci mają szeroki wachlarz firm do wyboru i nie mają problemów ze znalezieniem zatrudnienia.

Specjalność Maszyny robocze

W ramach tej specjalności, na studiach I stopnia, kształci się inżynierów, którzy opanują wiedzę i umiejętności w zakresie zagadnień:

- projektowania maszyn budowlanych, maszyn drogowych oraz dźwignic w zakresie układów napędowych i sterujących oraz konstrukcji nośnych,
- bezpieczeństwa użytkowania maszyn roboczych, zwłaszcza dźwignic,
- logistyki eksploatacji maszyn roboczych.

W rejonie Warszawy mieszczą się ośrodki naukowo-badawcze branży maszyn roboczych. Są one potencjalnym miejscem pracy dla absolwentów specjalności Maszyny robocze.

Specjalność Nadwozia pojazdów

W ramach tej specjalności na studiach I stopnia kształci się inżynierów, którzy zdobędą poszerzoną wiedzę i umiejętności w zakresie:

- budowy i rozwiązań konstrukcyjnych stosowanych w nadwoziach pojazdów,
- technologii produkcji, eksploatacji i współczesnych tendencji rozwojowych w przemyśle samochodowym,
- modelowania i obliczeń wytrzymałościowych struktury nośnej nadwozia i jej elementów, wykorzystując w tym celu programy powszechnie stosowane w przemyśle motoryzacyjnym,

- wybranych badań eksperymentalnych konstrukcji nadwozi (realizowanych również we współpracy ze specjalistycznymi instytucjami partnerskimi poza wydziałem).

Absolwenci specjalności Nadwozia Pojazdów znajdują zatrudnienie w firmach zajmujących się projektowaniem i badaniami nadwozi pojazdów samochodowych w kraju i zagranicą.

Specjalność Pojazdy

Absolwent studiów I stopnia na specjalności *Pojazdy* uzyskując stopień inżyniera mechanika posiada podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie:

- zagadnień dotyczących mechaniki ruchu pojazdów, a szczególnie przyspieszania, hamowania, ruchu krzywoliniowego i drgań,
- budowy i projektowania samochodów oraz ich podzespołów,
- budowy i projektowania taboru kolejowego,
- zastosowania programów inżynierskich do projektowania i obliczeń elementów pojazdów,
- zagadnień dotyczących bezpieczeństwa ruchu pojazdów,
- zagadnień dotyczących badań stanowiskowych i trakcyjnych pojazdów,
- zagadnień związanych z rzeczoznawstwem samochodowym.

W rejonie Warszawy mieszczą się ośrodki naukowo-badawcze branży samochodowej i kolejowej oraz wiele firm produkcyjnych i usługowych związanych z transportem drogowym i szynowym, ponadto duże zakłady transportu publicznego (autobusy, tramwaje i metro). Wszystkie te firmy i instytucje są potencjalnym miejscem pracy dla inżynierów absolwentów specjalności Pojazdy.

Specjalność Silniki spalinowe

W ramach tej specjalności, na studiach I stopnia, kształcą się inżynierów, którzy opanują wiedzę i umiejętności w zakresie:

- zagadnień budowy, projektowania oraz eksploatacji tłokowych silników spalinowych i ich podzespołów,
- zagadnień dotyczących materiałów eksploatacyjnych w motoryzacji,
- zagadnień badań stanowiskowych silników spalinowych, zasad eksploatacji oraz diagnostyki silników spalinowych,
- zagadnień budowy, eksploatacji systemów oczyszczania spalin w tym reaktorów katalitycznych i filtrów cząstek stałych.

Skupienie firm motoryzacyjnych w Warszawie i jej okolicach oraz w południowej części kraju, z wyszczególnieniem regionu bielskiego oraz na terenie województwa śląskiego, pozwala absolwentom tej specjalności na podejmowanie pracy w dużych fabrykach produkujących samochody lub ich podzespoły, przedsiębiorstwach transportowych, przedstawicielstwach koncernów samochodowych, a także małych firmach usługowych szeroko rozumianego zaplecza technicznego motoryzacji.

Specjalność Wibroakustyka

Studenci specjalności *Wibroakustyka* zdobywają niezbędną wiedzę teoretyczną i praktyczną obejmującą wszelkie zjawiska drganiowe i akustyczne zachodzące w przyrodzie i technice. Specjalność ta przygotowuje m.in. do rozwiązywania problemów technicznych związanych z ograniczaniem hałasu, drgań maszyn i urządzeń oraz minimalizacji zagrożeń wibroakustycznych środowiska pracy i środowiska zewnętrznego, a także diagnostyce technicznej maszyn.

Kształcenie w ramach tej specjalności obejmuje między innymi:

- pomiary wielkości wibroakustycznych,
- metody redukcji zagrożeń wibroakustycznych,
- diagnostyka wibroakustyczna obiektów technicznych,
- materiały dźwiękochłonne i dźwiękoizolacyjne,
- zabezpieczenia wibroakustyczne,
- elementy technik cyfrowego przetwarzania sygnałów,
- kształtowanie własności akustycznych obiektów.

Hałas i drgania mechaniczne (wibracje) należą do grupy podstawowych szkodliwych czynników fizycznych w środowisku pracy. Powodują zagrożenie dla zdrowia pracowników. Integracja z Unią Europejską krajowych uregulowań prawnych, dotyczących ochrony człowieka w środowisku życia i pracy, stwarza zapotrzebowanie na tego typu specjalistów.

Specjalność Wspomaganie komputerowe prac inżynierskich (WKPI)

W ramach tej specjalności, kształci się inżynierów, którzy będą potrafili definiować i charakteryzować cechy konstrukcyjno-technologiczne projektowanych ustrojów mechanicznych, formułować merytorycznie opracowywaną tematykę jak i proponować możliwie najlepsze rozwiązania.

Absolwenci specjalność WKPI będą potrafili zinterpretować zagadnienia związane z realizowanym projektem, opracować i zaprezentować zaproponowane rozwiązania, a przede wszystkim wykorzystywać:

- nowoczesne metody i narzędzia komputerowe systemów CAD/CAM/CAE do projektowania pojazdów, maszyn roboczych i innych urządzeń mechanicznych,
- wspomaganie komputerowe metod i technik wytwarzania w projektowaniu technologicznym, a w szczególności obrabiarek sterowanych numerycznie,
- techniki inżynierii odwrotnej w procesie projektowania, tworzenia modeli parametrycznych i druku 3D.

Absolwenci będą posiadać uniwersalne kompetencje zawodowe oraz biegłość w posługiwaniu się narzędziami komputerowymi. Będą świadomi swojej roli społecznej jaką mają spełniać w swoim otoczeniu, a także posiadać zdolności do organizowania środowiska pracy zawodowej.

12. Różnice w stosunku do innych programów o podobnie zdefiniowanych celach i efektach kształcenia prowadzących w Uczelni

W uczelni kierunek Mechanika i Budowa Maszyn (wcześniejsza nazwa kierunku) jest oferowany przez następujące wydziały:

- Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa,
- Wydział Inżynierii Produkcji,
- Wydział Budownictwa, Mechaniki i Petrochemii,
- Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych.

W zakresie podstawowych efektów kształcenia program kształcenia na Wydziale SiMR zapewne nie różni się istotnie od programów kształcenia na pozostałych w/w wydziałach. Główne różnice odnoszą się do efektów kształcenia ukierunkowanych na przemysł szeroko pojętych pojazdów i maszyn roboczych, będących głównymi 'odbiorcami' absolwentów wydziału.

Z tego względu program kształcenia na kierunku MPiMR wydziału jest znacznie rozszerzony w zakresie Fizyki o przedmioty Mechaniki płynów, Termodynamiki i Mechaniki. Znaczna część programu kształcenia odnosi się do układów napędowych maszyn i pojazdów opartych o napędy mechaniczne, elektryczne, hydrauliczne i pneumatyczne.

Nie mniej istotna część programu kształcenia odnosi się do projektowania elementów konstrukcji nośnych maszyn i pojazdów. Opiera się ona o teoretyczne podstawy analizy naprężeń, znajdując uzupełnienie w systemach do numerycznej analizy układów mechanicznych.

W programie kształcenia duża część efektów dotyczy procesu wytwarzania, bez którego znajomości trudno jest poprawnie zaprojektować elementy układów napędowych i konstrukcji nośnych maszyn i pojazdów.

II. OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA KIERUNKU

II.1. Zamierzone efekty kształcenia

Lp.	Symbol efektu kształcenia	Efekt kształcenia	*Odniesienie - symbol
Wiedza			
1	K_W01	Ma wiedzę w zakresie matematyki, obejmującą algebrę, analizę, w tym metody matematyczne i metody numeryczne pożądane w: 1) w tworzeniu i analizie modeli kinematycznych, dynamicznych punktu materialnego, zbioru punktów materialnych, ciała sztywnego, zbioru ciał sztywnych, 2) w tworzeniu i analizie modeli wytrzymałościowych, w tym uwzględnienie różnych stanów obciążenia, związków pomiędzy stanem obciążenia i odkształcenia, 3) w procesie modelowania i prowadzenia analiz konstrukcji podstawowych elementów i zespołów maszyn i ich złożeń, 4) w procesie modelowania i analizie procesów produkcyjnych i innych procesów inżynierskich.	I.P6S_WG.o P6U_W
2	K_W02	Ma podstawową wiedzę w zakresie fizyki obejmującej ruch drgający i falowy, elektrodynamikę, mechanikę relatywistyczną i kwantową, optykę falową; w zakresie chemii fizycznej obejmującej termodynamikę chemiczną, elektrochemię; w zakresie chemii organicznej obejmującej zagadnienia przerobu ropy naftowej.	I.P6S_WG.o P6U_W
3	K_W03	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę z fizyki, obejmującą mechanikę punktu materialnego i bryły sztywnej, termodynamikę, mechanikę płynów, elektryczność i magnetyzm w zakresie niezbędnym do zrozumienia podstawowych zjawisk fizycznych występujących w układach napędowych oraz elementach konstrukcyjnych maszyn i pojazdów.	I.P6S_WG.o P6U_W
4	K_W04	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie mechaniki materiałów, w tym w zakresie stanu naprężeń i odkształceń w elementach konstrukcji mechanicznych, niezbędną do prowadzenia analiz wytrzymałościowych.	I.P6S_WG.o P6U_W
5	K_W05	Zna zasady i metody konstruowania podstawowych elementów i zespołów maszyn roboczych i pojazdów oraz zna narzędzia stosowane w procesie ich projektowania.	I.P6S_WG.o P6U_W
6	K_W06	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie materiałów stosowanych w budowie maszyn i ich właściwości mechanicznych, jak również zna aspekty ekonomiczne ich stosowania.	I.P6S_WG.o I.P6S_WK P6U_W
7	K_W07	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie zasad tworzenia dokumentacji technicznej elementów oraz zespołów maszyn; zna techniki komputerowego wspomaganie tego procesu.	I.P6S_WG.o P6U_W
8	K_W08	Ma elementarną wiedzę w zakresie organizacji i prowadzenia inżynierskich procesów projektowych.	I.P6S_WG.o P6U_W

Lp.	Symbol efektu kształcenia	Efekt kształcenia	*Odniesienie - symbol
9	K_W09	Ma elementarną wiedzę w zakresie procesów technologicznych stosowanych w procesie produkcji pojazdów i maszyn roboczych, w tym w zakresie organizacji i prowadzenia procesów przygotowania produkcji.	I.P6S_WG.o P6U_W
10	K_W10	Ma podstawową wiedzę w zakresie metrologii, zna i rozumie metody pomiaru i ekstrakcji podstawowych wielkości charakteryzujących elementy i układy maszynowe, zna metody obliczeniowe i narzędzia informatyczne do analizy wyników eksperymentu.	I.P6S_WG.o P6U_W
11	K_W11	Ma podstawową wiedzę w zakresie doboru tolerancji wykonania elementów konstrukcyjnych oraz pasowania elementów współpracujących.	I.P6S_WG.o P6U_W
12	K_W12	Ma podstawową wiedzę w zakresie budowy napędów mechanicznych, elektrycznych i hydraulicznych oraz ich stosowania w budowie pojazdów i maszyn roboczych.	I.P6S_WG.o P6U_W
13	K_W13	Ma elementarną wiedzę w zakresie podstaw sterowania i automatyki, także w zastosowaniu do układów napędowych pojazdów i maszyn roboczych.	I.P6S_WG.o P6U_W
14	K_W14	Ma podstawową wiedzę w zakresie budowy maszyn i pojazdów; orientuje się w ich obecnym stanie oraz najnowszych trendach rozwojowych.	I.P6S_WG.o P6U_W
15	K_W15	Ma elementarną wiedzę w zakresie eksploatacji maszyn roboczych i pojazdów, w tym zna problemy ich oddziaływania na środowisko naturalne.	I.P6S_WG.o P6U_W III.P6S_WG
16	K_W16	Ma podstawową wiedzę w zakresie pomiarów wielkości dynamicznych, metod opracowywania wyników pomiarów i ich interpretacji.	I.P6S_WG.o P6U_W
17	K_W17	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych zagadnień dotyczących projektowania, wytwarzania i eksploatacji maszyn i pojazdów.	I.P6S_WG.o P6U_W
18	K_W18	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych zagadnień modelowania i analizy zjawisk występujących w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_WG.o P6U_W
19	K_W19	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych procesów inżynierskich występujących w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_WG.o P6U_W
20	K_W20	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych, interdyscyplinarnych i wielodyscyplinowych procesów inżynierskich w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_WG.o P6U_W
21	K_W21	Ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej; zna podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w przemyśle budowy maszyn i pojazdów.	I.P6S_WK P6U_W
22	K_W22	Ma elementarną wiedzę w zakresie ochrony własności intelektualnej i prawa patentowego.	I.P6S_WK P6U_W
23	K_W23	Ma elementarną wiedzę w zakresie zarządzania, w tym zarządzania jakością, i prowadzenia działalności gospodarczej.	I.P6S_WK P6U_W
24	K_W24	Zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości.	I.P6S_WK III.P6S_WK P6U_W

Lp.	Symbol efektu kształcenia	Efekt kształcenia	*Odniesienie - symbol
Umiejętności			
25	K_U01	Potrafi wykorzystać poznane metody i modele matematyczne, fizyczne i informatyczne do analizy i oceny działania układów mechanicznych wykorzystując w tym celu również symulacje komputerowe.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
26	K_U02	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu fizyki i chemii dla potrzeb projektowania maszyn roboczych i pojazdów a zwłaszcza ich układów napędowych i sterowania.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
27	K_U03	Potrafi wyznaczyć obciążenia powstające podczas użytkowania maszyn roboczych i pojazdów i przeprowadzić analizę naprężeń w elementach konstrukcyjnych maszyn i pojazdów posługując się metodami wytrzymałości materiałów lub metodami numerycznymi.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
28	K_U04	Potrafi dobrać odpowiednie materiały konstrukcyjne dla projektowanych elementów maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o
29	K_U05	Potrafi sformułować wymagania odnośnie procesu produkcyjnego w zakresie tolerancji wykonania, chropowatości powierzchni oraz obróbki cieplnej.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
30	K_U06	Potrafi zaprojektować prosty proces technologiczny dla elementu lub zespołu, w tym przy wykorzystaniu narzędzi komputerowych.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
31	K_U07	Potrafi korzystać z baz danych w celu dobrania odpowiednich elementów standardowych i zespołów do projektowanych zespołów maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
32	K_U08	Potrafi zaprojektować elementy i zespoły maszyn i pojazdów z uwzględnieniem zadanych kryteriów użytkowych i ekonomicznych, używając właściwych metod i narzędzi oraz uwzględniając proces technologiczny ich wykonania.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
33	K_U09	Potrafi porównać rozwiązania projektowe elementów i zespołów pojazdów i maszyn roboczych ze względu na zadane kryteria użytkowe i ekonomiczne.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
34	K_U10	Potrafi posłużyć się właściwie dobranymi środowiskami programistycznymi, symulatorami oraz narzędziami komputerowo wspomaganego projektowania do projektowania elementów i układów maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
35	K_U11	Potrafi określić zapotrzebowanie mocy maszyn i pojazdów ich układów napędowych; potrafi dobrać komponenty dla układów napędowych i dokonać analizy ich funkcjonowania.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
36	K_U12	Potrafi posłużyć się właściwie dobranymi metodami i urządzeniami umożliwiającymi pomiar podstawowych wielkości charakteryzujących układy napędowe oraz konstrukcje nośne maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U

Lp.	Symbol efektu kształcenia	Efekt kształcenia	*Odniesienie - symbol
37	K_U13	Potrafi zaplanować i przeprowadzić badania wielkości fizycznych i mechanicznych, badania elementów oraz układów mechanicznych maszyn roboczych i pojazdów oraz dokonać pomiarów podstawowych parametrów charakterystycznych dla tych układów; potrafi oszacować dokładność uzyskanych wyników; potrafi przedstawić otrzymane wyniki w formie liczbowej i graficznej, dokonać ich interpretacji i wyciągnąć właściwe wnioski.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
38	K_U14	Potrafi zaplanować proces projektowy i proces przygotowania produkcji dla nieskomplikowanych elementów maszyn, potrafi wstępnie oszacować koszty.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
39	K_U15	Potrafi wykorzystać pozyskaną wiedzę specjalistyczną w realizowanych zadaniach projektowych, zadaniach przygotowania procesów wytwarzania i eksploatacji maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
40	K_U16	Potrafi wykorzystać pozyskaną wiedzę specjalistyczną w procesach modelowania i analizy zjawisk występujących w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
41	K_U17	Potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę w zakresie specjalistycznych procesów inżynierskich występujących w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
42	K_U18	Potrafi wykorzystać wiedzę specjalistyczną w zakresie interdyscyplinarnych i wielodyscyplinowych procesów inżynierskich w budowie maszyn i pojazdów.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
43	K_U19	Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.	I.P6S_UW.o P6U_U
44	K_U20	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole; umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania; potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminów.	I.P6S_UO P6U_U
45	K_U21	Potrafi opracować dokumentację dotyczącą realizacji zadania inżynierskiego i przygotować tekst zawierający omówienie wyników realizacji tego zadania.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
46	K_U22	Potrafi przygotować i przedstawić krótką prezentację poświęconą wynikom realizacji zadania inżynierskiego.	I.P6S_UW.o III.P6S_UW.o P6U_U
47	K_U23	Posługuje się językiem angielskim lub innym języku obcym, uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie kierunku mibm w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania ze zrozumieniem instrukcji obsługi maszyn i urządzeń, narzędzi informatycznych oraz podobnych dokumentów.	I.P6S_UK. P6U_U
48	K_U24	Ma umiejętność samokształcenia się, m.in. W celu podnoszenia kompetencji zawodowych.	I.P6S_UU. P6U_U
49	K_U25	Potrafi pracować w środowisku przemysłowym wykazując dyscyplinę, odpowiedzialność i właściwy stosunek do pracy oraz przestrzegając zasad bezpieczeństwa związanego z tą pracą.	I.P6S_UW.o. P6U_U
Kompetencje społeczne			
50	K_K01	Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doksztalcania się (studia drugiego i trzeciego stopnia, studia podyplomowe, kursy) – podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	I.P6S_KK P6U_K

Lp.	Symbol efektu kształcenia	Efekt kształcenia	*Odniesienie - symbol
51	K_K02	Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje.	I.P6S_KK I.P6S_KR P6U_K
52	K_K03	Ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny, przestrzegania zasad etyki zawodowej i poszanowania różnorodności poglądów i kultur.	I.P6S_KR P6U_K
53	K_K04	Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.	I.P6S_K0 P6U_K
54	K_K05	Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy.	I.P6S_K0 P6U_K
55	K_K06	Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu – m.in. Poprzez środki masowego przekazu – informacji i opinii dotyczących osiągnięć w zakresie budowy maszyn i pojazdów i innych aspektów działalności inżyniera –mechanika; podejmuje starania, aby przekazać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały.	I.P6S_K0 I.P6S_KR P6U_K

*Oznacza odniesienie się do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji dla profile ogólnoakademickiego (symbol I) lub odniesienie się dla kwalifikacji obejmujących kompetencje inżynierskie, a także do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji.

II.2. TABELA pokrycia efektów kierunkowych przez efekty przedmiotowe

TABELA pokrycia efektów kierunkowych przez efekty przedmiotowe stanowi **Załącznik nr 1. Wszystkie efekty kierunkowe są realizowane w ramach treści przedmiotów podstawowych, kierunkowych i ogólnych.**

II.3. Opis procedur weryfikacji zakładanych efektów kształcenia

Stosowane są następujące metody weryfikacji osiągnięcia przez studentów założonych efektów kształcenia:

- ocena formująca wykonywana w trakcie trwania semestru – pisemny sprawdzian dot. omówienia/ wyjaśnienia zadanych w formie kilku pytań zagadnień, pisemny sprawdzian dot. rozwiązywania zadań, test, ocena sprawozdań z przeprowadzonych ćwiczeń laboratoryjnych, ocena projektów, ocena prezentacji, rozmowa oceniająca ustna;
- ocena podsumowująca – pisemny egzamin (dot. omówienia/ wyjaśnienia zadanych w formie kilku pytań zagadnień, pisemny egzamin dot. rozwiązywania zadań), ocena wyników pracy przejściowej;
- ocena efektów uzyskanych w trakcie realizacji praktyk studenckich – ocena przez opiekuna praktyk sprawozdania studenta z odbytej praktyki;
- ocena efektów kształcenia przeprowadzana w trakcie procesu dyplomowania – ocena pracy dyplomowej, egzamin dyplomowy.

Stosowane przez prowadzących rodzaje metod weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów kształcenia uwzględniają formę prowadzenia zajęć z danego przedmiotu (wykład, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia projektowe, seminarium). Szczegółowe informacje nt. stosowanych metod zawarte są w Karcie Przedmiotu.

III. PLAN STUDIÓW:

Semestry wspólne dla wszystkich specjalności

Semestr 1

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Analiza I	30	30	0	0	5	E/Z1
2	Algebra	30	15	0	0	4	E/Z1
3	Materiały konstrukcyjne	45	0	0	0	3	Z2
4	Techniki komputerowe	30	0	30	0	5	Z2/Z1
5	Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej I	30	0	0	15	4	Z2
6	Ochrona środowiska	30	0	0	0	2	Z2
7	Warsztaty*)	0	0	15	0	0*)	Z1
8	Chemia	30	0	0	0	2	Z2
9	Fizyka I	30	0	0	0	2	E
10	Historia techniki (HES)	15	0	0	0	1	Z2
11	Własność intelektualna(HES)	15	0	0	0	1	Z2
	RAZEM	285	45	45	1	29	

*) przedmiot o charakterze fakultatywnym, organizowany na poziomie Wydziału przez Zakłady, zaliczony na ocenę "zal" bez przyznawania punktów ECTS

Semestr 2

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Analiza II	30	30	0	0	5	E/Z1
2	Równania różniczkowe	30	30	0	0	5	E/Z1
3	Elektrotechnika i elektronika I	30	0	15	0	4	E/Z1
4	Projektowanie podstaw zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej II	0	0	0	45	3	Z1
5	Mechanika ogólna I	30	30	0	0	5	E/Z1
6	Technologia	45	0	0	0	3	Z2
7	Laboratorium materiałów	0	0	15	0	1	Z1
8	Modelowanie geometryczne *)	0	0	30	0	2	Z1
9	Fizyka II	30	0	0	0	2	Z2
10	Techniki komputerowe - pracownia	0	0	15	0	1	Z2/Z1
11	Wychowanie fizyczne 1	0	30	0	0	0	Z1
	RAZEM	195	120	75	4	31	

*) Do wyboru system CAD

Semestr 3

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Mechanika ogólna II	30	30	0	0	5	E/Z1
2	Wytrzymałość materiałów I	30	30	0	0	5	E/Z1
3	Elektrotechnika i elektronika II	15	0	15	0	2	E/Z1
4	Podstawy automatyki i teorii maszyn	30	30	0	0	5	E/Z1
5	Metrologia i zamienność	15	15	0	0	2	Z2/Z1
6	Mechanika płynów	30	15	0	0	3	Z2/Z1
7	Zaawansowane modelowanie geometryczne *)	0	0	15	0	1	Z1
8	Laboratorium technologii	0	0	15	0	1	Z1
9	Modelowanie i programowanie obiektowe	15	0	15	0	2	Z2/Z1
10	Język obcy 1	0	60	0	0	4	Z1
11	Wychowanie fizyczne 2	0	30	0	0	0	Z1
	RAZEM	165	210	60	0	30	

Semestr 4

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Podstawy Konstrukcji Maszyn	60	0	0	0	4	E
2	Projektowanie podstaw konstrukcji Maszyn I	0	0	0	30	2	Z1
3	Drgania mechaniczne	30	15	15	0	4	E/Z1
4	Termodynamika	30	15	0	0	3	E/Z1
5	Laboratorium mechaniki płynów	0	0	15	0	1	Z1
6	Laboratorium podstaw automatyki i teorii maszyn	0	0	30	0	2	Z1
7	Technologia budowy maszyn	30	0	0	0	2	E
8	Laboratorium podstaw konstrukcji maszyn	0	0	30	0	2	Z1
9	Wytrzymałość materiałów II	30	30	0	0	5	E/Z1
10	Laboratorium metrologii i zamienności	0	0	15	0	1	Z1
11	Język Obcy 2	0	60	0	0	4	Z1
12	Wychowanie Fizyczne 3	0	30	0	0	0	Z1
	RAZEM	180	150	105	30	30	

Semestr 5

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Napędy elektryczne	15	0	15	0	2	E/Z1
2	Silniki spalinowe	30	0	15	0	3	E/Z1
3	Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn II	0	0	0	30	2	Z1
4	Podstawy napędów hydraulicznych i pneumatycznych.	30	0	15	0	3	E/Z1
5	Pojazdy	30	0	15	0	3	Z2/Z1
6	Maszyny robocze	30	0	15	0	3	Z2/Z1
7	Laboratorium Termodynamiki	0	0	15	0	1	Z1
8	Lab. wytrzymałości materiałów	0	0	15	0	1	Z1
9	Metody Elementów Skończonych	15	0	30	0	3	Z2/Z1
10	Projektowanie technologii budowy maszyn	0	0	0	15	1	Z1
11	Napędy mechaniczne	30	0	0	0	2	E
12	Język Obcy 3	0	60	0	0	4	E
13	Rozwiązywanie kompleksowych problemów	15	0	15	0	2	Z2/Z1
	RAZEM	195	60	150	45	30	

SPECJALNOŚĆ: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH**Semestr 6**

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydraulicz. i pneumat.	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielk. dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploat. i niezaw./ Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	Maszyny budowlane	30	0	15	0	4	E/Z1
8	Elementy robotyki	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	Automatyzacja maszyn roboczych	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2

	RAZEM	225	0	90	105	30	
--	-------	-----	---	----	-----	----	--

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście bazodanowe	30	0	0	0	2	Z2
4	Systemy monitorowania maszyn roboczych	30	0	0	0	3	Z2
5	Cyfrowe zasoby informacji techn.	30	0	0	0	3	Z2
6	Wykład obieralny	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: KONSTRUKCJE CIENKOŚCIENNE

Semestr 6

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumatyczne	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielkości dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploatacji i niezaw. / Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	<i>Mechanika elementów laminowanych</i>	30	0	15	0	4	E/Z1
8	<i>Analiza sztywnościowo-wytrzymałościowa konstrukcji cienkościennych</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	<i>Podstawy projektowania konstrukcji cienkościennych</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	0	90	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście bazodanowe	30	0	0	0	2	Z2
4	<i>Numeryczne analizy struktur warstwowych</i>	30	0	0	0	3	E/Z1
5	<i>Modelowanie geometryczne konstrukcji cienkościennych</i>	30	0	0	0	3	Z2/Z1
6	<i>Ocena wyężenia wybranych elementów konstrukcji cienkościennych</i>	30	0	0	0	2	Z2/Z1
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: MASZYNY ROBOCZE

Semestr 6

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumatyczne	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielk. dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploat. i niezaw./ Jakość w	30	0	0	0	2	Z2
7	<i>Konstrukcje nośne</i>	30	0	15	0	4	E/Z1
8	<i>Dźwignice</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	<i>Maszyny budowlane</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	0	90	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście	30	0	0	0	2	Z2
4	<i>Układy napęd. maszyn roboczych</i>	30	0	0	0	3	Z2
5	<i>Automatyzacja maszyn roboczych</i>	30	0	0	0	3	Z2
6	<i>Wykład obieralny</i>	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: NADWOZIA POJAZDÓW

Semestr 6

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydraulicz. i pneumat.	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielk. dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploat. i niezaw./ Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	<i>Systemy komp. w konstrukcji nadwozi</i>	30	0	15	0	4	E/Z1
8	<i>Badania pojazdów</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	<i>Budowa nadwozi</i>	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	0	90	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście bazodanowe	30	0	0	0	2	Z2
4	<i>Nadwozia pojazdów małoseryjnych</i>	30	0	0	0	3	E/Z1
5	<i>Struktury energochłonne w pojazdach</i>	30	0	0	0	3	Z2/Z1
6	<i>Modelowanie numer. nadwozi pojazdów</i>	30	0	0	0	2	Z2/Z1
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: POJAZDY**Semestr 6**

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumat.	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielk. dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploatacji i niezaw. / Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	Badania Pojazdów/Układy napędowe pojazdów	30	0	15	0	4	E/Z1
8	Obl. wytrzymał. MES konstrukcji	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	Wykład obieralny	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	0	90	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście bazodanowe	30	0	0	0	2	Z2
4	Wykład obieralny	30	0	0	0	3	Z2
5	Wykład obieralny	30	0	0	0	3	Z2
6	Podwozia samochodów	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: SILNIKI SPALINOWE**Semestr 6**

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumat.	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielk. dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploatacji i niezaw. / Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	Układy napędowe pojazdów	30	0	15	0	4	E/Z1
8	Niskoemisyjne silniki spalinowe	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	Projektowanie silników spalinow.	30	15	0	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	15	75	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście	30	0	0	0	2	Z2

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
4	Wykład obieralny	30	0	0	0	3	Z2
5	Wykład obieralny	30	0	0	0	3	Z2
6	Podwozia samochodów	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: WIBROAKUSTYKA

Semestr 6

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumatyczne	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielkości dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploatacji i niezawodności / Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	Podstawy wibroakustyki maszyn	30	0	15	0	4	E/Z1
8	Cyfrowa analiza sygnałów	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	Diagnostyka wibroakustyczna i monitoring	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2
	RAZEM	225	0	90	105	30	

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście bazodanowe	30	0	0	0	2	Z2
4	Minimalizacja drgań i hałasu maszyn	30	0	0	0	3	Z2
5	Prawne uwarunkowania ochrony przed drganiami i hałasem	30	0	0	0	3	Z2
6	Aktywne metody minimalizacji drgań i hałasu	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

SPECJALNOŚĆ: WSPOMAGANIE KOMPUTEROWE PRAC INŻYNIERSKICH

Semestr 6

Lp.	Rodzaj i wymiar zajęć	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Fizyka III	30	0	0	0	2	Z2
2	Podstawy diagnostyki	15	0	15	0	2	E/Z1
3	Układy hydrauliczne i pneumatyczne	30	0	0	0	2	Z2
4	Pomiary wielkości dynamicznych	30	0	30	0	4	E/Z1
5	Proj. napędów mechanicznych	0	0	0	30	2	Z1
6	Podstawy eksploatacji i niezawodności / Jakość w BM	30	0	0	0	2	Z2
7	Analiza sztywno-wytrzymałościowa konstrukcji maszyn	30	0	15	0	4	E/Z1
8	Komputerowo wspomaganie wytwarzania	30	0	15	0	4	Z2/Z1
9	Integracja projektowania i wytwarzania wspomaganie komputerowo	30	0	15	0	4	Z2/Z1
10	Praca przejściowa	0	0	0	75	4	P
11	Praktyka zawodowa	4 tygodnie				4	Z2

	RAZEM	225	0	90	105	30	
--	-------	-----	---	----	-----	----	--

Semestr 7

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
		W	Ć	L	P		
1	Ekonomia (HES)	30	0	0	0	2	Z2
2	Przedmiot obieralny (HES)	30	0	0	0	2	Z2
3	Podstawy logistyki / PLM - podejście	30	0	0	0	2	Z2
4	Zaawans. metody progr. w zast. inż.	30	0	0	0	3	Z2
5	Wykład obieralny	30	0	0	0	3	Z2
6	Wykład obieralny	30	0	0	0	2	Z2
7	Seminarium dyplomowe	0	15	0	0	1	Z1
8	Praca dyplomowa	0	0	0	150	15	P
	RAZEM	180	15	0	150	30	

IV. STRUKTURA PROGRAMU KSZTAŁCENIA

IV.1. PRZEDMIOTY OGÓLNE I PODSTAWOWE

IV. 1.1. PRZEDMIOTY PODSTAWOWE

Lp.	Nazwa grupy przedmiotów/przedmiotu	SEMESTR	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
I.	MATEMATYKA							
I.1	Analiza I	1	30	30	0	0	5	E/Z1
I.2	Algebra	1	30	15	0	0	4	E/Z1
I.3	Analiza II	2	30	30	0	0	5	E/Z1
I.4	Równania różniczkowe	2	30	30	0	0	5	E/Z1
I.5	RAZEM		120	105	0	0	19	
II.	Chemia	1	30	0	0	0	2	Z2
III.	FIZYKA I MECHANIKA							
III.1	Fizyka I	1	30	0	0	0	2	E
III.2	Fizyka II	2	30	0	0	0	2	Z2
III.3	Mechanika ogólna I	2	30	30	0	0	5	E/Z1
III.4	Mechanika ogólna II	3	30	30	0	0	5	E/Z1
III.5	Mechanika płynów	3	30	15	0	0	3	Z2/Z1
III.6	Laboratorium mechaniki	3	0	0	15	0	1	Z1
III.7	Fizyka III	6	30	0	0	0	2	Z2
III.8	RAZEM		180	75	15	0	20	
IV	MATERIAŁY KONSTRUKCYJNE							
IV.1	Materiały konstrukcyjne	1	45	0	0	0	3	Z2
IV.2	Laboratorium konstrukcyjny	2	0	0	15	0	1	Z1
IV.3	RAZEM		45	0	15	0	4	
V.	WYTRZYMAŁOŚĆ							
V.1	Wytrzymałość materiałów I	3	30	30	0	0	5	E/Z1
V.2	Wytrzymałość materiałów	4	30	30	0	0	5	E/Z1
V.3	Laboratorium wytrzymałości	5	0	0	15	0	1	Z1
V.4	RAZEM		60	60	15	0	11	
VI.	INFORMATYKA							
VI.1.	Techniki komputerowe	1	30	0	30	0	5	Z2/Z1
VI.2.	Techniki komputerowe -	2	0	0	15	0	1	Z2/Z1
VI.3.	RAZEM		30	0	45	0	6	
VII.	ELEKTROTECHNIKA I ELEKTRONIKA							
VII.1.	Elektrotechnika i	2	30	0	15	0	4	E/Z1
VII.2.	Elektrotechnika i elektronika II	3	15	0	15	0	2	E/Z1

VII.3.	RAZEM		45	0	30	0	6	
VIII	TERMODYNAMIKA							
VIII.1	Termodynamika	4	30	15	0	0	3	E/Z1
VIII.2	Laboratorium	5	0	0	15	0	1	Z1
	RAZEM		540	255	135	0	74	

IV. 1.2. PRZEDMIOTY OGÓLNE

Lp.	Nazwa grupy przedmiotów/przedmiot	SEMESTR	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
I	Przedmioty HES							
I.1.	Historia techniki (HES)	1	15	0	0	0	1	Z2
I.2.	Ochrona środowiska	1	30	0	0	0	2	Z2
I.3.	Własność	1	15	0	0	0	1	Z2
I.4.	Ekonomia (HES)	7	30	0	0	0	2	Z2
I.5.	Przedmiot obieralny (HES)	7	30	0	0	0	2	Z2
I.6.	RAZEM		12	0	0	0	8	
II.	JĘZYKI OBCE							
II.1.	Język Obcy 1	3	0	60	0	0	4	Z1
II.2.	Język Obcy 2	4	0	60	0	0	4	Z1
II.3.	Język Obcy 3	5	0	60	0	0	4	E
II.4.	RAZEM		0	180	0	0	12	
III.	WYCHOWANIE FIZYCZNE							
III.1.	Wychowanie Fizyczne 1	2	0	30	0	0	0	Z1
III.2.	Wychowanie Fizyczne 2	3	0	30	0	0	0	Z1
III.3.	Wychowanie Fizyczne 3	4	0	30	0	0	0	Z1
III.4.	RAZEM		0	90	0	0	0	
	RAZEM		120	270			20	

IV.2. PRZEDMIOTY KIERUNKOWE

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	PODSTAWY ZAPISU KONSTRUKCJI							
1.1.	Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej I	1	30	0	0	15	4	E/Z1
1.2.	Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej II	2	0	0	0	45	3	Z1
1.3.	RAZEM		30	0	0	60	7	
2	WARSZTATY	1	0	0	15	0	0	Z1
3	PODSTAWY KONSTRUKCJI MASZYN							
3.1.	Podstawy Konstrukcji Maszyn	4	60	0	0	0	4	E
3.2.	Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn I	4	0	0	0	30	2	Z1
3.3.	Laboratorium podstaw konstrukcji maszyn	4	0	0	30	0	2	Z1
3.4.	Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn II	5	0	0	0	30	2	Z1
3.5.	RAZEM		60	0	30	30	10	
4	DRGANIA MECHANICZNE	4	30	15	15	0	4	E/Z1
5	TECHNOLOGIA							
5.1.	Technologia	2	45	0	0	0	3	Z2
5.2.	Laboratorium technologii	3	0	0	15	0	1	Z1
5.3.	RAZEM		45	0	15	0	4	

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
6	TECHNOLOGIA BUDOWY MASZYN							
6.1.	Technologia budowy maszyn	4	30	0	0	0	2	E
6.2.	Projektowanie technologii budowy maszyn	5	0	0	0	15	1	Z1
6.3.	RAZEM		30	0	0	15	3	
7	METROLOGIA I ZAMIENNOŚĆ							
7.1.	Metrologia i zamiennosc	3	15	15	0	0	2	Z2/Z1
7.2.	Laboratorium metrologii i zmiennosci	4	0	0	15	0	1	Z1
7.3.	RAZEM		15	15	15		3	
8	MODELOWANIE GEOMETRYCZNE							
8.1.	Modelowanie geometryczne *)	2	0	0	30	0	2	Z1
8.2.	Zaawansowane modelowanie geometryczne *)	3	0	0	15	0	1	Z1
8.3.	RAZEM		0	0	45	0	3	
9.	MODELOWANIE I PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE	3	15	0	15	0	2	Z2/Z1
10.	METODY ELEMENTÓW SKOŃCZONYCH	5	15	0	30	0	3	Z2/Z1
11.	PODSTAWY AUTOMATYKI I TEORII MASZYN							
11.1.	Podstawy automatyki i teorii maszyn	3	30	30	0	0	5	E/Z1
11.2.	Laboratorium podstaw automatyki i teorii maszyn	4	0	0	30	0	2	Z1
11.3.	RAZEM		30	30	30	0	7	
12.	NAPĘDY ELEKTRYCZNE	5	15	0	15	0	2	E/Z1
13.	NAPĘDY MECHANICZNE							
13.1.	Napędy mechaniczne	5	30	0	0	0	2	E
13.2.	Projektowanie napędów mechanicznych	6	0	0	0	30	2	Z1
13.3.	RAZEM		30	0	0	30	4	
14.	MASZYNY ROBOCZE	5	30	0	15	0	3	Z2/Z1
15.	PODSTAWY NAPĘDÓW HYDRAULICZNYCH I PNEUMATYCZNYCH.	5	30	0	15	0	3	E/Z1
16.	SILNIKI SPALINOWE	5	30	0	15	0	3	E/Z1
17.	POJAZDY	5	30	0	15	0	3	Z2/Z1
18.	ROZWIĄZYWANIE KOMPLEKSOWYCH PROBLEMÓW	5	15	0	15	0	2	Z2/Z1
19.	PODSTAWY DIAGNOSTYKI	6	15	0	15	0	2	E/Z1
20.	POMIARY WIELKOŚCI DYNAMICZNYCH	6	30	0	30	0	4	E/Z1
21.	PODSTAWY EKSPLOAT. I NIEZAW./ JAKOŚĆ W BM	6	30	0	0	0	2	Z2

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
22.	UKŁADY HYDRAULICZNE I PNEUMATYCZNE	6	30	0	0	0	2	Z2
23.	PRACA PRZEJŚCIOWA	6	0	0	0	75	4	P
24.	PRAKTYKA ZAWODOWA	6	4 tygodnie				4	Z2
25.	PODSTAWY LOGISTYKI / PLM	7	30	0	0	0	2	Z2
26.	SEMINARIUM	7	0	15	0	0	1	Z1
27.	PRACA DYPLOMOWA	7	0	0	0	150	15	P
	RAZEM		585	75	345	345	99*	

* Nie wliczono praktyki studenckiej

IV.3. PRZEDMIOTY W RAMACH DANEJ SPECJALNOŚCI KSZTAŁCENIA

SPECJALNOŚĆ: MASZYNY ROBOCZE

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	Konstrukcje nośne	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	Dźwignice	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	Maszyny budowlane	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	Układy napęd. maszyn	7	30	0	0	0	3	Z2
5	Automatyzacja maszyn	7	30	0	0	0	3	Z2
6	Wykład obieralny	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: POJAZDY

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	Układy napędowe pojazdów	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	Obl. wytrzymał. MES konstrukcji pojazdów	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	Wykład obieralny	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	Wykład obieralny	7	30	0	0	0	3	Z2
5	Wykład obieralny	7	30	0	0	0	3	Z2
6	Podwozia samochodów	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: SILNIKI SPALINOWE

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	Układy napędowe pojazdów	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	Niskoemisyjne silniki spalinowe	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	Projektowanie silników spalinow.	6	30	15	0	0	4	Z2/Z1
4	Wykład obieralny	7	30	0	0	0	3	Z2
5	Wykład obieralny	7	30	0	0	0	3	Z2
6	Podwozia samochodów	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	15	30	0	20	

SPECJALNOŚĆ: WSPOMAGANIE KOMPUTEROWE PRAC INŻYNIERSKICH

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	<i>Analiza sztywn.-wytrzym. konstr. maszyn</i>	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	<i>Komputerowo wspomagane wytwarzanie</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	<i>Integracja projektowania i wytwarzania</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	<i>Zaawans. metody progr. w zast. inż.</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
5	<i>Wykład obieralny</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
6	<i>Wykład obieralny</i>	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: WIBROAKUSTYKA

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	<i>Podstawy wibroakustyki maszyn</i>	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	<i>Cyfrowa analiza sygnałów</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	<i>Diagnost. wibroakust. i monitoring</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	<i>Minimalizacja drgań i hałasu maszyn</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
5	<i>Prawne uwarunk. ochrony przed drganiami i hałasem</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
6	<i>Aktywne met. minimal. drgań i hałasu</i>	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	<i>Maszyny budowlane</i>	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	<i>Elementy robotyki</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	<i>Automatyzacja maszyn roboczych</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	<i>Systemy monitorowania maszyn roboczych</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
5	<i>Cyfrowe zasoby informacji techn.</i>	7	30	0	0	0	3	Z2
6	<i>Wykład obieralny</i>	7	30	0	0	0	2	Z2
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: NADWOZIA POJAZDÓW

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Symbol rygoru
			W	Ć	L	P		
1	<i>Systemy komp. w konstrukcji</i>	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	<i>Badania pojazdów</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	<i>Budowa nadwozi</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	<i>Nadwozia pojazdów</i>	7	30	0	0	0	3	E/Z1
5	<i>Struktury energochłonne w</i>	7	30	0	0	0	3	Z2/Z1
6	<i>Modelowanie numer. nadwozi pojazdów</i>	7	30	0	0	0	2	Z2/Z1
7	Razem		180	0	45	0	20	

SPECJALNOŚĆ: KONSTRUKCJE CIENKOŚCIENNE

Lp.	Nazwa przedmiotu	SEM.	Rodzaj i wymiar zajęć				Punkty ECTS	Sym. rygoru
			W	Ć	L	P		
1	<i>Mechanika elementów</i>	6	30	0	15	0	4	E/Z1
2	<i>Analiza sztywnościowo-wytrzymałościowa</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
3	<i>Podstawy projektowania</i>	6	30	0	15	0	4	Z2/Z1
4	<i>Numeryczne analizy struktur</i>	7	30	0	0	0	3	E/Z1
5	<i>Modelowanie geometryczne</i>	7	30	0	0	0	3	Z2/Z1
6	<i>Ocena wyężenia wybranych elementów</i>	7	30	0	0	0	2	Z2/Z1
7	Razem		180	0	45	0	20	

1) Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich :

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:

- dla Specjalności Automatyzacja maszyn roboczych -118,75 punktów ECTS,
- dla Specjalności Konstrukcje cienkościenne – 118,65 punktów ECTS,
- dla Specjalności Maszyny robocze – 118,95 punktów ECTS,
- dla Specjalności Nadwozia pojazdów -118,65 punktów ECTS,
- dla Specjalności Pojazdy – 118,85 punktów ECTS,
- dla Specjalności Silniki spalinowe – 118,65 punktów ECTS,
- dla Specjalności Wibroakustyka – 118,65 punktów ECTS,
- dla Specjalności Wspomaganie komputerowe prac inżynierskich – 118,75 punktów ECTS.

2) Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu kształcenia:

74 PUNKTY.

3) Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak: zajęcia laboratoryjne i projektowe:

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne i projektowe:

- dla Specjalności Automatyzacja maszyn roboczych -92,7 punkty ECTS,
- dla Specjalności Konstrukcje cienkościenne – 94 punktów ECTS,
- dla Specjalności Maszyny robocze – 92 punktów ECTS,
- dla Specjalności Nadwozia pojazdów – 92,9 punktów ECTS,
- dla Specjalności Pojazdy – 90,1 punktów ECTS,
- dla Specjalności Silniki spalinowe – 91,1 punktów ECTS,
- dla Specjalności Wibroakustyka – 91,3 punktów ECTS,
- dla Specjalności Wspomaganie komputerowe prac inżynierskich – 92,4 punktów ECTS.

4) Minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi zdobyć, realizując moduły kształcenia oferowane na innym kierunku studiów lub na zajęciach ogólnouczelnianych:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Liczba pkt. ECTS
1	Język obcy I	4
2.	Język obcy II	4
3.	Język obcy III	4
4.	Przedmioty HES*	6*
	Razem	18

*) Dwa wykłady z grupy HES (30h, 2 ECTS) są prowadzone przez pracowników wydziału

V. OPISY POSZCZEGÓLNYCH MODUŁÓW KSZTAŁCENIA (PRZEDMIOTÓW)

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ALGEBRA		
Kod przedmiotu	1120-MB000-ISP-0102	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowy	
Grupa przedmiotów	Matematyka	
Poziom przedmiotu	Podstawowe	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	Znajomość matematyki na poziomie programu szkoły średniej.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie wybranych działów algebry liniowej i geometrii analitycznej, niezbędnych do studiowania przedmiotów kierunkowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 1	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ciało liczb zespolonych, postać algebraiczna liczby zespolonej. 2. Moduł i argument liczby zespolonej, interpretacja geometryczna. 3. Postać trygonometryczna liczby zespolonej, potęgowanie i pierwiastkowanie liczb zespolonych, wzór de Moivre'a. 4. Wielomiany w dziedzinie zespolonej, twierdzenie Bezouta, zasadnicze twierdzenie algebry. 5. Definicja macierzy, działania na macierzach. 6. Definicja wyznacznika, właściwości wyznaczników, wzór Sarrusa. 7. Macierz odwrotna. 8. Postać macierzowa układu równań liniowych, układy Cramera. 9. Rząd macierzy, twierdzenie Kroneckera–Capellego. 10. Metoda eliminacji Gaussa. 11. Krzywe stożkowe. 12. Wektory w przestrzeni, iloczyn skalarny i wektorowy, iloczyn mieszany. 	

	<p>13. Równania płaszczyzny i prostej, wzajemne położenia punktów prostych i płaszczyzn w przestrzeni.</p> <p>14. Powierzchnie stopnia drugiego.</p> <p>15. Powierzchnie obrotowe.</p> <p>16. Powierzchnie walcowe i stożkowe.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obliczanie wartości wyrażeń w dziedzinie zespolonej. 2. Wyznaczanie modułu i argumentu liczby zespolonej, interpretacja geometryczna zbiorów liczb na płaszczyźnie zespolonej. 3. Wyznaczanie postaci trygonometrycznej liczby zespolonej, potęgowanie i pierwiastkowanie liczb zespolonych. 4. Wyznaczanie pierwiastków wielomianów w dziedzinie zespolonej, 5. Rozkład wielomianów na czynniki, rozwiązywanie równań algebraicznych. 6. Wykonywanie działań na macierzach. 7. Obliczanie wyznaczników macierzy metodą rozwinięcia Laplace'a. 8. Wykorzystanie przekształceń elementarnych macierzy w procesie obliczania wyznaczników. 9. Zastosowanie wzoru Sarrusa. 10. Wyznaczanie macierzy odwrotnej. 11. Rozwiązywanie układów równań Cramera metodą wyznacznikową i macierzy odwrotnej. 12. Wyznaczanie rzędu macierzy. 13. Wykorzystanie twierdzenia Kroneckera – Capellego do rozwiązywania układów równań liniowych. 14. Rozwiązywanie układów równań metodą eliminacji Gaussa. 15. Badanie własności krzywych stożkowych. 16. Obliczanie iloczynu skalarnego, wektorowego i mieszanego wektorów. 17. Wyznaczanie równania płaszczyzny w postaci ogólnej, odcinkowej i parametrycznej. 18. Wyznaczanie równania prostej w postaci parametrycznej, kierunkowej i krawędziowej. 19. Rozwiązywanie zadań dotyczących wzajemnego położenia punktów prostych i płaszczyzn w przestrzeni. 20. Wyznaczanie równań powierzchni obrotowych, walcowych i stożkowych.
Metody oceny	<p>Wykład: egzamin pisemny - ocena końcowa ustalana na podstawie liczby uzyskanych punktów.</p> <p>Ćwiczenia: kolokwia pisemne oraz aktywność na zajęciach - ocena końcowa ustalana na podstawie liczby uzyskanych punktów.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 1
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Liczba godzin kontaktowych – 48 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.. 2. Praca własna studenta – 60 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) 40 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury); b) 10 godz. - przygotowywanie się do kolokwium; c) 10 godz. - przygotowywanie się do egzaminu. 3. RAZEM – 108 godzin.

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 50, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz..
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 1. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna definicje i twierdzenia z zakresu algebry liniowej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0102_W01
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 1 i egzaminu.
Powiązane efekty	K_W01
Efekt:	Student posiada wiedzę z zakresu geometrii analitycznej obejmującą opisy prostych, płaszczyzn, krzywych stożkowych oraz powierzchni stopnia drugiego w przestrzeni trójwymiarowej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0102_W02
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty	K_W01
Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wykonywać działania w ciele liczb zespolonych, wykonywać operacje na macierzach i rozwiązywać układy równań liniowych.
Kod:	1120-MB000-ISP-0102_U01
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 1 i egzaminu.
Powiązane efekty	K_U01
Efekt:	Student potrafi wykonywać działania na wektorach, rozwiązywać zadania dotyczące wzajemnego usytuowania płaszczyzn, prostych i powierzchni stopnia drugiego w przestrzeni trójwymiarowej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0102_U02
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty	K_U01

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ANALIZA I		
Kod przedmiotu	1120-MB000-ISP-0101	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnie akademicki	
Specjalność		
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych.	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowy	
Grupa przedmiotów	Matematyka	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne		
Limit liczby	Zgodnie z zarządzeniem Rektora PW	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie metod i pojęć rachunku różniczkowego i całkowego funkcji 1 zmiennej niezbędnych do studiowania Analizy2, Równań Różniczkowych i przedmiotów kierunkowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 2	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Ciągi liczbowe: własności, monotoniczność ograniczoność.</p> <p>Granice ciągów: właściwe, niewłaściwe, własności, symbole nieoznaczone, liczba e.</p> <p>Funkcje jednej zmiennej: własności, granice, ciągłość, funkcje cyklometryczne i hiperboliczne.</p> <p>Pochodna funkcji jednej zmiennej, własności, różniczka, prosta styczna. Reguła Del'Hospitala.</p> <p>Pochodne wyższych rzędów: obliczanie, własności, klasa funkcji. Badanie monotoniczności, wypukłości i asymptot funkcji.</p> <p>Wzór Taylora.</p> <p>Ekstrema funkcji, badanie przebiegu zmienności.</p> <p>Całka nieoznaczona: własności, funkcje wymierne, trygonometryczne, wykładnicze, pierwiastki.</p> <p>Całka Riemanna: własności, związek z całką nieoznaczoną, obliczanie. Całka niewłaściwa.</p> <p>Zastosowania całki Riemanna: wartość średnia, pole powierzchni, długość krzywej, objętość i pole powierzchni bryły obrotowej.</p>	

Metody oceny	Wykład: egzamin pisemny, ocena na podstawie sumy punktów uzyskanych na ćwiczeniach i egzaminie. Ćwiczenia: Kolokwia pisemne, rozwiązywanie zadań przy tablicy.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 2
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych -64, w tym: a) wykład -30 godz.; b) ćwiczenia -30 godz.; c) konsultacje -4 godz. 2) Praca własna studenta – 60 godzin, w tym: a) 30 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury); b) 20 godz. - przygotowywanie się do kolokwiów; c) 10 godz. - przygotowywanie się do egzaminu. 3) RAZEM - 126 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 64, w tym: a) wykład -30 godz.; b) ćwiczenia -30 godz.; c) konsultacje -4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 2. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Znajomość granic ciągów i funkcji jednej zmiennej i ich własności. .
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W01
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Znajomość pochodnej funkcji jednej zmiennej i jej własności.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W02
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Znajomość całki nieoznaczonej, Riemanna i niewłaściwej oraz ich własności.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W03
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi obliczać granice ciągów i funkcji jednej zmiennej, odróżnia symbole nieoznaczone i oznaczone, potrafi przekształcać symbole nieoznaczone. Potrafi badać ciągłość funkcji.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U01
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student potrafi obliczać pochodne funkcji jednej zmiennej, potrafi stosować regułę De'Hospitala do bilczania granic, potrafi badać monotoniczność i przebieg zmienności funkcji.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U02
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student potrafi obliczać granice ciągów i funkcji jednej zmiennej, odróżnia symbole nieoznaczone i oznaczone, potrafi przekształcać symbole nieoznaczone.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U03
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student potrafi obliczać całki nieoznaczone w szczególności z funkcji wymiernych i trygonometrycznych. Potrafi obliczać całki Riemanna. Potrafi zastosować całkę Riemanna do obliczenia pola powierzchni, długości krzywej i objętości bryły obrotowej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U01
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy swoich kwalifikacji w pewnych obszarach oraz ich braku w innych. Rozumie potrzebę systematycznej pracy nad swoim rozwojem. Współpracuje w grupie w celu efektywniejszego rozwiązywania problemów.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_K01
Weryfikacja:	Kontakt ze studentem na wykładzie i ćwiczeniach
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MATERIAŁY KONSTRUKCYJNE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0104
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne

Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Materiały Konstrukcyjne	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu fizyki i chemii nabyta w szkole średniej, dotycząca budowy i mechaniki ciała stałego, podstawowych oddziaływań fizycznych, rodzaju wiązań chemicznych i ich wpływu na właściwości materii.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Zdobycie wiedzy na temat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • budowy metali i ich stopów, • układów równowagi fazowej, • właściwości mechanicznych materiałów konstrukcyjnych, • metod umacniania materiałów, • budowy, właściwości i zastosowaniach tworzyw ceramicznych, polimerów i kompozytów, • kształtowanie właściwości materiałów technikami inżynierii powierzchni, • właściwego doboru materiału konstrukcyjnego z uwzględnieniem aspektów technologicznych, ekonomicznych oraz ekologicznych. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 3	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	45 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa metali i ich stopów – materiały krystaliczne i amorficzne, podstawy krystalografii, polimorfizm i anizotropia materiałów krystalicznych, defekty struktury krystalicznej oraz ich wpływ na właściwości stopów metali. Rodzaje roztworów stałych, fazy międzymetaliczne, międzywęzłowe i o złożonej strukturze. 2. Właściwości mechaniczne materiałów konstrukcyjnych – gęstość, sztywność, sprężystość, wytrzymałość statyczna, wytrzymałość zmęczeniowa, twardość, kruchość i ścieralność. 3. Metody umacniania materiałów plastycznych – umocnienie roztworowe, wydzieleniowe, umocnienie przez rozdrobnienie ziaren, umocnienie odkształceniowe oraz zdrowienie i rekrytalizacja. 4. Układy równowagi fazowej – reguła faz Gibbsa, przebieg przemian fazowych w stanie stałym zachodzących w trakcie wolnego grzania lub chłodzenia poszczególnych stopów dwuskładnikowych oraz mechanizm i kinetyka przemian fazowych. 5. Stopy żelazo – węgiel – własności mechaniczne technicznego żelaza, odmiany krystalograficzne żelaza, układ równowagi fazowej żelazo – węgiel, przemiana eutektoidalna w stopach żelaza z węglem, strukturalny układ równowagi Fe-Fe₃C, przemiany fazowe zachodzące w stopach żelazo – węgiel oraz ich wpływ na strukturę i właściwości stali. 	

Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 6. Wpływ węgla i dodatków stopowych na strukturę i właściwości stopów układu Fe-C. 7. Obróbka cieplna stopów układu Fe-C. 8. Przemysłowe stopy żelaza – klasyfikacja, oznakowanie stali, kryteriami doboru, właściwości i zastosowanie przykładowych stali przemysłowych (stale konstrukcyjne, maszynowe, narzędziowe, sprężynowe oraz odporne na korozję i żaroodporne). 9. Aluminium i jego stopy – właściwości aluminium, metody umacniania stopów aluminium, podział stopów aluminium, oznaczenie, właściwości i zastosowanie przykładowych stopów aluminium. 10. Miedź i jej stopy. 11. Budowa, właściwości i zastosowanie tworzyw ceramicznych. 12. Budowa, właściwości i zastosowanie polimerów. 13. Budowa, właściwości i zastosowanie kompozytów. 14. Inżynieria powierzchni.
Metody oceny	<p>Zaliczenie na ocenę pozytywną 2 kolokwiów (ew. dodatkowa weryfikacja formy pisemnej w trakcie rozmowy ze studentem) w trakcie semestru. Każde kolokwium można poprawiać tylko raz. Ocena końcowa, która jest średnią arytmetyczną uzyskanych pozytywnych ocen z poszczególnych kolokwiów. Ocena końcowa musi być zgodna z obowiązującą skalą ocen.</p> <p>Ocena końcowa, która jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z poszczególnych kolokwiów. Ocena końcowa musi być zgodna z obowiązującą skalą ocen.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 3
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 46, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład – 45 godz. b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta - 30 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) bieżące przygotowywanie się studenta do 2 kolokwiów – 10 godz. b) studia literaturowe – 20 godz. 3) RAZEM – 76 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych -47 godzin, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 45 godz. • konsultacje – 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 3. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie materiałów konstrukcyjnych stosowanych w budowie maszyn i ich właściwości mechanicznych (przedstawioną na wykładzie).
Kod:	1150-MB000-ISP-0104_W1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Student na podstawie analizy zalecanej literatury i treści wykładu potrafi dobrać odpowiednie materiały konstrukcyjne dla projektowanych elementów maszyn i pojazdów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0104_U1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19.
Efekt:	Student potrafi zaplanować badania wielkości fizycznych i mechanicznych materiałów konstrukcyjnych oraz wie, jak dokonać pomiarów podstawowych parametrów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0104_U2
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje w zakresie wyboru i stosowania materiałów konstrukcyjnych danego rodzaju
Kod:	1150-MB000-ISP-0104_K1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: TECHNIKI KOMPUTEROWE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0105
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe

Grupa przedmiotów	Informatyka	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy.	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	Brak wymagań	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zaznajomienie z podstawowymi technikami komputerowymi (metody i narzędzia) wspomagającymi prace inżynierskie.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 4	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Historia technologii komputerowych. 2. Elementy teorii przetwarzania informacji, systemy komputerowe, systemy operacyjne. 3. Wprowadzenie do komputerowego wspomagania prac inżynierskich. 4. Możliwości systemów CAD. 5. Modelowanie geometryczne. 6. Możliwości systemów CAE. 7. Modelowanie problemów inżynierskich. 8. Algorytmiczne języki programowania. Podstawy. Część I: elementy. 9. Algorytmiczne języki programowania. Podstawy. Część II: przykłady konstrukcji programistycznych. 10. Algorytmiczne języki programowania. Problemy kompleksowe. 11. Programowanie obiektowe, podstawowe koncepcje. Języki deklaratywne, podstawowe koncepcje. 12. Bazy danych, podstawowe koncepcje. Część I. 13. Bazy danych, podstawowe koncepcje. Część II. 14. Podstawowe cechy algorytmów. Formy zapisu algorytmów. Elementarne przykłady. Zmienne. Typy danych i ich reprezentacja. Operatory arytmetyczne, relacyjne i logiczne. 15. Instrukcja warunkowa, instrukcja cyklu. Podstawowe algorytmy obliczeniowe. 16. Algorytmy symulacyjne. 17. Algorytmy generujące. 18. Algorytmy oparte na operacjach geometrycznych. 19. Algorytmy zadania selekcji. 20. Algorytmy matematyczne. 21. Algorytmy numeryczne. 22. Algorytmy sortujące. 23. Struktury danych: lista. 24. Algorytmy iteracyjne. <p>Uwaga: język programowania : MS Visual Basic</p> <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. MS Visual Basic. Wstawianie obiektów, zmiana ich właściwości, oprogramowanie zdarzeń. 2. MS Visual Basic. Instrukcje warunkowe, operatory logiczne. 3. MS Visual Basic. Obliczenia arytmetyczne, tworzenie zmiennych, funkcje biblioteczne. 4. MS Visual Basic. Tworzenie i wykorzystanie procedur. 5. MS Visual Basic. Tworzenie i wykorzystanie funkcji. 6. MS Visual Basic. Animacja wektorowa. 	

	<p>7. MS Visual Basic. Instrukcje cyklu (FOR NEXT). 8. MS Visual Basic. Instrukcje cyklu (DO WHILE). 9. MS Visual Basic. Odczyt i zapis plików 10. Podstawowe cechy algorytmów. Formy zapisu algorytmów. Elementarne przykłady. Zmienne. Typy danych i ich reprezentacja. Operatory arytmetyczne, relacyjne i logiczne. 11. Instrukcja warunkowa, instrukcja cyklu. Podstawowe algorytmy obliczeniowe. 12. Algorytmy symulacyjne. 13. Algorytmy generujące. 14. Algorytmy oparte na operacjach geometrycznych. 15. Algorytmy zadania selekcji. 16. Algorytmy matematyczne. 17. Algorytmy numeryczne. 18. Algorytmy sortujące. 19. Struktury danych: lista. 20. Algorytmy iteracyjne. Uwaga: język programowania: MS Visual Basic 21. Algorytmy matematyczne. 22. Algorytmy numeryczne. 23. Algorytmy sortujące. 24. Struktury danych: lista. 25. Algorytmy iteracyjne.</p> <p>Uwaga: język programowania: MS C/C++.-</p>
Metody oceny	<p>Wykład oceniany jest za pomocą dwóch sprawdzianów. Obydwa sprawdziany muszą mieć oceny pozytywne. Ocena za wykład jest średnią ocen ze sprawdzianów. Każde ćwiczenie laboratorium jest oceniane, oceniana jest praca studenta podczas zajęć. Wszystkie oceny muszą być pozytywne. Ocena za laboratorium jest średnią ocen ze wszystkich ćwiczeń. Ocena za przedmiot jest średnią ocen za wykład i laboratorium.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 4
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 64, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 30 godz.; c) konsultacje - 4 godz.;</p> <p>2) Praca własna studenta- 60 godzin, w tym: a) 30 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, studia literaturowe; b) 30 godz. - przygotowywanie się studenta do 2 kolokwiiów.</p> <p>3) RAZEM - 124 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>2,6 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 64, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 30 godz.; c) konsultacje -4 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>2,6 punktu ECTS - 64 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne - 30 godz. 2) konsultacje - 4 godz.; 3) przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych - 30 godz.</p>

E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 4. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę z zakresu historii rozwoju metod komputerowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę na temat komputerowego wspomagania prac inżynierskich.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07,K_W08
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę na temat programowania algorytmicznego i procesu tworzenia algorytmów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_W03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W07
Efekt:	Posiada elementarną wiedzę na temat baz danych, systemów doradczych i modelowania obiektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_W04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi budować podstawowe algorytmy i programy komputerowe oparte na elementach programowania algorytmicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_U01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0105_K01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: PODSTAWY ZAPISU KONSTRUKCJI Z ELEMENTAMI GEOMETRII WYKREŚLNEJ I		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0106	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Podstawy Zapisu Konstrukcji	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	Podstawowe umiejętności z zakresu geometrii oraz stereometrii na poziomie maturalnym. Zainteresowanie techniką, umiejętność obserwacji, znajomość jednostek miar liniowych i kątowych i umiejętność ich przeliczania.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych i znormalizowanych elementów zapisu konstrukcji metod i zasad rzutowania aksonometrycznego i prostokątnego, odwzorowywania i wymiarowania przedmiotów dowolnych z uwzględnieniem specyficznych cech: łączników gwintowych, połączeń nitowych, różnych rodzajów kół zębatach, łączników sprężystych, pojęć i znaków stanu powierzchni przedmiotów, podstawowych zagadnień dotyczących pasowań, odwzorowań wałów i osi, różnych rodzajów łożysk tocznych, połączeń spajanych oraz zasad sporządzania rysunków zestawieniowych (złożeniowych), a więc poznanie niezbędnych wiadomości dotyczących prawidłowego sporządzania dokumentacji technicznej.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 5	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	15 godz.
Treści kształcenia	Omówienie podstawowych i znormalizowanych elementów zapisu konstrukcji, metod i zasad rzutowania aksonometrycznego i prostokątnego, zasad tworzenia widoków, przekrojów i kładów w przypadkach ogólnych i gdy istnieją płaszczyzny bądź osie symetrii oraz podstawowych elementów wymiarowania przedmiotów, metod oraz zasad ogólnych i szczegółowych wymiarowania. Omówienie na przykładach przedmiotów przedstawianych przy wykorzystaniu podstawowych elementów zapisu konstrukcji: odwzorowywania kolejnych rzutów, gdy dane są dwa inne, odwzorowywanie rysunków aksonometrycznych w rzutach prostokątnych, uzupełnianie brakujących linii. Omówienie zasad odwzorowywania łączników i połączeń gwintowych z przykładami, uproszczonego odwzorowywania gwintów, wymiarowania różnych rodzajów gwintów. Omówienie zasad: dokładnego i umownego odwzorowywania różnego rodzaju łączników sprężystych w widokach i przekrojach; odwzorowywania sprężyn śrubowych ściskanych	

	i rozciąganych z zaczepami i bez; sprężyn skręcanych i innych; sporządzania charakterystyk sprężyn. Podstawowe wiadomości i wzory dotyczące kół zębatach walcowych o zębatach prostych i innych, uproszczone przedstawianie kół zębatach walcowych, zasady wymiarowania; tworzenia tabelki dotyczącej kół walcowych. Przykłady odwzorowania przekładni zębatach walcowych. Podstawowe wiadomości i wzory, zasady przedstawiania i wymiarowania; dotyczące kół zębatach stożkowych, ślimacznic i ślimaków oraz przekładni stożkowych i ślimakowych; wymiarowanie i tworzenie tabliczek dla tego rodzaju kół zębatach. Omówienie podstawowych pojęć dotyczących stanu powierzchni, znaków i parametrów stanu chropowatości powierzchni wraz z przykładami. Omówienie tolerancji wymiarów, pasowań, różne rodzaje tolerancji wymiarów, oznaczenia na rysunkach. Omówienie wybranych zagadnień dotyczących umieszczania na rysunkach odchyłek kształtu i położenia. Omówienie podstawowych zasad tworzenia dokumentacji technicznej wałów i osi wraz z przykładami szczegółowych rysunków z uwzględnieniem wymiarowania, tolerancji wymiarów oraz stanu powierzchni. Poznanie zasad dokładnego i umownego przedstawiania różnych rodzajów łożysk tocznych. Poznanie zasad przedstawiania i wymiarowania wszystkich rodzajów połączeń spajanych. Zasady przedstawiania rysunków złożeniowych, tworzenie specyfikacji i rysunków wykonawczych; poznanie zasad składania arkuszy rysunkowych
Metody oceny	Podstawą do zaliczenia wykładu oraz projektów jest otrzymanie pozytywnych ocen ze sprawdzianów zaliczeniowych oraz ocena bieżącej pracy studenta (określona regulaminem). Każdy ze studentów otrzymuje do rozwiązania indywidualnie przygotowane zadania, za które może uzyskać łącznie 100% punktów (ocena dostateczna to minimum 55%). Przewidziane są sprawdziany poprawkowe w terminach dodatkowych.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 5
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 49, w tym a) wykład - 30 godz.; b) projektowanie - 15 godz. c) konsultacje - 4 godz.; 2) Praca własna studenta -55, w tym: a) 5 godz. - studia literaturowe; b) 25 godz. - przygotowywanie się studenta do terminowych zaliczeń wykładowych; c) 25 godz. - przygotowywanie się studenta do zajęć projektowych 3) RAZEM - 104 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 pkt. ECTS - 49, w tym: a) wykład -30 godz.; b) projektowanie - 15 godz. c) konsultacje - 4 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	0,6 punktu ECTS - zajęcia projektowe 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 5. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna historyczny rys rozwoju rysunku technicznego, ogólne zasady zapisu konstrukcji oraz zasadnicze kryteria tworzenia nazw i klasyfikacji odwzorowywanych przedmiotów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny i/lub ustny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W08
Efekt:	Zna metody odwzorowania przedmiotów, metody rzutowania aksonometrycznego oraz europejski system rzutowania; zna zasady sporządzania rysunków aksonometrycznych na podstawie rzutów prostokątnych i odwrotnie;
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny i/lub ustny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08
Efekt:	Zna zasady rysowania i wymiarowania prostych i złożonych elementów maszyn i konstrukcji, zna porządkowe ogólne i szczególne zasady wymiarowania elementów maszyn i konstrukcji;
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny i/lub ustny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W08, K_W11
Efekt:	Ma wiedzę dotyczącą przedstawiania i wymiarowania łączników i połączeń rozłącznych i nierozłącznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Umie stosować metody odwzorowania przedmiotów, metody rzutowania aksonometrycznego oraz europejski system rzutowania; umie sporządzać rysunek aksonometryczny na podstawie rzutów prostokątnych i odwrotnie; potrafi odwzorowywać elementy maszyn w postaci widoków oraz widoków cząstkowych, przekrojów oraz przekrojów cząstkowych, kładów widoków i kładów miejscowych i wyniesionych przekrojów, umie stosować znormalizowane zasady kreskowania przekrojów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_U1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Umie rysować i wymiarować proste i złożone elementy maszyn i konstrukcji, zna i stosuje w praktyce porządkowe ogólne i szczególne zasady wymiarowania elementów maszyn i konstrukcji
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_U2
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Umie przedstawiać i wymiarować łączniki i połączenia rozłączne i nierozłączne
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_U3
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie, ma świadomość odpowiedzialności za pracę, ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny.
Kod:	1150-MB000-ISP-0106_K1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_K03, K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: OCHRONA ŚRODOWISKA

Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0107
----------------	---------------------

Wersja przedmiotu	WERSJA I
-------------------	----------

A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów

Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
--------------------	--------------------

Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
----------------------------------	-------------

Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
------------------	---------------------------------------

Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
----------------	-------------------------

Specjalność	
-------------	--

Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
----------------------	---------------------------------------

Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
-----------------------	---------------------------------------

B. Ogólna charakterystyka przedmiotu

Blok przedmiotów	Ogólne
------------------	--------

Grupa przedmiotów	HES
-------------------	-----

Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy
-------------------	-------------------

Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy
-------------------	-----------------------

Język prowadzenia zajęć	Język polski
-------------------------	--------------

Semestr nominalny	I
-------------------	---

Wymagania wstępne	Fizyka, chemia i biologia na poziomie szkoły średniej
-------------------	---

Limit liczby studentów	
------------------------	--

C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć

Cel przedmiotu	Pozyskanie wiedzy z ochrony środowiska przydatnej do oceny procesów technicznych. Poznanie metod stosowanych w motoryzacji do ograniczenia jej szkodliwego wpływu na środowisko. Nabycie umiejętności wykorzystania wiedzy o zagrożeniu środowiska przez cywilizację. Wyrobienie świadomości globalnych zagrożeń środowiska i zasad zrównoważonego rozwoju cywilizacji.
----------------	---

Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 6
--------------------	--------------------------

Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-

Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wstęp. <ol style="list-style-type: none"> 1.1 Podstawowe pojęcia. 1.2 Kryteria szkodliwości oddziaływania na środowisko. 2. Środowisko ludzi. <ol style="list-style-type: none"> 2.1 Ziemia i ekosystemy. 2.2 Globalne obiegi biogeochemiczne. 3. Naturalne i cywilizacyjne zagrożenia środowiska.
--------------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> 3.1 Elementy środowiska. 3.2 Zanieczyszczenia powietrza. 3.3 Zanieczyszczenia wody. 3.4 Zanieczyszczenia gleby. 3.5 Promieniowanie elektromagnetyczne. 3.6 Wyczerpywanie się surowców. 3.7 Zagrożenie flory i fauny. 3.8 Problemy demograficzne. 4. Działania na rzecz ochrony środowiska. 4.1 Klasyfikacja działań na rzecz ochrony środowiska. 4.2 Zrównoważony rozwój cywilizacyjny. 4.2.1 Rolnictwo, rybołówstwo. 4.2.2 Przemysł, budownictwo, górnictwo. 4.2.3 Energetyka. 4.2.4 Transport. 4.2.5 Gospodarka odpadami. 4.3 Nadzorowanie stanu środowiska. 4.4 Parki narodowe i krajobrazowe. 4.5 Edukacja ekologiczna. 4.6 Polityka ekologiczna i propaganda ekologiczna. 5. Ochrona środowiska przed skutkami motoryzacji. 5.1 Systematyka zagrożeń środowiska przez motoryzację. 5.2 Emisja zanieczyszczeń z pojazdów samochodowych. 5.3 Wibroakustyczne zagrożenia środowiska przez motoryzację. 5.4 Zagospodarowanie zużytych pojazdów samochodowych. 5.5 Problemy przewozu towarów niebezpiecznych. 5.6 Tendencje w działaniach na rzecz zmniejszenia zagrożeń środowiska motoryzacją. 6. Podsumowanie.
Metody oceny	Bieżąca kontrola osiągania przez studentów wyników kształcenia jest w postaci dwóch sprawdzianów pisemnych.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 6
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) <u>Liczba godzin kontaktowych: 31, w tym:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 1 godz. <p>2) Praca własna studenta – 20 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 10 godz. – studia literaturowe, b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do 2 sprawdzianów. <p>3) RAZEM – suma godzin pracy własnej i godzin kontaktowych – 51 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1, 2 punktu ECTS – 31 godz., w tym:
	<ul style="list-style-type: none"> a) 30 godzin wykładu; b) 1 godz. konsultacji.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	

Uwagi	
-------	--

TABELA NR 6. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza

Efekt:	Student powinien nabyć podstawową wiedzę o procesach zachodzących w środowisku.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Student powinien nabyć podstawową wiedzę o zagrożeniach środowiska wynikających z eksploatacji pojazdów samochodowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15
Efekt:	Student powinien nabyć podstawową wiedzę o ochronie środowiska, przydatną do oceny wpływu rozwiązań technicznych na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15
Efekt:	Student powinien nabyć podstawową wiedzę o podstawowych metodach stosowanych w motoryzacji w celu ograniczenia negatywnego wpływu pojazdów na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W4
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Student rozumie celowość podejmowania działań technicznych związanych z ograniczeniem szkodliwego wpływu motoryzacji na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W5
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Student zna zasady zrównoważonego rozwoju i wie o prawnych uwarunkowaniach ochrony środowiska.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W6
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Student ma świadomość globalnych zagrożeń środowiska oraz rozumie działania podejmowane na rzecz jego ochrony.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107W7
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21

Umiejętności

Efekt:	Student na podstawie przeprowadzonej w domu analizy zalecanej literatury i innych źródeł, potrafi formułować wnioski w zakresie ochrony i zagrożeń środowiska.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107U1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U19
-----------------------------	-------

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje.
Kod:	1150-MB000-ISP-0107 K2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: WARSZTATY		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0108	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Fakultatywne	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Fakultatywny ograniczonego wyboru	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	Zajęcia dla rozpoczynających studia, wprowadzające w zakres kształcenia na Wydziale. Brak wymagań wstępnych	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest wstępne zapoznanie studentów z budową i zastosowaniem wybranych maszyn do obróbki skrawaniem, wybranych maszyn roboczych i pojazdów oraz podstawową nomenklaturą techniczną. Dodatkowym celem jest zapoznanie studentów z profilem wydziału i bazą laboratoryjną oraz przygotowanie do zajęć na dalszych latach studiów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 7	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
Treści kształcenia	Projekt	-
	1. Szkolenie BHP. 2. Obróbka skrawaniem i obrabiarki - zapoznanie z nazewnictwem, budową, i	

	<p>podstawowymi zastosowaniami tokarek, frezarek, szlifierek oraz wiertarek konwencjonalnych oraz prezentacja obróbki toczeniem i frezowaniem (IPBM).</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Wspomagane komputerowo metody obróbki skrawaniem - prezentacja symulacji i obróbki na tokarce i frezarce sterowanej numerycznie. 4. Podstawowe procesy obróbki plastycznej - prezentacja wykrawanie, tłoczenia i gięcia (IPBM). 5. Budowa silników spalinowych i układów napędowych oraz przegląd stanowisk badawczych i pomiarowych - omówienie na przykładach eksponatów (IP) Budowa układów podwozia (hamulcowego kierowniczego etc) i budowa nadwozi – omówienie na przykładach (IP). 6. Omówienie budowy, działania i zastosowania suwnicy bramowej (jest własnością IMRC) i prezentacja jej możliwości na przykładzie prostych zadań – IMRC. 7. Omówienie budowy, działania, zastosowania oraz prezentacja w warunkach poligonowych wózków widłowych, minikoparek, miniładowarek, zagęszczarek, żurawi itp. (co roku 2 lub 3 maszyny są wypożyczone na czas trwania laboratorium od współpracujących z IMRC firm) – IMRC.
Metody oceny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Każde ćwiczenie ocenione zostaje bezpośrednio po jego zakończeniu. 2. Podstawą oceny (punktowa od 0 do 3) jest: aktywność i inicjatywa w czasie zajęć lub zaliczenie prostego testu na zakończenie zajęć. Efekty kształcenia są sprawdzane podczas zajęć przez kilkakrotne zadawanie pytań sprawdzających, czy studenci zrozumieli i zapamiętali podstawowe przekazane im wiadomości i istotne terminy techniczne oraz dyskusję i sporadycznie krótkie kartkówki pod koniec zajęć. 3. Ćwiczenie nie zaliczone we właściwym terminie, musi być odrobione indywidualnie z innym zespołem, w możliwie szybkim czasie, pod opieką prowadzącego, u którego ćwiczenie należało odrobić zgodnie z harmonogramem. 4. Łączną ocenę, na koniec semestru, ustala się na podstawie sumy punktów przyznanych za każde ćwiczenie. 5. Warunkiem zaliczenia Laboratorium Warsztaty jest zaliczenie wszystkich ćwiczeń (za zaliczone uważa się ćwiczenie ocenione min. na 1 punkt.)
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 7
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	0
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 15 godz. laboratorium. 2) Praca własna studenta – 10 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) 5 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, b) 5 godz. – studia literaturowe, uporządkowanie i rozszerzenie wiedzy zdobytej na zajęciach. 3) RAZEM – 25 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	-
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 8. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada podstawowe wiadomości z zakresu budowy i podstawowych zastosowań konwencjonalnych obrabiarek skrawających (tokarki, frezarki, szlifierki i wiertarki).
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_K_W01
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji; sporadycznie sprawdzian na koniec zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student posiada podstawowe wiadomości z zakresu budowy i podstawowych zastosowań tokarek i frezarek sterowanych numerycznie oraz sposobu ich programowania
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W02
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji; czasem napisanie krótkiego programu obróbki mało skomplikowanych części
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student posiada podstawowe wiadomości z zakresu metod obróbki plastycznej, szczególnie w zakresie gięcia, wykrawania i ciągnięcia wytłoczek cylindrycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W03
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student zna w zakresie podstawowym budowę nadwozi oraz budowę i zasady działania układów podwozia (hamulcowego, kierowniczego)
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W04
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14
Efekt:	Student zna na poziomie podstawowym nazewnictwo, ogólną budowę i zasady działania silników spalinowych i układów napędowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W05
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12
Efekt:	Student zna na poziomie podstawowym budowę, działanie i zastosowanie wybranych rodzajów maszyn roboczych (koparek, ładowarek, zagęszczarek)
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W06
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12
Efekt:	Student zna na poziomie podstawowym budowę, działanie i zastosowanie wybranych urządzeń transportu bliskiego (wózków widłowych, żurawi i suwnic)
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W07

Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zrozumienia i zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14
Efekt:	Student zna przepisy BHP obowiązujące w halach warsztatowych i w warunkach poligonowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_W08
Weryfikacja:	Kontrola poprawności zachowań studentów z punktu widzenia BHP, zwracanie im uwagi na niewłaściwe, z punktu widzenia BHP, postępowanie oraz wskazywanie potencjalnych zagrożeń dla ich zdrowia i zdrowia pracujących z nimi kolegów wynikających ze specyfiki warsztatu i badań poligonowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi rozróżniać podstawowe sposoby obróbki skrawaniem, obrabiarki narzędzia, przyrządy i uchwyty obróbcze oraz nazywać je przy użyciu języka technicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U01
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji;
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U06
Efekt:	Student potrafi oszacować dokładność obróbki na poszczególnych obrabiarkach, dokonać odczytu ustawczych śrub mikrometrycznych oraz dokonać prostych pomiarów za pomocą suwmiarki i mikrometru.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U02
Weryfikacja:	Sprawdzenie poprawności pomiaru i odczytu wyników mierzonych wielkości.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U06
Efekt:	Student potrafi wskazać podstawowe różnice między obrabiarkami konwencjonalnymi a obrabiarkami CNC sterowanymi numerycznie i napisać podstawowy program sterujący dla prostych części (mający max. 20 - 30 instrukcji).
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U03
Weryfikacja:	Sprawdzenie poprawności napisanego programu; zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U06
Efekt:	Student potrafi rozróżniać i poprawnie nazywać w języku technicznym podstawowe procesy obróbki plastycznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U04
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U06
Efekt:	Student potrafi wskazać na błędy powstające przy gięciu (sprężynowanie) i ciągnięciu wytłoczek cylindrycznych (oderwanie dna, pęknięcie, fałdowanie kołnierza) oraz wskazać na sposoby ich unikania lub usuwania (w oparciu o obserwację doświadczeń prowadzonych w trakcie warsztatów na prasie hydraulicznej przy ich współudziale).
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U05
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U06; K_U13
Efekt:	Student potrafi rozróżnić i nazwać w języku technicznym podstawowe elementy z których zbudowany jest samochód oraz jego układ napędowy, układ kierowniczy i układ hamulcowy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U06
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Student potrafi rozróżnić i nazwać w języku technicznym podstawowe maszyny budowlane i urządzenia transportu bliskiego oraz elementy ich budowy i zakres zastosowań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U07
Weryfikacja:	Zadawanie, kilkakrotnie w trakcie zajęć, pytań kontrolnych indywidualnych i do całej grupy studentów, sprawdzających stopień zapamiętania przekazywanych informacji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Student potrafi obsługiwać w najbardziej podstawowym zakresie wybrane maszyny budowlane i urządzenia transportu bliskiego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U08
Weryfikacja:	Kontrola poprawności czynności wykonywanych przez studenta przy obsłudze w/w maszyn i urządzeń oraz ocena praktycznego wyniku tych działań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U25
Efekt:	Student posiada przygotowanie do pracy w środowisku przemysłowym oraz zna zasady bezpieczeństwa związane z tą pracą
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_U09
Weryfikacja:	Stała kontrola poprawności zachowań studenta pod kątem BHP podczas zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U25

Kompetencje społeczne

Efekt:	Student potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji zadań warsztatowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0108_K01
Weryfikacja:	Kontrola zachowań i zaangażowania studenta podczas realizacji wspólnych zadań
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: CHEMIA

Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0109
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki

Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Chemia	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne		
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Po zakończeniu kursu student powinien: posiadać podstawową wiedzę z chemii nieorganicznej, fizycznej, organicznej i technologii chemicznej; umieć opisać podstawowe pojęcia dotyczące przemian i zjawisk chemicznych; potrafić rozwiązać proste zadania obliczeniowe z poznanych działów chemii; potrafić pozyskiwać informacje z literatury oraz je interpretować, oceniać ich rzetelność i wyciągać z nich wnioski.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 8	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godzin
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chemia ogólna i nieorganiczna: budowa atomu, układ okresowy pierwiastków, wiązania chemiczne, podstawowe pojęcia i prawa chemiczne, związki nieorganiczne i ich reakcje, roztwory i reakcje w nich zachodzące. 2. Elektrochemia: dysocjacja elektrolityczna, ogniwa elektrochemiczne, elektroliza. 3. Chemia fizyczna: termodynamika chemiczna, termochemia, kinetyka chemiczna, kataliza chemiczna. 4. Chemia organiczna: klasyfikacja związków organicznych, najważniejsze grupy związków organicznych i ich podstawowe reakcje. 5. Chemia przemysłowa: wybrane przemysłowe procesy technologiczne ze szczególnym uwzględnieniem przerobu ropy naftowej. 	
Metody oceny	Dwa pisemne sprawdziany w formie testu w trakcie wykładu.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 8	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład – 30 godzin; b) konsultacje – 1 godzina. 2) Praca własna studenta – 30 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • 10 godz. – bieżące przygotowywanie się do wykładów (analiza literatury), • 20 godz. – przygotowywanie się do dwóch kolokwium. 	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych: 31, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład – 30 godzin; b) konsultacje – 1 godzina. 	

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 8. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada podstawową wiedzę z chemii nieorganicznej, fizycznej, organicznej i technologii chemicznej
Kod:	1150-MB000-ISP-0109_W01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02
Umiejętności	
Efekt:	Student umie opisać podstawowe pojęcia dotyczące przemian i zjawisk chemicznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0109_U01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Student potrafi rozwiązać proste zadania obliczeniowe z poznanych działów chemii
Kod:	1150-MB000-ISP-0109_U02
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Student potrafi pozyskiwać informacje z literatury oraz je interpretować, oceniać ich rzetelność i wyciągać z nich wnioski
Kod:	1150-MB000-ISP-0109_U03
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: FIZYKA I	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0110
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn
Jednostka realizująca	Wydział Fizyki
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe

Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne		
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem wykładu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy na temat ogólnych zasad fizyki, wielkości fizycznych, oddziaływań fundamentalnych oraz ich opisu fizycznego i matematycznego. Po zakończeniu kursu student powinien posiadać uporządkowaną wiedzę w zakresie mechaniki nierelatywistycznej, hydrostatyki, hydrodynamiki termodynamiki fenomenologicznej	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 9	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>(1) Wiadomości wstępne; wielkości fizyczne, układ jednostek SI; układ współrzędnych, operacje na wektorach. Rachunek na jednostkach, szacowanie wielkości fizycznych.</p> <p>(2) Podstawy dynamiki. Równania ruchu. Przemieszczenie, droga, prędkość, przyspieszenie.</p> <p>(3) Definicja pędu. Zasady dynamiki Newtona. Praca i energia. Definicja i obliczanie pracy.</p> <p>(4) Energia potencjalna pola grawitacyjnego i sił sprężystych. Energia kinetyczna. Zasady zachowania energii i pędu w mechanice.</p> <p>(5) Ruch obrotowy. Związek wielkości występujących w opisie ruchu obrotowego i postępowego. Zasada zachowania momentu pędu. Energia ruchu obrotowego.</p> <p>(6) Podstawy hydrostatyki. Pojęcie ciśnienia. Prawo Pascala – zastosowania w urządzeniach hydraulicznych. Prawo Archimedesesa, areometr.</p> <p>(7) Podstawy hydrodynamiki, przepływ cieczy, równanie ciągłości i równanie Bernoulliego – sondy prędkości i ciśnienia, pompa wodna, skrzydło. Własności płynów rzeczywistych - opór dynamiczny i współczynnik oporu, efekt Magnusa.</p> <p>(8) Podstawy termodynamiki. Teoria kinetyczna gazu. Temperatura, ciepło, zasady termodynamiki. Podstawowe przemiany termodynamiczne. Równanie stanu gazu. Cykle termodynamiczne, entropia.</p> <p>(9) Mechanizmy przekazywania ciepła, opór cieplny, zastosowania w izolacji termicznej. Rozszerzalność cieplna ciał stałych i cieczy.</p>	
Metody oceny	Egzamin pisemny, składający się z dwóch części (I i II część semestru); do zaliczenia przedmiotu należy uzyskać 50% punktów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 9	
Egzamin	Tak	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych- 31 godzin, w tym:</p> <p>a) wykład – 30 godz.</p> <p>b) konsultacje – 1 godz. .</p> <p>2) Praca własna studenta – 25 godzin, w tym:</p> <p>a) studia literaturowe -5 godzin;</p> <p>b) przygotowanie do zajęć -10 godzin;</p> <p>c) przygotow. do egzaminu -10 godzin.</p> <p>3) RAZEM – 56 godzin.</p>	

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – 31 godz., w tym: a) wykład- 30 godz. b) konsultacje -1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 9. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student, który zaliczył przedmiot posiada podstawową wiedzę na temat ogólnych zasad fizyki, wielkości fizycznych, oddziaływań fundamentalnych
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_W01
Weryfikacja:	Egzamin pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie mechaniki nierelatywistycznej, obejmującą kinematykę, zasady dynamiki Newtona, pojęcie równania ruchu, sił zachowawczych i niezachowawczych, energii kinetycznej i potencjalnej, zasad zachowania pędu, momentu pędu, energii.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_W02
Weryfikacja:	Egzamin pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma podstawową wiedzę w zakresie hydrostatyki obejmującą pojęcie ciśnienia, prawa Pascala i Archimedesesa oraz w zakresie hydrodynamiki, w tym prawa Bernoulliego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_W03
Weryfikacja:	Egzamin pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie klasycznej termodynamiki statystycznej, obejmującą podstawy doświadczalne kinetyczno-molekularnej teorii budowy materii, podstawowe pojęcia statystyki fizycznej, statystyczną interpretację entropii, zasadę ekwipartycji energii, rozkłady statystyczne, zjawiska dyfuzji i przewodnictwa cieplnego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_W04
Weryfikacja:	Egzamin pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie termodynamiki fenomenologicznej, obejmującą I i II zasadę termodynamiki, pojęcie równania stanu gazu doskonałego i rzeczywistego, energii wewnętrznej, procesów odwracalnych i nieodwracalnych, pojęcie entropii
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_W05
Weryfikacja:	Egzamin pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03

Umiejętności	
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu mechaniki nierelatywistycznej, hydrostatyki, termodynamiki.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_U1
Weryfikacja:	Egzamin pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U19
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu hydrostatyki.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_U2
Weryfikacja:	Egzamin pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U19
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu termodynamiki.
Kod:	1150-MB000-ISP-0110_U3
Weryfikacja:	Egzamin pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U19

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ANALIZA II		
Kod przedmiotu	1120-MB000-ISP-0114	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych.	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	podstawowy	
Grupa przedmiotów	Matematyka	
Poziom przedmiotu	podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	II	
Wymagania wstępne	Znajomość pojęć i metod rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej (Analiza 1), macierzy i geometrii analitycznej (Algebra)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie metod i pojęć rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych oraz elementów teorii pola niezbędnych do studiowania przedmiotów kierunkowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 10	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-

Treści kształcenia	<p>Przestrzenie wektorowe, przekształcenia liniowe, baza, macierz przekształcenia, macierz obrotu.</p> <p>Norma, granice ciągów w przestrzeniach unormowanych.</p> <p>Funkcje w przestrzeniach unormowanych, granice funkcji, ciągłość.</p> <p>Pochodna kierunkowa, cząstkowa.</p> <p>Pochodna jako przekształcenie liniowe, gradient, różniczka zupełna.</p> <p>Pochodna przekształcenia dwuliniowego, funkcji złożonej.</p> <p>Formy wieloliniowe (tensory), macierz formy dwuliniowej, forma kwadratowa, znak formy kwadratowej.</p> <p>Pochodna wyższego rzędu: pochodne cząstkowe, przekształcenie wieloliniowe.</p> <p>Wzór Taylora, ekstrema lokalne, warunek konieczny i dostateczny.</p> <p>Funkcja uwikłana, hiperpowierzchnie gładkie.</p> <p>Ekstrema warunkowe, mnożniki Lagrange'a, ekstrema globalne. Miara Jordana na płaszczyźnie, całka podwójna – definicja, obliczanie.</p> <p>Podstawienie: liniowe, współrzędne biegunowe.</p> <p>Całka podwójna niewłaściwa.</p> <p>Zastosowanie całki podwójnej.</p> <p>Miara Jordana w przestrzeni, całka potrójna – definicja, obliczanie.</p> <p>Podstawienie: liniowe, współrzędne walcowe, sferyczne.</p> <p>Zastosowanie całki potrójnej.</p> <p>Całka krzywoliniowa skierowana i nieskierowana. Całka powierzchniowa zorientowana i niezorientowana.</p> <p>Pola skalarne, wektorowe, gradient, dywergencja, rotacja.</p> <p>Potencjał, związek z całką krzywoliniową skierowaną.</p> <p>Twierdzenie Greena, Gaussa, Stokesa.</p>
Metody oceny	<p>Wykład: egzamin pisemny.</p> <p>Ćwiczenia: kolokwium pisemne, ocena aktywności na zajęciach (rozwiązywanie zadań)</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 10
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych-64, w tym:</p> <p>a) wykład -30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia -30 godz.;</p> <p>c) konsultacje -4 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta- 60 godzin, w tym:</p> <p>a) 30 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury);</p> <p>b) 20 godz. - przygotowywanie się do kolokwium;</p> <p>c) 10 godz. - przygotowywanie się do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM – 124 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 66, w tym:</p> <p>a) wykład -30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia -30 godz.;</p> <p>c) konsultacje -4 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 10. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Znajomość granic ciągów w przestrzeniach wektorowych. Znajomość granic funkcji wielu zmiennych i funkcji o wartościach wektorowych. Ciągłość funkcji.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W01
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W03
Efekt:	Znajomość pochodnych funkcji o wartościach wektorowych, pochodnych kierunkowych, pochodnych cząstkowych, pochodnych jako przekształcenie liniowe, wyższych pochodnych. Znajomość ich własności. Znajomość ekstermów lokalnych, globalnych, warunkowych. Znajomość funkcji uwikłanych.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W02
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W03
Efekt:	Znajomość całki podwójnej i potrójnej, ich własności i zastosowań.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W03
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W03
Efekt:	Znajomość całek krzywoliniowych i powierzchniowych. Znajomość ich zastosowań. Znajomość pojęcia potencjału. Znajomość twierdzeń Greena, Gaussa i Stokesa.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_W04
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W03
Umiejętności	
Efekt:	Student umie obliczać pochodne cząstkowe funkcji wielu zmiennych. Potrafi znaleźć różniczkę zupełną i płaszczyznę styczną. Potrafi obliczyć pochodną funkcji złożonej i uwikłanej. Potrafi znajdować ekstrema lokalne, warunkowe, globalne i funkcji uwikłanej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U01
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U19
Efekt:	Student umie obliczać całki podwójne zamieniając je na całkę iterowaną. Potrafi zastosować współrzędne biegunowe. Umie obliczać pole powierzchni płaskiej i w przestrzeni, objętość bryły, moment statyczny, bezwładności i środek ciężkości obszaru płaskiego.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U02
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U19
Efekt:	Student umie obliczać całki potrójne zamieniając je na całkę iterowaną. Potrafi zastosować współrzędne walcowe i sferyczne. Umie obliczać objętość bryły, moment statyczny, bezwładności i środek ciężkości bryły.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U03
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U01,K_U19
Efekt:	Student umie obliczać całki krzywoliniowe skierowanej i nieskierowanej zamieniając je na całki funkcji jednej zmiennej. Umie obliczać długość krzywej, moment statyczny, bezwładności i środek ciężkości krzywej, pracę w polu sił. .
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U04
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01,K_U19
Efekt:	Student umie obliczać całki powierzchniowe zorientowane i niezorientowane zamieniając je na całki podwójne. Umie obliczać pole powierzchni w przestrzeni , moment statyczny, bezwładności i środek ciężkości powierzchni, strun mień pola wektorowego. .
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U04
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01,K_U19
Efekt:	Student umie stosować twierdzenia Greena, Gaussa i Stokesa.
Kod:	1120-MB000-ISP-0101_U05
Weryfikacja:	Uzyskanie odpowiedniej liczby punktów na kolokwium, egzaminie, praca studenta na ćwiczeniach.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01,K_U19
Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy swoich kwalifikacji w pewnych obszarach oraz ich braku w innych. Rozumie potrzebę systematycznej pracy nad swoim rozwojem. Współpracuje w grupie w celu efektywniejszego rozwiązywania problemów.
Kod:	1120-MB000-ISP-01011_K01
Weryfikacja:	Kontakt ze studentem na wykładzie i ćwiczeniach
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE	
Kod przedmiotu	1120-MB000-ISP-0115
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych

B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Matematyka	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	II	
Wymagania wstępne	Znajomość rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej (w zakresie programu Analizy 1).	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie wybranych działów równań różniczkowych zwyczajnych, teorii szeregów liczbowych, funkcyjnych i Fouriera oraz geometrii różniczkowej, niezbędnych do studiowania przedmiotów kierunkowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 11	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <p>1. Równania różniczkowe zwyczajne: Podstawowe definicje. Klasyfikacja równań różniczkowych. Rozwiązania ogólne i szczególne. Zagadnienie Cauchy'ego dla równań różniczkowych zwyczajnych. Twierdzenia Peano i Picarda. Równania różniczkowe rzędu pierwszego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • równania różniczkowe o zmiennych rozdzielonych, • równania różniczkowe sprowadzalne do równań o zmiennych rozdzielonych, • równania różniczkowe liniowe, • równanie różniczkowe Bernoulliego. <p>2. Równania różniczkowe rodziny linii. Linie ortogonalne. Równania różniczkowe rzędu drugiego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • równania różniczkowe sprowadzalne do równań pierwszego rzędu, • równania różniczkowe liniowe, • równania różniczkowe liniowe niejednorodne o stałych współczynnikach, metoda uzmiennienia stałych i metoda przewidywań. <p>3. Równania różniczkowe liniowe rzędu n o stałych współczynnikach. Układy równań różniczkowych.</p> <p>4. Szeregi liczbowe Definicja sumy szeregu. Warunek konieczny zbieżności. Kryteria zbieżności szeregów: porównawcze, d'Alemberta, Cauchy'ego, całkowite, Leibniza.</p> <p>5. Ciągi i szeregi funkcyjne Zbieżność punktowa i jednostajna szeregu, twierdzenie Weierstrassa o zbieżności szeregu funkcyjnego. Szeregi potęgowe, twierdzenie Cauchy'ego-Hadamarda, rozwijanie funkcji w szeregi Taylora i Maclaurina.</p> <p>6. Szeregi Fouriera. Definicja szeregu trygonometrycznego i szeregu Fouriera, wzory Eulera-Fouriera, warunki Dirichleta.</p> <p>7. Elementy geometrii różniczkowej Krzywe płaskie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definicja krzywej płaskiej, postać parametryczna, jawna oraz uwikłana • równania krzywej, łuk regularny, krzywa regularna, orientacja łuku i krzywej, \vec{t} wektor styczny i normalny, równanie stycznej, • krzywizna, okrąg krzywiznowy, • ewoluta i ewolwenta krzywej, 	

	<ul style="list-style-type: none"> • obwiednia jednoparametrowej rodziny krzywych płaskich. <p>8. Krzywe w przestrzeni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • krzywizna i torsja krzywej przestrzennej, • trójścian Freneta. <p>Ćwiczenia:</p> <p>1. Równania różniczkowe zwyczajne Równania różniczkowe rzędu pierwszego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • identyfikacja typów równań, • wyznaczanie rozwiązań ogólnych, • rozwiązywanie zagadnienia Cauchy'ego, <p>2. Wyznaczanie równań różniczkowych rodziny linii oraz równań linii ortogonalnych. Równania różniczkowe rzędu drugiego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązywanie równań sprowadzalnych do równań pierwszego rzędu, • rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych jednorodnych, • rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych niejednorodnych o stałych współczynnikach metodą uzmiennienia stałych i metodą przewidywań. Rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych rzędu n o stałych współczynnikach. <p>3. Rozwiązywanie układów równań różniczkowych.</p> <p>4. Szeregi liczbowe - badanie zbieżności szeregów.</p> <p>5. Ciągi i szeregi funkcyjne - wyznaczanie przedziałów zbieżności szeregów potęgowych, rozwijanie funkcji w szeregi Taylora i Maclaurina.</p> <p>6. Szeregi Fouriera - wyznaczanie szeregów Fouriera.</p> <p>7. Elementy geometrii różniczkowej Krzywe płaskie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznaczanie równań krzywych, • konstrukcja wektora stycznego i normalnego, wyznaczanie równania stycznej, • wyznaczanie krzywizny i okręgu krzywiznowego, • wyznaczanie ewoluty, ewolwenty oraz obwiedni jednoparametrowej rodziny krzywych płaskich. <p>8. Krzywe w przestrzeni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznaczanie krzywizny i torsji krzywej przestrzennej, • wyznaczanie płaszczyzny normalnej, ściśle stycznej i rektyfikacyjnej oraz trójścianu Freneta.
Metody oceny	Wykład: egzamin pisemny - ocena końcowa ustalana na podstawie liczby uzyskanych punktów. Ćwiczenia: kolokwia pisemne oraz aktywność na zajęciach - ocena końcowa ustalana na podstawie liczby uzyskanych punktów.
Metody sprawdzania	Patrz TABELA NR 11
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1. Liczba godzin kontaktowych – 64 godzin, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia - 30 godz.;</p> <p>c) konsultacje - 4 godz.</p> <p>2. Praca własna studenta – 70 godzin, w tym:</p> <p>a) 40 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury);</p> <p>b) 20 godz. - przygotowywanie się do kolokwiów;</p> <p>c) 10 godz. -przygotowywanie się do egzaminu.</p> <p>3. RAZEM – 134 godzin.</p>

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 64, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 30 godz.; c) konsultacje - 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 11. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student wykazuje znajomość klasyfikacji równań różniczkowych zwyczajnych oraz technik rozwiązywania wybranych typów równań.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_W01
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 1 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Student posiada podstawową wiedzę z teorii szeregów liczbowych i funkcyjnych.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_W02
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie podstaw geometrii różniczkowej.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_W03
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi identyfikować typ równania różniczkowego i zastosować odpowiednią metodę jego rozwiązania.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_U01
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczenia przedmiotu liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 1 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student potrafi zastosować odpowiednie kryteria do zbadania zbieżności szeregów liczbowych, rozwijać funkcje w szeregi Taylora oraz Maclaurina oraz wyznaczać szeregi Fouriera.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_U02
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczeń liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01

Efekt:	Student potrafi wykorzystać metody analizy matematycznej do badania właściwości krzywych, wyznaczać krzywiznę, torsję oraz elementy trójścianu Freneta.
Kod:	1120-MB000-ISP-0115_U03
Weryfikacja:	Uzyskanie wymaganej regulaminem zaliczeń liczby punktów z tytułu aktywności na zajęciach, kolokwium 2 i egzaminu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ELEKTROTECHNIKA I ELEKTRONIKA I		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0116	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Elektrotechnika i elektronika	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	Brak	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Po ukończeniu kursu student powinien: mieć ogólną wiedzę teoretyczną na temat podstawowych zjawisk opisujących obwody prądu stałego, magnetycznego, prądu przemiennego jedno i trójfazowego. Mieć ogólną wiedzę na temat podstawowych obwodów szeregowych i równoległych RLC. Potrafić przeprowadzić podstawowe obliczenia bilansowe mocy dla różnych rodzajów prądu elektrycznego w zależności od obciążenia. Potrafić przeprowadzić podstawowe pomiary wielkości elektrycznych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 12	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: Elektrostatyka: Prawo Coulomba, Pole elektrostatyczne, Natężenie Pola, Potencjał, Energia, Praca, Napięcie. Podstawowe właściwości kondensatorów. Podstawowe prawa dla obwodów prądu stałego, Bateria elektrochemiczna, Energia i moc prądu stałego. Podstawowe prawa dla obwodów magnetycznych, Właściwości magnetyczne materiałów. Podstawowe prawa dla obwodów prądu	

	przemiennej jednofazowej. Szeregowy obwód RLC - rezonans napięć. Równoległy obwód RLC - rezonans prądów. Moc prądu stałego i przemiennej: jednofazowej i trójfazowej, Trójkąt mocy. Układy trójfazowe prądu przemiennej. Stany nieustalone w obwodach RL. Stany nieustalone w obwodach RC. Metody pomiarów wielkości elektrycznych Laboratorium: Pomiar podstawowych wielkości elektrycznych prądu stałego i przemiennej. • Metody rozszerzania zakresów pomiarowych w pomiarach obwodów prądu stałego i zmiennego • Pomiar parametrów w obwodach magnetycznych • Łącza selsynowe. • Pomiar mocy w obwodach prądu jednofazowego i trójfazowego • Pomiar energii w obwodach prądu jednofazowego i trójfazowego.
Metody oceny	Wykład: Zaliczany jest na podstawie egzaminu składającego się z części pisemnej, której pozytywne zaliczenie jest podstawą do uczestnictwa studenta w części ustnej. Student może otrzymać ocenę pozytywną po uzyskaniu pozytywnych ocen z obu części. Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest merytoryczne przygotowanie studentów poprzez krótki sprawdzian pisemny. Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie pozytywnej oceny ze sprawdzianu oraz poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenia. W czasie wykonywania ćwiczenia możliwe jest sprawdzenie praktycznej wiedzy studentów nt. pomiarów wielkości elektrycznych i łączenia obwodów elektrycznych. Ocena końcowa ustalana jest na podstawie ocen końcowych z egzaminu i laboratorium, przy czym ocenie z egzaminu nadaje się większą wagę tj, ok. 60-65% oceny końcowej.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 12
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych -48, w tym; a) wykład -30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta 71 godzin, w tym; a) praca własna studenta wykład – 30 godzin, w tym: • studia literaturowe, 10 godzin, • projekt + prace pisemne 11 godzin, • przygotowanie do egzaminu 10 godzin; b) praca własna studenta laboratorium –40 godzin, w tym: • studia literaturowe, 10 godzin, • przygotowanie do zajęć 10 godzin, • wykonanie sprawozdań 10 godzin, • przygotowanie do zaliczenia 10 godzin. 3) RAZEM – 120 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych -48, w tym: a) wykład -30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 55 godz., w tym: a) studia literaturowe – 10godzin, b) przygotowanie do zajęć – 10 godzin, c) wykonanie sprawozdań – 10 godzin, d) przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń laboratoryjnych – 10 godzin, e) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 12. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o podstawowych zagadnieniach opisujących działanie maszyn elektrycznych prądu przemiennego jednofazowego i trójfazowego, stałego i urządzeń niewirujących.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_W1
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian wiedzy(ustny lub pisemny) weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium. Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W20, K_W01, K_W02.
Efekt:	Posiada wiedzę o podstawowych zagadnieniach opisujących zjawiska w elementach półprzewodnikowych, materiały i ich właściwości.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_W2
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian wiedzy(ustny lub pisemny) weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W19
Efekt:	Zna zasady określania i budowania prostowników sterowanych i niesterowanych, układów pracy wzmacniaczy ze wspólnym emiterym, bazą i kolektorem.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_W3
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian wiedzy(ustny lub pisemny) weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium. Praca studenta w ramach laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18, K_W20, K_W17
Efekt:	Zna zasady doboru przyrządów i metody pomiarowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_W4
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian wiedzy(ustny lub pisemny) weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium. Praca studenta w ramach laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę o urządzeniach zabezpieczających pracę maszyn elektrycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_W5
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian wiedzy(ustny lub pisemny) weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium. Praca studenta w ramach laboratorium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21

Umiejętności	
Efekt:	Zastosuje wiedzę o podstawowych zagadnieniach opisujących działanie maszyn elektrycznych prądu przemiennego jednofazowego i trójfazowego, stałego i urządzeń niewirujących. Zastosuje wiedzę o podstawowych zagadnieniach opisujących zjawiska w elementach półprzewodnikowych, materiały i ich właściwości.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_U1
Weryfikacja:	Praca w laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab. Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18, K_U14, K_U09.
Efekt:	Zinterpretuje zasady określania i budowania prostowników sterowanych i niesterowanych, układów pracy wzmacniaczy ze wspólnym emiterym, bazą i kolektorem. Zastosuje zasady doboru przyrządów i metody pomiarowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_U2
Weryfikacja:	Praca w laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U11, K_U15; K_U16; K_U17; K_U18, K_U14, K_U09.
Efekt:	Umie zaplanować eksperyment badawczy i odnieść jego wyniki do teorii, a także opracować i przedstawić wyniki eksperymentów. Umie pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_U3
Weryfikacja:	Praca w laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U13.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Jest świadomy o podstawowych zagadnieniach opisujących działanie maszyn elektrycznych prądu przemiennego jednofazowego i trójfazowego, stałego i urządzeń niewirujących. Jest świadomy o podstawowych zagadnieniach opisujących zjawiska w elementach półprzewodnikowych, materiały i ich właściwości. Jest zdolny do określania i budowania prostowników sterowanych i niesterowanych, układów pracy wzmacniaczy ze wspólnym emiterem, bazą i kolektorem. Jest świadomy doboru przyrządów i metody pomiarowej. Umie pracować indywidualnie i w zespole. Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MB000-ISP-0116_K1
Weryfikacja:	Praca w laboratorium. Ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY ZAPISU KONSTRUKCJI Z ELEMENTAMI GEOMETRII WYKREŚLNEJ II	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0117
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Podstawy Zapisu Konstrukcji
Poziom przedmiotu	Podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	2
Wymagania wstępne	Podstawowe umiejętności z zakresu geometrii oraz stereometrii na poziomie maturalnym oraz znajomość zagadnień omawianych na wykładzie Podstawy Zapisu Konstrukcji z Elementami Geometrii Wykreślnej. Zainteresowanie techniką, umiejętność obserwacji, znajomość jednostek miar liniowych i kątowych i umiejętność ich przeliczania
Limit liczby studentów	-
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych i znormalizowanych elementów zapisu konstrukcji metod i zasad rzutowania aksonometrycznego i prostokątnego, odwzorowywania i wymiarowania przedmiotów dowolnych z uwzględnieniem specyficznych cech: łączników gwintowych, połączeń nitowych, różnych rodzajów kół zębatach, łączników sprężystych, pojęć i znaków stanu powierzchni przedmiotów, podstawowych zagadnień dotyczących pasowań, odwzorowań wałów i osi, różnych rodzajów łożysk tocznych, połączeń spajanych oraz zasad sporządzania rysunków zestawieniowych (złożeniowych), a więc poznanie niezbędnych wiadomości dotyczących prawidłowego sporządzania dokumentacji technicznej.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 13	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	45 godz.
Treści kształcenia	Odręczne wykonanie (na papierze gładkim, ołówkiem) czterech szkiców na podstawie otrzymanych części maszynowych –tematy indywidualne, Odwzorowanie w rzutach prostokątnych (na brystolu) i zwymiarowanie podstawy łożyska ślizgowego –wykonanie tuszem w domu. Wykonanie rysunków (na brystolu) na podstawie wcześniej wykonanych szkiców – dokończenie tuszem lub ołówkiem w domu. Wykonanie (na brystolu, ołówkiem) rysunku aksonometrycznego (izometria) na podstawie wykonanego wcześniej rysunku wykonanego w rzutach prostokątnych. Wykonanie (na brystolu) rysunku śruby i nakrętki –tematy indywidualne. Wykonanie (na brystolu) rysunku sprężyny –tematy indywidualne. Wykonanie (na brystolu) rysunku koła zębatego walcowego – tematy indywidualne - dokończenie tuszem w domu. Wykonanie (na brystolu) rysunku koła zębatego stożkowego – tematy indywidualne - dokończenie tuszem w domu. Wykonanie rysunku złożeniowego, rysunków wykonawczych i specyfikacji części prostego zespołu maszynowego (na kalce technicznej wykonanie tuszem).	
Metody oceny	Podstawą do zaliczenia projektowania jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich wykonywanych prac, które są na bieżąco konsultowane, sprawdzane, poprawiane i oceniane na każdym zajęciach.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 13	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 49 godz. w tym: a) projekt – 45 godz.; b) konsultacje – 4 godz. 2) Praca własna studenta – 26 godz. w tym: a) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 20 godz., b) studia literaturowe – 6 godz. RAZEM – 75 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 pkt. ECTS – liczba godzin kontaktowych – 49 godz., w tym: a) projekt – 45 godz.; b) konsultacje – 4 godz.;	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,8 pkt. ECTS – 45 godz., w tym: a) zajęcia projektowe – 45 godz.	
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 13. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna metody odwzorowania przedmiotów, metody rzutowania aksonometrycznego oraz europejski system rzutowania; zna zasady sporządzania rysunków aksonometrycznych na podstawie rzutów prostokątnych i odwrotnie; potrafi odwzorowywać elementy maszyn w postaci widoków oraz widoków cząstkowych, przekrojów oraz przekrojów cząstkowych, kładów widoków i kładów miejscowych i wyniesionych przekrojów, zna znormalizowane zasady kreskowania przekrojów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_W1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08
Efekt:	Zna i stosuje w praktyce porządkowe ogólne i szczególne zasady wymiarowania elementów maszyn i konstrukcji; zna podstawowe pojęcia dotyczące określania stanu struktury powierzchni materiału; zna pojęcie tolerancji wymiarów i pasowania części i umie stosować je do wymiarowania przedmiotów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_W2
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W08, K_W11
Efekt:	Ma wiedzę dotyczącą przedstawiania i wymiarowania łączników i połączeń rozłącznych (połączeń gwintowych, sworzniowych, wpustowych i innych).
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_W3
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07
Efekt:	Zna etapy tworzenia złożonej dokumentacji technicznej części, podzespołów, zespołów, i gotowych wyrobów, zasady wykonywania rysunków złożeniowych, oznaczania części na tych rysunkach, zasady tworzenia specyfikacji części oraz archiwizacji i gospodarki dokumentacją techniczną i umie je stosować w praktyce
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_W4
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08
Umiejętności	
Efekt:	Zna i umie stosować metody odwzorowania przedmiotów, metody rzutowania aksonometrycznego oraz europejski system rzutowania; umie sporządzać rysunek aksonometryczny na podstawie rzutów prostokątnych i odwrotnie; potrafi odwzorowywać elementy maszyn w postaci widoków oraz widoków cząstkowych, przekrojów oraz przekrojów cząstkowych, kładów widoków i kładów miejscowych i wyniesionych przekrojów, zna znormalizowane zasady kreskowania przekrojów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Ma praktyczną umiejętność dotyczącą przedstawiania i wymiarowania łączników i połączeń rozłącznych i nierozłącznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U2
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Umie rysować i wymiarować proste i złożone elementy maszyn i konstrukcji, zna i stosuje w praktyce porządkowe ogólne i szczególne zasady wymiarowania elementów maszyn i konstrukcji.

Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U3
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Zna etapy tworzenia złożonej dokumentacji technicznej części, podzespołów, zespołów, i gotowych wyrobów, zasady wykonywania rysunków złożeniowych, oznaczania części na tych rysunkach, zasady tworzenia specyfikacji części oraz archiwizacji i gospodarki dokumentacją techniczną i umie je stosować w praktyce.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U4
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Dobrze posługuje się specjalistyczną literaturą, potrafi posługiwać się normami przedmiotowymi, dobrze interpretuje zawarte w nich wytyczne; potrafi dobrze interpretować normy techniczne bez względu na to czy są sporządzone w języku obcym, uznawanym za język komunikacji międzynarodowej w zakresie studiowanego kierunku studiów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U5
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_U6
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20

Kompetencje społeczne

Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie, ma świadomość odpowiedzialności za pracę, ma świadomość ważności zachowania w sposób profesjonalny.
Kod:	1150-MB000-ISP-0117_K1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_K03, K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: MECHANIKA OGÓLNA I	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0118
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika

Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	II	
Wymagania wstępne	<p>Wiedza i umiejętności z matematyki, obejmujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wektory i rachunek wektorowy, • macierze i ich podstawowe właściwości, • rachunek różniczkowy i całkowy, • podstawy geometrii różniczkowej, • podstawy równań różniczkowych zwyczajnych, • wiadomości z geometrii i trygonometrii z zakresu szkoły średniej. 	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Przekazanie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej mechaniki klasycznej Newtona, umożliwiającej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • poznanie podstawowych i pomocniczych wielkości występujących w mechanice oraz ich jednostek fizycznych, • poznanie podstawowych metod stosowanych w mechanice (metody geometryczne i metody analityczne) oraz optymalny dobór metody do rozpatrywanego zadania, • klasyfikowanie problemów występujących w mechanice ogólnej (problemy statyki, kinematyki, dynamiki, geometrii mas), • rozumienie obserwowanych zjawisk związanych z ruchem lub równowagą ciał materialnych i ich układów, • rozumienie związków przyczynowo-skutkowych w mechanice, wyrażonych przez prawa mechaniki (warunki równowagi i prawa zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej), • modelowanie realnych układów mechanicznych na potrzeby ich analizy statycznej lub dynamicznej, • rozwiązywanie zadań o znaczeniu praktycznym z zakresu statyki, kinematyki i dynamiki układów mechanicznych przy użyciu ich modeli - punktu materialnego, układu punktów materialnych, bryły i układu punktów i brył. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 14	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia audytoryjne	30 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <p>1. <u>Wiadomości wstępne (2 godz.)</u> Przedmiot mechaniki. Klasyfikacja wewnętrzna mechaniki. Rys historyczny. Działy Mechaniki ogólnej. Mechanika ogólna jako teoria. Pojęcia pierwotne. Aksjomaty mechaniki klasycznej. Wektory w Mechanice ogólnej. Funkcje wektorowe. Pochodna funkcji wektorowej w układzie stałym i ruchomym, całka z funkcji wektorowej.</p> <p>2. <u>Geometria mas (6 godz.)</u> Przedmiot i znaczenie geometrii mas w mechanice. Masowe momenty statyczne punktów materialnych i brył. Środek masy układu punktów i brył. Geometryczne momenty statyczne brył. Środek geometryczny bryły. Środki mas ciał jednorodnych. Wyznaczanie położenia środka masy ciał 3D, 2D i 1D. Twierdzenia Pappusa-Guldina. Momenty bezwładności punktu materialnego i bryły względem punktu, prostej i płaszczyzny. Zależności</p>	

między momentami bezwładności względem początku, osi i płaszczyzn prostokątnego układu współrzędnych. Momenty dewiacji. Tensor bezwładności bryły w punkcie. Wzory transformacyjne, twierdzenie Steinera. Elipsoida bezwładności. Główne osie bezwładności i główne momenty bezwładności ciała w punkcie.

3. Statyka układów mechanicznych (8 godz.)

Wstęp: modele ciał, klasyfikacja sił, więzy, rodzaje podpór, zadania i metody statyki. Redukcja układu sił: skrętnik i oś centralna; przypadki szczególne - moment swobodny i siła wypadkowa. Warunki równowagi punktu materialnego, bryły i układu mechanicznego. Równowaga z uwzględnieniem tarcia: obszary stanów równowagi, niewyznaczalność statyczna, dwoistość zakłócenia równowagi, samohamowność i zakleszczanie, tarcie opasania. Opory toczenia w ujęciu fenomenologicznym. Wyznaczanie sił w prętach kratownic płaskich.

4. Kinematyka punktu (4 godz.)

Wstęp: funkcje wektorowe, różniczkowanie funkcji wektorowych, pochodna wektora jednostkowego o zmiennym kierunku, pochodna lokalna. Wektorowy i analityczny opis ruchu punktu. Tor punktu. Opis ruchu punktu po torze. Prędkość i przyspieszenie punktu. Naturalne kierunki odniesienia, trójścian Freneta, przyspieszenie styczne i normalne do toru, promień krzywizny toru. Szczególne przypadki ruchu punktu - ruch punktu w jednorodnym i w środkowym polu przyspieszeń, ruch jednostajny i jednostajnie zmienny, ruch harmoniczny.

5. Dynamika punktu materialnego (6 godz.)

Wstęp: uzupełnienia z rachunku wektorowego. Równania ruchu punktu materialnego swobodnego. Proste i odwrotne zagadnienie dynamiki. Ruch punktu pod działaniem siły stałej, siły zależnej od czasu, położenia i prędkości. Badanie ruchu punktu. Ruch punktu materialnego nieswobodnego. Więzy i ich klasyfikacja, reakcje więzów. Równania dynamiki punktu materialnego w naturalnym układzie odniesienia. Pęd punktu materialnego i prawo jego zmienności. Kręt punktu materialnego względem punktu nieruchomego oraz względem punktu poruszającego się zadaną prędkością. Prawo zmienności krętu. Praca i moc siły. Energia kinetyczna punktu materialnego i prawo jej zmienności. Potencjalne pole sił. Energia potencjalna pola sił. Prawo zmienności energii kinetycznej punktu materialnego w potencjalnym polu sił.

6. Dynamika układu punktów materialnych (4 godz.)

Równania ruchu swobodnego i nieswobodnego układu punktów materialnych. Więzy. Pęd układu punktów materialnych i prawo jego zmienności. Prawo ruchu środka masy. Kręt układu punktów materialnych i prawo jego zmienności. Prawo zmienności energii kinetycznej układu punktów materialnych. Ruch układu punktów w potencjalnym polu sił. Zasada zachowania energii mechanicznej.

Ćwiczenia audytoryjne:

1. Wyznaczanie położenia środków masy układów punktów materialnych i brył. Obliczanie momentów bezwładności i dewiacji brył. Zastosowanie twierdzenia Steinera. Wyznaczanie osi głównych i głównych momentów bezwładności brył i figur płaskich. Zastosowanie wzorów transformacyjnych
2. Wyznaczanie położenia równowagi oraz reakcji podpór brył i układów mechanicznych, bez tarcia i z uwzględnieniem tarcia suchego według modelu Coulomba.
3. Wyznaczanie toru ruchu, prędkości i przyspieszenia punktu w różnych układach współrzędnych. Ruch prostoliniowy punktu - ruch jednostajnie zmienny, ruch harmoniczny. Rzut ukośny punktu w jednorodnym polu grawitacyjnym.
4. Rozwiązywanie równania ruchu punktu materialnego swobodnego i nieswobodnego w przypadkach siły zależnej od położenia, prędkości i

	<p>czasu.</p> <p>5. Posługiwanie się prawami zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej do rozwiązywania zadań z dynamiki punktu materialnego. Siły potencjalne i zasada zachowania energii mechanicznej. Rzut pionowy w jednorodnym i niejednorodnym polu grawitacyjnym ziemskim.</p> <p>6. Rozwiązywanie zadań z dynamiki układu punktów materialnych przy zastosowaniu praw zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej.</p>
Metody oceny	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin, • sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, • ocena zadanych prac domowych, • ocena aktywności na ćwiczeniach. <p>Zasady zaliczania</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawą zaliczenia ćwiczeń są sprawdziany pisemne polegające na samodzielnym rozwiązywaniu zadań z części materiału określonych w harmonogramie zajęć. • Podczas sprawdzianów student nie korzysta z żadnych materiałów ani urządzeń pomocniczych. • Oceniana jest poprawność zastosowanych metod, praw i formuł oraz poprawność jednostek fizycznych i uzyskanych wartości liczbowych. • Ustalając ocenę z ćwiczeń, prowadzący bierze również pod uwagę aktywność studenta na zajęciach, wykazującą wiedzę z wykładów i świadczącą o samodzielnej pracy w domu. • Ćwiczenia oceniane są w skali 2-5, przy czym do zaliczenia wymagana jest ocena co najmniej 3. • Wstępna niedostateczna ocena z ćwiczeń może być poprawiona w wyniku jednego sprawdzianu zbiorczego, przeprowadzanego w ramach ćwiczeń przez osobę prowadzącą te ćwiczenia. • Formą ogłoszenia wyników zaliczenia ćwiczeń jest wpis oceny do systemu USOS przez uprawnioną do tego osobę – prowadzącego ćwiczenia lub egzaminatora. • Zaliczenie ćwiczeń jest warunkiem koniecznym przystąpienia studenta do egzaminu. <p>Wykład</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zaliczenie wykładu ma formę egzaminu składającego się z części pisemnej zadaniowej, części pisemnej teoretycznej oraz części ustnej w formie rozmowy oceniającej. • Podstawą oceny części zadaniowej egzaminu jest samodzielne rozwiązanie przez studenta zadań sformułowanych przez egzaminatora. • Część pisemna teoretyczna polega na odpowiedziach na pytania, których pełna lista jest jawna i dostępna w podstawowym podręczniku do wykładu oraz w materiałach do pobrania dotyczących przedmiotu, na stronie internetowej Zakładu Mechaniki. • Uzyskanie oceny co najmniej dobrej (4) zaliczenia ćwiczeń zwalnia studenta z części zadaniowej egzaminu. • Obydwie części pisemne egzaminu wymagają oceny co najmniej dostatecznej (3). • Ostateczną ocenę z przedmiotu ustala egzaminator, biorąc pod uwagę ocenę umiejętności zdobytych na ćwiczeniach oraz ocenę wiedzy zdobytej na wykładach.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 14
Egzamin	Tak

D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 64, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) ćwiczenia- 30 godz.; c) konsultacje - 4 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym: a) 30 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, b) 15 godz. - studia literaturowe i przygotowanie się do kolokwium, c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM–125 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 64, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 30 godz.; c) konsultacje - 4 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,4 punktów ECTS – 60 godz., w tym: a) uczestnictwo w ćwiczeniach audytoryjnych – 30 godz.; b) samodzielne rozwiązywanie zadań w domu -15 godz.; c) przygotowanie się do kolokwium – 10 godz.; d) przygotowanie się do części zadaniowej egzaminu – 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 14. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna podstawowe wielkości występujące w mechanice takie jak siła, masa, moment siły względem punktu, prędkość, przyspieszenie, prędkość kątowna, przyspieszenie kątowe, pęd, kręt, energia kinetyczna, energia potencjalna, potrafi określić ich jednostki fizyczne i znaczenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W1, K_W3
Efekt:	Student zna podstawowe metody stosowane w mechanice ogólnej i potrafi dobrać odpowiednią metodę do postawionego zdania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_W2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, ocena prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W1, K_W3
Efekt:	Student potrafi wyjaśnić zjawiska o znaczeniu praktycznym występujące w mechanice ciał i mechanizmów, związane z równowagą lub ruchem tych układów, takie jak samohamowność, zakleszczanie, dwoistość utraty równowagi, statyczna niewyznaczalność, opory ruchu, zachowanie ruchu środka masy, zachowanie energii mechanicznej, swobodny spadek w polu grawitacyjnym etc.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W1, K_W3

Efekt:	Student rozumie związki przyczynowo-skutkowe w mechanice, wyrażone przez prawa mechaniki (warunki równowagi, prawa zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej) i ma podstawową wiedzę umożliwiającą ich zastosowanie do rozwiązywania zadań praktycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_W4
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, ocena prac domowych.
Powiązane efekty	K_W1, K_W3
Efekt:	Student potrafi zbudować model fizyczny realnego układu mechanicznego na potrzeby analizy statycznej lub dynamicznej w postawionym zadaniu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_W5
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, ocena prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W1, K_W3

Umiejętności

Efekt:	Student potrafi wybrać i zastosować odpowiednie prawo mechaniki oraz właściwą metodę do rozwiązania postawionego zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi ocenić prawidłowość uzyskanego wyniku pod względem ilościowym i jakościowym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi wyznaczać położenie środka masy układu punktów materialnych i bryły oraz obliczać momenty bezwładności brył korzystając z twierdzenia Steinera.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U3
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	KU_01, KU_03
Efekt:	Student potrafi redukować dowolny przestrzenny układ sił do skrętnika.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U4
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi obliczać reakcje podpór statycznie wyznaczalnych układów mechanicznych płaskich i przestrzennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U5
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi rozwiązywać zadania statyki układów z uwzględnieniem tarcia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U6
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3

Efekt:	Student umie wyznaczać prędkość i przyspieszenie punktu materialnego w układach: kartezyjskim, biegunowym i w układzie kierunków naturalnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U7
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi rozwiązywać zadania rzutów punktu materialnego w jednorodnym polu grawitacyjnym z oporami ruchu oraz rzutu pionowego w polu niejednorodnym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U8
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student umie stosować w zadaniach prawo zachowania energii mechanicznej w przypadku punktu materialnego i układu punktów materialnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U9
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U3
Efekt:	Student potrafi zdobywać informacje dotyczące treści przedmiotu z literatury i baz internetowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0188_U10
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U19

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: TECHNOLOGIA	
Kod przedmiotu	11150-MB000-ISP-0119
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Technologia
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	II
Wymagania wstępne	Podstawy rysunku technicznego
Limit liczby	100 (ze względu na wielkość sal wykładowych)
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Nabycie podstawowej wiedzy z zakresu odlewnictwa, spawania, zgrzewania, lutowania i klejenia, obróbki skrawaniem, narzędzi skrawających i obrabiarek oraz obróbki plastycznej, niezbędnej jako podstawa do projektowania procesów technologicznych oraz oceny konstrukcji pod kątem możliwości jej wykonania. Umiejętność posługiwania się językiem technicznym, wyznaczania parametrów skrawania oraz doboru obrabiarek, metod odlewania, metod obróbki plastycznej oraz metod spajania w zależności od rodzaju materiału, wymagań dokładnościowych oraz wielkości produkcji.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 15	
Formy zajęć I ich wymiar	Wykład	45 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicja obróbki skrawaniem. Obróbki bezwiórowe jako alternatywa obróbki skrawaniem. 2. Narzędzia skrawające: podział, budowa i uproszczona geometria ostrza. Materiały narzędziowe i materiały ściernie. Powłoki z materiałów trudnościeralnych. 3. Kinematyka skrawania: ruchy podstawowe i pomocnicze; technologiczne parametryskrawania. 4. Proces skrawania: podział wiórow, narost, siły, ciepło i rozkład temperatur w procesie skrawania, ciecz obróbkowe. 5. Zużycie ostrza: rodzaje zużycia, krzywa zużycia normalnego, trwałość i żywotność narzędzia. 6. Zasady doboru prędkości, posuwu i głębokości skrawania. 7. Ekonomiczne aspekty obróbki skrawaniem: wydajność, dokładność i koszty obróbki. 8. Obrabiarki: podział i zastosowanie tokarek, frezarek, wiertarek, wytaczarek, obrabiarek wielooperacyjnych i szlifierek. 9. Podstawowe rodzaje obróbki ścierniej: docieranie, gładzenie, dogładzanie oscylacyjne, obróbka strumieniowo-ścierna. Obróbka elektroerozyjna. 10. Obróbka uzębień walcowych, ślimakowych i stożkowych. 11. Przebieg wytwarzania odlewów. Kształtowanie się odlewu w formie. Tworzywa odlewnicze i ich właściwości. 12. Metody odlewania i ich zastosowanie. 13. Zasady projektowania odlewów. Technologiczność konstrukcji odlewów. 14. Podstawy spajania. Budowa spoiny. 15. Naprężenia i odkształcenia spawalnicze. Pęknięcie połączeń spawanych. Spawalność. 16. Metody spawania stopów metali i tworzyw sztucznych. Procesy pokrewne. 17. Metody zgrzewania. Lutowanie i klejenie. 18. Zasady projektowania połączeń spawanych. 19. Mechanizmy odkształceń plastycznych. Interpretacja miary odkształcenia i naprężenia. Korelacja pomiędzy naprężeniem i odkształceniem w uplastycznionym materiale. Rola temperatury w obróbce plastycznej metali. 20. Procesy technologiczne kucia i prasowania. Procesy technologiczne walcowania. Procesy technologiczne tłoczenia. 21. Podstawowe maszyny stosowane w kuźnictwie, walcownictwie i tłocznictwie. Zasady ustawienia maszyn w gniazda i linie produkcyjne. Metody postępowania przy doborze maszyn i urządzeń do procesów obróbki plastycznej. Materiały stosowane w budowie narzędzi do obróbki plastycznej. Zasady BHP. 22. Zasady opracowywania dokumentacji technologicznej. Przykłady procesów obróbki plastycznej. 	
Metody oceny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot jest zaliczany na podstawie wyników trzech kolokwiiów. 2. Maksymalna suma punktów do zdobycia wynosi 60: <ul style="list-style-type: none"> • 15 pkt. z pierwszego (obejmującego obróbkę plastyczną) kolokwium, • 20 pkt. z drugiego (obejmującego odlewnictwo i spawalnictwo), • 25 pkt. z trzeciego (obejmującego obróbkę skrawaniem i obrabiarki). 3. Ocenę z przedmiotu ustala się w następujący sposób: 	

	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Liczba uzyskanych</th> <th>Ocena</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>od 0 do 25</td> <td>2.0</td> </tr> <tr> <td>od 26 do 32</td> <td>3.0</td> </tr> <tr> <td>od 33 do 37</td> <td>3.5</td> </tr> <tr> <td>od 38 do 44</td> <td>4.0</td> </tr> <tr> <td>od 45 do 50</td> <td>4.5</td> </tr> <tr> <td>od 51 do 60</td> <td>5.0</td> </tr> </tbody> </table> <p>Dodatkowym warunkiem uzyskania zaliczenia jest uzyskanie minimum 25% punktów z każdego kolokwium, tzn.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • minimum 3.5 pkt. z obróbki plastycznej, • minimum 5 pkt. ze spawalnictwa i odlewnictwa, • minimum 6 pkt. z obróbki skrawaniem i obrabiarek. <p>4. W przypadku nie spełnienia warunków zaliczenia przedmiotu podanych w punkcie 3 studentowi przysługuje prawo do poprawy wszystkich lub tylko wybranych kolokwiów na zbiorczym kolokwium poprawkowym przeprowadzanym na ostatnich zajęciach.</p>	Liczba uzyskanych	Ocena	od 0 do 25	2.0	od 26 do 32	3.0	od 33 do 37	3.5	od 38 do 44	4.0	od 45 do 50	4.5	od 51 do 60	5.0
Liczba uzyskanych	Ocena														
od 0 do 25	2.0														
od 26 do 32	3.0														
od 33 do 37	3.5														
od 38 do 44	4.0														
od 45 do 50	4.5														
od 51 do 60	5.0														
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 15														
Egzamin	Nie														
D. Nakład pracy studenta															
Liczba punktów ECTS	3														
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych: 46, w tym: a) wykład - 45 godz.; b) konsultacje - 1 godz. 2) Praca własna studenta: 30 godzin, w tym: a) 10 godzin na studia literaturowe, b) 10 godzin na przygotowanie do zajęć, c) 10 godzin na przygotowanie do sprawdzianów. 3) RAZEM - 75 godz.														
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,8 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych -46, w tym: a) wykład - 45 godz.; b) konsultacje - 1 godz.														
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	-														
E. Informacje dodatkowe															
Uwagi															

TABELA NR 15. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada wiedzę o materiałach narzędziowych, rodzajach narzędzi skrawających, ich budowie i zastosowaniu oraz o zjawiskach występujących w procesie skrawania i ich wpływie na trwałość narzędzi.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W17, K_W15
Efekt:	Student zna podstawowe typy obrabiarek skrawających i ich zastosowanie.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W02

Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W17
Efekt:	Student posiada wiedzę o podstawowych typach przekładni zębatych i zna metody ich obróbki.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W17
Efekt:	Student posiada wiedzę o rodzajach obróbki ścierniej i obróbki elektroerozyjnej.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student posiada wiedzę o zależności kosztów wytwarzania od wymaganej dokładności wyrobu.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W05
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W06.
Efekt:	Student posiada wiedzę o tworzywach odlewniczych i ich właściwościach oraz o metodach odlewania i zasadach projektowania odlewów.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W06
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W06
Efekt:	Student posiada wiedzę o podstawach tworzenia połączeń trwałych, budowie spoiny, pękaniu połączeń spawanych oraz o naprężeniach i odkształceniach połączeń spawanych.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W07
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W17, K_W20
Efekt:	Student zna metody spawania, zgrzewania, lutowania i klejenia.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W08
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W20, K_W09
Efekt:	Student zna procesy technologiczne kucia, prasowania walcowania oraz tłoczenia.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W09
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W20, K_W09
Efekt:	Student zna zasady opracowania dokumentacji technologicznej procesów obróbki plastycznej
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_W10
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17

Umiejętności

Efekt:	Student potrafi dobrać i wyznaczyć parametry skrawania, przede wszystkim dla toczenia i frezowania.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U01
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_U05
Efekt:	Student potrafi scharakteryzować nowoczesne materiały narzędziowe.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04
Efekt:	Student potrafi, w sposób bardzo uproszczony, zaprojektować surówkę odlewu.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U06, K_U17
Efekt:	Student potrafi wskazać przyczyny uszkodzeń połączeń spawanych i wskazać na metody przeciwdziałania ich powstawaniu.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U17
Efekt:	Student potrafi wskazać przyczyny uszkodzeń elementów wytwarzanych technologiami obróbki plastycznej i podać metody przeciwdziałania ich powstawaniu.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U05
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U17
Efekt:	Student potrafi dokonać doboru obrabiarek, metod odlewania, metod obróbki plastycznej oraz metod spajania w zależności od rodzaju materiału, wymagań dokładnościowych oraz wielkości produkcji.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_U06
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student potrafi być, jako przyszły inżynier, odpowiedzialny za rzetelne zdobywanie wiedzy.
Kod:	11150-MB000-ISP-0119_K01
Weryfikacja:	Ocena aktywności i zaangażowania na wykładach i konsultacjach oraz rygorystyczne eliminowanie ściągania na kolokwiach
Powiązane efekty kierunkowe	K_K03

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: LABORATORIUM MATERIAŁÓW KONSTRUKCYJNYCH	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0120
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych

Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Materiały Konstrukcyjne	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	II	
Wymagania wstępne	Ogólna wiedza z zakresu materiałów konstrukcyjnych (wysłuchanie wykładu Materiały Konstrukcyjne)	
Limit liczby	36 osób (3 zespoły - maksymalnie 12-osobowe)	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Celem przedmiotu Laboratorium Materiałów Konstrukcyjnych jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uporządkowanie i pogłębienie wiedzy studenta w zakresie materiałów konstrukcyjnych (w tym ich właściwości mechanicznych i obszarów zastosowania) stosowanych w budowie maszyn; • poznanie przez studenta aspektów ekonomicznych i ekologicznych stosowania materiałów konstrukcyjnych; • wypracowanie umiejętności zaplanowania, przeprowadzenia badań materiałów konstrukcyjnych oraz dokonywania pomiarów podstawowych parametrów wielkości fizycznych i mechanicznych z użyciem podstawowych przyrządów pomiarowych; • wypracowanie umiejętności opracowania i oszacowania dokładności uzyskanych wyników oraz zdolności przedstawienia otrzymanych wyników w formie liczbowej i graficznej wraz z dokonanymi interpretacjami osiągniętych wyników i wyciągniętymi właściwymi wnioskami; • nabycie przez studenta umiejętności samodzielnej bądź zespołowej pracy analityczno-doświadczalnej 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 16.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>W ramach Laboratorium Materiałów Konstrukcyjnych przeprowadzane jest pięć ćwiczeń laboratoryjnych według następującej listy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Próba statyczna rozciągania metali (ew. materiałów kompozytowych), określenie podstawowych własności mechanicznych. 2. Pomiar twardości metali. 3. Próba uderzeniowa metali w temperaturze pokojowej (ew. również w temperaturze obniżonej). 4. Badanie twardości tworzyw sztucznych. 5. Analiza struktur z układu Fe-C. 	
Metody oceny	<p>Forma zaliczenia przedmiotu Laboratorium Materiałów Konstrukcyjnych: Ocena końcowa, która jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z poszczególnych ćwiczeń laboratoryjnych. Ocena końcowa musi być zgodna z obowiązującą skalą ocen. Zaliczenie danego ćwiczenia laboratoryjnego odbywa się poprzez zaliczenie na ocenę pozytywną pracy kontrolnej w formie pisemnej bądź w formie odpowiedzi ustnej oraz pozytywne przyjęcie przez prowadzącego sprawozdania (zaliczone) z</p>	

	<p>przeprowadzonego doświadczenia (sprawozdania zawierającego opis stanowiska laboratoryjnego i badanego materiału konstrukcyjnego, opis doświadczenia, niezbędne obliczenia i wnioski).</p> <p>W przypadku nie przyjęcia przez prowadzącego sprawozdania (niezaliczone) zespół bądź student ma tydzień na jego poprawę.</p> <p>W przypadku negatywnej oceny pracy kontrolnej prowadzący może poprosić studenta o stawienie się w terminie dodatkowym zajęć celem poprawy całego ćwiczenia laboratoryjnego (w przypadku poważnych braków w wymaganej wiedzy) lub może go poprosić o poprawę pracy kontrolnej w terminie do jednego tygodnia (w przypadku słabego przygotowania się studenta do zajęć). Każdą pracę kontrolną należy zaliczyć na ocenę pozytywną. Każdą pracę kontrolną można poprawiać tylko raz.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 16.
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 16, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium – 15 godz.; • konsultacje – 1 godz. <p>2) Praca własna studenta - 9 godzin, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • bieżące przygotowywanie się studenta do laboratorium – 3 godz.; • studia literaturowe – 3 godz.; • wykonanie sprawozdań – 3 godz. <p>3) RAZEM – 25 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 16, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium – 15 godz.; • konsultacje – 1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS – 25 godzin, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • udział w ćwiczeniach laboratoryjnych – 15 godz. • przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych, opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań, konsultacje dotyczące ćwiczenia laboratoryjnego – 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 16. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie materiałów konstrukcyjnych stosowanych w budowie maszyn i ich właściwości mechanicznych, oraz zna aspekty ekonomiczne ich stosowania
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_W1
Weryfikacja:	przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczenia laboratoryjnego praca kontrolna w formie pisemnej bądź w formie odpowiedzi ustnej (ocena zgodna z obowiązującą skalą ocen) oraz ocena sprawozdania (zaliczone lub niezaliczone) Ocena końcowa, która jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z poszczególnych ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi dobrać odpowiednie materiały konstrukcyjne dla projektowanych elementów maszyn i pojazdów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_U1
Weryfikacja:	ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19; K_U20.
Efekt:	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić badania wielkości fizycznych i mechanicznych, badania materiałów konstrukcyjnych oraz wie, jak dokonać pomiarów podstawowych parametrów. Student potrafi oszacować dokładność uzyskanych wyników oraz potrafi przedstawić otrzymane wyniki w formie liczbowej i graficznej, dokonać ich interpretacji i wyciągnąć właściwe wnioski.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_U2
Weryfikacja:	ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19; K_U20
Efekt:	Student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie w zakresie zrealizowanego ćwiczenia laboratoryjnego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_U3
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19; K_U20
Efekt:	Student potrafi pracować indywidualnie i w zespole, umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania oraz jest zdolny opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminu realizacji zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_U4
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04; K_U013; K_U19; K_U20

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student będzie potrafił samodzielnie bądź w zespole wykonywać prace analityczno-doświadczalne posiadając świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_K1
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04; K_K02
Efekt:	Student ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje w zakresie wyboru i stosowania materiałów konstrukcyjnych danego rodzaju.
Kod:	1150-MB000-ISP-0120_K2
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04; K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: MODELOWANIE GEOMETRYCZNE		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0121	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Modelowanie geometryczne	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	II	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zaznajomienie z podstawowymi technikami parametrycznego modelowania geometrycznego 3D.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 17	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tworzenie profilu 2D. Wstawianie więzów w profilu. Wymiarowanie parametryczne profilu. Tworzenie obiektów bryłowych za pomocą wyciągania (dodawanie i odejmowanie brył). Tworzenie otworów, zaokrąglanie, fazowanie krawędzi. 2. Tworzenie obiektów za pomocą obracania (dodawanie i odejmowanie brył). Tworzenie obiektów referencyjnych (płaszczyzna, prosta, punkt). 3. Zaawansowane narzędzia budowy profili. Tworzenie obiektów za pomocą przeciągania (dodawanie i odejmowanie brył). 4. Tworzenie obiektów za pomocą bryły wieloprzekrojowej (dodawanie i odejmowanie brył). Polecenie skorupa. 5. Metody powielania obiektów. Lustro, szyk prostokątny i kołowy, szyk użytkownika. 6. Modelowanie części osiowosymetrycznych (wałek, tarcza). 7. Modelowanie korpusu. 8. Modelowanie zespołów. Analiza zespołu, znajdowanie kolizji. 9. Tworzenie i symulacja mechanizmów. 10. Tworzenie dokumentacji 2D części 	

Metody oceny	Każde ćwiczenie laboratorium jest oceniane (ocena zadania wykonanego przez studenta podczas ćwiczenia). Wszystkie oceny muszą być pozytywne. Ocena za laboratorium jest średnią ocen ze wszystkich ćwiczeń. W przypadku negatywnej oceny pracy kontrolnej prowadzący może poprosić studenta o stawienie się w terminie dodatkowym zajęć celem poprawy całego ćwiczenia laboratoryjnego (w przypadku poważnych braków w wymaganej wiedzy) lub może go poprosić o poprawę pracy kontrolnej w terminie do jednego tygodnia (w przypadku słabego przygotowania się studenta do zajęć). Każdą pracę kontrolną należy zaliczyć na ocenę pozytywną. Każdą pracę kontrolną można poprawiać tylko raz
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 17
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów uczenia się	1) Liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) laboratorium- 30 godz. ; b) konsultacje – 2 godz. 2. Praca własna studenta – 18 godzin, w tym: a) 18 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, studia literaturowe. 3) RAZEM – 50 godz.
Liczba punktów ECTS wymagających na zajęciach bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	1,3 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych 32, w tym: a) laboratorium- 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.
Liczba punktów ECTS, która nabywa student w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,9 punktu ECTS - 48 godz., w tym: 1) 18 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 2) 30 godz. – laboratorium.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 17. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna parametryczny system do modelowania geometrycznego 3D.
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_W01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W05, K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Posiada umiejętność tworzenia profilu 2D, wprowadzania więzów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_U01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10.
Efekt:	Posiada umiejętność tworzenia modelu części za pomocą modelowania bryłowego.

Kod:	1150-MB000-ISP-0121_U02
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10.
Efekt:	Posiada umiejętność tworzenia modelu zespołu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_U03
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10.
Efekt:	Posiada umiejętność utworzenia dokumentacji rysunkowej dla modelu części Potrafi zbudować parametryczny model geometryczny 3D części maszynowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_U04
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10.
Efekt:	Potrafi zbudować parametryczny model geometryczny 3D części maszynowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_U05
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-MB000-ISP-0121_K01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: FIZYKA II	
Kod przedmiotu	1050-MB000-ISP-0122
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Fizyki
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	II

Wymagania wstępne	Student posiada wiedzę z wykładu Fizyka 1	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Nabywanie przez studentów uporządkowanej wiedzy oraz umiejętności rozwiązywania zadań z zakresu elektryczności, magnetyzmu, fal elektromagnetycznych oraz mechaniki relatywistycznej.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 18	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <p>(1) Pole elektryczne. Natężenie i potencjał pola elektrycznego. Prawa Gaussa i Coulomba — obliczanie pól elektrycznych.</p> <p>(2) Pojemność elektryczna przewodnika. Energia pola elektrycznego. Dipol elektryczny — elektryczny moment dipolowy. Polaryzacja dielektryczna — wzór Clausiusa-Mosottiego. Ferroelektryki. Piezoelektryki.</p> <p>(3) Prąd elektryczny. Przepływ ładunku, przewodność i opór elektryczny. Prawo Ohma. Interpretacja mikroskopowa oporu. Zależność temperaturowa oporu. Prawa Kirchhoffa. Moc i energia prądu elektrycznego.</p> <p>(4) Pole magnetyczne, wektor indukcji magnetycznej. Siła Lorentza. Prawo Biot-Savarta i prawo Ampera. Dipolowy moment magnetyczny ramki z prądem.</p> <p>(5) Właściwości magnetyczne materiałów: dia-, para- i ferro-magnetyki. Ruch ładunku w polu magnetycznym, spektrometr masowy. Silnik elektryczny – zasada działania.</p> <p>(6) Indukcja elektromagnetyczna, prawo Faradaya. Prądy wirowe. Indukcyjność cewki i samoindukcja. Indukowane pole magnetyczne – uogólnione prawo Ampera. Zasada działania prądnicy i alternatora.</p> <p>(7) Fale elektromagnetyczne, równania Maxwella.</p> <p>(8) Szczególna teoria względności. Transformacja Galileusza i Lorentza. Konsekwencje przekształceń Lorentza.</p> <p>(9) Pojęcie masy, energii i pędu w fizyce relatywistycznej. Energia i pęd fotonu jako kwantu światła.</p>	
Metody oceny	Dwa sprawdziany; do zaliczenia przedmiotu należy uzyskać 50% punktów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 18	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 32, w tym:</p> <p>a) wykład-30 godz.</p> <p>b) konsultacje – 2 godz..</p> <p>2) Praca własna studenta: – 30 godzin, w tym:</p> <p>a) studia literaturowe -5 godzin;</p> <p>b) przygotowanie do zajęć- 15 godzin;</p> <p>c) przygotow. do kolokwium- 10 godzin.</p> <p>3) RAZEM – 60 godzin.</p>	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,3 punktu ECTS – 32 godziny, w tym:</p> <p>a) wykład-30 godz.</p> <p>b) konsultacje – 2 godz..</p>	

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 18. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie elektryczności, obejmującą pojęcie i własności pola elektrycznego oraz potencjału elektrycznego, pojemność elektryczną, energię pola elektrycznego, prawa Coulomba i Gaussa, elektryczne właściwości materii, polaryzację dielektryków, wzór Clausiusa-Mosottiego.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie elektryczności, obejmującą przepływ ładunku, pojęcia przewodności i oporu elektrycznego i jego zależności temperaturowej, prawa Ohma oraz Kirchhoffa, mocy i energii prądu elektrycznego.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie magnetyzmu, obejmującą pojęcie i własności pola magnetycznego, siłę Lorentza, prawo Biota-Savarta, prawo Ampere'a, prawo indukcji Faradaya, pojęcie indukcyjności, energię pola magnetycznego, magnetyczne właściwości materii.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_W03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma podstawową wiedzę na temat fal elektromagnetycznych obejmującą równania Maxwella w postaci różniczkowej oraz całkowej, widmo fal elektromagnetycznych.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_W04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Student ma podstawową wiedzę na temat mechaniki relatywistycznej, obejmującą zasadę względności, transformację Lorentza, transformacje prędkości, skrócenie długości i wydłużenie czasu, elementy dynamiki relatywistycznej, pojęcie czasoprzestrzeni, interwał.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_W05
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03

Umiejętności	
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu elektryczności.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_U01
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu magnetyzmu.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_U02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu fal elektromagnetycznych
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_U03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Student umie rozwiązywać zadania z zakresu mechaniki relatywistycznej.
Kod:	1050-MB000-ISP-0122_U04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: TECHNIKI KOMPUTEROWE – PRACOWNIA	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0125
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe
Grupa przedmiotów	Informatyka
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy.
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	II
Wymagania wstępne	Brak wymagań.
Limit liczby	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	
Cel przedmiotu	Wykorzystanie języka programowania do rozwiązywania modeli matematycznych za pomocą przetwarzania symbolicznego i algorytmów
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 19

Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	MathCAD Podstawowe operacje, zmienne, wyrażenia algebraiczne. MathCAD Funkcje, Jednostki miar. MathCAD Macierze, wykresy dwuwymiarowe i animowane. MathCAD Rozwiązywanie równań i układów równań, przetwarzanie symboliczne Visual Basic. Macierze. Visual Basic. Operacje na zmiennych tekstowych.	
Metody oceny	Każde ćwiczenie laboratorium jest oceniane (ocenie podlega rozwiązanie zadania przez studenta w trakcie zajęć). Wszystkie oceny muszą być pozytywne. Ocena za laboratorium jest średnią ocen ze wszystkich ćwiczeń.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 19	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów	1	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 17, w tym: a) laboratorium- 15 godz.; b) konsultacje - 2 godz. 2. Praca własna studenta – 10 godzin, bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, studia literaturowe, 3) RAZEM – 27 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,7 punktu ECTS – 17 godz., w tym: a) laboratorium- 15 godz.; b) konsultacje - 2 godz.	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS - 25 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz. 2) 10 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych	
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 19. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę z zakresu historii rozwoju metod komputerowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08.
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę na temat komputerowego wspomaganie prac inżynierskich.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_W02
Weryfikacja:	kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08.

Efekt:	Posiada podstawową wiedzę na temat programowania algorytmicznego i procesu tworzenia algorytmów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_W03
Weryfikacja:	kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Posiada elementarną wiedzę na temat baz danych, systemów doradczych i modelowania obiektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_W04
Weryfikacja:	kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi budować podstawowe algorytmy i programy komputerowe oparte na elementach programowania algorytmicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_U01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0125_K01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MECHANIKA OGÓLNA II	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0201
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Podstawowe
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy

Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	1. Wiedza i umiejętności z matematyki, obejmujące: <ul style="list-style-type: none"> • wektory i rachunek wektorowy, • macierze i ich podstawowe właściwości, • rachunek różniczkowy i całkowy, • podstawy geometrii różniczkowej, • podstawy równań różniczkowych zwyczajnych, • wiadomości z geometrii i trygonometrii z zakresu szkoły średniej. 2. Zdany egzamin z Mechaniki ogólnej I.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Przekazanie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej mechaniki klasycznej Newtona, umożliwiającej: <ul style="list-style-type: none"> • poznanie podstawowych i pomocniczych wielkości występujących w mechanice oraz ich jednostek fizycznych, • poznanie podstawowych metod stosowanych w mechanice (metody geometryczne i metody analityczne) oraz optymalny dobór metody do rozpatrywanego zadania, • klasyfikowanie problemów występujących w mechanice ogólnej (problemy statyki, kinematyki, dynamiki, geometrii mas), • rozumienie zjawisk związanych z ruchem lub równowagą ciał materialnych i ich układów, • rozumienie związków przyczynowo-skutkowych w mechanice, wyrażonych przez prawa mechaniki (warunki równowagi i prawa zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej), • modelowanie realnych układów mechanicznych na potrzeby ich analizy statycznej lub dynamicznej, • rozwiązywanie zadań o znaczeniu praktycznym z zakresu statyki, kinematyki i dynamiki układów mechanicznych przy użyciu ich modeli - punktu materialnego, układu punktów materialnych, bryły i układu punktów i bryły. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 20	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia audytoryjne	30 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Kinematyka ciała sztywnego (5 godz.)</u> Opis położenia ciała sztywnego w przestrzeni. Współrzędne punktów ciała sztywnego. Kąty Eulera. Klasyfikacja ruchów bryły: ruch postępowy, ruch kulisty, ruch płaski, ruch śrubowy. Prędkości punktów ciała sztywnego. Wektor prędkości kątovej bryły. Przyspieszenia punktów ciała sztywnego. Wektor przyspieszenia kątowego bryły. Przyspieszenie obrotowe i doosiowe. Prędkości i przyspieszenia bryły w ruchu obrotowym i postępowym. Ruch płaski bryły. Środek prędkości i środek przyspieszeń. Aksoidy i centroidy bryły w ruchu płaskim. Ruch kulisty bryły. Chwilowa oś obrotu i aksoidy bryły w ruchu kulistym. Precesja regularna. Ruch śrubowy bryły. 2. <u>Ruch złożony punktu (3 godz.)</u> Ruch układu odniesienia. Ruch unoszenia i ruch względny. Prędkość i przyspieszenie 	

	<p>punktu w ruchu złożonym. Prędkość unoszenia i prędkość względna. Przyspieszenie unoszenia, przyspieszenie względne, przyspieszenie Coriolisa. Dynamika ruchu złożonego punktu. Dynamika punktu w ruchu względnym. Równowaga względna.</p> <p>3. <u>Dynamika ciała sztywnego (8 godz.)</u> Energia kinetyczna ciała sztywnego. Twierdzenie Königa. Prawo zmienności energii kinetycznej bryły. Pęd bryły i prawo jego zmienności. Prawo ruchu środka masy bryły. Kręt bryły i prawo jego zmienności. Równania ruchu bryły wynikające z praw pędu i krętu. Dynamika ruchu postępowego. Dynamika ruchu obrotowego. Reakcje dynamiczne łożysk. Dynamika bryły w ruchu kulistym. Moment precesyjny. Zjawisko giroskopowe. Dynamika bryły w ruchu płaskim. Dynamika toczącego się koła. Dynamika pojazdów.</p> <p>4. <u>Elementy mechaniki analitycznej (6 godz.)</u> Więzy i współrzędne uogólnione układu punktów materialnych. Przemieszczenia wirtualne. Praca wirtualna. Siły uogólnione. Zasada prac wirtualnych. Warunki równowagi ciała sztywnego wynikające z zasady prac wirtualnych. Zasada d'Alemberta i ogólne równanie mechaniki. Równania Lagrange'a II rodzaju.</p> <p>5. <u>Elementarna teoria zderzenia (5 godz.)</u> Siły zderzeniowe. Dynamika punktu materialnego pod działaniem siły zderzeniowej. Zderzenie punktu materialnego z przegrodą. Zderzenie dwóch punktów materialnych. Działanie siły zderzeniowej na ciało sztywne. Środek uderzenia. Zderzenie dwu brył w ruchu płaskim.</p> <p>6. <u>Dynamika punktu materialnego o zmiennej masie (3 godz.)</u> Przykłady układów o zmiennej masie. Dynamika punktu materialnego o zmiennej masie. Równanie Mieszczyńskiego. Szczególne przypadki ruchu punktu o zmiennej masie. Równanie ruchu rakiety. Dynamika bryły o zmiennym momencie bezwładności w ruchu obrotowym.</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wyznaczanie prędkości i przyspieszeń punktów bryły poruszającej się ruchem postępowym, obrotowym, płaskim lub kulistym. Centroidy i aksoidy bryły w ruchu płaskim i w precesji regularnej. 2. Wyznaczanie prędkości i przyspieszeń punktów w ruchu złożonym. Przyspieszenie Coriolisa. 3. Wyznaczanie równań i badanie ruchu względnego punktu materialnego. Wyznaczanie położenia równowagi względnej. 4. Obliczanie energii kinetycznej bryły z zastosowaniem twierdzenia Koeniga. Zastosowanie praw zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej do badania ruchu bryły. Wykorzystanie zasady zachowania energii mechanicznej w przypadku sił potencjalnych. 5. Wyznaczanie reakcji dynamicznych w łożyskach bryły obracającej się względem osi stałej. 6. Wyznaczanie równań ruchu ciała poruszającego się ruchem płaskim. 7. Wyznaczanie równań ruchu układów mechanicznych w oparciu o równania Lagrange'a II rodzaju. 8. Wyznaczanie ruchu ciała w przypadku zderzenia z przegrodą lub z innym ciałem w ruchu płaskim. Wyznaczanie położenia środka uderzenia bryły. <p>Wyznaczanie równań ruchu punktu o zmiennej masie w przypadkach szczególnych.</p>
Metody oceny	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin, • sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, • ocena zadanych prac domowych, • ocena aktywności na ćwiczeniach. <p>Ćwiczenia audytoryjne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawą zaliczenia ćwiczeń są sprawdziany pisemne polegające na

	<p>samodzielnym rozwiązywaniu zadań z części materiału określonych w harmonogramie zajęć.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podczas sprawdzianów student nie korzysta z żadnych materiałów ani urządzeń pomocniczych. • Oceniana jest poprawność zastosowanych metod, praw i formuł oraz poprawność jednostek fizycznych i uzyskanych wartości liczbowych. • Ustalając ocenę z ćwiczeń, prowadzący bierze również pod uwagę aktywność studenta na zajęciach, wykazującą wiedzę z wykładów i świadczącą o samodzielnej pracy w domu. • Ćwiczenia oceniane są w skali 2-5, przy czym do zaliczenia wymagana jest ocena co najmniej 3. • Wstępna niedostateczna ocena z ćwiczeń może być poprawiona w wyniku jednego sprawdzianu zbiorczego, przeprowadzanego w ramach ćwiczeń przez osobę prowadzącą te ćwiczenia. • Formą ogłoszenia wyników zaliczenia ćwiczeń jest wpis oceny do systemu USOS przez uprawnioną do tego osobę – prowadzącą ćwiczenia lub egzaminatora. • Zaliczenie ćwiczeń jest warunkiem koniecznym przystąpienia studenta do egzaminu. <p>Wykład</p> <ul style="list-style-type: none"> • Na wykładzie nie przeprowadza się sprawdzianów nabytej wiedzy. • Zaliczenie wykładu ma formę egzaminu składającego się z części pisemnej zadaniowej, części pisemnej teoretycznej oraz części ustnej w formie rozmowy oceniającej. • Podstawą oceny części zadaniowej egzaminu jest samodzielne rozwiązanie przez studenta zadań sformułowanych przez egzaminatora. • Część pisemna teoretyczna polega na odpowiedziach na pytania, których pełna lista jest jawna i dostępna w podstawowym podręczniku do wykładu oraz w materiałach do pobrania dotyczących przedmiotu, na stronie internetowej Zakładu Mechaniki. • Uzyskanie oceny co najmniej dobrej (4) zaliczenia ćwiczeń zwalnia studenta z części zadaniowej egzaminu. • Obydwie części pisemne egzaminu wymagają oceny co najmniej dostatecznej (3). <p>Ostateczną ocenę z przedmiotu ustala egzaminator, biorąc pod uwagę ocenę umiejętności zdobytych na ćwiczeniach oraz ocenę wiedzy zdobytej na wykładach.</p>
Metody sprawdzania	Patrz TABELA NR 20
Egzamin	Tak
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 64, w tym:</p> <p>a) wykład – 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia- 30 godz.;</p> <p>c) konsultacje - 4 godz..</p> <p>2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym:</p> <p>a) 30 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń, prace domowe,</p> <p>b) 15 godz. - studia literaturowe i przygotowanie się do kolokwium,</p> <p>c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM – 124 godz.</p>

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 64, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia- 30 godz.; c) konsultacje - 4 godz..
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,4 punktów ECTS -60 godz., w tym: a) uczestnictwo w ćwiczeniach audytoryjnych - 30 godz., b) samodzielne rozwiązywanie zadań w domu -15 godz., c) przygotowanie się do kolokwium- 15 godz., d) przygotowanie się do części zadaniowej egzaminu - 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 20. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna podstawowe wielkości występujące w mechanice takie jak siła, masa, moment siły względem punktu, prędkość, przyspieszenie, prędkość kątowna, przyspieszenie kątowe, pęd, kręt, energia kinetyczna, energia potencjalna, potrafi określić ich jednostki fizyczne i znaczenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student zna podstawowe metody stosowane w mechanice ogólnej i potrafi dobrać odpowiednią metodę do postawionego zdania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_W2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, ocena prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student potrafi wyjaśnić zjawiska o znaczeniu praktycznym występujące w mechanice ciał i mechanizmów, związane z ruchem układów, takie jak zjawisko żyroskopowe, równowaga względna, opory ruchu w ośrodku, opory toczenia, toczenie z poślizgiem, trakcja pojazdu, zderzenie ciał, jego właściwości i skutki, efekt ciągłej zmiany masy w dynamice punktu materialnego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student rozumie związki przyczynowo-skutkowe w mechanice, wyrażone przez prawa mechaniki (prawa zmienności pędu, krętu i energii kinetycznej) i ma podstawową wiedzę umożliwiającą ich zastosowanie do rozwiązywania zadań praktycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student zna podstawy teoretyczne umożliwiające stosowanie metod mechaniki analitycznej do budowania równań równowagi i równań ruchu układów mechanicznych (zasada prac wirtualnych, zasada d’Alemberta, równania Lagrange’a).
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_W5

Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wybrać i zastosować odpowiednie prawo mechaniki oraz właściwą metodę do rozwiązania postawionego zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi ocenić prawidłowość uzyskanego wyniku pod względem ilościowym i jakościowym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi obliczać prędkości i przyspieszenia punktu materialnego w ruchu złożonym (w tym przyspieszenie Coriolisa).
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U3
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi rozwiązywać zdania dynamiki ruchu względnego punktu materialnego i analizować równowagę względną.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U4
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi obliczać energię kinetyczną ciała sztywnego korzystając z wzoru Koeniga.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U5
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi wyznaczać reakcje dynamiczne w łożyskach wirującej bryły.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U6
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi budować równania ruchu układów mechanicznych korzystając z metody analitycznej równań Lagrange'a.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U7
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student umie rozwiązywać modelowe zadania dotyczące zderzenia punktów i brył.
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U8
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.

Powiązane efekty	K_U01, K_U03
Efekt:	Student umie rozwiązywać podstawowe zadania dotyczące ruchu punktu materialnego o zmiennej masie
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U9
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi zdobywać informacje dotyczące treści przedmiotu z literatury i baz internetowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0201_U10
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U19

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: WYTRZYMAŁOŚĆ MATERIAŁÓW I		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0202	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Wytrzymałość materiałów	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z matematyki, materiałów konstrukcyjnych i mechaniki.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw w zakresie mechaniki materiałów, w tym w zakresie stanu naprężeń i odkształceń w elementach konstrukcji mechanicznych, niezbędnych do prowadzenia analiz wytrzymałościowych	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 21	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	

Treści kształcenia	<p>Wykład. <i>Wiadomości wstępne.</i> / Podstawowe założenia. Siły wewnętrzne w układach prętowych - klasyfikacja prostych zagadnień wytrzymałości prętów. Podstawowe pojęcia - naprężenie, odkształcenie, przemieszczenie. Podstawowe związki. Prawo Hooke'a. Zasada de Saint Venanta. Właściwości mechaniczne materiałów. Statyczna próba rozciągania.</p> <p><i>Zagadnienie prętów prostych obciążonych osiowo.</i> / Siły wewnętrzne. Naprężenia. Przemieszczenia. Statycznie niewyznaczalne pręty obciążone osiowo. Układy prętów obciążonych osiowo. Naprężenia termiczne. Naprężenia montażowe. / <i>Momenty bezwładności przekrojów.</i> / Twierdzenie Steinera. Koło Mohra dla momentów bezwładności. / <i>Zagadnienie skręcania prętów o przekrojach kołowych.</i> / Siły wewnętrzne. Stan naprężenia. Naprężenia styczne. Wskaźnik przekroju na skręcanie. Równanie równowagi. Przemieszczenia w prętach skręcanych. Pręty skręcane statycznie niewyznaczalne. Obliczenia wytrzymałościowe prętów skręcanych. / <i>Zagadnienie zginania prętów</i> / Siły wewnętrzne w belkach prostych i zakrzywionych. Równania równowagi. Naprężenia normalne i styczne. Wskaźnik przekroju na zginanie. Naprężenia przy ścinaniu technicznym. Zginanie ukośne. Przemieszczenia w pręcie zginanym. Równanie osi ugiętej. Warunki brzegowe. Metoda Clebscha całkowania równania osi ugiętej. Metoda superpozycji. Statycznie niewyznaczalne pręty zginane. / <i>Płaski stan naprężenia i odkształcenia.</i> / Transformacja składowych stanu naprężenia. Kierunki główne dla płaskiego stanu. Naprężenia główne. Koło Mohra dla stanu naprężenia. Transformacja składowych stanu odkształcenia. Kierunki główne dla płaskiego stanu odkształcenia. Odkształcenia główne. Koło Mohra dla stanu odkształcenia. Uogólnione prawo Hooke'a / <i>Hipotezy wyęźniowe.</i> / Wyęźnienie materiału. Pojęcie naprężenia zastępczego. Hipoteza Galileusza. Hipoteza Mariotta. Hipoteza Tresca. Hipoteza Beltramiego. Hipoteza Hubera. Zasady obliczeń wytrzymałościowych dla płaskiego stanu naprężenia. /</p> <p>Ćwiczenia. <i>Jednowymiarowe zagadnienia rozciąganych/ściskanych prętów prostych</i> - obliczanie odkształceń i naprężeń w prętach prostych rozciąganych. Proste przypadki statycznie niewyznaczalne. Naprężenia termiczne. Naprężenia montażowe. <i>Momenty bezwładności przekrojów.</i> <i>Jednowymiarowe zagadnienia skręcanych prętów:</i> obliczanie odkształceń i naprężeń w prętach skręcanych o przekrojach kołowych. Proste przypadki statycznie niewyznaczalne. <i>Zginanie belek.</i> Obliczanie sił wewnętrznych w układach prętowych - pręty proste i zakrzywione, ramy płaskie. Naprężenia normalne i tnące. Naprężenia przy ścinaniu technicznym. Linia ugięcia. Wyznaczanie przemieszczeń metodą Clebscha. <i>Analiza stanu naprężenia.</i> Koło Mohra. Płaski stan naprężenia (PSN). Płaski stan odkształcenia PSO. <i>Hipotezy wyęźniowe dla płaskiego stanu naprężenia.</i> Przykłady obliczeń wytrzymałościowych dla płaskiego stanu naprężenia. /</p>
Metody oceny	<p>Ćwiczenia: Do zaliczenia ćwiczeń wymagane jest uzyskanie pozytywnej (dostatecznej) oceny ze wszystkich 4 kolokwiów. Zaliczenie ćwiczeń jest warunkiem koniecznym dopuszczenia do egzaminu.</p> <p>Wykład :Przedmiot <i>Wytrzymałość materiałów I</i> jest przedmiotem kończącym się egzaminem pisemnym. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń i egzaminu.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 21
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) <u>Liczba godzin kontaktowych</u> - 64., w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia - 30 godz.;</p> <p>c) konsultacje : 4 godz.</p> <p>2) <u>Praca własna studenta</u> – 65 godzin, w tym:</p> <p>a) 20 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury),</p> <p>b) 30 godz. - przygotowywanie się do 4 kolokwiów,</p> <p>c) 15 godz. –przygotowywanie się do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM – 129 godz..</p>

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 64., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 30. godz.; c) konsultacje: - 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 21. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna podstawowe pojęcia i związki./Napężenie, odkształceni, Zasada de Saint Venanta. Prawo Hooke'a/ Ma wiedzę o właściwościach mechanicznych materiałów konstrukcyjnych. Ma wiedzę o wyznaczaniu przy rozciąganiu (ściskaniu): sił wewnętrznych, naprężeń, przemieszczeń w układach statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych. Posiada wiedzę o spiętrzeniu naprężeń, o naprężeniach termicznych i naprężeniach montażowych. Ma wiedzę o prowadzeniu obliczeń wytrzymałościowych na rozciąganie (ściskanie).
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_W1
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Ma wiedzę o zagadnieniu skręcania prętów o przekrojach kołowych /siły wewnętrzne, naprężenia, przemieszczenia kątowe/ w układach statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych. Potrafi wyznaczyć geometryczne charakterystyki przekroju. Ma wiedzę o obliczeniach wytrzymałościowych i sztywnościowych prętów skręcanych o przekrojach kołowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_W2
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Zna zasady wyznaczania sił wewnętrznych przy zginania prętów prostych i zakrzywionych. Ma wiedzę o wyznaczaniu naprężeń normalnych i stycznych przy zginaniu. Zna zagadnienie ścinanie technicznego. Ma podstawowa wiedzę o obliczeniach połączenia klejonego, nitowanego, sworzniowego. Zna równanie osi ugiętej. Zna zasady i metody wyznaczania przemieszczenia w pręcie zginanym. Zna zasady obliczeń wytrzymałościowe i sztywnościowe na zginanie belek, ram płaskich – stytycznie wyznaczalnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_W3
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Zna podstawy zagadnienia stanu naprężenia / Składowe stanu naprężenia w punkcie, transformacji składowych stanu naprężenia, kierunki główne dla stanu naprężenia i naprężenia główne, interpretację za pomocą okręgu Mohra /. Zna zależności pomiędzy stanem naprężenia i odkształcenia. Zna podstawy wyznaczania naprężenia zredukowanego według danej hipoteza / Tresca , Huber/. Posiada wiedzę przeprowadzaniu obliczeń wytrzymałościowych dla

	elementów konstrukcyjnych, w warunkach złożonego płaskiego stanu naprężenia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_W4
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Umie wyznaczać siły wewnętrzne. Umie wykonać obliczenia wytrzymałościowe na rozciąganie (ściskanie) w układach statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_U1
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08; K_U09, U10, K_U12;
Efekt:	Umie analizować zagadnienie skręcania prętów o przekrojach kołowych. Umie wykonać obliczenia wytrzymałościowe i sztywnościowe prętów skręcanych o przekrojach kołowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_U2
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08; K_U09, U10, K_U12;
Efekt:	Umie wyznaczać siły wewnętrzne, naprężenia w belkach i ramach płaskich - statycznie wyznaczalnych. Potrafi wyznaczyć przemieszczenia w belkach prostych. Umie wykonać obliczenia wytrzymałościowe i sztywnościowe na zginanie takich ustrojów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_U3
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08; K_U09, U10, K_U12K;
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizę stanu naprężenia lub odkształcenia / kierunki główne dla stanu naprężenia i naprężenia główne, podać interpretację stanu naprężenia za pomocą okręgu Mohra /. Umie wyznaczyć naprężenia zredukowane według danej hipotezy / Tresca, Huber/. Umie przeprowadzić obliczenia wytrzymałościowe dla elementów konstrukcyjnych, w warunkach złożonego płaskiego stanu naprężenia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_U4
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08; K_U09, U10, K_U12;

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje.
Kod:	1150-MB000-ISP-0202_K1
Weryfikacja:	K_K02.
Powiązane efekty kierunkowe	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ELEKTROTECHNIKA I ELEKTRONIKA II		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0203	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Elektrotechnika i elektronika	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	Zaliczony przedmiot Elektrotechnika i elektronika I.	
Limit liczby studentów	Zgodnie z zarządzeniem Rektora	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw teoretycznych dotyczących budowy i zasady działania podstawowych urządzeń elektrycznych ze szczególnym uwzględnieniem maszyn elektrycznych prądu stałego jak również prądu przemiennego, wirujących i niewirujących. Poznanie podstaw dotyczących budowy i zasady działania elementów elektronicznych takich jak dioda, tranzystor i tyrystor oraz ich zastosowania w urządzeniach elektronicznych. Zapoznanie się z prowadzeniem pomiarów elektrycznych i na ich podstawie określanie właściwości badanych urządzeń elektrycznych i elektronicznych poprzez analizę odpowiednich charakterystyk, w tym szczególnie wpływu wybranych parametrów elektrycznych na własności badanych urządzeń.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 22	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład .Pole oscylujące i pole wirujące w układzie dwóch i trzech cewek. Warunki powstawania wirującego pola magnetycznego. Harmoniczne wyższych rzędów. Przyczyna powstawania odkształceń przebiegu prądu w odniesieniu do strumienia magnetycznego powstającego wokół przewodnika nawiniętego na rdzeniu magnetycznym. Transformatory. Budowa i zasada działania transformatora. Podstawowe wielkości opisujące transformator. Stany pracy transformatora. Schemat zastępczy i wykres wektorowy dla transformatora w stanie pracy: jałowym, obciążenia i zwarcia. Transformator trójfazowy. Maszyna asynchroniczna trójfazowa. Budowa i zasada działania i tryby pracy maszyny asynchronicznej trójfazowej. Pojęcie poślizgu. Charakterystyka mechaniczna. Parametry opisujące stan pracy maszyny asynchronicznej. Maszyna indukcyjna jednofazowa. Budowa i zasad działania. Charakterystyka mechaniczna. Proces rozruchu maszyny jednofazowej. Maszyny	

	<p>prądu stałego. Budowa i ogólna zasada działania. Praca silnikowa i praca prądnicowa. Zjawisko oddziaływania twornika. Komutator i zjawisko komutacji. Maszyna obcowzbudna i samowzbudna. Zjawisko samowzbudzenia prądnicy prądu stałego. Charakterystyki zewnętrzne prądnic obcowzbudnej i samowzbudnej. Mechanizm powstawania momentu obrotowego. Metody regulacji prędkości obrotowej silnika prądu stałego. Charakterystyki mechaniczne silników prądu stałego. Hamowanie maszyn prądu stałego. Maszyna synchroniczna. Budowa zasada działania oraz charakterystyka mechaniczna. Zjawisko oddziaływania twornika w pracy prądnicowej maszyny synchronicznej. Moment maszyny synchronicznej. Półprzewodniki. Definicja i właściwości półprzewodnika. Podział elementów elektronicznych ze względu na liczbę złączy półprzewodnikowych. Zasada działania złącza półprzewodnikowego. Dioda. Tranzystor. Tyrystor. Układy Prostownicze. Prostownik niesterowany pół i pełnokresowy. Zastosowanie filtrów w układach prostowniczych. Prostownik sterowany. Zasada działania prostownika sterowanego. Prostownik trójfazowy. Wzmacniacze. Zasada działania. Punkt pracy wzmacniacza tranzystorowego. Sprzężenie zwrotne. Charakterystyki wzmacniacza dynamiczna, amplitudowo-częstotliwościowa i fazowa. Klasa wzmacniacza. Pasma przenoszenia wzmacniacza. Generatory. Zasada działania. Generator drgań relaksacyjnych. Generator drgań sinusoidalnych. Laboratorium. Badanie silnika prądu stałego. Badanie prądnicy prądu stałego. Badanie transformatora. Badanie silnika jednofazowego. Badanie prostowników sterowanych i niesterowanych. Badanie wzmacniacza tranzystorowego.</p>
Metody oceny	<p>Wykład: Zaliczany jest na podstawie egzaminu składającego się z części pisemnej, której pozytywne zaliczenie jest podstawą do uczestnictwa studenta w części ustnej. Student może otrzymać ocenę pozytywną po uzyskaniu pozytywnych ocen z obu części.</p> <p>Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest merytoryczne przygotowanie studentów poprzez krótki sprawdzian pisemny. Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie pozytywnej oceny ze sprawdzianu oraz poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenia. W czasie wykonywania ćwiczenia możliwe jest sprawdzenie praktycznej wiedzy studentów nt. pomiarów wielkości elektrycznych i łączenia obwodów elektrycznych. Ocena końcowa ustalana jest na podstawie ocen końcowych z egzaminu i laboratorium, przy czym ocenie z egzaminu nadaje się większą wagę tj. ok. 60- 65% oceny końcowej.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 22
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 33, w tym:</p> <p>a) wykład -15 godz.;</p> <p>b) laboratorium- 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje - 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta - 27 godzin, w tym:</p> <p>a) 5 godz. – studia literaturowe;</p> <p>b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu;</p> <p>c) 6 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń;</p> <p>d) 6 godz. – wykonanie sprawozdań.</p> <p>3) RAZEM – 60 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,3 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 33, w tym:</p> <p>a) wykład – 15 godz.;</p> <p>b) laboratorium – 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje – 3 godz.</p>

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,1 punktu ECTS – 27 godz., w tym: 1) udział w ćwiczeniach laboratoryjnych – 15 godz.; 2) 6 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 3) 6 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 22. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę podstawową i potrafi opisać budowę, zasadę działania i wpływ trybu pracy na parametry transformatora.
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12,
Efekt:	Posiada wiedzę podstawową dotyczącą zasad powstawania momentu obrotowego w maszynach elektrycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12,
Efekt:	Posiada wiedzę podstawową i potrafi opisać budowę i wyjaśnić zasadę działania maszyn prądu przemiennego asynchronicznych: trójfazowych i jednofazowych oraz synchronicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W3
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12,
Efekt:	Potrafi narysować charakterystyki zewnętrzne dla maszyn elektrycznych pracujących w trybie prądnicowym i uzasadnić ich kształt i przebieg..
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W4
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12.
Efekt:	Potrafi narysować charakterystyki mechaniczne dla maszyn elektrycznych i uzasadnić ich kształt i przebieg
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W5
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12.
Efekt:	Posiada wiedzę podstawową i potrafi opisać metody regulacji prędkości obrotowej maszyn prądu stałego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W6
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12.
Efekt:	Posiada wiedzę podstawową i potrafi wyjaśnić zasadę działania podstawowych układów elektronicznych tj. prostownika, wzmacniacza i generatora
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_W7
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03, K_W12.

Umiejętności	
Efekt:	Zna i potrafi stosować zasady dotyczące budowy układu pomiarowego
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_U1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12,K_U13, K_U20
Efekt:	Zna i potrafi stosować zasady dotyczące podłączania w odpowiedni sposób mierników pozwalających na pomiar wybranych wielkości elektrycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_U2
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12,K_U13, K_U20
Efekt:	Potrafi dokonać obliczeń odpowiednich wielkości i na tej podstawie wykreślić charakterystyki np. napięcia od prądu, momentu obrotowego od prędkości obrotowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_U3
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12,K_U13, K_U20
Efekt:	Zna i potrafi stosować zasady budowania wykresów wektorowych parametrów transformatora dla różnych trybów pracy
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_U4
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12,K_U13, K_U20

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować i współdziałać w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role
Kod:	1150-MB000-ISP-0203_K1
Weryfikacja:	Ocena sposobu wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K03

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY AUTOMATYKI I TEORII MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0204
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Podstawy automatyki i teorii maszyn	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	Algebra (wielomiany, liczby zespolone, wyznaczniki). Analiza (pochodne, całki). Równania różniczkowe (liniowe, o stałych współczynnikach, rzędu 1 i 2). Mechanika ogólna I (geometria mas, statyka układów mechanicznych, kinematyka i dynamika punktu materialnego, energia kinetyczna i potencjalna).	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw teorii mechanizmów (ruchliwość, wyznaczanie prędkości i przyspieszeń, płaskie mechanizmy prętowe i krzywkowe) oraz wybranych zagadnień dynamiki maszyn (równanie ruchu maszyny, dobór koła zamachowego). Poznanie podstaw matematycznych teorii sterowania (transformata Laplace'a, stabilność), podstawowych modeli matematycznych obiektów automatyki, regulatorów (m.in. PID) oraz algebry schematów blokowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 23	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: 1. Wiadomości wstępne. Klasyfikacja par kinematycznych. Wybrane mechanizmy płaskie. Ruchliwość łańcucha kinematycznego. Więzy bierne i zbędne stopnie swobody. 2. Mechanizm przegubowy. Klasyfikacja łańcuchów kinematycznych. Podział strukturalny mechanizmów. Wykreślne metody wyznaczania prędkości mechanizmów płaskich. 3. Wykreślne metody wyznaczania przyspieszeń mechanizmów płaskich. 4. Metoda analityczna wyznaczania prędkości i przyspieszeń mechanizmów płaskich. Analiza mechanizmu korbowodzikowego i mechanizmu jarmowego. Mechanizmy krzywkowe. 5. Analiza i synteza mechanizmów krzywkowych. Dynamika mechanizmów płaskich. Metoda mas zastępczych. Wyznaczanie sił bezwładności. Pierwsze zadanie dynamiki mechanizmów płaskich. 6. Dynamika maszyn. Redukcja mas i sił. Równanie ruchu maszyny. 7. Nierównomierność biegu maszyny. Dobór koła zamachowego. Podstawowe pojęcia automatyki. Układy liniowe. Sterowanie w pętli otwartej i zamkniętej. Przykład z modelowania. 8. Zasady rachunku operatorowego Laplace'a. Transmittancja. Rodzaje wymuszeń. Wyznaczanie odpowiedzi układu na zadane wymuszenie – charakterystyki czasowe. 9. Transmittancja widmowa. Charakterystyki częstotliwościowe. Przykłady. Klasyfikacja podstawowych elementów automatyki. 10. Klasyfikacja podstawowych obiektów automatyki z przykładami. Element proporcjonalny, inercyjny I-go rzędu, całkujący, różniczkujący, oscylacyjny i opóźniający. 11. Algebra schematów blokowych. Regulator dwustanowy i proporcjonalny. Sterowanie prędkością. Sterowanie poziomem wody. 12. Regulator PID – własności i charakterystyki czasowe. Metoda Zieglera-Nicholsa. Ocena jakości regulacji. Stabilność. Ogólny warunek stabilności. 13. Kryterium stabilności Hurwitza. Szczególne kryterium Nyquista. Przykłady. Zapas modułu i fazy. Dodawanie charakterystyk Bodego. Korekcja układów. 14. Współczesne problemy teorii sterowania. Opis układów dynamicznych w przestrzeni stanu. 15. Powtórzenie materiału. Informacje o egzaminie. Ankiety.</p> <p>Ćwiczenia: Wyznaczanie ruchliwości. Kinematyka mechanizmów, wyznaczanie prędkości. Wyznaczanie prędkości i przyspieszeń punktów mechanizmów dźwigniowych metodą planów. Wyznaczanie przyspieszeń mechanizmów w</p>	

	<p>przypadku występowania przyspieszenia Coriolisa. Metody analityczne wyznaczania prędkości i przyspieszeń czworoboku przegubowego, mechanizmu korbowo – tłokowego i jarmowego. Metody analityczne wyznaczania prędkości i przyspieszeń mechanizmów krzywkowych. Dynamika mechanizmów. Dynamika maszyn. Redukcja mas i sił, równanie ruchu maszyny. Wyznaczanie momentu bezwładności koła zamachowego. Obliczanie transmitancji. Charakterystyki częstotliwościowe. Równania elementów automatyki i transmitancje operatorowe. Algebra schematów blokowych. Połączenia elementów automatyki szeregowo, równoległe i ze sprzężeniem zwrotnym. Regulatory. Badanie stabilności układów automatyki. Kryterium stabilności Hurwitza i Nyquista. Obliczanie zapasu modułu i fazy.</p>
Metody oceny	<p>Wykład zaliczany jest na podstawie pisemnego egzaminu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywne zaliczenie ćwiczeń. Ćwiczenia zaliczane są na podstawie pięciu kolokwium pisanych w trakcie semestru. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnych ocen z wszystkich kolokwium. Studenci, którzy nie spełnią tego warunku, mogą uzyskać zaliczenie ćwiczeń po uzyskaniu pozytywnej oceny z kolokwium poprawkowego pisanego pod koniec semestru.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 23
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych- 63., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia – 30 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta: 65 godz. a) 20 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń i wykładu, studia literaturowe, b) 30 godz. – przygotowywanie się studenta do 3 kolokwium, c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu 3) RAZEM – 128 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>2,5 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 63, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia – 30 godz.; c) konsultacje – 3 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 23. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę dotyczącą stosowanych metod do obliczania parametrów ruchu mechanizmów i maszyn, oraz wiedzę dotyczącą wyznaczania charakterystyk elementów i układów automatyki i badania ich stabilności.
Kod:	1150-MB000-ISP-0204_W1
Weryfikacja:	Kolokwia z ćwiczeń audytoryjnych. Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W03, K_W13

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zastosować do rozwiązywania zadań metody analityczne i wykreślne do obliczania parametrów kinematycznych i dynamicznych mechanizmów i maszyn oraz elementów i układów mechanicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0204_U1
Weryfikacja:	Kolokwia z ćwiczeń audytoryjnych. Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01;
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizę otrzymanych wyników. Potrafi obliczać parametry kinematyczne i dynamiczne mechanizmów i maszyn oraz analizować charakterystyki czasowe i częstotliwościowe elementów i układów automatyki i oceniać ich stabilność.
Kod:	1150-MB000-ISP-0204_U2
Weryfikacja:	Kolokwia z ćwiczeń audytoryjnych. Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01;

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Rozumie potrzebę uczenia się, ma świadomość wymagań w działaniach inżynierskich i potrafi współdziałać i pracować w grupie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0204_K1
Weryfikacja:	Ocena rozwiązywania zadań w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: METROLOGIA I ZAMIENNOŚĆ	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0205
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Metrologia i zmiennosc
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy,
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	III

Wymagania wstępne	Umiejętność obliczania pochodnych oraz podstawy rachunku prawdopodobieństwa. Wiedza z zakresu zapisu konstrukcji: umiejętność sporządzania rysunków wyrobów oraz właściwego i jednoznacznego odtwarzania, a więc wyobrażania obiektów na podstawie dokumentacji.	
Limit liczby studentów	Wg Regulaminu studiów	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Student w wyniku zaliczenia przedmiotu powinien zdobyć wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do:</p> <ul style="list-style-type: none"> wykorzystania układ kodowania ISO wymiarów liniowych; szacowania błędów pomiarów i zastosowania podstawowego wyposażenia pomiarowego do pomiaru wielkości geometrycznych; realizacji analizy i syntezy wymiarowej zespołów i zastosowania zmienności; specyfikacji i interpretacji tolerancje geometrycznych; określenia potrzeby i koncepcji wykorzystania współrzędnościowych systemów pomiarowych. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 24	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> Pomiary i ich niepewność. Pomiar i jego zasada. Wielkości mierzona i wpływowe. Warunki normalne pomiaru przy pomiarach długości i kąta. Metody pomiarowe: bezpośrednia i pośrednia, bezpośredniego porównania, różnicowa, wychyleniowa. Błędy metody pomiarowej, narzędzia i obserwacji. Wynik pomiaru, jako zmienna losowa. Błędy systematyczne, przypadkowe i nadmierne. Poprawki. Niepewność pomiaru. Szacowanie niepewności standardowej i rozszerzonej pojedynczego wyniku pomiaru oraz wartości średniej – metody typu A i B. Analiza statystyczna (metoda A) niepewności pomiaru – długa seria (rozkład Gaussa); krótka seria (zastosowanie statystyki t- Studenta). Błędy i niepewność pomiarów pośrednich. Łańcuchy wymiarowe. Łańcuchy proste i złożone, konstrukcyjne, montażowe i technologiczne. Kryteria ustalania wymiaru zależnego. Równanie łańcucha. Równanie wymiarów nominalnych, równania odchyłek i równanie tolerancji. Obliczanie wymiaru zależnego i jego odchyłek granicznych – metoda arytmetyczna i metoda rozwinięcia funkcji wymiarowej w szereg Taylora. Metody deterministyczne i stochastyczne. Synteza i analiza łańcuchów wymiarowych na przykładach łańcuchów prostych. Zasada najkrótszych łańcuchów wymiarowych. Zmiennność całkowita i częściowa; konstrukcyjna, technologiczna i selekcyjna. Tolerancje geometryczne. Elementy geometryczne wyrobu – element nominalny, rzeczywisty oraz zaobserwowany (integralny i pochodny). Interpretacja profilu powierzchni. Ramka tolerancji geometrycznych oraz ramka bazy. Tolerancje i odchyłki kształtu – prostoliniowości, płaskości, okrągłości i walcowości. Potrzeba stosowania baz – bazy pojedyncze, układy baz, baza wspólna, bazy cząstkowe. Tolerancje i odchyłki kierunku – równoległości, prostopadłości i nachylenia względem pojedynczej bazy oraz układu dwóch baz. Tolerancje i odchyłki położenia – współosiowości, pozycji i symetrii. Tolerancja szyku otworów. Tolerancje kształtu wyznaczonego zarysu oraz kształtu wyznaczonej powierzchni, jako tolerancje kształtu, kierunku albo położenia. Tolerancje i odchyłki bicia obwodowego oraz bicia całkowitego promieniowego i osiowego. Związki pomiędzy wybranymi tolerancjami geometrycznymi. Zasady systemu ISO GPS (definitywnego rysunku, elementów geometrycznych, niezależności). Wymaganie powłoki. Wymaganie maksimum materiału dla elementu 	

	<p>tolerowanego i elementu bazowego.</p> <p>5. Wyposażenie pomiarowe. Pojęcia ogólne i wymagania dotyczące wyposażenia pomiarowego do pomiarów charakterystyk geometrycznych. Wzorce miar, przetworniki i przyrządy pomiarowe. Urządzenia wskazujące analogowe i cyfrowe. Najważniejsze charakterystyki metrologiczne i charakterystyki konstrukcyjne: zakres wskazań, wartość działki elementarnej, maksymalny dopuszczalny błąd wskazań (MPE), zakres pomiarowy, nacisk pomiarowy. Wzorcowanie wyposażenia pomiarowego. Spójność pomiarowa.</p> <p>6. Wybrane przykłady pomiarów wielkości geometrycznych. Wzorce długości i kąta oraz ich zastosowania. Pomiary przyrządami suwmiarkowymi i mikrometrycznymi. Pomiary różnicowe czujnikami. Pomiary przyrządami optycznymi (mikroskopy i projekторы pomiarowe). Pomiary odchyłek geometrycznych za pomocą okrągłościomierzy. Koncepcja reprezentacji elementów geometrycznych przez chmurę punktów. Pomiary współrzędnościowe (współrzędnościowe maszyny pomiarowe, ramiona pomiarowe, skanowanie 3D). Racjonalny dobór narzędzi pomiarowych.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>1. Tolerancje i pasowania. Układ kodowania ISO wymiarów liniowych. Wymiary graniczne, wymiar nominalny i odchyłki. Tolerancja. Przedział tolerancji: schemat graficzny, interpretacja deterministyczna i stochastyczna. Normalizacja tolerancji: klasy tolerancji, odchyłki podstawowe. Pasowanie i jego parametry: wskaźnik pasowania, luzy i wciski graniczne, tolerancja pasowania. Zasada stałego otworu/wałka. Praktyczne korzystanie z tablic układu kodowania ISO wymiarów liniowych: obliczanie wymiarów granicznych, określanie charakteru pasowania. Normalne i uprzywilejowane przedziały tolerancji. Tolerancje ogólne wymiarów.</p> <p>2. Błędy pomiarów. Błędy systematyczne i obliczanie poprawki. Temperatura odniesienia. Błąd systematyczny pomiaru długości spowodowany rozszerzalnością cieplną. Błędy przypadkowe, analiza statystyczna niepewności pomiaru zastosowanie statystyki t-studenta (krótka seria). Niepewność pomiaru (standardowa i rozszerzona). Błędy systematyczne i niepewność pomiarów metodą pośrednią.</p> <p>3. Łańcuchy wymiarowe. Zamiennność. Analiza łańcuchów wymiarowych prostych – zadanie proste i odwrotne; metody arytmetyczna i rozwinięcia funkcji wymiarowej w szereg Taylora. Metody deterministyczne i stochastyczne. Łańcuchy montażowe i technologiczne. Synteza łańcuchów – metoda jednakowej klasy. Zastosowanie zasady najkrótszych łańcuchów wymiarowych. Projektowanie zamienności konstrukcyjnej i technologicznej.</p> <p>4. Tolerancje geometryczne. Specyfikacje tolerancji geometrycznych w dokumentacji technicznej i ich interpretacja wg PN-EN ISO 1101. Odchyłki i tolerancje kształtu. Odchyłki i tolerancje kierunku. Odchyłki i tolerancje położenia. Odchyłki i tolerancje bicia obwodowego i całkowitego. Element zaobserwowany jako element tolerowany. Element skojarzony jako element bazowy. Postać i usytuowanie pola tolerancji. Zasady tolerowania (PN-EN ISO 8015). Tolerancje zależne i ich zastosowanie (PN-EN ISO 2692). Specyfikacja i interpretacja wymagania maksimum materiału (związki pomiędzy tolerancjami kształtu, kierunku, położenia, a tolerancjami wymiaru).</p>
Metody oceny	<p>Wiedza i umiejętności studentów oceniane są na bieżąco podczas ćwiczeń oraz poprzez kolokwia. Każde z czterech kolokwiów oceniane jest w skali punktowej od 0 do 5 punktów. Za aktywność na ćwiczeniach (np. rozwiązanie zadania na tablicy, zdecydowanie szybsze rozwiązanie zadania w zeszycie niż realizowane jest to na tablicy, trafne uwagi i spostrzeżenia odnośnie rozwiązania realizowanego przy tablicy, ...) można uzyskać dodatkowo „+”, który przy ustalaniu ostatecznej oceny przeliczany jest na 0,5 punktu. Ostateczna ocena ustalana jest na podstawie łącznej liczby punktów uzyskanych w semestrze Do zaliczenia przedmiotu należy uzyskać ponad 11 punktów (powyżej 11,0 do 12,5 ocena 3,0; powyżej 12,5 do 14,0 ocena 3,5; powyżej 14,0 do 16,0 ocena 4,0;</p>

	powyżej 16,0 do 18,0 ocena 4,5; powyżej 18,0 ocena 5,0).
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 24
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych: 33 - w tym: a) wykład – 15 godz.; b) ćwiczenia – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 22 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń i wykładów, (analiza literatury); b) 12 godz. – przygotowywanie się studenta do 4 kolokwium. 3) RAZEM – 55 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS, liczba godzin kontaktowych – 33, w tym: a) wykład – 15 godz.; b) ćwiczenia – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 24. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada wiedzę o tym, iż w wyniku wytwarzania otrzymuje się wyroby z odchyłkami wymiaru, kształtu, kierunku, położenia oraz bicia za zadaniem konstruktora jest określenie tolerancji, tj. maksymalnych dopuszczalnych odchyłek, przy których wyrób spełnia założone wymagania funkcjonalne. Potrafi rozpoznać charakter pasowania oraz zna zasady doboru wałków/otworów dla uzyskania określonego pasowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10, K_W11, K_W07
Efekt:	Potrafi scharakteryzować metody szacowania niepewności pomiarów bezpośrednich i pośrednich oraz sformułować kryteria oceny zgodności wyrobów ze specyfikacją.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_W2
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10
Efekt:	Zna metody analizy oraz syntezy wymiarowej niezbędne do projektowania zespołów i urządzeń o wymaganej zamienności
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_W3
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.

Powiązane efekty kierunkowe	K_W10
Efekt:	Potrafi rozpoznać na rysunku konstrukcyjnym tolerancje geometryczne oraz podać interpretację tolerancji określonych na rysunku wyrobu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_W4
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10
Efekt:	Zna zasady i metody pomiarowe oraz kryteria doboru przyrządów do weryfikacji wymagań geometryczno-wymiarowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_W5
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi zaprojektować pasowanie luźne/mieszane/ciasne, czyli dobrać wałek /otwór do otworu/wałka podstawowego w celu uzyskania określonego charakteru pasowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_U01
Weryfikacja:	Ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08
Efekt:	Potrafi oszacować niepewność pomiarów bezpośrednich i pośrednich oraz zastosować kryteria oceny zgodności wyrobów ze specyfikacją.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_U02
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U13
Efekt:	Student wykorzystuje zasady analizy oraz syntezy wymiarowej niezbędne do projektowania zespołów i urządzeń o wymaganej zmienności. Potrafi ocenić poprawność tolerancji geometryczno-wymiarowych podanych na rysunku konstrukcyjnym. Student potrafi zastosować (wyspecyfikować) na prostym rysunku konstrukcyjnym tolerancje kształtu, kierunku, położenia, bicia oraz tolerancje z modyfikatorem wymaganie maksimum materiału.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_U03
Weryfikacja:	Ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U08
Efekt:	Student potrafi dobrać i zaproponować metody oraz przyrządy pomiarowe do weryfikacji podstawowych wymagań geometryczno-wymiarowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_U04
Weryfikacja:	Ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12, K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy, iż system specyfikacji geometrii wyrobów ISO GPS jest przyjętym w skali międzynarodowej językiem symboli graficznych

	umożliwiającym komunikację i wymianę informacji między konstruktorami, technologami oraz metrologami pracującym wspólnie dla producentów samochodów oraz ich dostawców w różnych lokalizacjach na całym świecie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0205_K01
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych weryfikowane są na bieżąco na ćwiczeniach, gdzie wymagana jest umiejętność współpracy w grupie i dyskusji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K01

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: MECHANIKA PŁYNÓW		
Kod przedmiotu	1150-MB00-ISP-0206	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika	
Poziom przedmiotu	poziom zaawansowany.	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	Matematyka: analiza wektorowa i teoria pola w przestrzeni trójwymiarowej. Wytrzymałość materiałów: stany naprężeń i odkształceń w ośrodkach materialnych.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie wielkości fizycznych charakteryzujących stan płynu oraz praw określających zjawiska w płynie, umożliwiających wyznaczenie i analizę obciążeń hydrostatycznych oraz rozkładu ciśnienia i natężenia przepływu w układach hydraulicznych (urządzeniach hydraulicznych)	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 25	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: 1. Sprawy organizacyjne. Podstawowe pojęcia mechaniki płynów. Płyn jako ośrodek materialny ciągły. Metody matematycznego opisu ośrodków ciągłych. Pola fizyczne. 2. Stan naprężeń. Rozkład tensora naprężeń hipoteza Pascala; ćwiczenie. Wypadkowa siła i moment sił działające na płyn wypełniający obszar. Zasada równowagi płynu. 3. Repetytorium z matematyki w zakresie analizy wektorowej. Pochodna przestrzenna i czasowa. Twierdzenie Gaussa -	

	<p>Ostrogradskiego i twierdzenie Stokesa. 4. Zadanie statyki płynu i jego analiza. Płyn barotropowy oraz jego charakterystyki. Gaz i ciecz. Równowaga płynu w polu grawitacyjnym. Hydrostatyczny napór na powierzchnię. Wypór hydrostatyczny (prawo Archimedes). Stateczność pływania. 5. Omówienie zadań z pracy zaliczeniowej. Kinematyka płynu. Opis Lagrange'a i Eulera. Pole prędkości. Tensor pola prędkości oraz jego rozkład. 6. Geometryczna ilustracja pola prędkości. Linia prądu. Rurka prądu i struga. Pole wiru. Przepływ potencjalny. Strumień przepływu przez powierzchnię. Przepływ wirowy. 7. Pochodna materialna, prąd konwekcyjny. Addytywne wielkości fizyczne. Prawo zachowania addytywnych wielkości fizycznych. Prawo zachowania energii i masy. 8. Dynamika płynu. Zmiana pędu płynu wypełniającego obszar oraz wypadkowa siła działająca na ten płyn. Zmiana momentu pędu (krętu) płynu w obszarze oraz wypadkowy moment sił działających na płyn. Druga zasada Newtona dla płynu. Równanie Eulera. Równania dynamiki płynu nielepkiego. 9. Równanie dynamiki w postaci Lamba – Gromeki. Założenia związane z przepływem Bernoulliego. Równanie Bernoulliego. Przykład formułowania i zastosowania równania Bernoulliego. Urządzenia pomiarowe. Ruch wirowy płynu. 10. Podstawy gazodynamiki. Prawo Bernoulliego dla gazu. Przepływ gazu między zbiornikami przez dyszę Bendemana. Przepływ przez dyszę de Laval. Wypływanie gazu ze zbiornika o skończonej objętości. 11. Przepływy ustalone. Zmiana pędu i momentu pędu podczas przepływu ustalonego. Równanie ciągłości. Oddziaływanie płynu na przewody hydrauliczne. 12. Lepkość płynu. Tensor prędkości odkształcania i jego rozkład. Hipoteza Newtona i Naviera. Tensor naprężeń związany z lepkością. Równanie dynamiki płynu lepkiego. Równania Naviera – Stokesa. 13. Jednowymiarowy przepływ cieczy lepkiej. Doświadczenie i liczba Reynoldsa. Zasady i kryteria podobieństwa oraz ich wykorzystanie w mechanice płynu. 14. Opór przepływu cieczy lepkiej przez rurociąg gładki i szorstki. Lokalne opory przepływu. Równanie Bernoulliego dla płynu lepkiego. Opis przepływu cieczy w sieci hydraulicznej. 15. Omówienie zadań pracy zaliczeniowej. Maszyny hydrauliczne wporowe i wirnikowe. Bilans momentu pędu w maszynach wirnikowych. Wzór Eulera. Ćwiczenia: 1. Własności cieczy, prawo Pascala, wzór manometryczny. 2. Powierzchnie ekwipotencjalne, rozkład ciśnienia w cieczy. 3. Parcie cieczy na płaskie i zakrzywione ściany ciał stałych. 4. Pływanie ciał i warunki stateczności ciał pływających. 5. Zastosowania równania Bernoulliego, czas wypływu cieczy ze zbiornika. 6. Ssące działanie strugi, przyrządy do pomiaru prędkości przepływu. 7. Wyznaczanie reakcji strumienia płynu. 8. Straty energii w laminarnym i turbulentnym przepływie cieczy, wykres piezometryczny i wykres energii. 9. Współpraca przewodu z pompą, przepływy przez przewody rozgałęzione.</p>
Metody oceny	Wykład - 2 kolokwia Ćwiczenia - 2 kolokwia
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 25
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia - 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje – 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta – 30 godz., w tym:</p> <p>a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, studia literaturowe;</p> <p>b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do 2 kolokwiów z wykładów;</p> <p>c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do 2 kolokwiów z ćwiczeń.</p> <p>3) RAZEM – 78 godz.</p>

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia -15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 25. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Poznał zasady mechaniki stanowiące podstawę do formułowania zagadnień mechaniki płynów
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_W01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03
Efekt:	Poznał metodykę formułowania szczegółowych zadań mechaniki
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_W02
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03
Efekt:	Poznał metody stosowania do rozwiązań zadań mechaniki płynów
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_W13
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16
Efekt:	Nabył wiedzę o metodach rozwiązywania zadań związanych z wdrożeniami zjawisk mechaniki płynów
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_W04
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01

Umiejętności	
Efekt:	Posiada umiejętność wykorzystania wiedzy teoretycznej do rozwiązywania prostych zadań inżynierskich z hydrauliki
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_U01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16
Efekt:	Jest przygotowany do pozyskiwania nowych informacji i do ich ceny w zakresie problematyki hydraulicznej
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_U02
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy
Kod:	1150-MB00-ISP-0206_K01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_K06

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ZAAWANSOWANE MODELOWANIE GEOMETRYCZNE		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0207	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Modelowanie geometryczne	
Poziom przedmiotu	poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy rysunku technicznego (zaliczone Podstawy zapisu konstrukcji i geometrii wykreślnej), • podstawy technologii przemysłowych (zaliczony wykład z Technologii), • podstawy modelowania geometrycznego w 3D CAD (zaliczone Podstawy modelowania geometrycznego – laboratoria), • wiedza na temat parametrycznych systemów inżynierskich CAD/CAM/CAE (zaliczone Techniki komputerowe – wykład); 	
Limit liczby	28 (liczba licencji oprogramowania CAD i CAM oraz wielkość sal komp.)	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zaznajomienie ze wybranymi metodami parametrycznego modelowania 3D w systemach 3D CAD (modelowania siatek trójkątów z chmur punktów, modelowania powierzchniowe, modelowania arkuszy blach), analiz technologiczności w systemach 3D CAM wykorzystujących wirtualne modele bryłowe 3D CAD oraz programowaniem obrabiarek CNC (generowanie ścieżek narzędzi dla frezowania 2,5 i 3-osiowego, symulacja obróbki i analiza kolizji); zasady użycia skanerów 3D do modelowania powierzchni NURBS; wytyczne dot. modelowania geometrii do druku 3D; wytyczne dot. formatu STL.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 26	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do technologii gięcia krawędziowego blach (prezentacje, realne przykłady, filmy, katalogi firm). W systemie 3D CAD modelowanie arkuszy blach kilkoma metodami (m.in. konwertowanie z brył), sprawdzanie poprawności i kolejności zagięć, tworzenie rozwinięć i robienie z nich dokumentacji płaskiej do cięcia skoncentrowanym strumieniem energii (plazmą, wiązką lasera lub wodą) dla narzędziowni w postaci pliku DXF, a następnie sprawdzenie jego skali i zawartości. 2. W systemie 3D CAD – analiza technologiczność kształtu bryły. W systemie 3D CAM analiza technologiczność kształtu; opracowywanie obróbek frezarskich dla elementów bryłowych, generowanie ścieżek dla 3-osiowych frezarek CNC (obróbka zgrubna, obróbki powierzchniowe – wierszowanie i profilowanie), symulacja obróbki; analiza kolizji, resztek materiału i jakości powierzchni; generowanie kodu G dla układu sterowania obrabiarki CNC; 3. Inżynieria odwrotna. Ogólne wprowadzenie do inżynierii odwrotnej i metod skanowania 3D. Przykłady zastosowań. Skanowanie 3D modelu redukcyjnego nadwozia samochodu przy pomocy systemu pomiarowego światła białego (np. ScanBright firmy Smarttech) lub skanerem laserowym (np. David Laserscanner) bez lub ze stolikiem obrotowym. Łączenie i obróbka chmur punktów oraz powłokowych siatek trójkątów w systemach 3D CAD (Mesh3D, ScanTo3D w SolidWorks). Rozpinanie powierzchni NURBS na siatkach trójkątów w systemach 3D CAD (np. module ScanTo3D systemu SolidWorks) oraz analiza dokładności odwzorowania geometrii. 4. Druk3D - przegląd technik przyrostowych; dokładny opis FDM/FFF (Fused Deposition Modeling/Fused Filament Fabrication), czyli modelowania ciekłym tworzywem termoplastycznym; opis formatu plików STL (VRML, OBJ); pokazanie wpływu parametrów tolerancji liniowej na dokładność geometrii siatkowej; pokazanie wpływu pochylenia ścian geometrii na generowanie struktur podporowych w metodzie FDM (przykład realizowany w 3D CAD i oprogramowaniu drukarki 3D); pokazanie wpływu orientacji modelu w przestrzeni drukarki 3D na wytrzymałość prototypu (kierunki włókien wypełnienia) i jakość powierzchni (efekt schodkowy); analiza ilości zużycia materiału modelowego i podporowego oraz czas wydruku 3D; pokaz druku 3D.
Metody oceny	Pod koniec każdego zajęcia jest ćwiczenie zaliczające na ocenę. Każdy student robi je osobiście i jak skończy zgłasza prowadzącemu celem ocenienia. Ocena jest wpisywana na listę ocen. Brak pozytywnego zaliczenia można nadrobić przychodząc na inne zajęcia i zaliczając tylko ćwiczenie zaliczające.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 26
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 16 godz. w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) laboratorium - 15 godz.; b) konsultacje - 1 godz.; 2) Praca własna studenta – 10 godz. w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) bieżące przygotowywanie się studenta do laboratoriów - 5 godz., b) studia literaturowe - 5 godz.; 3) RAZEM - 26 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 16, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) laboratorium – 15 godz.; b) konsultacje – 1 godz.;

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	0,8 punktu ECTS – 20 godz., w tym: a) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; b) przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych – 5 godz.;
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 26. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat metod modelowania i analizy arkuszy blach w danym systemie 3D CAD.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W1
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat modelowania i łączenia powierzchni wg: ciągłości geometrii (G0), ciągłości styczności (G1) i ciągłości krzywizny (G2) realizowaną w danym systemie 3D CAD.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W2
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat analizy technologiczności kształtu brył za pomocą narzędzi danym systemie 3D CAD i 3D CAM oraz wie jak są zasady programowania obróbki zgrubnej (objętościowej) dla frezowania na obrabiarkach CNC frezami palcowymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W3
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada podstawową wiedzę na temat zasad użycia optycznych skanerów 3D oraz metod otrzymywania siatek trójkątów z chmur punktów, a z potem uzyskiwania z nich powierzchni NURBS w danym systemie 3D CAD.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W4
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada podstawową wiedzę na temat technik przyrostowych (szczególnie o FDM), wie co to jest i jak zbudowany jest format pliku STL; wie jak wpływają parametry odchylenia liniowego i kąтового na generowaną siatkę trójkątów z brył; wie jaki jest wpływ pochylenia ścian geometrii na generowanie struktur podporowych w danym systemie 3D CAM.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W5
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi opracowywać (w danym systemie 3D CAD) rozłożenia blach.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U1
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Efekt:	Student potrafi zamodelować (w danym systemie 3D CAD) powierzchnie NURBS połączone ze sobą wg: ciągłości geometrii (G0), ciągłości styczności (G1) i ciągłości krzywizny (G2).
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U2
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić analizy technologiczności kształtu brył za pomocą narzędzi w danym systemie 3D CAD i 3D CAM oraz umie opracować program obróbki zgrubnej (objętościowej) dla frezowania na obrabiarkach CNC frezami palcowymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U3
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi zamodelować (w danym systemie 3D CAD) siatkę trójkątów z chmury punktów oraz później uzyskać z nich parametryczną powierzchnię NURBS.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U4
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi wygenerować (w danym systemie 3D CAD) z modelu bryłowego poprawny plik STL do drukowania 3D oraz potrafi sprawdzić (w danym systemie 3D CAM) zorientować go tak, aby jak najkrócej był wytwarzany na maszynach prototypujących w technologii FDM oraz aby minimalizować zużycie materiału podporowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U5
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne

Efekt:	Umie opracować wskazane zadanie i przedstawić jego wynik prowadzącemu celem wystawienia oceny końcowej danego ćwiczenia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_K1
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonywanego przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: LABORATORIUM TECHNOLOGII	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0208
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych															
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu																
Blok przedmiotów	Kierunkowe															
Grupa przedmiotów	Technologia															
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany															
Status przedmiotu	Obowiązkowy															
Język prowadzenia zajęć	Język polski															
Semestr nominalny	III															
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z zakresu obróbki skrawaniem i obrabiarek oraz obróbki plastycznej; znajomość rysunku technicznego i nomenklatury technicznej.															
Limit liczby studentów	Grupa laboratoryjna - 3 zespoły po maksimum 12 osób															
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć																
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest praktyczne zapoznanie się z wybranymi, typowymi technologiami stosowanymi w obróbce skrawaniem oraz obróbce plastycznej, będące ugruntowaniem wiedzy nabytej na Warsztatach i Wykładzie Technologia oraz przygotowaniem do Wykładu Technologia Budowy Maszyn i Projektowania Technologii Budowy Maszyn.															
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 27															
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-														
	Ćwiczenia	-														
	Laboratorium	15 godz.														
	Projekt	-														
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szkolenie BHP. 2. Analiza wpływu parametrów skrawania na temperaturę skrawania oraz siły i momenty na przykładzie toczenia i wiercenia. 3. Symulacja komputerowa i obróbka części na tokarce i frezarce sterowanej numerycznie. 4. Obróbka uzębień walcowych (frezowanie i dłutowanie obwiedniowe) i stożkowych. 5. Metody wykonywania gwintów i rowków śrubowych. 6. Badanie technologicznych parametrów procesu cięcia blach na przykładzie operacji wykrawania oraz gięcia swobodnego i gięcia z dotłaczaniem. 7. Badanie procesu kształtowania wytlóczek o powierzchni nierozwijalnej na przykładzie ciągnięcia wytlóczki cylindrycznej. 															
Metody oceny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Warunkiem zaliczenia Laboratorium Technologii jest zaliczenie wszystkich ćwiczeń (za zaliczone uważa się ćwiczenie ocenione powyżej 5 punktów). 2. Podstawą oceny jest: <ol style="list-style-type: none"> a) wynik kartkówki lub rozmowy, przeprowadzonych na początku zajęć, i mających na celu sprawdzenia stopnia przygotowania studenta do ćwiczenia (ocena punktowa od 0 do 5); b) aktywność studenta w czasie zajęć, poprawność osiągniętych wyników oraz stopień prawidłowości wykonania sprawozdania (ocena punktowa od 0 do 5). 3. Ocenę z przedmiotu ustala się w następujący sposób: <table border="1" data-bbox="501 1796 1157 2033"> <thead> <tr> <th>Liczba uzyskanych</th> <th>Ocena</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>od 0 do 30</td> <td>2.0</td> </tr> <tr> <td>od 31 do 40</td> <td>3.0</td> </tr> <tr> <td>od 41 do 44</td> <td>3.5</td> </tr> <tr> <td>od 45 do 48</td> <td>4.0</td> </tr> <tr> <td>od 49 do 52</td> <td>4.5</td> </tr> <tr> <td>od 53 do 60</td> <td>5.0</td> </tr> </tbody> </table> 		Liczba uzyskanych	Ocena	od 0 do 30	2.0	od 31 do 40	3.0	od 41 do 44	3.5	od 45 do 48	4.0	od 49 do 52	4.5	od 53 do 60	5.0
Liczba uzyskanych	Ocena															
od 0 do 30	2.0															
od 31 do 40	3.0															
od 41 do 44	3.5															
od 45 do 48	4.0															
od 49 do 52	4.5															
od 53 do 60	5.0															

	4. Ćwiczenie nie odrobione lub nie zaliczone we właściwym terminie musi być odrobione indywidualnie z innym zespołem (za zgodą odpowiedniego prowadzącego) w możliwie szybkim czasie, bądź w terminie rezerwowym pod opieką prowadzącego, u którego ćwiczenie należało odrobić zgodnie z harmonogramem.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 27
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 17, w tym: a) laboratorium – 15 godz. b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta - 10 godzin, w tym: a) 5 godzin na przygotowanie do zajęć, b) 5 godzin na opracowanie wyników badań i sporządzenie sprawozdania. 3) RAZEM – 27 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,7 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 17, w tym: a) 15 godz. Laboratorium; b) 2 godz. Konsultacji.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS – 25 godz., w tym; a) 5 godzin na przygotowanie do zajęć, b) 5 godzin na opracowanie wyników badań i sporządzenie sprawozdania. c) 15 godz. laboratorium.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 27 . EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada wiedzę o wpływie parametrów skrawania na temperaturę oraz siły i momenty obrotowe
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W01
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09; K_W16
Efekt:	Student posiada wiedzę o budowie i działaniu obrabiarek sterowanych numerycznie (tokarki i frezarki) oraz narzędziach stosowanych na tych obrabiarkach
Kod:	1150-MB000-ISP-0208-K_W02
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student posiada podstawowe wiadomości o metodach obróbki przekładni zębatych walcowych i stożkowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W03
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia

Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student zna metody wykonywania gwintów i rowków śrubowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W04
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W09
Efekt:	Student posiada wiedzę o procesach gięcia swobodnego i gięcia z dotłaczaniem blach
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W05
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04; K_W09
Efekt:	Student posiada wiedzę o procesie kształtowania wytłoczek o powierzchni nierozwijalnej
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W06
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04; K_W09
Efekt:	Student posiada wiedzę o procesach cięcia blach metodą wykrawania na prasie
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W07
Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia oraz ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04; K_W09
Efekt:	Student zna przepisy BHP obowiązujące w halach warsztatowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_W08
Weryfikacja:	Kontrola poprawności zachowań studentów z punktu widzenia BHP, zwracanie im uwagi na niewłaściwe, z punktu widzenia BHP, postępowanie oraz wskazywanie potencjalnych zagrożeń dla ich zdrowia i zdrowia pracujących z nimi kolegów wynikających ze specyfiki warsztatu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi opracować i zinterpretować wyniki pomiarów doświadczalnych temperatury (przy toczeniu) oraz sił i momentów skrawania (przy toczeniu i wierceniu) przy zmianie parametrów skrawania
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U01
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U13
Efekt:	Student potrafi napisać krótkie programy obróbki prostych części na tokarkę i frezarkę CNC
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U02
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta programu obróbki na obrabiarki CNC
Powiązane efekty kierunkowe	K_U06
Efekt:	Student potrafi rozróżnić i nazwać obrabiarki oraz narzędzia do obróbki przekładni zębatych walcowych i stożkowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U03

Weryfikacja:	Kartkówka oceniająca stopień przygotowania studenta do ćwiczenia i pytania kontrolne podczas ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U06
Efekt:	Student potrafi zaprojektować i narysować przekładnię walcową o zębach śrubowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U04
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta projektu przekładni
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05; K_U08
Efekt:	Student potrafi gwintować gwintownikiem i narzynką
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U05
Weryfikacja:	Ocena poprawności wykonanego przez studenta w czasie zajęć gwintu zewnętrznego i wewnętrznego
Powiązane efekty kierunkowe	K_U17
Efekt:	Student potrafi zidentyfikować i oznaczyć gwint przy użyciu podstawowych narzędzi pomiarowych (suwmiarka, mikrometr, wzorce skoku i kąta zarysu gwintu)
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U06
Weryfikacja:	Ocena poprawności wykonanego przez studenta pomiaru gwintu nacinanego na tokarce przez wykwalifikowanego specjalistę
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12
Efekt:	Student potrafi dobrać parametry konstrukcyjne matrycy
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U07
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U06
Efekt:	Student potrafi wyznaczyć siłę gięcia swobodnego i z dotłaczaniem oraz powierzchnię dotłaczanego półwyrobu pod stemplem
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U08
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U06
Efekt:	Student potrafi określić wartości dopuszczalnego przeformowania, stwierdzić konieczność zastosowania dociskania oraz określić siły wytłaczania i docisku
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U09
Weryfikacja:	Ocena poprawności opracowanego przez studenta sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U06
Efekt:	Student posiada przygotowanie do pracy w środowisku przemysłowym oraz zna zasady bezpieczeństwa związane z tą pracą
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_U10
Weryfikacja:	Stała kontrola poprawności zachowań studenta pod kątem BHP podczas zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_U25

Kompetencje społeczne

Efekt:	Student potrafi współdziałać i pracować w grupie przy prowadzeniu badań i opracowywania sprawozdania
Kod:	1150-MB000-ISP-0208_K_K01
Weryfikacja:	Kontrola zachowań i zaangażowania studenta podczas realizacji wspólnych zadań
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: MODELOWANIE I PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0223	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	III	
Wymagania wstępne		
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych konstrukcji programowania obiektowego. Umiejętność zastosowania podstawowych konstrukcji programowania obiektowego. Świadomość możliwości programowania obiektowego.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 28	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład :</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koncepcja obiektowości – podstawy modelowania i programowania obiektowego (klasa i obiekt; pola, właściwości, metody). • Powiązania między klasami – dziedziczenie i asocjacja. • Struktury grupujące – tablice, listy, słowniki, kolekcje. • Realizacja koncepcji polimorfizmu. • Podstawy programowania obiektowego. • Podstawy modelowania obiektowego – język UML (diagramy), VS class designer (forward i backward engineering). • Koncepcje budowy aplikacji komputerowych - Koncepcja aplikacji współpracującej z bazą danych SQL. • Obiekty do przechowywania danych i prezentacja danych w GUI. • Przechowywanie danych w plikach binarnych i XML – serializacja. <p>Laboratorium:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koncepcja obiektowości – podstawy modelowania i programowania obiektowego (klasa i obiekt; pola, właściwości, metody). 	

	<ul style="list-style-type: none"> • Powiązania między klasami – dziedziczenie i asocjacja. • Struktury grupujące – tablice, listy, słowniki, kolekcje. • Realizacja koncepcji polimorfizmu. • Podstawy programowania obiektowego.
Metody oceny	Wykład oceniany jest za pomocą jednego sprawdzianu. Sprawdzian musi mieć ocenę pozytywną. Każde ćwiczenie laboratorium jest oceniane, ocenie podlega wykonywane przez studenta zadanie podczas zajęć. Wszystkie oceny muszą być pozytywne. Ocena za laboratorium jest średnią ocen ze wszystkich ćwiczeń. Ocena za przedmiot jest średnią ocen za wykład i laboratorium.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 28
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 33, w tym: a) wykład -15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.; 2. Praca własna studenta – 20 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, studia literaturowe, b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do 1 kolokwium . 3) RAZEM – 53
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1, 3 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych- 33., w tym: a) wykład -15 godz. ; b) laboratorium- 15 godz. ; c) konsultacje - 3 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS - 25 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz. 2) 10 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 28. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę nt. konstrukcji dostępnych w języku obiektowym programowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę nt. posługiwania się środowiskiem programowania obiektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę nt. tworzenia podstawowych programów w języku programowania obiektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_W03
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
-----------------------------	--------------

Umiejętności	
Efekt:	Umie wykorzystać konstrukcje dostępne w języku obiektowym w programowaniu
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_U01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10
Efekt:	Potrafi zintegrować swój program z oprogramowaniem komercyjnym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_U02
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10
Efekt:	Potrafi opracować koncepcję prostego programu i zbudować ten program.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_U03
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U10

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0223_K01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY KONSTRUKCJI MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0211
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Podstawy Konstrukcji Maszyn
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	IV

Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, Geometria wykreślna, Podstawy zapisu konstrukcji, Materiały konstrukcyjne, Technologia, Metrologia i zamienność, Mechanika ogólna I i II, Wytrzymałość materiałów I i II, Podstawy Automatyki i Teorii Maszyn..	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw konstrukcji podstawowych elementów i zespołów maszyn ze zrozumieniem zasady ich działania. Umiejętność doboru elementów z uwzględnieniem współczynników bezpieczeństwa i podstawowych parametrów układu napędowego i jego zespołów do określonego pojazdu.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 29	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	60 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Ogólne zasady konstruowania maszyn. Metody obliczeń wytrzymałościowych maszyn. Wytrzymałość zmęczeniowa. Współczynniki bezpieczeństwa. Naprężenia dopuszczalne. Połączenia elementów maszyn. Połączenia gwintowe - rodzaje gwintów i śrub. Sprawność. Samohamowność. Obliczenia wytrzymałościowe śrub i nakrętek. Wyboczenie. Połączenia kształtowe - rozwiązania konstrukcyjne i obliczenia połączeń wpustowych, klinowych, wypustowych i wielobocznych. Połączenia wciskowe i skurczowe - konstrukcja i obliczanie. Połączenia spawane - technologia wykonania, zalecenia konstrukcyjne. Obliczenia wytrzymałościowe spoin. Połączenia zgrzewane, lutowane i klejone, nitowe - przykłady rozwiązań konstrukcyjnych, obliczenia wytrzymałościowe. Wały maszynowe. Obliczenia wytrzymałościowe wałów. Sztywność statyczna i dynamiczna wałów. Łożyska toczne i ślizgowe. Zasady łożyskowania. Materiały łożyskowe. Obliczenia i dobór łożysk tocznych. Tarcie i smarowanie. Hydrodynamiczna teoria smarowania. Smary i ich własności. Obliczanie łożysk ślizgowych. Połączenia sprężyste. Rodzaje i charakterystyka sprężyn. Materiały stosowane do wyrobu sprężyn. Obliczanie sprężyn. Drażki skrętne. Resory. Sprzęgła. Podział i obciążanie sprzęgieł. Sprzęgła sztywne, samonastawne, przegubowe, podatne. Sprzęgła cierne rozłączne. Obliczanie głównych wymiarów sprzęgieł ciernych. Sprzęgła elektromagnetyczne, hydrokinetyczne, bezpieczeństwa, jednokierunkowe. Hamulce cierne. Hamulce klockowe, szczękowe, taśmowe, tarczowe. Przekładnie mechaniczne Kinematyka przekładni zębatych łańcuchowych, pasowych i ciernych. Podstawowe pojęcia z geometrii i kinematyki zazębienia. Zarys ewolwentowy. Koła zębate walcowe o zębach prostych i skośnych. Podstawowe wiadomości o przekładniach planetarnych i ślimakowych.	
Metody oceny	Dwuczęściowy egzamin pisemny i ustny.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 29	
Egzamin	Tak	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 62, w tym a) wykład – 60 godz.; b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta 40 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 20 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu; 3) RAZEM – 102 godz.	

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,4 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 62, w tym: a) wykład – 60 godz.; b) konsultacje – 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 29. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Potrafi sformułować podstawowe uwarunkowania określające obszar konstrukcji dobrych. Rozumie potrzebę sformułowania zadania optymalizacji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W05; K_W07; K_W08; K_W14
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w budowie maszyn i ich podstawowych właściwościach mechanicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04; K_W06; K_W09
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach obliczeń wytrzymałościowych elementów maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W06; K_W09
Efekt:	Zna zasady określania współczynników bezpieczeństwa i naprężeń dopuszczalnych dla obciążeń stałych i zmiennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Zna połączenia stosowane w konstrukcji maszyn oraz mechanizm przenoszenia obciążeń.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W5
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W05; K_W06; K_W10
Efekt:	Zna podział i zasady działania różnych typów sprzęgieł, hamulców klockowych, szczękowych taśmowych i tarczowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W6
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Zna podstawowe pojęcia z zakresu kinematyki przekładni zębatych, łańcuchowych, pasowych i ciernych.

Kod:	1150-MB000-ISP-0211_W7
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste połączenie (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie. Potrafi uzasadnić proporcje wymiarów połączeń.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U03; K_U04
Efekt:	Potrafi dobrać kształt wału maszynowego i poprawnie rozwiązać łożyskowanie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_U2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U03; K_U04; K_U05; K_U07; K_U11
Efekt:	Potrafi dokonać doboru łożysk tocznych oraz przeprowadzić podstawowe obliczenia łożysk ślizgowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_U3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U03; K_U04; K_U07
Efekt:	Potrafi przeprowadzić obliczenia głównych wymiarów sprzęgieł ciernych i uzasadnić nierównomierność biegu sprzęgieł kątowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_U4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U11
Efekt:	Potrafi uzasadnić kształt sprężyn metalowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_U5
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U07

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy celowości konstruowania maszyn bezpiecznych i przyjaznych użytkownikowi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0211_K1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02; K_K03; K_K04; K_K06

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN I	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0212
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne

Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Podstawy Konstrukcji Maszyn	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	4	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej, Materiały konstrukcyjne, Technologia, Metrologia i zamienność, Mechanika ogólna I i II, Wytrzymałość materiałów I, Podstawy Automatyki i Teorii Maszyn.	
Limit liczby	15	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie zasad działania mechanizmów śrubowych, podstaw konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych i technologii wykonania elementów. Poznanie zasad dotyczących zastosowania i obliczeń połączeń (śrubowych, wpustowych, sworzniowych, wciskowych itp.) oraz doboru elementów znormalizowanych. Poznanie ogólnych zasad kształtowania i wymiarowania odlewów. Poznanie ogólnych zasad kształtowania, wymiarowania i obliczeń wytrzymałościowych elementów spawanych. Umiejętność zaprojektowania mechanizmu śrubowego i prostych połączeń (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.).	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 30	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	30 godz.
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przykłady mechanizmów śrubowych, zastosowanie i opis działania. 2. Podstawowe zasady obliczeń wytrzymałościowych elementów mechanizmów śrubowych, pojęcie współczynnika bezpieczeństwa i naprężeń dopuszczalnych. 3. Zjawisko wyboczenia, zastosowanie w obliczeniach mechanizmów śrubowych. 4. Układ sił w parze śruba-nakrętka, pojęcie sprawności mechanizmu śrubowego, samohamowność gwintu. 5. Połączenie wciskowe, zastosowanie zadania Lamego. 6. Kształtowanie i wymiarowanie korpusów odlewanych. 7. Kształtowanie, wymiarowanie korpusów spawanych i obliczenia wytrzymałościowe w połączeniach korpusów spawanych. 8. Mechanizm zapadkowy – zasada działania i obliczenia elementów mechanizmu. 9. Połączenia wpustowe, śrubowe i sworzniowe – zasada działania, obliczenia oraz dobór elementów z norm. 10. Omówienie rysunków złożeniowych – zasady zapisu konstrukcji, współpraca elementów, montowalność i ergonomia. 11. Omówienie rysunków wykonawczych – zasady zapisu konstrukcji, kształtowanie elementów, wpływ technologii wykonania. 	
Metody oceny	Ocena wykonania projektów przeprowadzana jest na podstawie analizy wyników obliczeń (właściwe przeprowadzenie i opis obliczeń), poprawności wykonania rysunków technicznych (zgodność z obliczeniami, zasadami zapisu konstrukcji i zastosowanymi normami przedmiotowymi) oraz na podstawie sprawdzianu wiedzy dotyczącej zagadnień zawartych w projekcie.	

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 30
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 32 godz. w tym: a) projekt – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.; 2) Praca własna studenta – 28 godz. w tym: a) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 10 godz., b) studia literaturowe – 4 godz., c) prace domowe – 2 godz., d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz. 3) RAZEM – 60 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punkt ECTS – liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: a) projekt – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 54 godz., w tym: a) projekt – 30 godz.; b) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 10 godz., c) prace domowe – 2 godz., d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 30. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w budowie maszyn i ich podstawowych właściwościach mechanicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach obliczeń wytrzymałościowych elementów maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady określania współczynników bezpieczeństwa i naprężeń dopuszczalnych dla obciążeń stałych i zmiennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady projektowania prostych połączeń (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W4

Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady projektowania mechanizmów śrubowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W5
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_W6
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste połączenie (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_U1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08
Efekt:	Potrafi zaprojektować mechanizm śrubowy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_U2
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08
Efekt:	Potrafi właściwie zastosować zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_U3
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U07, KU_10

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi samodzielnie wykonać zadanie projektowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0212_K1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: DRGANIA MECHANICZNE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0213
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	

Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wiedza i umiejętności z matematyki, obejmujące: <ul style="list-style-type: none"> • macierze i ich podstawowe właściwości, • rachunek różniczkowy i całkowy, • szeregi Fouriera, • liczby i funkcje zespolone, • przekształcenie Laplace'a, • podstawy równań różniczkowych zwyczajnych, • wiadomości z trygonometrii z zakresu szkoły średniej. 2. Wiedza i umiejętności z Mechaniki ogólnej I i II dotyczące budowy równań ruchu oraz z Wytrzymałości materiałów I w zakresie stanu naprężenia i wyznaczania przemieszczeń prętów, belek i wałów. 	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Przekazanie studentom podstawowej wiedzy i umiejętności, umożliwiających: <ul style="list-style-type: none"> • budowanie modeli fizycznych układów drgających adekwatnych do badanych zjawisk drganiowych oraz równań ruchu układów o skończonej liczbie stopni swobody i jednowymiarowych układów ciągłych. • poznanie podstawowych właściwości drgań i wielkości charakteryzujących drgania, ich jednostek fizycznych oraz wzajemnych zależności, • rozumienie przyczyn drgań i zjawisk związanych z drganiami (drgania swobodne, wymuszone, parametryczne, samowzbudne, rezonans, amortyzacja, tłumienie), • poznanie metod rozwiązywania równań ruchu układów o wielu stopniach swobody i układów ciągłych, • obliczanie podstawowych parametrów charakteryzujących drgania w zadaniach o znaczeniu praktycznym, • samodzielne wykonywanie prostych eksperymentów laboratoryjnych dotyczących drgań, interpretowanie ich wyników oraz weryfikację teoretyczną. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 31.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia audytoryjne	15 godz.
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Wiadomości wstępne (2 godz.)</u> Znaczenie drgań w budowie maszyn i pojazdów. Modele układów drgających i procesów drgań. Ruch harmoniczny. Składanie drgań harmonicznnych. Elementy analizy harmonicznej funkcji. Siły w ruchu drgającym. Klasyfikacja drgań. Metody 	

układania równań ruchu. Linearyzacja lokalna równań nieliniowych.

2. Drgania układów liniowych o jednym stopniu swobody (6 godz.)

Drgania swobodne. Częstość i okres drgań tłumionych. Drgania nietłumione, z tłumieniem podkrytycznym, krytycznym i nadkrytycznym. Logarytmiczny dekrement tłumienia. Drgania wymuszone siłą harmoniczną. Rezonans. Przypadek wymuszenia siłą bezwładności niewyrównoważonego wirnika. Rezonans przy wymuszeniu kinematycznym. Amortyzacja drgań. Sejsmiczny rejestrator drgań. Zasada superpozycji. Drgania przy wymuszeniu siłą okresową nieharmoniczną i nieokresową. Impulsowa funkcja przejścia. Zastosowanie zmiennej zespolonej do badania drgań przy wymuszeniu harmonicznym.

3. Badanie i interpretacja drgań na płaszczyźnie fazowej (4 godz.)

Płaszczyzna fazowa. Trajektorie fazowe. Obraz fazowy. Punkty osobliwe. Typy punktów osobliwych w układach liniowych i ich stateczność. Obrazy fazowe nieliniowych układów zachowawczych. Związek energii potencjalnej z obrazem fazowym. Krzywe separujące. Izokliny. Szkicowanie obrazów fazowych.

4. Drgania układów liniowych o wielu stopniach swobody (4 godz.)

Drgania swobodne nietłumione. Częstości własne. Postacie drgań własnych. Rozwiązanie ogólne równań ruchu. Drgania swobodne tłumione. Drgania wymuszone siłami harmonicznymi. Krzywe rezonansowe. Dynamiczny eliminator drgań. Drgania przy wymuszeniu poliharmonicznym, okresowym i nieokresowym. Macierz impulsowych funkcji przejścia.

5. Drgania poprzeczne strun, podłużne prętów i skrętne wałów (4 godz.) Równania drgań struny, pręta, wału. Zagadnienie początkowo-brzegowe. Wartości własne, częstości własne, funkcje własne. Warunki brzegowe i warunki początkowe. Warunki ortogonalności funkcji własnych. Tłumienie wewnętrzne – model Kelvina-Voigta. Drgania wymuszone harmoniczną siłą rozłożoną. Drgania wymuszone kinematycznie.

6. Drgania poprzeczne belek (6 godz.) Równanie drgań belki. Zagadnienie początkowo-brzegowe belki. Warunki brzegowe i warunki początkowe belki. Wartości własne, funkcje własne, częstości własne belki. Postacie drgań swobodnych. Tłumieni w ośrodku i tłumienie wewnętrzne. Drgania wymuszone siłą rozłożoną. Rozwiązanie równania ruchu metodą szeregu według funkcji własnych. Drgania belki przy wymuszeniu siłą skupioną. Drgania belki wymuszone kinematycznie. Metody dyskretyzacji ciągłego zagadnienia drgań belek – metoda Rayleigha i metoda Galerkina.

7. Drgania układów nieliniowych o jednym stopniu swobody (2 godz.) Pochodzenie i rodzaje nieliniowości. Metody linearyzacji. Metoda Galerkina analizy drgań nieliniowych. Właściwości nieliniowych drgań swobodnych. Tłumienie drgań tarcie suchym. Nieliniowe drgania przy wymuszeniu harmonicznym. Stateczne i niestateczne drgania wymuszone. Rezonans ultra-sub-harmoniczny.

8. Drgania parametryczne i drgania samowzbudne (2 godz.) Istota I znaczenie drgań parametrycznych. Równanie Hilla i równanie Mathieu. Zjawisko rezonansu parametrycznego. Występowanie, znaczenie, przyczyny i właściwości drgań samowzbudnych. Równania Van der Pola i Rayleigha. Bifurkacyjne drgania samowzbudne. Zagadnienia flatteru w technice.

Ćwiczenia audytoryjne:

1. Analiza i synteza harmoniczna drgań. Widma amplitudowo-częstościowe i fazowo-częstościowe drgań. Dudnienie.
2. Drgania swobodne układów liniowych o jednym stopniu swobody. Drgania poprzeczne belki modelowanej jako układ o jednym stopniu swobody.
3. Drgania układów liniowych o jednym stopniu swobody przy wymuszeniu harmonicznym – siłowym i kinematycznym. Drgania poprzeczne belki modelowanej jako układ o jednym stopniu swobody przy wymuszeniu siłami bezwładności niewyrównoważonych ciał wirujących (stanowisko laboratoryjne).
4. Badanie i interpretacja drgań na płaszczyźnie fazowej. Trajektorie fazowe. Punkty osobliwe układu liniowego i ich stateczność. Obrazy fazowe wybranych układów nieliniowych (stanowisko laboratoryjne).

	<p>5. Drgania swobodne układów liniowych o dwóch stopniach swobody. Częstości własne, postacie drgań własnych. Częstości i postacie małych drgań podwójnego wahadła fizycznego (stanowisko laboratoryjne).</p> <p>6. Drgania wymuszone układów o dwóch stopniach swobody. Modelowanie i analiza teoretyczna dynamicznego eliminatora drgań (stanowisko laboratoryjne).</p> <p>7. Analiza drgań swobodnych i wymuszonych belki wspornikowej. Drgania wymuszone i rezonanse pierwszej i wyższych postaci drgań.</p> <p>8. Przygotowanie do badań eksperymentalnych drgań belki wspornikowej przy wymuszeniu kinematycznym (stanowisko laboratoryjne).</p> <p>Laboratorium: 1. Badanie drgań na płaszczyźnie fazowej. 2. Badanie drgań giętnych belki jako układu o jednym stopniu swobody. 3. Doświadczalne badanie częstości własnych układu o dwóch stopniach swobody. 4. Badanie dynamicznego eliminatora drgań. 5. Doświadczalne badanie form własnych i częstości drgań własnych belki wspornikowej pobudzanej kinematycznie.</p>
Metody oceny	<ul style="list-style-type: none"> • egzamin, • sprawdziany pisemne na ćwiczeniach audytoryjnych, • ocena zadanych prac domowych, • ocena aktywności na ćwiczeniach audytoryjnych, • sprawdziany przygotowania do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych, • sprawozdania z wykonania ćwiczeń laboratoryjnych. <p>Zasady zaliczania</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawą zaliczenia ćwiczeń są sprawdziany pisemne polegające na samodzielnym rozwiązywaniu zadań z części materiału określonych w harmonogramie zajęć: <ul style="list-style-type: none"> - drgania układu o jednym stopniu swobody, - badanie drgań na płaszczyźnie fazowej, - drgania układów liniowych o dwóch stopniach swobody, - drgania poprzeczne belki. • Podczas sprawdzianów student nie korzysta z żadnych materiałów ani urządzeń pomocniczych. • Oceniana jest poprawność zastosowanych metod, praw i formuł oraz poprawność jednostek fizycznych i uzyskanych wartości liczbowych. • Ustalając ocenę z ćwiczeń, prowadzący bierze również pod uwagę aktywność studenta na zajęciach oraz poprawność zadanych prac domowych. • Ćwiczenia audytoryjne oceniane są w skali 2-5, przy czym do zaliczenia wymagana jest ocena co najmniej 3. • Wstępna niedostateczna ocena z ćwiczeń może być poprawiona w wyniku jednego sprawdzianu zbiorczego, przeprowadzanego w ramach ćwiczeń przez osobę prowadzącą te ćwiczenia. • Formą ogłoszenia wyników zaliczenia ćwiczeń jest wpis oceny do systemu USOS przez uprawnioną do tego osobę – prowadzącego ćwiczenia lub egzaminatora. • Zaliczenie ćwiczeń audytoryjnych jest warunkiem koniecznym przystąpienia studenta do egzaminu. <p>Laboratorium:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawą zaliczenia Laboratorium jest poprawne wykonanie wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych, zakończone wykonaniem i przyjęciem sprawozdania. • Ćwiczenia wykonywane są w zespołach studentów opracowujących wspólne sprawozdanie. • Ćwiczenie niewykonane z powodu usprawiedliwionej nieobecności lub wykonane w sposób niezadowolający, może być poprawione w ramach jednego terminu dodatkowego. • Laboratorium jest oceniane w skali 2-5, przy czym do zaliczenia potrzebna jest ocena co najmniej 3.

	<ul style="list-style-type: none"> Zaliczenie Laboratorium jest warunkiem koniecznym przystąpienia studenta do egzaminu. <p>Wykład</p> <ul style="list-style-type: none"> Na wykładzie w trakcie trwania semestru nie przeprowadza się sprawdzianów nabytej wiedzy. Zaliczenie wykładu ma formę egzaminu składającego się z części pisemnej zadaniowej, części pisemnej teoretycznej oraz części ustnej w formie rozmowy oceniającej. Podstawą oceny części zadaniowej egzaminu jest samodzielne rozwiązanie przez studenta zadań sformułowanych przez egzaminatora. Część pisemna teoretyczna polega na odpowiedziach na pytania, których pełna lista jest jawna i dostępna w podstawowym podręczniku do wykładu oraz w materiałach do pobrania dotyczących przedmiotu, na stronie internetowej Zakładu Mechaniki. Uzyskanie oceny średniej co najmniej dobrej (4) zaliczenia ćwiczeń audytoryjnych i ćwiczeń laboratoryjnych zwalnia studenta z części zadaniowej egzaminu. Obydwie części pisemne egzaminu wymagają oceny co najmniej dostatecznej (3). <p>Ostateczną ocenę z przedmiotu ustala egzaminator, biorąc pod uwagę ocenę umiejętności zdobytych na ćwiczeniach oraz ocenę wiedzy zdobytej na wykładach.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 31.
Egzamin	Tak
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 65, w tym:</p> <p>a) wykład – 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia audytoryjne - 15 godz.;</p> <p>c) laboratorium – 15 godz.;</p> <p>d) konsultacje - 5 godz.;</p> <p>2) Praca własna studenta – 35 godz., w tym:</p> <p>a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń, prace domowe,</p> <p>b) 10 godz. - studia literaturowe i przygotowanie się do kolokwium,</p> <p>c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM – 100 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 65, w tym:
	<p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) ćwiczenia audytoryjne - 15 godz.;</p> <p>c) laboratorium – 15 godz.;</p> <p>d) konsultacje - 5 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,8 punktów ECTS – 45 godz., w tym:
	<p>a) uczestnictwo w ćwiczeniach audytoryjnych - 15 godz.,</p> <p>b) samodzielne rozwiązywanie zadań w domu - 5 godz.,</p> <p>c) przygotowanie się do kolokwium - 5 godz.,</p> <p>d) uczestnictwo w laboratorium – 15 godz.</p> <p>e) przygotowanie się do części zadaniowej egzaminu - 5 godz.</p>
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 32. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Student zna podstawowe wielkości charakteryzujące drgania mechaniczne, takie

	jak amplituda, częstość i okres drgań, częstość wymuszenia, faza drgań, widmo drgań, współczynniki sprężystości i tłumienia itd. oraz pojęcia, takie jak tłumienie drgań, charakterystyka amplitudowo-częstościowa, rezonans, drgania swobodne, wymuszone, parametryczne i samowzbudna, amortyzacja i rejestracja drgań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_W1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany na ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student potrafi budować modele układów drgających na potrzeby sformułowanych zadań
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_W2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne na ćwiczeniach, ocena prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student potrafi wyjaśnić zjawiska występujące w drganiach, takie jak rezonans, tłumienie drgań, wzbudzenie siłowe i kinematyczne, wzbudzenie parametryczne i samowzbudzenie oraz rozumie ich znaczenie w technice.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student rozumie istotę nieliniowości układów drgających oraz ich pochodzenie, zna podstawowe właściwości drgań nieliniowych i metody ich analizy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wybrać odpowiedni model układu drgającego i zastosować właściwą metodę rozwiązania postawionego zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi ocenić prawidłowość uzyskanego wyniku pod względem ilościowym i jakościowym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U2
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi obliczać częstości drgań swobodnych układów liniowych o wielu stopniach swobody bez tłumienia, określać postacie drgań własnych i budować rozwiązanie równań ruchu spełniające dowolne warunki początkowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U3
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi wyznaczać amplitudy drgań układów liniowych o wielu stopniach swobody przy wymuszeniach harmonicznym oraz analizować ich krzywe rezonansowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U4

Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student zna zasadę działania i potrafi dobierać parametry dynamicznego eliminatora drgań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U5
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi obliczać częstości drgań własnych, wyznaczać funkcje własne i budować rozwiązanie równania drgań swobodnych struny, pręta, wału i belki.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U6
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi analizować drgania wymuszone strun, prętów, wałów i belek przy wymuszeniu harmonicznym – siłowym i kinematycznym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U7
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi samodzielnie przeprowadzić prosty eksperyment z zakresu drgań mechanicznych, sporządzić sprawozdanie z przebiegu badań, ocenić i zinterpretować wyniki i zweryfikować je na drodze teoretycznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U8
Weryfikacja:	Sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych, rozmowa sprawdzająca.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi pracować w zespole świadomy swojej roli i odpowiedzialności za wykonanie wspólnego zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0213_U9
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania zespołowego, rozmowa sprawdzająca w laboratorium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20
Efekt:	Student potrafi zdobywać informacje dotyczące treści przedmiotu z literatury i baz internetowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0118_U10
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdziany pisemne, ocena zadanych prac domowych.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U19

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: TERMODYNAMIKA	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0214
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki

Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Termodynamika	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	Posiadanie wiedzy dotyczącej podstawowych wiadomości z zakresu fizyki i chemii ze szkoły średniej.	
Limit liczby studentów	Maksymalnie 30 osób w grupie (ćwiczenia audytoryjne)	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie problemów technicznych w oparciu o prawa termodynamiki. Umiejętność zastosowania termodynamiki do opisu zjawisk fizycznych oraz modelowania matematycznego wymiany ciepła w procesach technologicznych. Świadomość wymagań i ograniczeń w działaniach inżynierskich.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 32.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: Termodynamika jako dyscyplina naukowa. Podstawowe pojęcia i definicje: energia, entropia, układ termodynamiczny, parametry termodynamiczne, pojęcie stanu układu i równowagi termodynamicznej. Jednostki wielkości stosowanych w termodynamice, zerowa zasada termodynamiki. Mikroskopowe postacie energii, energia wewnętrzna jako sumaryczny efekt ruchu i oddziaływań cząstek. Podstawowy pewnik termodynamiki. Praca i ciepło jako sposoby transportu energii między układami. I zasada termodynamiki dla układów zamkniętych. Ciepło właściwe, entalpia, równanie stanu gazu doskonałego, przemiany charakterystyczne. Mieszanki gazów doskonałych i prawo Daltona. Gazy rzeczywiste, równania stanu p-v-T dla gazów rzeczywistych, równanie van der Waalsa. I zasada termodynamiki dla układów otwartych, Pojęcie entropii, własności entropii, przemiany odwracalne i nieodwracalne, entropia jako funkcja stanu, II zasada termodynamiki, termodynamiczna definicja temperatury. Przykłady obiegów termodynamicznych: obieg Carnota, sprawność obiegu, przykłady obiegów silnikowych. Sprawności obiegów silnikowych. Obiegi chłodnicze. Sprężarki tłokowe. Niekonwencjonalne źródła energii. Podstawowe wiadomości o wymianie ciepła, mechanizmy wymiany ciepła przewodzenie, konwekcja, promieniowanie, złożona wymiana ciepła (przenikanie), liczby podobieństwa, sposoby wyznaczania współczynnika przejmowania ciepła. Podstawowe wiadomości o procesie spalania.</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne: Prawa gazów doskonałych. Mieszanki gazów doskonałych, Ciepło właściwe gazów. I zasada termodynamiki, Przemiany charakterystyczne. Przemiany politropowe. Obieg Carnota, Obieg Otto, Obieg Diesla. Obieg Sabathe'go, Obiegi niecharakterystyczne. Porównanie obiegów teoretycznych. Wykres indykatorowy.</p>	
Metody oceny	3 kolokwia (ćwiczenia), egzamin (wykład).	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 32.	
Egzamin	Tak	

D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48., w tym: a) wykład -30 godz.; b) ćwiczenia -15 godz.; c) konsultacje - 3. godz. 2) Praca własna studenta – 30 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury), b) 5 godz. – realizacja zadań domowych, c) 10 godz. - przygotowywanie się do 3 kolokwiiów, d) 5 godz. – przygotowywanie się do egzaminu. 3) RAZEM – 78.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład -30 godz.; b) ćwiczenia -15 godz.; c) konsultacje - 3. godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 32. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Potrafi identyfikować procesy termodynamiczne w technice oraz potrafi formułować równania opisujące te procesy.
Kod:	1150-00000-ISP-0214_W01
Weryfikacja:	Wykład – egzamin, ćwiczenia – 3 kolokwia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W03.
Efekt:	Ma wiedzę teoretyczną dotyczącą własności gazów i ich mieszanin i związanych z tym zależności matematycznych. Zna podstawowe zasady termodynamiki umożliwiające bilansowanie energetyczne procesów cieplnych. Ma wiedzę teoretyczną o podstawowych przemianach gazowych i obiegach silników cieplnych oraz zna charakteryzujące je wykresy (pracy p-v i ciepła T-s). Posiada wiedzę o procesach wywiązywania się ciepła przez spalanie oraz wymiany ciepła (przez przewodzenie, konwekcję i promieniowanie). Ma wiedzę teoretyczną o działaniu sprężarek tłokowych i oraz charakteryzujące je wykresy p-v.
Kod:	1150-MB000-ISP-0214_W02
Weryfikacja:	Wykład – egzamin, ćwiczenia – 3 kolokwia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12, K_W17; K_W18; K_W19;
Efekt:	Zna obieg rzeczywisty i procesy pracy tłokowego silnika spalinowego. Ma wiedzę o podstawowych wskaźnikach jego pracy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0214_W03
Weryfikacja:	Wykład – egzamin, ćwiczenia – 3 kolokwia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia niezbędne do odpowiedniego doboru parametrów w procesach termodynamicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0214_U01
Weryfikacja:	Wykład – egzamin, ćwiczenia – 3 kolokwia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: LABORATORIUM MECHANIKI PŁYNÓW		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0215	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika	
Poziom przedmiotu	Poziom zaawansowany.	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	Matematyka: analiza wektorowa i teoria pola w przestrzeni trójwymiarowej. Wytrzymałość materiałów: stany naprężeń i odkształceń w ośrodkach materialnych. Mechanika płynów zakres wykładu i ćwiczeń.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Praktyczne poznanie zagadnień omawianych na wykładzie i ćwiczeniach związanych z opisem wielkości fizycznych charakteryzujących stan płynu oraz praw określających zjawiska w płynie, umożliwiającymi wyznaczenie i analizę obciążeń hydrostatycznych oraz rozkładu ciśnienia i natężenia przepływu w układach hydraulicznych (urządzeniach hydraulicznych)	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 33.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	1. Badanie lepkości cieczy. 2. Wyznaczanie reakcji strumienia cieczy. 3. Badanie rozkładu prędkości powietrza w przewodzie o przekroju kołowym. 4. Wyznaczanie wartości współczynnika Cx dla wybranych brył. 5. Badanie zjawiska kawitacji. 6. Wyznaczanie wartości współczynników strat liniowych i miejscowych przepływu.
Metody oceny	Sprawdzenie wiedzy przed przystąpieniem do ćwiczenia z zakresu bieżącej tematyki w formie pisemnej lub ustnej. Sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia laboratoryjnego. Dyskusja/sprawdzian na temat opracowanego raportu.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 33.
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 17 godz., w tym: a) laboratorium -15 godz.; b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta – 10 godzin, w tym: a) 5 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, b) 5 godz. – przygotowywanie sprawozdania. 3) RAZEM – 27 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,7 punktu ECTS – 17 godzin kontaktowych, w tym: a) 15 godz. laboratorium; b) 2 godz. konsultacji
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS - 25 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz. 2) 5 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych 3) 5 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdania;
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 33. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Nabył wiedzę o metodach rozwiązywania zadań związanych z wdrożeniami zjawisk mechaniki płynów
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_W01
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W03
Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przygotować opracowanie rozwiązania zadania obejmującego problematykę hydrauliki
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_U01
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja

Powiązane efekty kierunkowe	K_U21
Efekt:	Jest przygotowany do pozyskiwania nowych informacji i do ich ceny w zakresie problematyki hydraulicznej
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_U02
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19
Efekt:	Posiada umiejętności pisemnej i ustnej prezentacji swoich dokonań w zakresie mechaniki płynów
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_U03
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Nabył umiejętność samodzielnego pozyskiwania wiedzy w zakresie zagadnień hydraulicznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_U04
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24
Efekt:	Jest przygotowany do prowadzenia pomiarów i symulacji komputerowej w zakresie mechaniki płynów
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_U05
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_K01
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja
Powiązane efekty kierunkowe	K_K06
Efekt:	Potrafi współdziałać w grupie wykonującej zadania pomiarowe i przygotowującej sprawozdanie
Kod:	1150-MB000-ISP-0215_K02
Weryfikacja:	Raport z ćwiczenia laboratoryjnego. Sprawdzian pisemny/ dyskusja
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: LABORATORIUM PODSTAW AUTOMATYKI I TEORII MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0217
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki

Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych.	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych Instytut Podstaw Budowy Maszyn – Zakład Mechaniki	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Podstawy Automatyki i teorii maszyn	
Poziom przedmiotu	średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	Wiedza z wykładu przedmiotu „Podstawy automatyki i teorii maszyn”, w szczególności z zakresu zastosowania praw mechaniki do opisu kinematyki i dynamiki bryły, znajomość rachunku operatorowego Laplace’a. Znajomość podstaw metrologii.	
Limit liczby studentów	Od 8 do 12 studentów w zespole laboratoryjnym.	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie opisu ruchu mechanizmów i maszyn, ich kinematyki i dynamiki, pomiaru ich parametrów, opisu elementów i układów mechanicznych jako elementów i układów automatyki oraz badania ich charakterystyk, umiejętność rejestracji sygnałów i obliczeń wymaganych parametrów układów. Nabycie umiejętności doboru regulatorów i ich parametrów w sterowaniu prostymi układami.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 34.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	1. Analiza kinematyczna mechanizmu krzywkowego. 2. Wyznaczanie prędkości i przyspieszeń punktów mechanizmu dźwigniowego. 3. Wyważanie dynamiczne. 4. Wyznaczanie współczynnika tarcia w czopach mechanizmu korbowo-wodzikowego. 5. Badanie nierównomierności biegu maszyny. 6. Badanie układu sterowania poziomem cieczy w zbiorniku – regulator dwustanowy i proporcjonalny. 7. Badanie układu sterowania temperaturą głowicy drukarki 3D – charakterystyki czasowe i częstotliwościowe. 8. Badanie układu sterowania temperaturą głowicy drukarki 3D – regulator PID. 9. Badanie układu sterowania prędkością silnika DC – charakterystyki czasowe i częstotliwościowe. 10. Badanie układu sterowania prędkością silnika DC – regulator PID. 11. Projektowanie algorytmu sterowania ruchem pojazdu zdalnie sterowanego.	
Metody oceny	Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest przygotowanie studentów do jego odrabiania (kartkówka bądź odpytywanie). Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych. Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie oceny przygotowania, procesu wykonania doświadczeń i poprawnego wykonania sprawozdania.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 34.	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych	1) Liczba godzin kontaktowych: 32, w tym: a) laboratorium -- 30 godz.;	

z osiągnięciem efektów kształcenia	b) konsultacje – 2 godz.. 2) Praca własna studenta – 25 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, studia literaturowe; b) 15 godz. – wykonanie sprawozdań; 3) RAZEM – 57 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	1,3 punktu ECTS – 32 godz., w tym: a) laboratorium -- 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz..
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	2,2 punktu ECTS - 55 godz., w tym: a) 30 godz. - udział w ćwiczeniach laboratoryjnych, b) 15 godz. - opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań; c) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, studia literaturowe
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 34. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat sposobu analitycznego opisu ruchu dźwigniowych mechanizmów płaskich i mechanizmów krzywkowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny lub ustny przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W01, K_W03
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat przyczyn i skutków niewyrównoważenia dynamicznego maszyn wirujących i efektu nierównomierności biegu oraz na temat metod przeciwdziałania tym negatywnym efektom.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny lub ustny przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W03, K_W16
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat metod doświadczalnego określania parametrów podstawowych obiektów automatyki w dziedzinie czasu i częstotliwości.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny lub ustny przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W13, K_W16
Efekt:	Student posiada wiedzę o podstawowych regulatorach pracujących w układach sterowania ze sprzężeniem zwrotnym i metodach doboru ich parametrów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny lub ustny przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_W13

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi zastosować metody analityczne do opisu ruchu mechanizmów płaskich oraz oszacować prędkości i przyspieszenia punktów mechanizmu metodami wykreślnymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny lub ustny przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U01
Efekt:	Student potrafi wyważyć wirnik zamocowany w dwóch podporach i zweryfikować poprawność wyważenia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_U2
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U13
Efekt:	Student potrafi dobrać koło zamachowe w celu zmniejszenia nierównomierności ruchu maszyny wirującej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_U3
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U13
Efekt:	Student potrafi zidentyfikować prosty obiekt automatyki na podstawie przebiegów sygnałów wejściowych i wyjściowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_U4
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U01, K_U13
Efekt:	Student potrafi dobrać regulator i dostroić jego parametry w celu sterowania poziomem wody lub temperaturą.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_U5
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_U01, K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowaniu sprawozdań, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MB000-ISP-0217_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe:	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: TECHNOLOGIA BUDOWY MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0216
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień

Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Instytut Podstaw Budowy Maszyn	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Technologia budowy maszyn	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	4	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości o narzędziach, obrabiarkach i obróbce skrawaniem.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Przyswojenie wiedzy o materiałach stosowanych w budowie maszyn i o doborze właściwych postaci materiałów. Przyswojenie wiedzy o sposobach obróbki, stosowanych obrabiarkach, narzędziach skrawających oraz o uzyskiwanych efektach obróbki. Znajomość zasad projektowania procesu technologicznego typowych części maszyn i umiejętność opracowania procesów technologicznych. Uzyskanie umiejętności doboru obrabiarki, w tym obrabiarki CNC, narzędzia, oprzyrządowania i parametrów technologicznych skrawania. Znajomość zasad normowania czasu pracy i umiejętność obliczania normy czasu. Znajomość zasad projektowania oprzyrządowania technologicznego i umiejętność opracowania konstrukcji uchwytów przedmiotowych. Uzyskanie wiedzy o projektowaniu tłoczników i umiejętność wykonania projektu tłoczni wraz z niezbędnymi obliczeniami. Nabycie umiejętności pozyskiwania danych z literatury i baz danych. Nabycie umiejętności pracy indywidualnie i w zespole.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 35.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Definicje przedmiotu obrabianego, procesu produkcyjnego, procesu technologicznego. Elementy składowe procesu technologicznego: operacja, zabieg, przejście, czynność, ruch elementarny, zamocowanie, pozycja. Przykłady. Rodzaje obróbki. 2. Dane wejściowe do procesu technologicznego. Tradycyjny sposób projektowania procesu technologicznego. Nowy (dzisiejszy) sposób projektowania procesu technologicznego. Systemy CAP, CAPP CAPP&C, PPS, CAQ. Systemy CAD/CAM, CAD/CAM/CAE. Komputerowo zintegrowane wytwarzanie CIM. 3. Program produkcyjny: produkcja jednostkowa, seryjna, masowa. Dokumentacja technologiczna. Półfabrykaty. Przygotowanie półfabrykatów do obróbki. 4. Struktura procesu technologicznego: operacje obróbki wstępnej, zgrubnej, kształtującej, wykończeniowej i bardzo dokładnej, kontroli. Wpływ wymagań stawianych powierzchniom na rodzaj i liczbę operacji. Koncentracja technologiczna, mechaniczna i organizacyjna. 5. Bazowanie: definicja bazy technologicznej, ustalenie, ustawienie, zamocowanie. Klasyfikacja baz. Zasady wyboru bazy do 1-wszej i dalszych operacji. Bazy właściwe i zastępcze. Symbolika elementów ustalających, oporowych i podporowych. Elementy oprzyrządowania technologicznego. Zasady konstruowania oprzyrządowania technologicznego. Przykłady bazowania. 6. Naddatki na obróbkę. Obróbka cieplna i cieplno-chemiczna. Potencjał węglowy. Sposoby ochrony przed nawęglaniem.	

	Obróbka cieplna stopów aluminium, stopów miedzi i stopów magnezu. Przykłady. 7. Projektowanie procesu technologicznego części klasy wał maszynowy. Wymagania, technologiczność konstrukcji. Sposoby ustalenia i zamocowania. Przykłady wału maszynowego stopniowanego ze stali do ulepszenia cieplnego i stali do nawęglania. 8. Procesy technologiczne tulei i tarczy (z bazowaniem na otworze). Części klasy dźwignia: jednostronna i dwustronna. Proces technologiczny korbowodu. Procesy technologiczne wałów korbowych i wałów rozrządu. Przykłady. 9. Proces technologiczny korpusu: jednoczęściowego i dzielonego. Zasada wyboru bazy do pierwszej i dalszych operacji. Technologiczność konstrukcji korpusu a proces technologiczny. 10. Procesy technologiczne kół zębatych walcowych i stożkowych. Metody obróbki uzębień: obwiedniowe, kształtowe i kształtowo- obwiedniowe. Systemy technologiczne: Gleason, Oerlikon, Klingelnberg. Przykłady. 11. Proces technologiczny montażu. Dokumentacja technologiczna montażu. Zespół konstrukcyjny, jednostki montażowe, schemat montażu. Wymiarowanie konstrukcyjne i technologiczne. Kompensacja konstrukcyjna i technologiczna. Połączenia: zawalcowanie, zawijanie, rozwalcowanie, zagniatanie. Oprzyrządowanie montażowe. 12. Smarowanie, zadania smarowania. Smary plastyczne, smary specjalne. Ochrona przed korozją. Korozja metali: korozja chemiczna i elektrochemiczna. Środki ochrony przed korozją.
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie pisemnego egzaminu.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 35.
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 33, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz.; c) egzamin - 2 godz. 2) Praca własna studenta - 27 godzin, w tym: a) 7 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. - studia literaturowe; c) 10 godz. - przygotowywanie się studenta do egzaminu; 3) RAZEM - 60 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 33, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz. c) Egzamin - 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	0,8 punktu ECTS - Praca własna studenta 27 godz.; w tym: a) 7 godz. - bieżące przygotowanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. - przygotowanie się studenta do egzaminu.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 35. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o podstawowych operacjach technologicznych i zasadach projektowania procesów technologicznych części maszyn.

Kod:	1150-MB000-ISP-0216_W1
Weryfikacja:	Egzamin pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17,K_W18,K_W19,K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą projektowanie technologii maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0216_W2
Weryfikacja:	Egzamin pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17,K_W18,K_W19,K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi samodzielnie zaprojektować proces technologiczny części maszyn klasy wał maszynowy, tuleja, tarcza, dźwignia, korpus.
Kod:	1150-MB000-ISP-0216_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U14, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania. Ma świadomość odpowiedzialności za przyjęte rozwiązanie technologiczne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0216_K1
Weryfikacja:	Ocena sposobu podejścia do projektowania technologicznego w aspekcie społecznym.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: LABORATORIUM PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0218
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Podstawy Konstrukcji Maszyn
Poziom przedmiotu	Podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Język polski

Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, Mechanika, Podstawy Konstrukcji Maszyn, Napędy Mechaniczne, Metrologia i zamienność, Wytrzymałość materiałów.	
Limit liczby studentów	30	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zjawiska zachodzące w trakcie działania maszyn (tarcie ślizgowe, tarcie toczne, odkształcenia i naprężenia w elementach) oraz wiedzy o wytrzymałości elementów maszyn. Uzyskanie wiedzy o zasadach działania sprzęgieł, a w szczególności sprzęgieł podatnych i ciernych oraz hamulców ciernych. Poznanie podstawowych pojęć z zakresu kinematyki przekładni zębatych, łańcuchowych, pasowych i ciernych wraz z pojęciem sprawności układów mechanicznych. Uzyskanie umiejętności opisanie podstawowych parametry zjawisk zachodzących w trakcie pracy maszyn.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 36.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyznaczanie wartości współczynnika tarcia oraz sprawności śrub mechanizmowych. 2. Wyznaczanie naprężeń w rurze prostej o przekroju kołowym oraz w śrubie połączenia kołnierзовego. 3. Badanie rozkładu naprężeń w obciążonych elementach maszyn metodą elastooptyczną. 4. Wyznaczanie wartości obliczeniowego współczynnika tarcia w łożyskach tocznych. 5. Badanie i obliczanie kąta skręcenia wału maszynowego. 6. Badanie podstawowych parametrów i charakterystyk pracy sprzęgła ciernego. 7. Geometria koła zębatego korygowanego. 8. Badanie wpływu obciążenia na sprawność przekładni falowej. 9. Badanie stanu naprężeń w cienkościennej powłoce zbiornika ciśnieniowego. 10. Wyznaczanie wartości współczynników tarcia spoczynkowego i ruchowego materiałów ciernych stosowanych w konstrukcjach sprzęgieł i hamulców. 	
Metody oceny	<ul style="list-style-type: none"> • Każde ćwiczenie oceniane zostaje bezpośrednio po jego zakończeniu. • Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest przygotowanie studentów w formie zadawania pytań sprawdzających znajomość instrukcji do ćwiczenia oraz wiedzy niezbędnej do jego przeprowadzenia (wg zaleceń z instrukcji). W wypadku wątpliwości przez prowadzącego co do prawidłowego przygotowania się studentów do zajęć przeprowadzany jest pisemny test wiedzy z zakresu znajomości instrukcji do ćwiczenia (tzw. „wejściówka”). • Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenia. • Warunkiem zaliczenia Laboratorium jest zaliczenie przez studenta wszystkich ćwiczeń. • Ćwiczenie nie zaliczone we właściwym terminie student musi odrobić z innym zespołem laboratoryjnym lub w najbliższym terminie zapasowym. • Ocena końcowa ustalana jest na ostatnich zajęciach i jest średnią arytmetyczną z ocen poszczególnych ćwiczeń. Umożliwione są odwołania od oceny, jak również możliwość poprawy. 	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 36.	

Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 32, w tym: a) 30 godz. laboratorium; b) 2 godz. konsultacji. 2) Praca własna studenta – 20 godzin, bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń (analiza literatury), opracowywanie sprawozdań z wykonanych ćwiczeń. 3) RAZEM – 52 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS -- 32 godzin kontaktowych, w tym: a) laboratorium- 30 godz. b) konsultacje – 2 godz. .
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: a) ćwiczenia laboratoryjne – 30 godz. b) 20 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń (analiza literatury), opracowywanie sprawozdań z wykonanych ćwiczeń..
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 36. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna podstawowe zjawiska zachodzące w trakcie działania maszyn (tarcie ślizgowe, tarcie toczne, odkształcenia i naprężenia w elementach)
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_W01
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W10
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach obliczeń wytrzymałościowych elementów maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_W02
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W10,
Efekt:	Posiada wiedzę o zasadach działania sprzęgieł, a w szczególności sprzęgieł podatnych i ciernych oraz hamulców ciernych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_W03
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10, K_W12, K_W14
Efekt:	Zna podstawowe pojęcia z zakresu kinematyki przekładni zębatych, łańcuchowych, pasowych i ciernych
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_W04
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10, K_W12, K_W14
Efekt:	Zna pojęcia ze sprawnością działania układów mechanicznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_W05

Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10, K_W15

Umiejętności	
Efekt:	Umie określić podstawowe parametry mechaniczne maszyn
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_U01
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02, K_U11, K_U13
Efekt:	Umie opisać podstawowe parametry zjawisk zachodzących w trakcie pracy maszyn
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_U02
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02, K_U13
Efekt:	Potrafi określić podstawowe naprężenia i odkształcenia występujące w elementach maszyn
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_U03
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02, K_U03, K_U13
Efekt:	Umie opisać geometrię przekładni ewolwentowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_U04
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny dot. przygotowania studenta do ćwiczeń. Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U11, K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MB000-ISP-0218_K01
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: WYTRZYMAŁOŚĆ MATERIAŁÓW II	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0219
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Wytrzymałość materiałów	
Poziom przedmiotu	poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	IV	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki materiałów (wysłuchanie wykładu Wytrzymałość Materiałów I)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poszerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie mechaniki materiałów, w tym w zakresie stanu naprężeń i odkształceń w elementach konstrukcji mechanicznych, niezbędnych do prowadzenia analiz wytrzymałościowych	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 37.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład. Teoria stanu naprężenia i odkształcenia w stanie trójosiowym (3D) /Odształcenie objętościowe i postaciowe. Tensor kulisty stanu naprężenia, stanu odkształcenia. Uogólnione prawo Hooke'a dla 3D z uwzględnieniem temperatury.. Moduł ściśliwości objętościowej. Zależności pomiędzy tensorami stanu naprężenia i odkształcenia. Energia odkształcenia sprężystego. Energia odkształcenia postaciowego. Pomiar odkształceń. Tensometria. Związki fizyczne. Złożone działanie sił wewnętrznych w prętach prostych /Wyteżenie materiału w 3D. Jednoczesne zginanie i rozciąganie lub ściskanie prętów prostych. Rdzeń przekroju. Zginanie ze ścinaniem. Naprężenia styczne przy zginaniu nierównomiernym. Zginanie ze skręcaniem. Obliczenia wałów. Metody energetyczne obliczania układów liniowo-sprężystych /Układy Clapeyrona. Energia sprężysta. Twierdzenia o wzajemności prac i wzajemności przemieszczeń. Twierdzenie Castigliano. Metoda Maxwella-Mohra.. Sposób Wereszczagina. Twierdzenie Menabrea-Castigliano. Równania kanoniczne metody sił. Układy zewnętrznie i wewnętrznie statycznie niewyznaczalne./ Stateczność prętów prostych .Wyboczenie sprężyste. Zagadnienie Eulera. Siła krytyczna. Smukłość pręta. Wyboczenie posprężyste. Prosta Tetmajera, parabola Johnsona-Ostenfelda.. Obliczanie prętów prostych na wyboczenie. Metoda energetyczna (Timoshenki-Ritza) wyznaczania siły krytycznej. Powłoki cienkościennie w stanie błonowym Stan naprężenia w ściance powłoki. Równanie Laplace'a. Równanie równowagi. Obliczanie zbiorników cienkościennych - kulistego, walcowego i stożkowego. Zagadnienie Lamé Powłoki grubościennie. Skręcanie prętów cienkościennych. / Podstawy teorii de Saint-Venanta. Równanie równowagi w naprężeniach. Analiza stanu naprężenia i odkształcenia – profile otwarte i zamknięte. Wzory Bredta. Podstawy wytrzymałości zmęczeniowej /Zjawisko zmęczenia materiału. Obciążenia okresowe. Krzywa cyklicznego odkształcenia. Badania zmęczeniowe. Krzywa Wohlera. Zależność Mansona - Coffina. Kumulacja uszkodzeń. Czynniki wpływające na trwałość zmęczeniową. Podstawy reologii Ciała niesprężyste. Zjawiska pełzania i relaksacji. Podstawowe modele reologiczne materiałów lepkosprężystych. Funkcja pełzania. Funkcja relaksacji.</p> <p>Ćwiczenia. Wytrzymałość złożona w 3D - hipotezy wyteżeniowe. Metody energetyczne: obliczanie przemieszczeń w układach statycznie wyznaczalnych, obliczanie układów wewnętrznie i zewnętrznie statycznie niewyznaczalnych. Wyboczenie prętów prostych / wyboczenie w zakresie sprężystym i plastycznym.</p>	

	Metoda energetyczna/. Obliczanie zbiorników. Skręcanie profili cienkościennych. Elementy wytrzymałości zmęczeniowej.
Metody oceny	Ćwiczenia: Do zaliczenia ćwiczeń wymagane jest uzyskanie pozytywnej (dostatecznej) oceny ze wszystkich 4 kolokwiiów. Zaliczenie ćwiczeń jest warunkiem koniecznym dopuszczenia do egzaminu. Wykład :Przedmiot Wytrzymałość materiałów II jest przedmiotem kończącym się egzaminem pisemnym. Zdanie egzaminu z Wytrzymałości Materiałów I jest warunkiem niezbędnym do zdawanie egzaminu z Wytrzymałości Materiałów II. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń i egzaminu.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 37.
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	5
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 64., w tym: a) wykład - 30 godz., b) ćwiczenia - 30 godz., c) konsultacje - 4 godz. 2) Praca własna studenta – 64 godzin, w tym: a) 25 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury), b) 24 godz. - przygotowywanie się do 4 kolokwiiów , c) 15 godz. -przygotowywanie się do egzaminu. 3) RAZEM – 128 godz..
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,6 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 64., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) ćwiczenia - 30 godz.; c) konsultacje : 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 37. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma wiedzę o teorii stanu naprężenia i odkształcenia w stanie trzysosiowym (3D). Posiada wiedzę o wyężenie materiału i naprężeniu zastępczym dla wieloosiowego stanu obciążenia . Zna wybrane hipotezy / hipoteza Tresca- Coulomb-Guest, . hipoteza Hubera –Misesa-Hencky’ego/ i zna zasady prowadzenia obliczeń wytrzymałościowych dla 3D.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W1
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06

Efekt:	Ma wiedzę o metodach energetycznych obliczania układów liniowo-sprężystych. Zna twierdzenia o wzajemności prac i wzajemności przemieszczeń. Umie wyznaczać przemieszczenia kilkoma metodami / Twierdzenie Castigliano. Metoda Maxwella-Mohra, sposób Wereszczagina, Równania kanoniczne/. Zna zasady analizy układów zewnętrznie i wewnętrznie statycznie niewyznaczalnych
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W2
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Ma podstawą wiedzę o stateczności prętów prostych. Wyboczenie sprężyste. Zagadnienie Eulera. Siła krytyczna. Smukłość pręta. Wyboczenie posprężyste. Prosta Tetmajera, parabola Johnsona-Ostenfelda.. Metoda energetyczna (Timoshenki-Ritza) wyznaczania siły krytycznej./ Zna zasady prowadzenia obliczeń prętów prostych na wyboczenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W3
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Ma podstawą wiedzę o analizie powłok cienkościennych w stanie błonowym Stan naprężenia i odkształcenia w ściance powłoki. Zna podstawy zagadnienie Lame. Rury grubościenne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W4
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Ma podstawą wiedzę o skręcaniu prętów cienkościennych. /podstawy teorii de Saint-Venanta./ Zna zasady analizy stanu naprężenia i odkształcenia - profile otwarte i zamknięte. Wzory Bredta.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W5
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06
Efekt:	Ma podstawą wiedzę o obciążeniach cyklicznych i wytrzymałości zmęczeniowej. Zjawisko zmęczenia materiału. Obciążenia okresowe. Krzywa cyklicznego odkształcenia. Badania zmęczeniowe. Krzywa Wohlera. Zależność Mansona - Coffina. Kumulacja uszkodzeń. Krzywa propagacji pęknięcia
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_W6
Weryfikacja:	Egzamin..
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W04; K_W05; K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi analizować złożone stany obciążenia 3D ./ Jednoczesne zginanie i rozciąganie lub ściskanie prętów prostych i ram. Zginanie ze ścinaniem. Naprężenia styczne przy zginaniu nierównomiernym. Zginanie ze skręcaniem - obliczenia wałów/ Umie wyznaczyć rdzeń przekroju.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U1
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08; K_U09, U10, K_U12;
Efekt:	Potrafi analizować i prowadzić obliczenia metodami energetycznymi układów statycznie wyznaczalnych dla złożonych wieloosiowych stanów obciążenia. Potrafi obliczać układy statycznie zewnętrznie i wewnętrznie niewyznaczalne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U2
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08;K_U09, U10, K_U12
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia stateczności prętów prostych. Wyboczenie sprężyste i posprężyste.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U3
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08;K_U09, U10, K_U12.
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizę stanu naprężenia w powłokach cienkościennych w stanie błonowym. Umie przeprowadzić podstawowe obliczanie zbiorników cienkościennych - kulistego, walcowego i stożkowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U4
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08;K_U09, U10, K_U12.
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia stanu naprężenia i odkształcenia – profile otwarte i zamknięte.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U5
Weryfikacja:	Egzamin. Sprawdzian pisemny w czasie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08;K_U09, U10, K_U12.
Efekt:	Potrafi przeprowadzić elementarną analizę w zakresie wytrzymałości zmęczeniowej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0219_U6
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U08;K_U09, K_U10, K_U12.

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: LABORATORIUM METROLOGII I ZAMIENNOŚCI	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0220
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Metrologia i zmiennosc
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	IV

Wymagania wstępne	Wiedza uzyskana na wykładzie i ćwiczeniach z przedmiotu: Metrologia i zmiennosc, Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej; znajomość podstaw statystyki matematycznej; zapoznanie się przed zajęciami z zalecaną literaturą i instrukcją do odpowiedniego ćwiczenia laboratoryjnego realizowanego wg harmonogramu zajęć.	
Limit liczby studentów	Grupa laboratoryjna - 3 zespoły po maksimum 12 osób	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Praktyczne zapoznanie się z zagadnieniami specyfikacji geometrii wyrobów (GPS), metrologii oraz zmiennosci. Pogłębienie, utrwalenie i wykorzystanie uzyskanej wiedzy z przedmiotu Metrologia i zmiennosc na wykładach i ćwiczeniach audytoryjnych, uświadomienie wytwarzania w procesie produkcyjnym zróżnicowanych wyrobów rzeczywistych, które powinny spełniać założone wymagania funkcjonalne i podlegać ocenie w aspekcie zgodności ze specyfikacjami, narzuconymi przez konstruktora. Nabycie umiejętności wzorcowania przyrządu pomiarowego, określenia charakteru pasowania oraz doboru wałka/otworu w celu otrzymania określonego pasowania. Nabycie umiejętności oszacowania niepewności pomiaru bezpośredniego /pośredniego i sformułowania kryteriów oceny zgodności wyrobu ze specyfikacją. Znajomość i umiejętność wykorzystania zasad analizy oraz syntezy wymiarowej przy projektowaniu zespołów i urządzeń o wymaganej zmiennosci. Nabycie umiejętności specyfikacji na rysunku konstrukcyjnym niezbędnych tolerancji wymiarowo-geometrycznych dla wyrobu oraz podania ich interpretacji. Znajomość zasad i metod pomiarowych oraz kryteriów doboru przyrządów do weryfikacji wymagań geometryczno- wymiarowych. Nabycie umiejętności korzystania z typowych oraz zaawansowanych narzędzi pomiarowych dostępnych w laboratorium, weryfikacji specjalnych rodzajów elementów geometrycznych np. gwintów, kół zębatach, prowadzenia kontroli procesu (a użyciem karty kontrolnej) i statystycznego odbioru partii wyrobów, aplikacji koncepcji współrzędnościowej techniki pomiarowej.</p>	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 38.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szkolenie BHP, przegląd narzędzi pomiarowych: wzorce długości i kąta, suwmiarki, mikrometry, mikroskopy i in. 2. Pomiar specjalnych rodzajów elementów geometrycznych: - walcowych gwintów zewnętrznych metrycznych, - walcowych kół zębatach. 3. Komputerowo wspomagane: -pomiar w osi pionowej na wysokościomierzu cyfrowym, - pomiary 2D na projektorze pomiarowym. 4. Ocena makro i mikrogeometrii powierzchni: - pomiary odchyłek geometrycznych kształtu, kierunku i położenia, - pomiary parametrów chropowatości powierzchni. 5. Kontrola wymiarów: - pomiary przyrządami czujnikowymi, - statystyczna kontrola jakości - odbiorcza (SKJ). 6. Komputerowo wspomagana analiza procesu: - synteza łańcuchów wymiarowych (SŁW), - karty kontrolne (X - R). 7. Współrzędnościowa technika pomiarowa(CMM). 	
Metody oceny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Każde ćwiczenie ocenione zostaje bezpośrednio po jego zakończeniu. 2. Podstawą oceny (ocena punktowa od 0 do 10) jest: zaliczenie wstępnego testu, aktywność i inicjatywa podczas zajęć ćwiczeniowych oraz sporządzony protokół pomiarowy (sprawozdanie z ćwiczenia). 3. Ćwiczenie niezaliczone we właściwym terminie, powinno być odrobione indywidualnie z innym zespołem, w możliwie szybkim czasie, pod opieką prowadzącego, u którego ćwiczenie należało odrobić zgodnie z harmonogramem. 	

	<p>4. Łączną ocenę, na koniec semestru, ustala się na podstawie sumy punktów przyznanych za każde ćwiczenie wg zasady:</p> <table border="1"> <tr> <td>Suma punktów:</td> <td>0 ÷ 30</td> <td>31 ÷ 35</td> <td>36 ÷ 41</td> <td>42 ÷ 47</td> <td>48 ÷ 53</td> <td>54 ÷ 60</td> </tr> <tr> <td>Ocena</td> <td>2.0</td> <td>3.0</td> <td>3.5</td> <td>4.0</td> <td>4.5</td> <td>5.0</td> </tr> </table> <p>5. Warunkiem zaliczenia Laboratorium Metrologii jest zaliczenie wszystkich ćwiczeń (za zaliczone uważa się ćwiczenie ocenione powyżej 5 punktów).</p> <p>6. Ocena końcowa ustalana jest na ostatnich zajęciach ćwiczeń laboratoryjnych.</p>	Suma punktów:	0 ÷ 30	31 ÷ 35	36 ÷ 41	42 ÷ 47	48 ÷ 53	54 ÷ 60	Ocena	2.0	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0
Suma punktów:	0 ÷ 30	31 ÷ 35	36 ÷ 41	42 ÷ 47	48 ÷ 53	54 ÷ 60									
Ocena	2.0	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0									
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 38 .														
Egzamin	Nie														
D. Nakład pracy studenta															
Liczba punktów ECTS	1														
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych- 16 godzin, w tym:</p> <p>a) laboratorium -15 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta - 9 godzin, w tym:</p> <p>a) 4 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych,</p> <p>b) 5 godz. - studia literaturowe, uporządkowanie i rozszerzenie wiedzy zdobytej na zajęciach, opracowanie wyników i przygotowanie sprawozdań.</p> <p>3) RAZEM - 25 godzin.</p>														
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 16 godzin, w tym:														
	a) laboratorium -15 godz.;														
	b) konsultacje - 1 godz.														
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS - 25 godzin, w tym: a) laboratorium -15 godz.; b) konsultacje - 1 godz. c) 4 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, d) 5 godz. - studia literaturowe, uporządkowanie i rozszerzenie wiedzy zdobytej na zajęciach, opracowanie wyników i przygotowanie sprawozdań.														
E. Informacje dodatkowe															
Uwagi															

TABELA NR 38. PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podstawową wiedzę w zakresie metrologii i zmienności części maszyn, przepisów BHP, zna i rozumie metody pomiaru i ekstrakcji podstawowych wielkości charakteryzujących elementy i układy maszynowe, zna metody obliczeniowe i narzędzia informatyczne do analizy wyników eksperymentu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_W01
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie wiedzy kontrolowane są przez kartkówkę wstępną (test) związany z tematyką odrabianego ćwiczenia, zadawanie pytań sprawdzających, czy studenci zrozumieli i zapamiętali przekazane im wiadomości, terminy, definicje i typowe algorytmy obliczeniowe przedstawione na wykładach, ćwiczeniach audytoryjnych oraz w zalecanej literaturze do samodzielnego przestudiowania w ramach pracy własnej. Prowadzona jest każdorazowo dyskusja dotycząca użytej strategii pomiarowej i uzyskanych wyników oraz ich weryfikacja podczas indywidualnego lub grupowego odbioru protokołu pomiarowego (sprawozdania).

Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W10, K_W09, K_W11.
Efekt:	Wykazuje się elementarną wiedzą w zakresie procesów technologicznych stosowanych przy wytwarzaniu pojazdów i maszyn roboczych, w tym w zakresie organizacji i prowadzenia procesów przygotowania produkcji, wymagań technicznych (geometryczno-wymiarowych) i jakościowych, ich interpretacji oraz metod weryfikacji i oceny zgodności ze specyfikacjami, kryteriów doboru oprzyrządowania kontrolno-pomiarowego i szacowania niepewności uzyskanych wyników.
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_W02
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie wiedzy kontrolowane są przez kartkówkę wstępną (test) związany z tematyką odrabianego ćwiczenia, zadawanie pytań sprawdzających, czy studenci zrozumieli i zapamiętali przekazane im wiadomości, terminy, definicje i typowe algorytmy obliczeniowe przedstawione na wykładach, ćwiczeniach audytoryjnych oraz w zaleconej literaturze do samodzielnego przestudiowania w ramach pracy własnej. Prowadzona jest każdorazowo dyskusja dotycząca użytej strategii
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie zasad tworzenia dokumentacji technicznej elementów oraz zespołów maszyn, prowadzenia karty kontrolnej, weryfikacji statystycznej jakości wyrobów, koncepcji współrzędnościowej techniki pomiarowej; zna techniki komputerowego wspomaganie tych procesów, posiada wiedzę w zakresie doboru tolerancji wykonania elementów konstrukcyjnych, pasowania elementów współpracujących oraz wymagań mikro- i makrogeometrycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_W03
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie wiedzy kontrolowane są przez kartkówkę wstępną (test) związany z tematyką odrabianego ćwiczenia, zadawanie pytań sprawdzających, czy studenci zrozumieli i zapamiętali przekazane im wiadomości, terminy, definicje i typowe algorytmy obliczeniowe przedstawione na wykładach, ćwiczeniach audytoryjnych oraz w zaleconej literaturze do samodzielnego przestudiowania w ramach pracy własnej. Prowadzona jest każdorazowo dyskusja dotycząca użytej strategii
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W11

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi sformułować wymagania odnośnie procesu produkcyjnego w zakresie tolerancji wykonania, chropowatości powierzchni oraz obróbki cieplnej, realizować zadania indywidualne i współpracować w zespole
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_U01
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie umiejętności kontrolowane są na bieżąco na kolejnych ćwiczeniach poprzez właściwie dobrane proste oraz nieco bardziej złożone pomiarowe zadania inżynierskie. Oceniana jest umiejętność rozwiązywania problemów i zadań związanych z doбором narzędzi i metod pomiarowych, obsługi przyrządów, algorytmów postępowania oraz interpretacji uzyskanych wyników. Ocena końcowa (punktowa) ćwiczenia laboratoryjnego wystawiana przez prowadzącego podsumowuje indywidualny wkład pracy studenta przy odbiorze protokołu pomiarowego (sprawozdania).
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U20
Efekt:	Student potrafi zaprojektować i zweryfikować pasowanie luźne/mieszane/ciasne, ocenić poprawność specyfikacji wymiarowo-geometrycznych wyrobu w dokumentacji konstrukcyjnej, dokonać pomiaru odchyłek i zweryfikować spełnienie narzuconych wymagań; przedstawić otrzymane wyniki, dokonać ich interpretacji i wyciągnąć wnioski.

Kod:	1150-MB000-ISP-0220_U02
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U20
Efekt:	Student potrafi oszacować niepewność pomiarów bezpośrednich i pośrednich oraz zastosować kryteria oceny zgodności wyrobów ze specyfikacją
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_U03
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U20
Efekt:	Student umie dobrać metody i zaproponować urządzenia (narzędzia) pomiarowe (uniwersalne lub specjalizowane) do weryfikacji wymagań geometryczno-wymiarowych, wykorzystać zasady analizy/syntezy wymiarowej niezbędne do projektowania zespołów i urządzeń o wymaganej zamienności
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_U04
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12, K_U19, K_U20

Efekt:	Student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, norm, baz danych i innych źródeł, integrować te informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie
Kod:	1150-MB000-ISP-0220_U05
Weryfikacja:	Ocena realizowanych przez studenta w trakcie ćwiczeń zadań, rozmowa ze studentem
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy, iż system specyfikacji geometrii wyrobów ISO GPS jest przyjętym w skali międzynarodowej językiem symboli graficznych umożliwiającym komunikację i wymianę informacji między konstruktorami, technologami oraz metrologami pracującym wspólnie w przemyśle motoryzacyjnym czy elektromaszynowym w różnych lokalizacjach na całym świecie, a interpretacje oraz wyniki pomiarów i ocen powinny charakteryzować się odpowiednim poziomem powtarzalności i odtwarzalności.
Kod:	1150-MB000-ISP-0220-0205_K01
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych weryfikowane są na bieżąco w trakcie kolejnych ćwiczeń, gdzie wymagana jest umiejętność współpracy w grupie i dyskusji.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: NAPĘDY ELEKTRYCZNE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0301
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia

Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z elektrotechniki, elektroniki i maszyn elektrycznych (wysłuchanie wykładów: Elektrotechnika i elektronika I i II)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw teorii elektrycznych układów napędowych pojazdów i maszyn roboczych, podstaw konstrukcji, rozwiązań i zasad działania oraz zasad obliczeń zespołów tego typu układów. Nabycie przez studentów umiejętności formułowania wymagań projektowych tj. doboru rodzaju i podstawowych parametrów elektrycznego układu napędowego i jego komponentów do określonego typu pojazdów i maszyn roboczych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 39.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład: Źródła, nośniki, przesył różnych form energii. Ścieżka przepływu energii od źródła do odbiorcy. Odnawialne źródła energii – omówienie dostępnych technologii, ich zalet i ograniczeń. Główni odbiorcy energii – wymagania energetyczne i trakcyjne środków transportu i maszyn roboczych. Bilans energetyczny i sprawność napędu elektrycznego w cyklu jazdy lub cyklu pracy. Struktura napędu elektrycznego. Czynniki mające wpływ na dobór silnika elektrycznego. Dynamika napędu elektrycznego i zagadnienia z tym związane – zależności, moment bezwładności, rodzaje i charakterystyki momentów oporu (w tym trakcyjnych), wpływ przełożeń, funkcje przełożeń, redukcje momentów, wyznaczanie punktu pracy. Profile ruchu, trajektorie, cykle prędkościowe, cykle pracy maszyny roboczej. Obciążenia ciągłe, zmienne wg cykli, dobór silnika wg obciążenia średniokwadratowego, dobór według modelu termicznego. Przetworniki położenia i prędkości, dokładność i powtarzalność przetwornika, rola przetworników w procesach sterowania ze sprzężeniem zwrotnym, częstotliwość próbkowania, rozdzielczość. Przetworniki prądowo – napięciowe działające na zasadzie efektu Halla. Momentomierze telemetryczne. . Maszyny elektryczne, podział, zasada działania, podstawowe zależności, budowa, charakterystyki, regulacja momentu i sterowanie prędkością, strefy regulacji i osłabienie pola, praca w ćwiartkach układu moment-prędkość obrotowa. Sterowniki silników prądu stałego, układ pół i pełnomostkowy, metoda modulacji szerokości impulsu PWM. Sterowanie w układzie otwartym bez sprzężenia zwrotnego, ze sprzężeniem prędkościowym i prędkościowo-prądowym, regulator histerezy.</p>	

	<p>Maszyny prądu przemiennego asynchroniczne i synchroniczne - budowa, charakterystyki, regulacja momentu i sterowanie prędkością, strefy regulacji i osłabienie pola, praca w ćwiartkach układu moment-prędkość obrotowa. Falowniki silników prądu przemiennego, metoda trójfazowej modulacji szerokości impulsu PWM, sterowanie wg metod $U/f=const.$ i wektorowe. Pierwotne i wtórne źródła prądu – przegląd technologii.</p> <p>Laboratorium: Badanie silnika asynchronicznego klatkowego. Układ napędowy z wolnoobrotowym silnikiem PM. Napęd z zastosowaniem silnika indukcyjnego sterowanego falownikiem. Badanie wodorowego ogniwa paliwowego PEM. Wyznaczanie elektrycznych parametrów ultra kondensatorów. Badanie silnika asynchronicznego pierścieniowego</p>
Metody oceny	<p>Wykład: egzamin pisemny i ustny, warunkiem przystąpienia do części ustnej egzaminu jest pozytywna ocena z części pisemnej.</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • każde pojedyncze ćwiczenie jest oceniane na podstawie pisemnego lub ustnego sprawdzianu wiadomości dotyczących danego ćwiczenia oraz sprawozdania z wykonanego ćwiczenia, • ocena końcowa jest wystawiana na podstawie średniej ocen z wszystkich ćwiczeń, • do uzyskania pozytywnej oceny końcowej wymagane jest uzyskanie wszystkich ocen pozytywnych z poszczególnych ćwiczeń. <p>Ocena łączna z przedmiotu wystawiana jest na podstawie oceny z wykładu (waga 0,65) i oceny z ćwiczeń laboratoryjnych (waga 0,35)</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 39.
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 33, w tym:</p> <p>a) wykład -15 godz.;</p> <p>b) laboratorium- 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje – 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta – 24, w tym :</p> <p>a) 6 godz. - studia literaturowe;</p> <p>b) 6 godz. - przygotowanie do zajęć;</p> <p>c) 6 godz. - przygotowanie sprawozdań;</p> <p>d) 6 godz. - przygotowanie do sprawdzianów i egzaminu;</p> <p>3) RAZEM – 57 godzin.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 33, w tym:
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,1 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 27, w tym:
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 39. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o komponentach napędów elektrycznych i ich podstawowych właściwościach.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02; K_W03; K_W04; K_W05; K_W09; K_W12; K_W17
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach doboru komponentów napędu elektrycznego, wynikających z analizy charakteru obciążenia i warunków pracy napędu elektrycznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02; K_W03; K_W04; K_W05; K_W09; K_W12; K_W17
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń trakcyjnych i roboczych i ich efektów, niezbędnych do projektowania napędu elektrycznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_W3
Weryfikacja:	Kolokwium, sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02; K_W03; K_W04; K_W05; K_W09; K_W12; K_W17

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi wytypować szczególnie obciążone w danych warunkach komponenty napędu elektrycznego i dobrać odpowiednią technologię komponentów z uwzględnieniem ich szacunkowych kosztów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U07; K_U09; K_U13
Efekt:	Potrafi określić charakterystyki komponentów napędu elektrycznego, niezbędne dla ich właściwego doboru.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_U2
Weryfikacja:	Kolokwium, sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12; K_U01

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0301_K1
Weryfikacja:	Sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: SILNIKI SPALINOWE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0302
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia

Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów I Maszyn Roboczych.	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Poziom zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Matematyka. Chemia. Fizyka. Ochrona środowiska. Mechanika. Termodynamika. Mechanika płynów.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie procesów zachodzących w silnikach spalinowych. Umiejętność wykorzystania wiedzy o procesach zachodzących w silnikach spalinowych do ich konstruowania, badań i eksploatacji. Świadomość wymagań i ograniczeń, wynikających z praw przyrody, w konstruowaniu, badaniach i eksploatacji silników spalinowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 40.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wstęp. Klasyfikacja silników spalinowych. 2. Układy strukturalne silników spalinowych. 3. Układy konstrukcyjne silników spalinowych. 4. Obiegi cieplne silników spalinowych i ich podstawowe parametry. 5. Wymiana ładunku w tłokowych silnikach spalinowych. 6. Mechanika układu rozrządu tłokowych silniko w spalinowych. 7. Paliwa silnikowe. Klasyfikacja i właściwości paliw silnikowych. 8. Zasilanie tłokowych silniko w spalinowych. 9. Spalanie w tłokowych silnikach spalinowych. Termochemia spalania. Wydzielanie się ciepła. 10. Bilans energetyczny silnika spalinowego. 11. Doładowanie tłokowych silników spalinowych. 12. Sterowanie tłokowych silników spalinowych. 13. Emisja zanieczyszczeń tłokowych silników spalinowych. 14. Charakterystyki tłokowych silników spalinowych. Parametry charakteryzujące silniki spalinowe. 15. Metody badań tłokowych silników spalinowych w celu oceny ich właściwości. 16. Mechanika układu korbowego: kinematyka i dynamika układu korbowego. 17. Wyrównywanie tłokowych silników spalinowych. <p>Laboratorium</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Metody badansilniko w spalinowych. 2. Charakterystyka szybkości ciowa silnika spalinowego ZI. 3. Charakterystyka obciążeniowa silnika spalinowego ZS. 	

	4. Charakterystyka szybkościowa pompy wtryskowej. 5. Badania toksyczności spalin silników i samochodów.
Metody oceny	Zaliczenie wykładu jest w postaci egzaminu. Egzamin obejmuje wiedzę i umiejętności nabyte przez studentów w zakresie programu przedmiotu, obejmującego materiał wykładów i laboratorium. Egzamin składa się części pisemnej i ustnej. Wyniki egzaminu pisemnego są ogłaszane studentom w dniu egzaminu w formie pisemnej po zakończeniu egzaminu i sprawdzeniu prac przez prowadzącego przedmiot. Ostateczne wyniki egzaminu są ogłaszane poszczególnym egzaminowanym po zakończeniu egzaminu ustnego. Zaliczenie laboratorium jest na podstawie indywidualnego udziału w zajęciach laboratoryjnych, oceny zespołowych sprawozdań z ćwiczeń oraz oceny indywidualnego zaliczenia materiału dotyczącego wiedzy i umiejętności związanych z poszczególnymi ćwiczeniami. Ocena zaliczenia przedmiotu jest obliczana jako średnia ważona ocen zaliczenia laboratorium ze współczynnikiem wagowym równym 0,25 i egzaminu ze współczynnikiem wagowym równym 0,75 pod warunkiem, że obydwie oceny są pozytywne. W przeciwnym wypadku ocena zaliczenia przedmiotu jest niedostateczna.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 40
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 49, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje - 4 godz.. 2) Praca własna studenta – 27 godz., w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, wykonywanie sprawozdań, b) 5 godz. – studia literaturowe, c) 12 godz. – przygotowywanie się do egzaminu. 3) Razem – 76 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 pkt ECTS – liczba godzin kontaktowych – 49, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje - 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 pkt ECTS – 25 godz., w tym: a) uczestnictwo w zajęciach laboratoryjnych – 15 godz.. b) 10 godz. pracy własnej – praca nad przygotowywanie się studenta do ćwiczeń, wykonywaniem sprawozdań.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 40. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna procesy zachodzące w silnikach spalinowych. Potrafi ocenić ograniczenia, wynikające z praw przyrody, determinujące właściwości silników spalinowych. Zna współzależności właściwości silników spalinowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 W1

Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W04, K_W14, K_W15
Efekt:	Student zna sposoby oddziaływania silników spalinowych na środowisko. Zna sposoby zmniejszania szkodliwych skutków oddziaływania silników spalinowych na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 W2
Weryfikacja:	Egzamin i zaliczenie ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W14, K_W15
Efekt:	Student zna wpływ właściwości paliw na właściwości silników spalinowych. Zna możliwości wpływania na właściwości ekologiczne silników spalinowych dzięki znajomości właściwości paliw.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 W3
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W15
Efekt:	Student ma przygotowanie do badań silników spalinowych w celu oceny ich właściwości użytkowych. Zna podstawowe procedury badań silników spalinowych. Zna metody badań silników spalinowych i zasady obsługi aparatury do badań silników spalinowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 W4
Weryfikacja:	Egzamin i zaliczenie ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W10, K_W16
Efekt:	Student zna obciążenia układów konstrukcyjnych silników spalinowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 W5
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06, K_W12, K_W14, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi ocenić krytycznie wpływ czynników konstrukcyjnych na właściwości użytkowe silników spalinowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 U1
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02, K_U16, K_U19, K_U24
Efekt:	Student potrafi ocenić oddziaływanie silników spalinowych na środowisko. Potrafi ocenić skuteczność sposobów zmniejszania szkodliwych skutków oddziaływania silników spalinowych na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 U2
Weryfikacja:	Egzamin. Krótki sprawdzian wiedzy ustny/ pisemny, ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16, K_U19, K_U20, K_U24
Efekt:	Student potrafi ocenić wpływ właściwości paliw na właściwości użytkowe silników spalinowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 U3
Weryfikacja:	Egzamin. Krótki sprawdzian wiedzy ustny/ pisemny, ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02, K_U19, K_U24
Efekt:	Student potrafi wykonywać podstawowe badania silników spalinowych i opracowywać wyniki badań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 U4

Weryfikacja:	Ocena sprawozdania. Ocena wykonywania zadań przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20, K_U21, K_U24

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student ma świadomość ważności i rozumie aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika oraz związaną z tym, odpowiedzialność za podejmowane decyzje.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 K1
Weryfikacja:	Egzamin. Krótki sprawdzian wiedzy ustny/ pisemny, ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02
Efekt:	Student ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0302 K2
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania. Ocena wykonywania zadań przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN II	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0303
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Podstawy Konstrukcji Maszyn
Poziom przedmiotu	Średnio zaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	V
Wymagania wstępne	Projektowanie PKM I: znajomość jednostek miar (głównie układu SI) i umiejętność ich przeliczania; zasady (i umiejętności) obliczania, doboru, wymiarowania elementów i połączeń, w tym m.in.: połączeń wpustowych, gwintowych i spawanych. Wytrzymałość materiałów i Mechanika: Prawo Hooke'a; naprężenia normalne i styczne; złożony stan naprężeń; rozciąganie, ściskanie, ścinanie, skręcanie, naciski powierzchniowe; współczynniki bezpieczeństwa i wytrzymałość zmęczeniowa; wyznaczanie obciążeń i reakcji; momenty bezwładności przekrojów; wskaźniki wytrzymałości na zginanie i skręcanie; tarcie.

	<p>Podstawy Automatyki i Teorii Maszyn: kinematyka mechanizmów, prędkości i przyspieszenia.</p> <p>Materiały konstrukcyjne, Technologia, Metrologia i zamienność: materiały konstrukcyjne, ich zastosowanie i oznaczanie; stałe materiałowe; techniki wytwarzania w tym obróbka mechaniczna (toczenie, kucie, frezowanie, szlifowanie i inne), obróbka cieplna i cieplno-chemiczna; bazowanie; chropowatość powierzchni; tolerancje i pasowania; łańcuchy wymiarowe; smarowanie.</p> <p>Podstawy Zapisu Konstrukcji z Elementami Geometrii Wykreślnej: formaty, podziałki, grubości linii, pismo techniczne, specyfikacja części; gospodarka rysunkowa; rzutowanie; linie przenikania; kłady i przekroje; kreskowanie; rysowanie połączeń rozłącznych i nierozłącznych; wymiarowanie konstrukcyjne i technologiczne.</p> <p>Matematyka: wiadomości podstawowe.</p>	
Limit liczby	15	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Zastosowanie i utrwalenie wiedzy n/t zagadnień przedstawionych w wymaganiach wstępnych.</p> <p>Poznanie zasad działania wybranych elementów układów przenoszenia mocy (wałы maszynowe, przekładnie cięgnowe, przekładnie zębate).</p> <p>Poznanie zasad dotyczących zastosowania mechaniki i wytrzymałości materiałów w obliczeniach elementów wirujących.</p> <p>Zapoznanie się z wybranymi zasadami doboru elementów wg norm przedmiotowych.</p> <p>Poznanie szczegółowych zasad kształtowania i wymiarowania wałów maszynowych, kół pasowych, zębatych i łańcuchowych (z uwzględnieniem technologii wykonania).</p> <p>Umiejętność wykorzystania wymienionych zagadnień w konstruowaniu i w tworzeniu dokumentacji konstrukcyjnej.</p>	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 41	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	30 godz.
Treści kształcenia	<p>Projektowanie wałów maszynowych:</p> <p>Omówienie materiałów stosowanych na wały maszynowe (wytrzymałość zmęczeniowa i doraźna, współczynniki bezpieczeństwa, oznaczanie materiałów wg PN, DIN, EN oraz numery materiałów).</p> <p>Omówienie niezbędnych obliczenia podstawowych dla przyjętych założeń wstępnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - analiza obciążeń, wyznaczenie brakujących wartości sił; - wyznaczanie reakcji podpór w płaszczyznach poziomej i pionowej oraz reakcji wypadkowych; - wyznaczanie momentów gnących w płaszczyznach poziomej i pionowej oraz wypadkowego momentu gnącego; - wyznaczanie momentu skręcającego i ew. zredukowanego momentu skręcającego; - wyznaczanie zastępczego momentu obliczeniowego; - wyznaczanie zarysu teoretycznego wału (współczynniki bezpieczeństwa w konstrukcjach wałów). <p>Omówienie obliczania i doboru wymiarów znormalizowanych typowych połączeń rozłącznych (wpustowe, wielowypustowe) stosowanych w konstrukcjach układów przenoszenia mocy.</p> <p>Omówienie ogólnych zasad doboru łożysk tocznych oraz korzystania z katalogów i norm przedmiotowych.</p> <p>Omówienie kształtowania wałów maszynowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wstępne kształtowanie wału na podstawie zarysu teoretycznego; - kształtowanie wału przy założonych dopuszczalnych ugięciach i kątach ugięć; - ostateczne ukształtowanie wału (uwzględnianie zaleceń dotyczących 	

	<p>łożyskowania, unikanie działania karbu, unikanie zbyt długich czopów osadczych kół, uwzględnianie wpływu zastosowanych połączeń rozłącznych na średnice czopów osadczych, uwzględnianie obróbki cieplnej i twardości, uwzględnianie pasowań, mocowanie elementów na wałach, fazy wprowadzające, ścięcia, promienie przejściowe).</p> <p>Omówienia wymagań dotyczących przedstawiania konstrukcji (zespołów, podzespołów, typowych i nietypowych elementów nieznormalizowanych i elementów znormalizowanych) na rysunku zestawieniowym (złożeniowym) wału maszynowego.</p> <p>Omówienie wymagań dotyczących wykonania rysunku wykonawczego wału maszynowego (bazy konstrukcyjne i technologiczne, tolerancje czopów łożyskowych i osadczych, chropowatość i twardość powierzchni, odchyłki kształtu i położenia, nakiełki zwykle chronione i gwintowane, możliwości zastosowania podcięć obróbkowych i wyjść i ich wymiarowanie).</p> <p>Projektowanie przekładni:</p> <p>Omówienie obliczania/doboru przekładni cięgnowych (wg zalecanych norm lub katalogów) i przekładni zębatej (obliczenia geometryczne, dobór wybranych parametrów kół i przekładni z norm i katalogów).</p> <p>Omówienie doboru silnika i sprzęgła podatnego.</p> <p>Omówienie zasad modelowania obciążeń w wymienionych przekładniach na potrzeby komputerowego doboru geometrii wału.</p> <p>Omówienia zasad dotyczących przedstawiania konstrukcji (przekładni pasowej lub łańcuchowej) z podporą spawaną na rysunek zestawieniowym (złożeniowym) zespołu.</p> <p>Omówienie wymagań dotyczących wykonania rysunków wykonawczych kół napędzających dla wszystkich przekładni, wału maszynowego oraz podpory spawanej (stosowane tolerancje, chropowatość i twardość powierzchni, odchyłki kształtu i położenia, wymiarowanie połączeń spawanych)</p>
Metody oceny	Bieżąca kontrola polega na systematycznym sprawdzaniu postępów procesu konstruowania (obliczeń, szkiców, rysunków technicznych). W trakcie zajęć przewidziane są sprawdziany oraz prace domowe obejmujące minimum dziesięć podstawowych zagadnień z prowadzonego przedmiotu.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 41
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 32 godz. w tym:</p> <p>a) projekt – 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje – 2 godz.;</p> <p>2) Praca własna studenta – 24 godz. w tym:</p> <p>a) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 6 godz.,</p> <p>b) studia literaturowe – 4 godz.,</p> <p>c) prace domowe – 2 godz.,</p> <p>d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz.</p> <p>3) RAZEM – 56 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punkt ECTS – liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: <p>a) projekt – 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje – 2 godz.;</p>

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 pkt. ECTS – 50 godz., w tym: a) projekt – 30 godz.; b) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 6 godz., c) prace domowe – 2 godz., d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 41. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w budowie maszyn i ich podstawowych właściwościach mechanicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach obliczeń wytrzymałościowych elementów maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady określania współczynników bezpieczeństwa i naprężeń dopuszczalnych dla obciążeń stałych i zmiennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady projektowania prostych połączeń (wpustowe, wielowypustowe, spawane, gwintowe itp.) przenoszących zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06, K_W11
Efekt:	Zna zasady projektowania wałów maszynowych i przekładni.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W5
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06, K_W11
Efekt:	Zna zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_W6
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste połączenie (wpustowe lub wielowypustowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_U1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08

Efekt:	Potrafi zaprojektować wybrane elementy układów przenoszenia mocy (wały łożyskowe, koła pasowe, łańcuchowe, zębate).
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_U2
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08
Efekt:	Potrafi właściwie zastosować zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_U3
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U07, K_U10

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi samodzielnie wykonać zadanie projektowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0303_K1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY NAPĘDÓW HYDRAULICZNYCH I PNEUMATYCZNYCH	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0304
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Kierunkowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	V
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu mechaniki płynów
Limit liczby	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	
Cel przedmiotu	Poznanie zagadnień związanych z zasadami projektowa, budowy, działania układów napędowych hydraulicznych i pneumatycznych. Poznanie zasad obliczania i dobierania komponentów układów hydraulicznych i pneumatycznych i ich charakterystyk. Opanowanie umiejętności przewidywania zagrożeń i

	uszkodzeń napędów hydraulicznych i pneumatycznych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 42	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <p>1. Wiadomości wstępne. Przykłady współczesnych zastosowań. Klasyfikacja napędów hydraulicznych. Zalety i wady napędów hydraulicznych i pneumatycznych. Podział na napędy hydrostatyczne i hydrokinetyczne. Podstawowe parametry napędu hydrost. Ogólny schemat blokowy układu hydrost. Przykłady układów hydrost. Oznaczenia elementów (wg. PN/ISO- 1219-1). Ciecze robocze: funkcje, własności i wymagania, klasyfikacja i dobór cieczy hydraulicznych.</p> <p>2. Pompy wyporowe. Zasada działania, klasyfikacja pomp wyporowych. Nierównomierność pracy pomp wyporowych, podstawowe wielkości i zależności. Charakterystyki pomp wyporowych. Przegląd rozwiązań.</p> <p>3. Silniki wyporowe. Zasada działania silników wyporowych i ich klasyfikacja. Nierównomierność pracy silników wyporowych. Podstawowe wielkości i zależności charakteryzujące własności i pracę silnika wyporowego. Odwracalność pracy pomp i silników wyporowych. Charakterystyki statyczne silników wyporowych.</p> <p>4. Cylindry hydrauliczne . Klasyfikacja i przykładowe rozwiązania konstrukcyjne cylindrów hydraulicznych. Podstawowe wielkości i zależności charakteryzujące własności i działanie cylindrów hydraulicznych. Hamowanie ruchu tłoka w końcu suwu cylindra. Cylindry teleskopowe i wahadłowe - przykłady rozwiązań konstrukcyjnych.</p> <p>5. Akumulatory hydrauliczne. Zadania akumulatorów, ich budowa i działanie. Bloki zabezpieczające i odcinające. Zastosowanie i dobór akumulatorów w układach hydraulicznych.</p> <p>6. Zawory. Budowa i działanie. Funkcje i podział zaworów. Regulatory przepływu i synchronizatory prędkości. Zawory elektrohydrauliczne serwo i elektrohydrauliczne proporcjonalne.</p> <p>7. Układy hydrauliczne i ich sterowanie. Rodzaje obiegów cieczy i ich zastosowanie. Podstawowe zabezpieczenie układu hydrostatycznego przed przeciążeniem. Współpraca kilku pomp. Zadania i umiejscowienie akumulatorów i filtrów w układach hydraulicznych. Rodzaje sterowania i regulacji maszyn wyporowych. Przekładnie hydrostatyczne o ciągłej zmianie przełożenia i ich charakterystyki. Hydrauliczny układ mostkowy (układ Graetz'a). Zastosowanie napędu hydrostatycznego w układach napędu jazdy pojazdów i maszyn roboczych, zalety i wady.</p> <p>8. Napędy hydrokinetyczne. Zasada działania maszyn przepływowych. Sprzęgła hydrokinetyczne: podstawowe zależności, charakterystyki bezwymiarowe i wymiarowe, współpraca z silnikiem spalinowym. Przekładnie hydrokinetyczne jednozakresowe, dwu i wielozakresowe, podstawowe zależności charakteryzujące pracę przekładni, charakterystyki bezwymiarowe i wymiarowe, przenikalność przekładni, współpraca z silnikiem spalinowym. Obwód hydrauliczny przepływu oleju przez przekł. automatyczną. Zastosowanie napędu hydrokinetycznego w torze napędu jazdy pojazdów i maszyn roboczych – przekładnie hydromechaniczne - ich zalety i wady.</p> <p>9. Napęd i sterowanie pneumatyczne. Charakterystyczne elementy: źródła zasilania, elementy wykonawcze, sterujące, elementy przygotowania czynnika roboczego, pomocnicze. Podstawowe zależności opisujące przepływ gazu w zastosowaniu do układów pneumatycznych. Układy pneumatyczne.</p> <p>Laboratorium</p> <p>Tematyka ćwiczeń praktycznych:</p> <p>1. Sterowanie w układach hydraulicznych z zastosowaniem techniki proporcjonalnej (IMRC).</p> <p>2. Podstawowe elementy układów hydraulicznych (IMRC).</p>	

	3. Dokładność pozycjonowania tłoczyska cylindra hydraulicznego (IMRC). 4. Podstawowe elementy układów pneumatycznych (IMRC). 5. Charakterystyka pompy wyporowej (IP). 6. Charakterystyka bezwymiarowa przekładni hydrokinetycznej (IP). 7. Charakterystyka bezwymiarowa przekładni hydrostatycznej (IP). 8. Badanie zjawisk towarzyszących wypływowi gazu ze zbiornika (IP).
Metody oceny	Wykład: Zajęcia zaliczane są na podstawie egzaminu. Laboratorium: Sprawdzenie wiedzy przed przystąpieniem do ćwiczenia z zakresu bieżącej tematyki w formie pisemnej lub ustnej. Sprawozdanie z wykonanego ćwiczenia laboratoryjnego. Dyskusja – przyjęcie i zaliczenie sprawozdania z danego ćwiczenia. Zasady ustalania oceny końcowej: Student musi mieć zaliczone obydwie formy przedmiotu: Wykład (W), oraz Laboratorium (L). Ocena łączna (OŁ): $OŁ = (2 \times W + L) / 3$
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 42
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium - 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.; 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie studenta do wykładu, b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu, c) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się do laboratorium, d) 20 godz. – realizacja sprawozdań z laboratorium, 3) RAZEM – 93 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium - 15 godz.; c) konsultacje - 1 godz.; d) egzamin - 2 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,6 punktu ECTS - 40 godzin, w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; 2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 3) 10 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 42. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o zastosowaniu i budowie komponentów stosowanych w napędach hydraulicznych i pneumatycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_W1

Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; KW_18; KW_19; KW_20
Efekt:	Posiada wiedzę i umiejętności dotyczące kryteriów doboru komponentów stosowanych w napędach hydraulicznych i pneumatycznych, wynikających z analizy ich możliwych zastosowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_W2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; KW_18; KW_19; KW_20
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia poszczególnych elementów układu hydraulicznego, wymagane dla rozważanego sposobu ich pracy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_W3
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; KW_18; KW_19; KW_20
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizy wymagane do udowodnienia rozważanych kryteriów projektowych układu hydraulicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_W4
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; KW_18; KW_19; KW_20
Efekt:	Potrafi określić charakterystyki komponentów, niezbędne dla analizowanego kryterium projektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_W5
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; KW_18; KW_19; KW_20

Umiejętności	
Efekt:	Posiada wiedzę i umiejętności dotyczące kryteriów doboru komponentów stosowanych w napędach hydraulicznych i pneumatycznych, wynikających z analizy ich możliwych zastosowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U07; K_U11; K_U18
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń eksploatacyjnych i ich efektów, niezbędnych do właściwego doboru komponentów układów hydraulicznych i pneumatycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U2
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U08; K_U11; K_U15; K_U18
Efekt:	Potrafi przewidzieć zagrożenia uszkodzeń układu hydraulicznego, wyznaczyć miejsca krytyczne i sformułować stosowne kryteria naprawcze układu hydraulicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09; K_U18; K_U19
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia poszczególnych elementów układu hydraulicznego, wymagane dla rozważanego sposobu ich pracy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U4
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U11; K_U12; K_U15
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizy wymagane do udowodnienia rozważanych kryteriów projektowych układu hydraulicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U5
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02; K_U07; K_U11; K_U17; K_U19
Efekt:	Potrafi określić charakterystyki komponentów, niezbędne dla analizowanego kryterium projektowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_U6
Weryfikacja:	Egzamin; Raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12; K_U16; K_U17

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0304_K1
Weryfikacja:	Praca w laboratorium
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02; K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: POJAZDY	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0305
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Kierunkowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	5
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu mechaniki ogólnej oraz teorii drgań układów mechanicznych.
Limit liczby studentów	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie teorii ruchu samochodów oraz ogólnej wiedzy o ich budowie Umiejętność zastosowania praw fizyki do opisu ruchu samochodu. Świadomość wymagań i ograniczeń w działaniach inżynierskich.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 43	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Klasyfikacja samochodów. Modele współpracy koła elastycznego ze sztywną nawierzchnią. Koła ogumione pojazdów drogowych. Konstrukcja i własności opon 2. Równanie ruchu postępowego samochodu. Opory ruchu samochodu. Opór tocznienia, opór powietrza, opór wzniesienia, opór bezwładności. Siła i moc oporów ruchu. 3. Źródła napędu. Rodzaje silników, charakterystyki. Bilans sił i mocy. Dopasowanie charakterystyki silnika do potrzeb napędu samochodu. Wykres rozpędzania. 4. Równanie ruchu opóźnionego. Przebieg procesu zatrzymywania samochodu. Czasy reakcji kierowcy. Jazda w kolumnie. 5. Wymagania stawiane w procesie hamowania. Skuteczność hamowania. Zmiany obciążeń osi. Stateczność hamowania. Wykres jednostkowych sił hamowania. Rozdział sił hamowania między osie. 6. Kinematyka ruchu krzywoliniowego. Zależności geometryczne w ruchu krzywoliniowym. Ocen zwrotności. Zjawisko bocznego znoszenia opon. 7. Dynamika ruchu krzywoliniowego. Równanie ruchu krzywoliniowego. Związek między kątem skrętu kół a prędkością kątową. Pod- i nadsterowność. 8. Testy oceny kierownalności. Ruch ustalony. Ruch nieustalony. 9. Stateczność. Prędkość krytyczna. Wywracanie na bok. 10. Model do opisu drgań pionowych. Rozprężanie drgań przedniej i tylnej części pojazdu. Charakterystyki amplitudowo-częstotliwościowe. 11. Oddziaływanie nierówności drogi. Widma nierówności drogi. Oddziaływanie drgań na człowieka. Wymagania dotyczące komfortu i bezpieczeństwa. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opory ruchu samochodu, charakterystyka dynamiczna. 2. Badanie drgań pionowych pojazdu podczas jazdy. 3. Wyznaczanie parametrów kontaktowych układu zestaw kół-tor. 4. Stanowiskowe badanie hamulców. 5. Wyznaczanie charakterystyk przyczepności ogumienia. 6. Badanie układu kierowniczego. 7. Badanie hamulców na stanowisku rolkowym. 	
Metody oceny	<p>Wykład - dwa kolokwia. Laboratorium – zaliczenie każdego ćwiczenia na podstawie sprawozdania oraz indywidualna ocena każdego studenta. Ocena końcowa z laboratorium jest wyznaczana jako średnia arytmetyczna z poszczególnych ćwiczeń laboratoryjnych. Wszystkie ćwiczenia laboratoryjne muszą być zaliczone co najmniej na ocenę dostateczną.</p> <p>Zaliczenie przedmiotu odbywa się na podstawie zaliczenia na ocenę pozytywną zarówno wykładu jak i laboratorium, a ocena końcowa jest obliczana jako średnia ważona tych ocen, przy czym większą wagę ma ocena z wykładu.</p>	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 43	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	

Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład -30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta – 37 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się do laboratorium i wykładów (analiza literatury), b) 12 godz. - przygotowywanie się do 2 kolokwiiów , c) sporządzenie sprawozdań z laboratorium - 10 godzin. 3) RAZEM – suma godzin pracy własnej i godzin kontaktowych = 85.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład -30 godz.; b) laboratorium-15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS - 25 godzin pracy studenta, w tym: a) udział w ćwiczeniach laboratoryjnych - 15 godzin; b) sporządzenie sprawozdań z laboratorium - 10 godzin.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 43. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu mechaniki ruchu pojazdów samochodowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_W1
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium), sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12, K_W14.
Efekt:	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę z fizyki, obejmującą mechanikę punktu materialnego i bryły sztywnej w zakresie niezbędnym do zrozumienia podstawowych zjawisk fizycznych występujących w układach napędowych oraz elementach konstrukcyjnych pojazdów
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_W02
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium), sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W15
Efekt:	Ma podstawową wiedzę w zakresie pomiarów wielkości dynamicznych, metod opracowywania wyników pomiarów i ich interpretacji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_W03
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium), sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi wykorzystać poznane metody i modele matematyczne, fizyczne i informatyczne do analizy i oceny działania układów mechanicznych wykorzystując w tym celu również symulacje komputerowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_U01
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium), sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Potrafi określić zapotrzebowanie mocy pojazdu i potrafi dobrać komponenty dla układów napędowych i dokonać analizy ich funkcjonowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_U02
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium).
Powiązane efekty kierunkowe	K_U11
Efekt:	Potrafi wykorzystać pozyskaną wiedzę specjalistyczną w badaniu i analizie zjawisk występujących w budowie i eksploatacji pojazdów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_U03
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium). sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość ważności i zrozumienie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym problemów bezpieczeństwa ruchu samochodu i jego oddziaływania na środowisko.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_K01
Weryfikacja:	Zaliczenie pisemne (kolokwium)
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02
Efekt:	Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0305_K02
Weryfikacja:	Sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych wykonane w grupie zakończone indywidualną oceną każdego ze studentów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MASZYNY ROBOCZE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0306
Wersja przedmiotu	Wersja I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	5	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, wytrzymałości materiałów, podstaw konstrukcji maszyn (wysłuchanie wykładów: Mechanika Ogólna, Wytrzymałość Materiałów, PKM)	
Limit liczby studentów	Laboratorium – grupy 7-12 osób, wykład – bez limitu	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Nabycie przez studentów wiedzy nt. rodzajów maszyn roboczych, ich budowy i zasady działania, tendencji rozwojowych maszyn oraz umiejętności przedstawienia schematów funkcjonalnych maszyn roboczych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 44	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <p>Podział maszyn roboczych: dźwignice, dźwigi, maszyny budowlane, maszyny drogowe, maszyny do przeróbki skał.</p> <p>Podział i ogólne omówienie dźwignic: ciągniki, suwnice, żurawie, układnice magazynowe, dźwigniki.</p> <p>Ciągniki. Budowa mechanizmów podnoszenia (wciągarki, wciągarki).</p> <p>Podstawowe zespoły mechanizmu: silnik, reduktor, hamulec, bęben linowy, układ linowy, zblocza linowe, urządzenia chwytające.</p> <p>Rodzaje suwnic: pomostowe natorowe i podwieszane, bramowe. Budowa i zasada działania. Mechanizmy napędowe i konstrukcje nośne suwnic. Suwnice kontenerowe: budowa chwytnej kontenerowej, mechanizm podnoszenia chwytnej kontenerowej.</p> <p>Żurawie stacjonarne: przeznaczenie, budowa, zasada działania, mechanizmy napędowe, konstrukcja nośna. Stateczność żurawia i charakterystyka udźwigu.</p> <p>Żurawie samojezdne: wolnobieżne i szybkobieżne. Przeznaczenie, budowa i zasada działania. Mechanizmy napędowe i konstrukcja nośna. Charakterystyka udźwigu.</p> <p>Żurawie z wysięgnikiem teleskopowym: budowa i zasada działania wysięgnika, mechanizm teleskopowania, rozwój konstrukcji nośnej wysięgnika.</p> <p>Żurawie przewoźne i przeładunkowe: przeznaczenie, budowa, charakterystyka udźwigu.</p> <p>Urządzenia zabezpieczające w dźwignicach: techniczne środki bezpieczeństwa, budowa i zasada działania ogranicznika udźwigu.</p> <p>Dźwigi. Ogólna budowa dźwigów elektrycznych i hydraulicznych.</p> <p>Maszyny do robót ziemnych i ich oddziaływanie na ośrodki gruntowe i skały.</p> <p>Historia maszyn do prac ziemnych.</p> <p>Plac budowy – przykładowe technologie wykonywania prac. Postawy urabiania gruntów i poruszania się maszyn.</p> <p>Własności fizyczne i mechaniczne ośrodków gruntowych i skał. Badania własności ośrodków gruntowych i skał. Modelowanie ośrodków gruntowych i skał - model Coulomba i zmodyfikowany warunek Coulomba.</p> <p>Analiza wybranych procesów urabiania gruntów i skał. Metody przybliżone obliczania oporów urabiania. Mechanika układu pojazd-teren.</p>	

	<p>Przegląd podstawowy maszyn roboczych i omówienie ich konstrukcji (koparka, ładowarka, spycharka, równiarka, zgarniarka, maszyny do zagęszczania ośrodków gruntowych).</p> <p>Urabianie skał. Przegląd maszyn i metod urabiania skał. Maszyny do produkcji kruszyw.</p> <p>Laboratorium</p> <p>Badanie stateczności żurawia wieżowego.</p> <p>Badania odbiorcze suwnicy.</p> <p>Współpraca układu gąsienicowego z podłożem.</p> <p>Kruszenie skał.</p> <p>Automatyzacja pracy maszyn roboczych na przykładzie koparki podsiębiernej.</p> <p>Określanie własności materiałów sypkich.</p>
Metody oceny	<p>Ocena z przedmiotu</p> <p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych wyników zarówno z laboratorium (OL), jak i z wykładu (OW). Jako końcowy wynik z przedmiotu podaje się ocenę łączną (O). Obliczana jest ona w następujący sposób: $O = 0.6 * OW + 0.4 * OL$,</p> <p>Wykład</p> <p>Ocena za Wykład ustalana jest w oparciu o wyniki z dwóch kolokwium. Z każdego kolokwium można uzyskać od 0 do 20 PKT.</p> <p>Do zaliczenia Wykładu konieczne jest uzyskanie, co najmniej 20 punktów efektywnych z dwóch sprawdzianów. Punkty efektywne oblicza się ze wzoru: $PE = 2 * P - 10$, gdzie P jest liczbą punktów uzyskanych ze sprawdzianu, gdy $P < 10$. Gdy $P \geq 10$; $PE = P$.</p> <p>Laboratorium</p> <p>Pozytywną ocenę uzyskuje się po zaliczeniu wejściówki, poprawnie wykonanym ćwiczeniu i oddaniu sprawozdania na minimum 3.0</p> <p>Do zaliczenia laboratorium konieczne jest uzyskanie pozytywnej oceny (co najmniej 3) ze wszystkich ćwiczeń. Łączna ocena z zajęć wynika ze średniej arytmetycznej ocen za wszystkie ćwiczenia.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 44
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych -48, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> wykład - 30 godz.; laboratorium- 15 godz.; konsultacje – 3 godz. <p>2) Praca własna studenta - 32 godz, w tym</p> <ol style="list-style-type: none"> 10 godz.– analiza literatury; 6 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 6 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań 10 godz. - przygotowywanie się do 2 kolokwium. <p>3) RAZEM – 80 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48., w tym:
	<ol style="list-style-type: none"> wykład -30 godz.; laboratorium- 15 godz.; konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1.1 punktu ECTS - 27 godz., w tym:
	<ol style="list-style-type: none"> ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; 6 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 6 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.

E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 44. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o rodzajach maszyn roboczych, ich przeznaczeniu, budowie, zasadach działania i trendach rozwojowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0306_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_14
Efekt:	Posiada wiedzę o urządzeniach zabezpieczających pracę maszyn roboczych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0306_W2
Weryfikacja:	Kolokwium, raport z ćwiczenia lab., krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_15

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi porównać podstawowe parametry maszyn roboczych i dokonać oceny maszyn różnych producentów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0306_U1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U04
Efekt:	Potrafi przedstawić i omówić schematy funkcjonalne maszyn roboczych. Potrafi scharakteryzować rodzaje i podstawową strukturę układów napędowych maszyn roboczych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0306_U2
Weryfikacja:	Kolokwium, raport z ćwiczenia lab, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do laboratorium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole przy prowadzeniu badań i opracowywaniu sprawozdania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0306_K1
Weryfikacja:	raport z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: LABORATORIUM TERMODYNAMIKI	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0308
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne

Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Termodynamika	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Posiadanie wiedzy dotyczącej podstawowych wiadomości z zakresu fizyki i chemii ze szkoły średniej.	
Limit liczby studentów	Maksymalnie 12 osób zespołem laboratoryjnym.	
Wymagania wstępne	Posiadanie wiedzy dotyczącej podstawowych wiadomości z zakresu fizyki i chemii ze szkoły średniej.	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie problemów technicznych w oparciu o prawa termodynamiki. Umiejętność zastosowania termodynamiki do opisu zjawisk fizycznych. Świadomość wymagań i ograniczeń w działaniach inżynierskich.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA R 45	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Ćwiczenia laboratoryjne: Badanie nieustalonej wymiany ciepła. Badanie wilgotności powietrza. Badanie sprężarki tłokowej. Badanie układu klimatyzacji samochodowej. Wykres indykatorowy. Badania eksperymentalne i symulacyjne przepływu ciepła w modelu radiatora.	
Metody oceny	Sprawozdanie z każdego ćwiczenia laboratoryjnego, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć „wejściówka”, opcjonalnie - dyskusja w czasie ćwiczeń laboratoryjnych.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 45	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	1	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 16., w tym: a) laboratorium- 15. godz.; b) konsultacje - 1. godz.; 2) Praca własna studenta – 9 godzin, w tym: a) 4 godz. - przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych, b) 5 godz. – opracowanie sprawozdań, wyników z ćwiczeń laboratoryjnych. 3) RAZEM – 25.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 16, w tym: a) laboratorium- 15. godz.; d) konsultacje - 1. godz.;	

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	1 punkt ECTS - 24 godz., w tym: 1) 15 godz. - ćwiczenia laboratoryjne, 2) 4 godz. - przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych, 3) 5 godz. - opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 45. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma wiedzę teoretyczną z matematyki, fizyki i chemii przydatną do opisów matematycznych procesów termodynamicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0308_W01
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01; K_W02
Efekt:	Zna podstawowe parametry stanów termodynamicznych i wielkości energetyczne związane z badaniami wymiany i przepływu ciepła, wilgotności powietrza, sprężarki tłokowej, układu klimatyzacji oraz wykresu indykatorowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0308_W02
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi dokonać prostych pomiarów w zakresie podstawowych parametrów termodynamicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0308_U01
Weryfikacja:	Sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych, dyskusja w czasie zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Potrafi zaplanować i przeprowadzać eksperymenty związane z procesami termodynamicznymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0308_U02
Weryfikacja:	Sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych, dyskusja w czasie zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role
Kod:	1150-MB000-ISP-0308_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: LABORATORIUM WYTRZYMAŁOŚCI MATERIAŁÓW		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0312	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Wytrzymałość materiałów	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu mechaniki materiałów (wysłuchanie wykładu Wytrzymałość Materiałów I, Wytrzymałość Materiałów II, uczestnictwo w ćwiczeniach z Wytrzymałości Materiałów I oraz Wytrzymałości Materiałów II).	
Limit liczby studentów	36 osób (3 zespoły - maksymalnie 12-osobowe)	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Celem przedmiotu Laboratorium Wytrzymałości Materiałów jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uporządkowanie i pogłębienie wiedzy studenta w zakresie mechaniki materiałów, w tym w zakresie stanu naprężenia, stanu odkształcenia, stanu obciążenia; • wypracowanie umiejętności zaplanowania, przeprowadzenia badań oraz dokonywania pomiarów podstawowych parametrów wielkości fizycznych i mechanicznych oraz badania elementów konstrukcyjnych; • wypracowanie umiejętności opracowania i oszacowania dokładności uzyskanych wyników oraz zdolności przedstawienia otrzymanych wyników w formie liczbowej i graficznej wraz z dokonanymi interpretacjami osiągniętych wyników i wyciągniętymi właściwymi wnioskami; • nabycie pewności własnych obliczeń teoretycznych poprzez potwierdzenie ich badaniami eksperymentalnymi; • nabycie umiejętności samodzielnej bądź zespołowej pracy analityczno-doświadczalnej. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 46	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	

Treści kształcenia	<p>W ramach Laboratorium Wytrzymałości Materiałów przeprowadzane jest pięć ćwiczeń laboratoryjnych wybranych z następującej listy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wyznaczanie linii ugięcia belki. 2. Wyznaczanie naprężeń w haku. 3. Badanie układu zewnętrznie statycznie niewyznaczalnego. 4. Badanie układu wewnętrznie statycznie niewyznaczalnego. 5. Wyznaczanie przemieszczeń metodami energetycznymi. 6. Badanie płaskiego stanu naprężenia. 7. Badanie złożonego stanu naprężenia i odkształcenia w rurze cienkościennej. 8. Skręcanie rur cienkościennych o dowolnym przekroju. 9. Wyznaczanie położenia środka sił poprzecznych. 10. Badanie wybożenia pręta ściskanego.
Metody oceny	<p>Forma zaliczenia przedmiotu Laboratorium Wytrzymałości Materiałów: Ocena końcowa, która jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z poszczególnych ćwiczeń laboratoryjnych. Ocena końcowa musi być zgodna z obowiązującą skalą ocen.</p> <p>Zaliczenie danego ćwiczenia laboratoryjnego odbywa się poprzez zaliczenie na ocenę pozytywną pracy kontrolnej w formie pisemnej bądź w formie odpowiedzi ustnej oraz pozytywne przyjęcie przez prowadzącego sprawozdania (zaliczone) z przeprowadzonego doświadczenia (sprawozdania zawierającego opis stanowiska laboratoryjnego i badanego elementu konstrukcyjnego, opis doświadczenia, niezbędne obliczenia i wnioski).</p> <p>W przypadku nie przyjęcia przez prowadzącego sprawozdania (niezaliczone) zespół bądź student ma tydzień na jego poprawę.</p> <p>W przypadku negatywnej oceny pracy kontrolnej prowadzący może poprosić studenta o stawienie się w terminie dodatkowym zajęć celem poprawy całego ćwiczenia laboratoryjnego (w przypadku poważnych braków w wymaganej wiedzy) lub może go poprosić o poprawę pracy kontrolnej w terminie do jednego tygodnia (w przypadku słabego przygotowania się studenta do zajęć). Każdą pracę kontrolną należy zaliczyć na ocenę pozytywną. Każdą pracę kontrolną można poprawiać tylko raz.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 46
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 16, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium – 15 godz.; • konsultacje – 1 godz. 2) Praca własna studenta - 9 godzin, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • bieżące przygotowywanie się studenta do laboratorium – 3 godz.; • studia literaturowe – 3 godz.; • wykonanie sprawozdań – 3godz. 3) RAZEM – 25 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 16, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium – 15 godz.; • konsultacje – 1 godz.

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS – 25 godzin, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • udział w ćwiczeniach laboratoryjnych – 15 godz. • przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych, opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań, konsultacje dotyczące ćwiczenia laboratoryjnego – 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 46. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie mechaniki materiałów (materiałów stosowanych w budowie maszyn) i ich właściwości mechanicznych, w tym w zakresie stanu naprężenia i stanu odkształcenia w elementach konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_W1
Weryfikacja:	Przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczenia laboratoryjnego praca kontrolna w formie pisemnej bądź w formie odpowiedzi ustnej (ocena zgodna z obowiązującą skalą ocen) oraz ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wyznaczyć obciążenia powstające podczas użytkowania maszyn roboczych i pojazdów oraz przeprowadzić analizę naprężeń w elementach konstrukcyjnych maszyn i pojazdów posługując się metodami wytrzymałości materiałów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_U1
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U013; K_U19; K_U020
Efekt:	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić badania wielkości fizycznych i mechanicznych, badania elementów konstrukcyjnych oraz wie, jak dokonać pomiarów podstawowych parametrów. Student potrafi oszacować dokładność uzyskanych wyników oraz potrafi przedstawić otrzymane wyniki w formie liczbowej i graficznej, dokonać ich interpretacji i wyciągnąć właściwe wnioski.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_U2
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U013; K_U19; K_U020
Efekt:	Student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie w zakresie zrealizowanego ćwiczenia laboratoryjnego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_U3
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U013; K_U19; K_U020
Efekt:	Student potrafi pracować indywidualnie i w zespole, umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania oraz jest zdolny opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminu realizacji zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_U4
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U013; K_U19; K_U020

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student będzie potrafił samodzielnie bądź w zespole wykonywać prace analityczno-doświadczalne posiadając świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0312_K1
Weryfikacja:	Ocena przekazanego prowadzącemu sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: METODA ELEMENTÓW SKOŃCZONYCH		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0309	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Podstawy mechaniki z zakresu przedmiotów: Mechanika ogólna I, Mechanika ogólna II. Podstawy wytrzymałości materiałów z zakresu przedmiotów: Wytrzymałość materiałów I, Wytrzymałość materiałów II.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw zastosowania metody elementów skończonych w analizach konstrukcji nośnych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 47	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy analiz numerycznych. 2. Wprowadzenie do Metody Elementów Skończonych (MES) - kratownica, jako przykład ilustracji metody. 3. Równanie podstawowe. 4. Układy współrzędnych oraz warunki brzegowe. 5. Elementy skończone w układach z obrotami. 6. Zastępcze obciążenie skupione oraz obciążenia wstępne. 7. Numeryczne zagadnienia realizacji obliczeń komputerowych Metodą Elementów Skończonych. 8. Systemy MES w praktyce. <p>Laboratorium</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy analiz wytrzymałościowych układów prętowych - zastosowanie elementów prętowych. 2. Podstawy analiz wytrzymałościowych układów belkowych - zastosowanie elementów belkowych. 3. Podstawy analiz wytrzymałościowych konstrukcji cienkościennych - zastosowanie elementów powłokowych. 4. Podstawy analiz wytrzymałościowych konstrukcji bryłowych - zastosowanie elementów bryłowych. 5. Analizy wytrzymałościowe w płaskim stanie naprężenia i odkształcenia. 6. Badanie jakości siatki, ocena dokładności uzyskanych rozwiązań. 7. Analiza koncentracji naprężenia - sprężysty model materiału. 8. Podstawy analiz nieliniowych - analiza koncentracji naprężenia - sprężysto-plastyczny model materiału.
Metody oceny	<p>Wykład</p> <p>Zaliczany jest na podstawie oceny uzyskanej z laboratorium.</p> <p>Laboratorium</p> <p>5 kolokwium/sprawdzianów, w trakcie których studenci rozwiązują zadania testowe oraz odpowiadają na pytania teoretyczne.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 47
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 15 godz.; • laboratorium - 30 godz.; • konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 30 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 5 godz. • przygotowanie do zajęć: 15 godz. • przygotowanie do sprawdzianów: 10 godz. 3) RAZEM – 78 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 15 godz.; • laboratorium - 30 godz.; • konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>2,2 punktów ECTS – 55 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium - 30 godz.; • przygotowanie do zajęć: 15 godz. • przygotowanie do sprawdzianów: 10 godz.

E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 47. efekty przedmiotowe	
Wiedza	
Efekt:	Student zna podstawy teoretyczne Metody Elementów Skończonych oraz posiada wiedzę o możliwościach wykorzystania metody w zagadnieniach analiz wytrzymałości części maszyn.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student posiada wiedzę o rodzajach elementów skończonych - aproksymacja liniowa i kwadratowa, oraz o ich wpływie na uzyskiwaną dokładność wyników analiz.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady określania i wyznaczania obciążeń i warunków brzegowych elementów maszyn w formie wymaganej przez system MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_W3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna podstawowe zasady weryfikacji modeli MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_W4
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna i rozumie podstawowe zasady wykonywania modeli MES płaskich struktur z karbem.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_W5
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji prostej struktury prętowej z wykorzystaniem MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U02, K_U03, K_U16
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji prostej struktury belkowej z wykorzystaniem MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U02, K_U03, K_U16
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji prostej struktury powłokowej z wykorzystaniem MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_U3

Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U02, K_U03, K_U16
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji prostej struktury bryłowej z wykorzystaniem MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_U4
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U02, K_U03, K_U16
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić statyczną analizę płaskiej struktury z karbem z wykorzystaniem MES.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_U5
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U02, K_U03, K_U16

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Rozumie problemy związane z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciążącej na osobie dokonującej analiz wytrzymałościowych.
Kod:	150-MB000-ISP-0309_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i na podstawie kolokwiiów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K02, K_K03

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0307
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	-
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowy
Grupa przedmiotów	Technologia budowy maszyn
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Polski
Semestr nominalny	5
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości o narzędziach, obrabiarkach i obróbce skrawaniem, obróbce plastycznej, projektowaniu procesów technologicznych.
Limit liczby	

C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest poznanie praktyczne projektowania technologii maszyn (procesy technologiczne obróbki wiórowej i bezwiórowej) oraz projektowania oprzyrządowania technologicznego.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 48	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	15 godz.
Treści kształcenia	1. Opracowanie projektu surówki (odlewu, odkuwki), dobór arkusza blachy. 2. Opracowanie procesu technologicznego (karta technologiczna, karty instrukcyjne). 3. Dobór parametrów skrawania i obliczenie normy czasu. 4. Program obróbki technologicznej. 5. Wykonanie projektu uchwytu obróbkowego wraz z niezbędnymi obliczeniami. 6. Wykonanie projektu tłoczniaka wraz z niezbędnymi obliczeniami.	
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie poprawnie wykonanych projektów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 48	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	1	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 16, w tym: a) ćwiczenia projektowe - 15 godz. b) konsultacje - 1 godz.; 2) Praca własna studenta - 14 godzin, w tym: a) 4 godz. - studia literaturowe; b) 10 godz. - realizacja projektu; 3) RAZEM - 30	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 16, w tym: a) projektowanie - 15 godz.; b) konsultacje - 1 godz.;	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	1.1 punkt ECTS - 29 godz. w tym: a) 14 godz. realizacja projektów; b) ćwiczenia projektowe - 15 godz.	
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 48 . EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o podstawowych operacjach technologicznych obróbki wiórowej i bezwiórowej (plastycznej), zasadach projektowania procesów technologicznych i oprzyrządowania technologicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0307_W1
Weryfikacja:	Ocena projektów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W17, K_W18, K_W19, K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi samodzielnie zaprojektować proces technologiczny obróbki wiórowej i bezwiórowej (obróbka plastyczna) wraz z projektem oprzyrządowania technologicznego (np. uchwyty, wykrojniki, tłoczniki).
Kod:	1150-MB000-ISP-0307_U1
Weryfikacja:	Ocena projektów.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U14, K_U17, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania. Ma świadomość odpowiedzialności za przyjęte rozwiązanie technologiczne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0307_K1
Weryfikacja:	Ocena sposobu podejścia do projektowania technologicznego w aspekcie społecznym i ekonomicznym.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K03, K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: NAPĘDY MECHANICZNE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0311
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	-
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Napędy mechaniczne
Poziom przedmiotu	poziom średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Język polski
Semestr nominalny	V
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Podstawy Konstrukcji Maszyn, Matematyka, Podstawy Zapisu Konstrukcji z Elementami Geometrii Wykreślnej, Materiały Konstrukcyjne, Technologia, Metrologia i Zamiennosc, Mechanika Ogólna I i II, Wytrzymałość Materiałów I i II, Podstawy Automatyki i Teorii Maszyn, Laboratorium Podstaw Konstrukcji Maszyn.
Limit liczby	-
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie podstaw teorii mechanicznych układów napędowych, podstaw konstrukcji, rozwiązań i zasad działania oraz zasad obliczeń zespołów tego układu. Umiejętność doboru rodzaju i podstawowych parametrów układu napędowego i jego zespołów	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 49	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Ogólna charakterystyka mechanicznych układów napędowych. Zastosowanie tych układów w technice. Porównanie z układami hydraulicznymi i elektrycznymi. Podstawowe podzespoły w typowych układach mechanicznych. Klasyfikacja układów mechanicznych – układy proste i złożone. Ruch ustalony układu napędowego. Podstawowe obliczenia funkcjonalne. Bilans energii, sprawność układu. Praca układu napędowego w ruchu nieustalonym. Przeciężenia dynamiczne, stany krytyczne. Przykładowe warianty rozwiązań konstrukcyjnych mechanicznych układów napędowych. Problemy normalizacji i unifikacji. Sformułowanie kryteriów optymalizacji. Zasady wykonywania obliczeń wytrzymałościowych i trwałościowych elementów układów. Omówienie typowych błędów popełnianych przy przygotowywaniu założeń do obliczeń. Przykładowe projekty i zadania. Badania doświadczalne kompletnych układów napędowych i ich podzespołów. Metody i techniki badawcze. Układ napędowy jako rezultat syntezy elementów składowych. Rzeczywiste charakterystyki pracy sprzęgieł rozłącznych ciernych jako podstawa doboru i obliczeń projektowych. Przykłady obliczeniowe. Teoria ząbień ewolwentowych i cykloidalnych. Równanie parametryczne ewolwenty zwyczajnej we współrzędnych prostokątnych. Funkcja ewolwentowa. Konstruowanie zarysów zębów kół współpracujących. Odległość osi zerowa, pozorna i rzeczywista. Luzy między zębami i ich znaczenie dla prawidłowej współpracy. Wpływ korekcji na parametry funkcjonalne i wytrzymałościowe ząbień. Zasady doboru sumy i podziału wartości współczynników korekcji. Przykłady obliczeniowe. Modyfikacja zarysu i linii zęba. Wykonanie kół zębatych. Materiały konstrukcyjne, ich charakterystyki wytrzymałościowe oraz stosowane metody obróbki cieplnej i cieplno-chemicznej. Dobór klasy dokładności wykonania. Podstawowe metody pomiarów i sprawdzania dokładności kół zębatych i przekładni. Obliczenia wytrzymałościowe przekładni zębatych. Kryterium wytrzymałości stopy zęba. Teoretyczny rozkład obciążenia i przebieg naprężenia w stopie zęba wzdłuż odcinka przyporu. Kryterium wytrzymałości boku zęba na naciski powierzchniowe. Teoretyczny rozkład obciążenia i naprężeń stykowych na boku zęba wzdłuż odcinka przyporu. Stosowane modele obliczeniowe. Wstępne obliczenia projektowe przekładni zębatej. Dobór geometrii. Obliczenia sprawdzające naprężenia w stopie zęba. Obliczenia sprawdzające naciski na boku zęba. Przykłady obliczeniowe. Podstawowe rodzaje uszkodzeń elementów przekładni zębatych. Złom zmęczeniowy i przełom doraźny. Odkształcenia plastyczne. Zmęczeniowe złuszczenie boku zęba. Przyczyny powstawania uszkodzeń i metody ich unikania. Elementy dynamiki przekładni zębatych i cięgnowych. Wpływ parametrów przekładni na wielkość obciążeń dynamicznych. Dobór podstawowych parametrów i zasady sprawdzających obliczeń trwałościowych przekładni cięgnowych z pasami klinowymi i zębatymi oraz przekładni łańcuchowych. Przekładnie stożkowe. Geometria i kinematyka przekładni. Problemy konstrukcyjne i technologiczne. Przekładnie obiegowe i falowe. Podstawowe charakterystyki i przykłady zastosowań.</p>	
Metody oceny	Przeprowadzenie egzaminu składającego się z części pisemnej dla wszystkich zdających oraz części ustnej dla studentów pozytywnie zweryfikowanych po części pisemnej.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 49	
Egzamin	Tak	

D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz. 2) Praca własna studenta -24, w tym: a) 12 godz. - studia literaturowe; b) 12 godz. - przygotowywanie się studenta do egzaminu; 3) RAZEM - 55 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 49. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student potrafi rozpoznać różne rodzaje przekładni mechanicznych, potrafi wyszczególnić ich wady i zalety i dokonać stosownego wyboru rozwiązania. Potrafi dokonać analizy i wyboru układu przeniesienia napędu właściwego dla danych uwarunkowań konstrukcyjnych ze względu na sprawność, dynamikę pracy, ekonomikę eksploatacji, itp. Potrafi dokonać analizy statycznej i dynamicznej mechanicznego układu przeniesienia mocy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12; K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe metody obliczeniowe i eksperymentalne, stosowane przy rozwiązywaniu prostych zagadnień związanych z projektowaniem mechanicznych układów napędowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_W2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12; K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w mechanicznych układach napędowych i ich podstawowych właściwościach mechanicznych, wynikających z procesu technologicznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W12; K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń projektowych i ich efektów, niezbędnych do projektowania mechanicznych układów napędowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_W4
Weryfikacja:	Egzamin

Powiązane efekty kierunkowe	K_W12; K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
-----------------------------	-----------------------------------

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi określić i dobrać elementy zespołów mechanicznych układów napędowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U07; K_U08; K_U09; K_U11
Efekt:	Potrafi określić zakres niezbędnych podstawowych obliczeń zespołów mechanicznych układów napędowych i sformułować stosowne kryteria projektowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_U2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U07; K_U08; K_U09; K_U11
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia projektowe dla podstawowych zespołów mechanicznych układów napędowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_U3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U07; K_U08; K_U09; K_U11
Efekt:	Potrafi prawidłowo określić możliwości i ograniczenia technologiczne wykonania poszczególnych elementów mechanicznych układów napędowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_U4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01; K_U02; K_U03; K_U04; K_U07; K_U08; K_U09; K_U11

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość ważności prawidłowego doboru elementów mechanicznych układów napędowych pod względem możliwych skutków popełnionych błędów projektowych
Kod:	1150-MB000-ISP-0311_K1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01; K_K02; K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: ROZWIĄZYWANIE KOMPLEKSOWYCH PROBLEMÓW	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-330
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	V	
Wymagania wstępne	Zaliczone: <ul style="list-style-type: none"> • Zaawansowane modelowanie geometryczne - laboratoria; • Drgania mechaniczne - wykład. 	
Limit liczby studentów	30 (liczba licencji oprogramowania CAD, CAM, CAE)	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zaznajomienie ze wybranymi metodami parametrycznego modelowania bryłowego i powierzchniowego w systemach 3D CAD oraz wykonywaniem analiz inżynierskich w systemach 3D CAE wykorzystujących wirtualne modele bryłowe 3D (podstawowe analizy kinematyki i dynamiki układów wieloczłonowych. Projektowanie w środowisku rozproszonym. Zarządzanie dokumentacją projektową.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 50.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	Wykład/Laboratorium: <ol style="list-style-type: none"> 1. Modelowanie mechanizmów w systemach CAD. Za pomocą systemu CAD utworzenie modelu mechanizmu i badanie jego ruchliwości. Analiza kinematyczna mechanizmu: symulacja ruchu, określenie parametrów kinematycznych (prędkość, przyspieszenie). 2. Modelowanie zespołów maszynowych w systemach CAD. Za pomocą systemu CAD utworzenie modelu typowego zespołu (np. : sprzęgło, hamulec). Parametryzacja części w zespole. Powiązanie ze sobą wymiarów wybranych części zespołu. Zmiana wymiarów części w zespole za pomocą pliku zewnętrznego. 3. Reprezentacje komputerowe modeli 3D: <ol style="list-style-type: none"> a. Przegląd technik przyrostowych. Opis metody FDM (Fused Deposition Modeling), czyli modelowania ciekłym tworzywem termoplastycznym. Metoda FDM na maszynach RepRap jest oznaczana jako FFF (Fused FilamentFabrication). b. STL i OBJ - formaty plików do przenoszenia geometrii 3D w postaci powłokowej siatki trójkątów do oprogramowania programującego drukarki 3D (CatalystEx lub Slid3r). Pokazanie wpływu parametrów tolerancji liniowej na dokładność geometrii siatkowej. Generowanie plików STL i OBJ w 3D CAD. c. Pokazanie wpływu pochylenia ścian geometrii na generowanie struktur podporowych w metodzie FDM (przykład realizowany w 3D CAD i oprogramowaniu drukarki 3D). Pokazanie wpływu orientacji modelu w przestrzeni drukarki 3D na wytrzymałość prototypu (kierunki włókien wypełnienia) i jakość powierzchni (efekt schodkowy). Analiza ilości zużycia materiału modelowego i podporowego oraz czas wydruku 3D. d. Zamodelowanie w 3D CAD modelu i jego ewentualny wydruk na drukarce 3D wykonującej prototypy w metody FDM (Dimension 1200BST) lub FFF (RepRap). 4. Inżynieria odwrotna. <ol style="list-style-type: none"> a. Ogólne wprowadzenie do inżynierii odwrotnej i metod skanowania 3D. Przykłady zastosowań. 	

	<ul style="list-style-type: none"> b. Skanowanie 3D modelu redukcyjnego nadwozia przy pomocy systemu pomiarowego światła białego (np. ScanBright firmy Smarttech) lub skanerem laserowym (np. David Laserscanner) bez lub ze stolikiem obrotowym. c. Łączenie i obróbka chmur punktów oraz powłokowych siatek trójkątów w systemach 3D CAD (Mesh3D, ScanTo3D w SolidWorks). d. Rozpinanie powierzchni NURBS na siatkach trójkątów w systemach 3D CAD (np. module ScanTo3D systemu SolidWorks) oraz analiza dokładności odwzorowania geometrii. <p>5. Projektowanie w środowisku rozproszonym.</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Projektowanie w środowisku rozproszonym a praca grupowa. b. Reguły pracy grupowej i prawa dostępu. c. Mechanizmy kontrola wersji. d. Praca grupowa a systemy PDM/PLM. e. Inżynieria współbieżna a sekwencyjna. f. Współpraca asynchroniczna i synchroniczna. g. Standardy w pracy na odległość. h. Przegląd systemów pracy grupowej. i. Integracja systemów CAD/CAM z systemami pracy grupowej.
Metody oceny	Wykład oceniany jest za pomocą jednego sprawdzianu. Sprawdzian musi mieć ocenę pozytywną. Każde ćwiczenie laboratorium jest oceniane, ocenie podlega wykonywanie zadań w trakcie ćwiczeń przez studenta. Wszystkie oceny muszą być pozytywne. Ocena za laboratorium jest średnią ocen ze wszystkich ćwiczeń. Ocena za przedmiot jest średnią ocen za wykład i laboratorium.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 50.
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ul style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych - 33., w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) wykład -15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2. Praca własna studenta – 20 godzin, w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych, studia literaturowe, b) 5 godz. – przygotowywanie się studenta do 1 kolokwium . 3) RAZEM – 53 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,4 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 35., w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) wykład -15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,2 punktu ECTS - 30 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych b) laboratorium- 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 50. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o budowie modeli kinematycznych za pomocą systemów komputerowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-330_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę o modelowaniu zespołów maszyn w systemach CAD
Kod:	1150-MB000-ISP-330_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18.
Efekt:	Posiada wiedzę o reprezentacjach 3D w systemach CAD
Kod:	1150-MB000-ISP-330_W03
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18.
Efekt:	Posiada wiedzę o inżynierii odwrotnej.
Kod:	1150-MB000-ISP-330_W04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Zna zasady funkcjonowania systemów CAD/CAE/CAM.
Kod:	1150-MB000-ISP-330_W05
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi modelować i badać nieduże problemy kompleksowe za pomocą środowisk komputerowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-330_U01
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań przez studenta w trakcie ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U16, K_U19, K_U21, K_U24, K_U13.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-MB000-ISP-330_K01
Weryfikacja:	Ocena zadania wykonanego podczas ćwiczenia.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: FIZYKA III	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0314
Wersja przedmiotu	WERSJA I

A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych.	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Podstawowe	
Grupa przedmiotów	Fizyka i mechanika	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Zaliczone wykłady obowiązkowe „Fizyka 1” i „Fizyka 2”.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z opisem ruchu falowego i właściwościami fal, w szczególności fal elektromagnetycznych. Wykład ma przekazać podstawowe informacje z zakresu elektrodynamiki, takie jak równania Maxwella, równania materiałowe, rozwiązania równań Maxwella dla próżni, w szczególności rozwiązania w postaci fal elektromagnetycznych. W ramach przedmiotu przedstawione zostaną również podstawowe źródła światła, ze szczególnym uwzględnieniem zastosowań praktycznych w motoryzacji i projektowaniu pojazdów i maszyn roboczych. Ta część wykładu ma zarówno zapoznać studentów z fizycznymi zasadami działania źródeł światła, jak i przedstawić ich charakterystykę oraz parametry istotne z praktycznego punktu widzenia. Jednym z jej celów dydaktycznych jest przekazanie praktycznej wiedzy umożliwiającej prawidłowy dobór rodzaju oświetlenia do konkretnego zastosowania, oraz wyrobienie zdolności krytycznej oceny zalet i wad poszczególnych źródeł światła oraz porównywania ich parametrów. Studenci zapoznają się również z metodami charakteryzacji tych źródeł oraz sposobami jakościowego i ilościowego opisu ich charakterystyki.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 51	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	(1) Ruch falowy i jego związek z ruchem drgającym. Zjawiska falowe. Równanie różniczkowe fali. Rodzaje fal. Fala akustyczna. Efekt Dopplera. (2) Fale elektromagnetyczne - równania Maxwella. Widmo fal elektromagnetycznych. Rozchodzenie się fal elektromagnetycznych. Wektor Poyntinga. Dyspersja fal elektromagnetycznych. (3) Rozchodzenie się fali świetlnej — zasada Fermata. Elementy optyki geometrycznej -zjawisko załamania, zwierciadła, równanie soczewki. Prędkość fazowa i grupowa fal — dyspersja fal elektromagnetycznych. (4) Optyka falowa: Interferencja fal - doświadczenie Younga, interferometr, postrzeganie barw, powłoki antyrefleksyjne. Dyfrakcja fal - obrazy dyfrakcyjne, dyfrakcyjna granica rozdzielczości, soczewki dyfrakcyjne. Polaryzacja fali - dwójłomność, własności optyczne ciekłych kryształów,	

	<p>zasada działania wyświetlaczy LCD.</p> <p>(5) Foton jako kwant światła, korpuskularna natura fal elektromagnetycznych. Ciało doskonale czarne. Zdolność emisyjna / absorpcyjna. Prawo przesunięć Wiena. Pomiar temperatury widmowej. Zjawisko fotoelektryczne zewnętrzne, efekt Comptona. Lampa żarowa i lampa halogenowa.</p> <p>(6) Falowe własności materii. Model Bohra atomu wodoru - postulaty, obliczanie energii elektronu. Widmo wodoru, widma absorpcyjne i emisyjne innych pierwiastków. Zasada działania lamp wyładowczych (jarzeniowych), zastosowanie w samochodowych lampach HID. Luminescencja i luminofory. Widmo i temperatura płomienia. Promieniowanie rentgenowskie i zasada działania lampy rentgenowskiej.</p> <p>(7) Fizyka kwantowa. Pojęcie funkcji falowej. Równanie Schrödingera - rozwiązania wybranych przypadków. Zjawisko tunelowania. Atom jako studnia potencjału - opis zachowania elektronu. Kwantowy model atomu. Liczby kwantowe i ich znaczenie. Powłoki elektronowe - zasady obsadzania poziomów. Układ okresowy pierwiastków.</p> <p>(8) Statystyki kwantowe. Lasery - budowa, zasada działania i zastosowania.</p> <p>(9) Elementy fizyki ciała stałego - struktura pasmowa i jej wpływ na właściwości ciał stałych. Właściwości półprzewodników samoistnych i domieszkowanych. Złącze p-n i jego właściwości. Diody świecące (LED) i ich zastosowanie w oświetleniu drogowym i oświetleniu pojazdów. Fotodiody i ich zastosowanie.</p> <p>(10) Elementy fotometrii. Podstawowe wielkości radiometryczne i fotometryczne. Zastosowanie fotometrii w charakteryzacji źródeł światła, podstawowe normy dotyczące oświetlenia. Porównanie różnych źródeł światła.</p>												
Metody oceny	<p>Dwa kolokwia, składające się z dwóch części (I i II część semestru). Dodatkowe pytania w trakcie wykładu.</p> <p>Zaliczenie na podstawie punktów uzyskanych w trakcie semestru. Do zaliczenia przedmiotu należy uzyskać 50% punktów.</p> <p>Dodatkowe punkty związane z aktywnym udziałem w wykładach. Ocena:</p> <table> <tr> <td>0-12</td> <td>2.0,</td> </tr> <tr> <td>12.1-14.5</td> <td>3.0,</td> </tr> <tr> <td>15.6-16.9</td> <td>3.5,</td> </tr> <tr> <td>17-19.3</td> <td>4.0,</td> </tr> <tr> <td>19.4-21.7</td> <td>4.5,</td> </tr> <tr> <td>21.8-24</td> <td>5.0.</td> </tr> </table>	0-12	2.0,	12.1-14.5	3.0,	15.6-16.9	3.5,	17-19.3	4.0,	19.4-21.7	4.5,	21.8-24	5.0.
0-12	2.0,												
12.1-14.5	3.0,												
15.6-16.9	3.5,												
17-19.3	4.0,												
19.4-21.7	4.5,												
21.8-24	5.0.												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 51												
Egzamin	Nie												
D. Nakład pracy studenta													
Liczba punktów ECTS	2												
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.;</p> <p>2) Praca własna studenta - 25 godzin, w tym:</p> <p>a) 5 godzin - bieżące przygotowanie się do wykładów oraz dodatkowych pytań testowych</p> <p>b) 20 godzin - przygotowanie się studenta do 2 kolokwiów.</p> <p>3) RAZEM - 56 godzin.</p>												
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1 punkt ECTS - 31 godzin, w tym:</p> <p>a) wykład -30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.;</p>												

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 51. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Rozróżnia rodzaje fale, ma uporządkowaną wiedzę z zakresu matematycznego opisu fal i potrafi opisać ruch falowy przez równania fali, oraz potrafi wytłumaczyć zjawiska interferencji i dyfrakcji fal jako nałożenie się funkcji opisujących fale.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W01
Efekt:	Potrafi opisać rozchodzenie się fal, w szczególności fal świetlnych za pomocą optyki falowej i geometrycznej. Zna zasady działania podstawowych przyrządów optycznych. Potrafi wymienić praktyczne przykłady zastosowania praw optyki geometrycznej i falowej, w szczególności we wskaźnikach, wyświetlaczach i oświetleniu pojazdów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_W02
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Potrafi wyjaśnić podstawy fizyczne działania podstawowych źródeł światła, takich jak lampy żarowe, jarzeniowe, laser, diody świecące. Rozróżnia właściwości światła wytworzonego przez poszczególne źródła, w szczególności rozkład spektralny.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_W03
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W03
Efekt:	Zna zastosowania praktyczne poszczególnych źródeł światła. Potrafi opisać budowę ich źródeł i wyjaśnić zasadę ich działania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_W04
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02.
Efekt:	Zna definicje radiometrycznych i fotometrycznych jednostek opisujących światło. Potrafi opisać charakterystykę widzenia ludzkiego oka. Zna podstawowe techniki pomiaru światła oraz źródeł światła.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_W05
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02.

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi obliczać i szacować podstawowe parametry opisujące fale i ich rozchodzenie się w przestrzeni. Potrafi zastosować równanie fali do obliczania natężenia fali w danym punkcie przestrzeni.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_U01

Weryfikacja:	Kolokwium, dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Potrafi obliczać i konstruować geometrycznie drogę promienia świetlnego oraz miejsca wzmocnień i wygaszeń fal. Potrafi zaprojektować proste przyrządy optyczne oraz w jakościowy i ilościowy sposób opisywać wpływ parametrów przyrządów optycznych na powstający obraz optyczny. Potrafi zidentyfikować przyczyny powstawania zniekształceń obrazu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_U02
Weryfikacja:	Kolokwium, dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Potrafi odpowiednio dobierać i stosować metody optyczne w pomiarze odległości i prędkości obiektów metody optyczne, w tym interferometryczne i dopplerowskie. Potrafi w prawidłowy sposób interpretować wyniki uzyskane tymi metodami.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_U03
Weryfikacja:	Kolokwium, dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Potrafi odpowiednio dobrać źródło światła do danego zastosowania, w krytyczny sposób oceniając wady i zalety opracowanego rozwiązania. Potrafi dobrać układ zasilania odpowiedni dla danego źródła.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_U05
Weryfikacja:	Kolokwium, dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02
Efekt:	Potrafi dobrać odpowiednią metodę pomiaru właściwości światła. Potrafi zastosować normy dotyczące oświetlenia i na ich podstawie szacować parametry niezbędnych źródeł światła.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_U06
Weryfikacja:	Kolokwium, dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U02

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Jest świadomy roli, jaką odpowiednie źródła światła odgrywają w zapewnieniu komfortu i bezpieczeństwa pracy oraz życia codziennego. Potrafi szacować ekonomiczne aspekty stosowania wybranych źródeł światła i wskazać rozwiązania optymalne z punktu widzenia ekologii.
Kod:	1150-MB000-ISP-0314_K01
Weryfikacja:	Dodatkowe pytania testowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY DIAGNOSTYKI	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0315
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne

Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski.	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Wymagana znajomość analizy matematycznej, postaw fizyki w szczególności teorii drgań, mechaniki oraz wytrzymałości materiałów.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zdobycie wiedzy z zakresu matematyki, fizyki, chemii i innych obszarów właściwych dla studiowanego kierunku, przydatnej do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu diagnostyki, eksploatacji obiektów technicznych. Poznanie budowy i zasady działania systemów diagnostycznych. Zrozumienie aspektów ekonomicznych, społecznych, prawnych i eksploatacyjnych w dziedzinie diagnostyki oraz trendów rozwoju współczesnych układów mechanicznych. Nabycie umiejętności analizy i identyfikacji sposobu funkcjonowania, oceny i formułowania wniosków prostych zadań inżynierskich. Zrozumienie powagi aspektów ekologicznych, ekonomicznych, wpływu na środowisko, skutków działania wyeksploatowanych maszyn i urządzeń oraz potrzebę diagnostyki takich zespołów urządzeń.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 52	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: Ogólna wiedza nt. zasady rozwiązywania problemów diagnostyki technicznej oraz metod i środków diagnozowania. 1. Modele błędów i procesów. 2. Fizykalne modele sygnałów. 3. Detekcja błędu na podstawie modelu sygnału. 4. Analiza sygnałów okresowych. 5. Detekcja błędów i uszkodzeń za pomocą metod identyfikacji procesów. 6. Porównanie metod detekcji uszkodzeń. 7. Procedury diagnostyczne. 8. Diagnozowanie uszkodzeń za pomocą metod klasyfikacji. 9. Wnioskowanie diagnostyczne. 10. Metody statystyczne w diagnostyce. 11. Eksperymenty diagnostyczne.</p> <p>Laboratorium: Praktyczne zapoznanie się z metodami i środkami diagnostyki technicznej. 1. Wykorzystanie zjawisk falowych w diagnostyce konstrukcji sprężonych. 2. Diagnostyka stanu naprężeń. 3. Diagnostyka gigacyklowego procesu zmęczeniowego. 4. Diagnostyka hydraulicznych elementów wykonawczych układów</p>	

	hydraulicznych. 5. Diagnostyka konstrukcji za pomocą analizy modalnej.
Metody oceny	Laboratorium: Każde ćwiczenie laboratoryjne ocenione zostaje bezpośrednio po jego zakończeniu. Podstawą oceny jest poprawne wykonanie ćwiczenia zakończone sprawozdaniem oraz jego ustne obronienie. Jest to możliwe po dopuszczeniu studenta do wykonania ćwiczenia po uprzedniej weryfikacji teoretycznego przygotowania studenta do zajęć. Warunkiem koniecznym zaliczenia laboratorium jest odrobienie w danym semestrze wszystkich ćwiczeń przewidzianych w programie i zaliczenie każdego ćwiczenia na co najmniej 3. Ocena końcowa laboratorium jest ustalana na podstawie średniej liczby ocen uzyskanych z poszczególnych ćwiczeń objętych harmonogramem zajęć laboratoryjnych. Średnia odpowiada, po zaokrągleniu, ocenie końcowej. Wykład: Zaliczenie części wykładowej odbywa się podczas egzaminu pisemnego, zgodnie z harmonogramem sesji egzaminacyjnej. Ocena łączna: Ocena łączna z przedmiotu jest średnią ważoną z ocen uzyskanych z części laboratoryjnej oraz wykładowej. Warunkiem otrzymania oceny pozytywnej jest zaliczenie no ocenę minimum 3.0 obu części laboratoryjnej i wykładowej.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 52
Egzamin	TAK
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 33, w tym: a) wykład -15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta – 23, w tym: a) studia literaturowe: 5 godz. b) przygotowywanie sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych: 10 godz. c) przygotowywanie się studenta do egzaminu: 8 godz. 3) RAZEM – 56 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punkt ECTS – liczba godzin kontaktowych - 33, w tym: a) wykład -15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 2 godz.; d) egzamin – 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	1 punkt ECTS – liczba godzin kontaktowych - 25, w tym: a) udział w ćwiczeniach laboratoryjnych - 15 godz.; b) przygotowywanie sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych: 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 52 . EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu diagnostyki technicznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_W1
Weryfikacja:	Dyskusja na wykładzie, egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W05, K_W14

Efekt:	Posiada wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia ekonomicznych, społecznych i prawnych aspektów diagnostyki technicznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_W2
Weryfikacja:	Dyskusja na wykładzie, egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu diagnostyki technicznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_W3
Weryfikacja:	Dyskusja na wykładzie, egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę o cyklu życia obiektów technicznych i rozumie powagę aspektów ekologicznych diagnostyki technicznej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_W4
Weryfikacja:	Dyskusja na wykładzie, egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaplanować i wykonać zadania związane z badaniami diagnostycznymi używając właściwych metod i środków.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_U1
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń w laboratorium, ocena sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12, K_U13, K_U20, K_U21,
Efekt:	Potrafi odpowiednio ustalić priorytety służące realizacji określonego przez innych zadania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_U2
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie i w zespole.
Kod:	1150-MB000-ISP-0315_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: UKŁADY HYDRAULICZNE I PNEMAUTYCZNE	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0316
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki

Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowy	
Grupa przedmiotów	Kierunkowy	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza na temat podstawowych pojęcia związanych z napędem i sterowaniem hydraulicznym, pneumatycznym, elektrycznym. Podstawową wiedzę w zakresie znajomości konstrukcji i działania elementów hydraulicznych i pneumatycznych (wysłuchanie wykładów: Podstawy Napędów Hydraulicznych i Pneumatycznych, Maszyny Robocze)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	W ramach przedmiotu studenci poznają podstawowe pojęcia związane z napędem, sterowaniem i projektowaniem układów hydraulicznych, pneumatycznym oraz zasady związane z doбором elementów i ich eksploatacją. W ramach wykładu studenci zdobywają doświadczenie z zakresu intuicyjnych metod projektowania układów hydraulicznych i pneumatycznych. Nabywają umiejętność doboru rodzaju i podstawowych parametrów układu napędowego, roboczego (hydrostatycznego lub pneumatycznego) i jego zespołów do określonego pojazdu, maszyny lub urządzenia. Umiejętność rysowania i czytania schematów układów pneumatycznych i hydraulicznych. Zdobywają wiedzę o kryteriach projektowania układów pneumatycznych i hydraulicznych. Potrafią sterować elementami wykonawczymi projektowanego napędu hydraulicznego lub pneumatycznego. Posiada wiedzę o elementach stosowanych w układach hydraulicznych i pneumatycznych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 53	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu projektowania układów hydraulicznych i pneumatycznych. Wiadomości te dotyczą: sposobu i kolejności postępowania przy projektowaniu i obliczaniu napędów hydraulicznych i pneumatycznych. 2. Napędy (hydrokinetyczne, hydrostatyczne, hydrostatyczno-mechaniczne) i sterowanie jazdą maszyn roboczych i pojazdów. 3. Zasady doboru elementów hydraulicznych projektowanego układu. Przedstawienie przykładowych schematów hydraulicznych układów napędowych i osprzętu w maszynach roboczych. Omówienie zasad uruchamiania układów hydraulicznych. 4. Omówienie prostych układów sterowania hydraulicznego i pneumatycznego. Obiegi cieczy (otwarte, półzamknięte, zamknięte). 5. Podstawowe zabezpieczenia układów hydrostatycznych przed przeciążeniem lub umożliwienie poprawnej pracy i zróżnicowania ciśnienia w różnych obwodach układu. 6. Zasady współpracy kilku pomp hydraulicznych. 7. Synchronizacja ruchu siłowników pneumatycznych, cylindrów i silników 	

	<p>hydraulicznych.</p> <p>8. Ogólne zasady sterowania i regulacji: mechaniczne, elektromechaniczne, hydrauliczne objętościowe, hydrauliczne dławieniowe, serwohydrauliczne, elektryczne proporcjonalne, elektryczne serwo.</p> <p>9. Omówienie elementów sterujących w układach hydraulicznych oraz układy ich połączeń w napędach hydraulicznych.</p> <p>10. Omówienie elementów sterujących w układach pneumatycznych oraz układy ich połączeń w napędach pneumatycznych.</p>
Metody oceny	Zaliczenie na podstawie dwóch pisemnych sprawdzianów ocenionych pozytywnie na minimum 3.0. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen pozytywnych uzyskanych z dwóch sprawdzianów
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 53
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia:	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta -20, w tym:</p> <p>a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie studenta do wykładu;</p> <p>b) 5 godz. –studia literaturowe;</p> <p>c) 5 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu.</p> <p>3) RAZEM – suma godzin pracy własnej i godzin kontaktowych - 51.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 53. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student ma wiedzę o elementach stosowanych w układach hydraulicznych i pneumatycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W11, K_W12, K_W17
Efekt:	Student ma szczegółową wiedzę związaną z budową i funkcjonowaniem urządzeń i układów hydraulicznych i pneumatycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W11, K_W12, K_W17

Efekt:	Posiada wiedzę o elementach stosowanych w układach hydraulicznych i pneumatycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W11, K_W12, K_W17
Efekt:	Ma wiedzę z zakresu układów sterowania w maszynach i urządzeniach z napędem hydraulicznym i pneumatycznym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach projektowania układów hydraulicznych i pneumatycznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W5
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W11, K_W12, K_W17
Efekt:	Zna zasady doboru elementów projektowanego układu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W6
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W11, K_W12, K_W17
Efekt:	Potrafi sterować elementami wykonawczymi projektowanego napędu hydraulicznego lub pneumatycznego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_W7
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W13

Umiejętności

Efekt:	Student potrafi planować i budować układy hydrauliczne i pneumatyczne
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U04, K_U07, K1_U08, K_U14, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykorzystać metody symulacyjne do projektowania i oceny układów hydraulicznych i pneumatycznych oraz układów sterowania
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Student potrafi dokonać analizy funkcjonowania istniejących układów hydraulicznych i pneumatycznych oraz przedstawić, metodę poprawy funkcjonalności układów
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K1_U15
Efekt:	Potrafi czytać schematy układów hydraulicznych i pneumatycznych
Kod:	1150-MB000-ISP-0316_U4
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K1_U03

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: POMIARY WIELKOŚCI DYNAMICZNYCH		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0317	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	I stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Analiza I i II, Algebra oraz mechanika i drgania mechaniczne, a w szczególności: zbiory, funkcje, pochodne funkcji, całki nieoznaczone, liczby zespolone i trygonometria.	
Limit liczby studentów	-	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Uzyskanie wiedzy o metodach i technikach pomiarów wielkości dynamicznych występujących w budowie maszyn oraz podstawowej wiedzy o metodach i technikach analizy i przetwarzania sygnałów. Poznanie metod analizy sygnałów w zakresie niezbędnym do zrozumienia przedmiotów aplikacyjnych (np. Diagnostyka maszyn, Minimalizacja drgań i hałasu, itp.). Uzyskanie umiejętności dokonywania selekcji przydatnych informacji o obserwowanym systemie dynamicznym dla realizacji określonego zadania (diagnostyka, ocena normowa, identyfikacja modelu itp.) i na tej podstawie dobranie właściwej metody przetwarzania sygnału. Ugruntowanie wiadomości o metodach i technikach pomiarów mechanicznych wielkości dynamicznych oraz o przetwarzaniu sygnałów. Umiejętność wykonania pomiarów wielkości dynamicznych występujących w budowie maszyn.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 54.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	30 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> Pojęcia podstawowe: definicja pomiaru, definicja pomiaru wielkości dynamicznej; Zapis matematyczny definicji podstawowych: pojęcie metryki, normy, miary, przestrzeni metrycznej; Przykłady metryk. System pomiarowy: rejestracja jako przekaz informacji, tor pomiarowy jako przetwarzanie informacji, zmiana nośnika informacji; Przetworniki 	

	<p>pomiarowe: przyspieszenia, prędkości i przemieszczenia, ciśnienia akustycznego, temperatury, odkształcenia itp.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Ogólna charakterystyka toru pomiarowego, postulat liniowości; Opis toru pomiarowego od przetwornika do systemu analizującego; Wnioskowanie na podstawie pomiarów pośrednich; Skalowanie toru pomiarowego; Skale funkcyjne, względna skala logarytmiczna (dB). 4. Losowość uzyskiwanych informacji: elementy podstawowych definicji procesów losowych i ich właściwości – przykład pogładowy. 5. Klasyfikacja sygnałów obserwowanych: sygnały zdeterminowane-losowe, sygnały okresowe-nieokresowe; stacjonarne-Stacjonarne itp.; Losowość pomiaru jako element towarzyszący każdej działalności pomiarowej, pojęcie estymaty. 6. Podstawowe charakterystyki sygnałów losowych w dziedzinie czasu: wartość średnia, wartość średniokwadratowa, wartość skuteczna, funkcje korelacji własnej i wzajemnej, odchylenie standardowe. 7. Podstawowe charakterystyki sygnałów losowych w dziedzinie amplitudy: rozkład gęstości prawdopodobieństwa amplitud, dystrybuanta. 8. Modele sygnałów zdeterminowanych: sygnały okresowe (harmoniczne i poliharmoniczne), sygnały nieokresowe, sygnały prawieokresowe, sygnały przejściowe (nieustalone). 9. Wprowadzenie do analizy częstotliwościowej: szereg Fouriera (postać trygonometryczna i wykładnicza), Transformata Fouriera: prosta i odwrotna. 10. Transformata Fouriera sygnału losowego, gęstość widmowa mocy, zależność pomiędzy gęstościami widmowymi mocy a funkcjami korelacji, twierdzenie Parsewala. 11. „Bramkowanie” i filtracja sygnałów, pojęcie splotu funkcji, twierdzenie Borela o splotcie. 12. Filtracja sygnałów: charakterystyka filtru (odpowiedź impulsowa), opis charakterystyki w liniowej skali wartości (współczynnik wzmocnienia), opis charakterystyki w skali względnej (w decybelach), tłumienie sygnałów w pasmach zaporowych filtrów. 13. Podział filtrów ze względu na pasmo działania, filtry pasmowe o stałej szerokości pasma i stałej względnej szerokości pasma, wykorzystanie filtrów pasmowych; charakterystyki częstotliwościowe sygnałów losowych: szum „biały” i szum „różowy”. 14. Cyfrowe przetwarzanie sygnałów rzeczywistych: problem skończonego czasu rejestracji, próbkowanie sygnału, twierdzenie Shannona o próbkowaniu; aliasing, błędy analizy widmowej spowodowane próbkowaniem; kwantowanie amplitud sygnału. 15. Dyskretna (DFT) i szybka (FFT) transformata Fouriera, przykłady analizy. 16. Pomiary i analiza relacji wejście-wyjście układu, analiza koherencyjna, transmitancja układu, współczynnik wzmocnienia. 17. Funkcje koherencji: wpływ zakłócenia szumem sygnału wejściowego na wartości wyznaczonych transmitancji układu, wpływ zakłócenia szumem sygnału wyjściowego na wartości wyznaczonych transmitancji układu. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pomiary ciśnienia akustycznego. 2. Pomiary drgań maszyny. 3. Tensometryczne pomiary momentu skręcającego. 4. Badanie drgań skrętnych. 5. Badanie charakterystyki filtra. 6. Wprowadzenie do cyfrowego przetwarzania sygnałów.
--	---

	7. Podstawy analizy widmowej. 8. Analiza widmowa metodą szybkiej transformaty Fouriera (FFT). 9. Identyfikacja modelu dynamicznego. 10. Wykrywanie doraźnych uszkodzeń łożysk tocznych.
Metody oceny	Wykład: pisemny egzamin. Laboratorium: <ul style="list-style-type: none"> • Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest przygotowanie studentów (tzw. „wejściówka”). • Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 54.
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 64 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 30 godz. c) konsultacje – 4 godz. 2) Praca własna studenta – 40 godzin, w tym: a) 5 godz. – bieżące przygotowanie studenta do wykładu; b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium; c) 10 godz. – studia literaturowe; d) 10 godz. – przygotowanie do egzaminu. 3) RAZEM – 104 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2,5 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych – 64 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 30 godz. c) konsultacje – 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,8 punktów ECTS – 45 godz., w tym: a) 30 godz. – ćwiczenia laboratoryjne; b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	–

TABELA NR 54. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach i technikach pomiarów wielkości dynamicznych występujących w budowie maszyn (przemieszczeń, prędkości, przyspieszeń, naprężeń itp.).
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_W1
Weryfikacja:	Egzamin, sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W02, K_W10, K_W16
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę o metodach i technikach analizy i przetwarzania sygnałów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_W2

Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16
Efekt:	Zna metody analizy sygnałów w zakresie niezbędnym do zrozumienia przedmiotów aplikacyjnych (np. Diagnostyka maszyn, Minimalizacja drgań i hałasu, itp.).
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W18, K_W20

Umiejętności

Efekt:	Potrafi dokonać selekcji przydatnych informacji o obserwowanym systemie dynamicznym dla realizacji określonego zadania (diagnostyka, ocena normowa, identyfikacja modelu itp.) i na tej podstawie dobrać właściwe metody przetwarzania sygnału.
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_U1
Weryfikacja:	Egzamin, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U12, K_U13
Efekt:	Potrafi wykonywać pomiary wielkości dynamicznych z wykorzystaniem nowoczesnej aparatury pomiarowej (w tym kalibrację toru pomiarowego na podstawie wzorca zewnętrznego oraz na podstawie charakterystyk elementów toru pomiarowego).
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_U2
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12, K_U13

Kompetencje społeczne

Efekt:	Potrafi określić i zbadać wpływ oddziaływania maszyn i urządzeń na otoczenie człowieka i środowisko naturalne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_K1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K05
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MB000-ISP-0317_K2
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE NAPĘDÓW MECHANICZNYCH	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0318
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień

Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Napędy mechaniczne	
Poziom przedmiotu	Średniozawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej, Materiały konstrukcyjne, Technologia, metrologia i zamienność, Mechanika ogólna I i II, Wytrzymałość materiałów I, Podstawy automatyki i teorii maszyn, Napędy mechaniczne.	
Limit liczby studentów	15	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Umiejętność doboru rodzaju i podstawowych parametrów mechanicznego układu przeniesienia mocy. Utrwalenie zasad działania elementów układu napędowego, podstaw konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych i technologii wykonania. Praktyczna realizacja zadania zaprojektowania mechanicznego układu napędowego w tym głównie fragmentu składającego się z zespołu sprzęgieł (podatnego i ciernego) oraz przekładni mechanicznych (głównie przekładni zębatej).	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 55	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	-
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	30 godz.
Treści kształcenia	<p>Wykonanie projektu mechanicznego układu napędowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowanie koncepcji układu napędowego silnik - maszyna robocza. 2. Dobór podzespołów zunifikowanych (sprzęgła sztywne, podatne, przeciążeniowe, połączenia zaciskowe, itp.). 3. Obliczenia przekładni zębatej jednostopniowej z kołami o zębach skośnych wg algorytmu omówionego na zajęciach, obejmujących dobór parametrów, wykonanie obliczeń geometrycznych i sprawdzających obliczeń wytrzymałościowych. 4. Obliczenia/dobór sprzęgła podatno-ciernego rozłącznego wbudowanego pomiędzy silnik i reduktor. 5. Opracowanie projektu technicznego sprzęgła rozłącznego. 6. Opracowanie dokumentacji technicznej wykonawczej układu napędowego składającego się z zespołu sprzęgła i przekładni zębatej z uwzględnieniem możliwości kompensacji niewspółosiowości osi wału silnika i przekładni. 	
Metody oceny	Ocena wykonania projektów przeprowadzana jest na podstawie analizy wyników obliczeń (właściwe przeprowadzenie i opis obliczeń), poprawności wykonania rysunków technicznych (zgodność z obliczeniami, zasadami zapisu konstrukcji i zastosowanymi normami przedmiotowymi) oraz na podstawie sprawdzianu wiedzy dotyczącej zagadnień zawartych w projekcie.	

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 55
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 32 godz. w tym: a) projekt – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.; 2) Praca własna studenta – 28 godz. w tym: a) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 10 godz., b) studia literaturowe – 4 godz., c) prace domowe – 2 godz., d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz. 3) RAZEM – 60 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: a) projekt – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 54 godz., w tym: a) projekt – 30 godz.; b) bieżące przygotowanie studenta do zajęć – 10 godz., c) prace domowe – 2 godz., d) wykonanie obliczeń i dokumentacji technicznej – 12 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 55. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w budowie elementów układów mechanicznych i ich podstawowych właściwościach mechanicznych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Posiada wiedzę o metodach obliczeń wytrzymałościowych elementów maszyn.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady określania współczynników bezpieczeństwa i naprężeń dopuszczalnych dla obciążeń stałych i zmiennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06
Efekt:	Zna zasady projektowania prostych połączeń (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny

Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06; K_W11
Efekt:	Zna zasady projektowania wałów maszynowych i przekładni.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W5
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W05, K_W06; K_W11
Efekt:	Zna zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_W6
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować i zastosować w projektowanym układzie napędowym proste połączenia (gwintowe, kształtowe, wciskowe, spawane itp.) przenoszące zadane obciążenie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_U1
Weryfikacja:	Ocena projektu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08
Efekt:	Potrafi zaprojektować elementy mechaniczne układu napędowego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_U2
Weryfikacja:	Ocena projektu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U08
Efekt:	Potrafi właściwie zastosować zasady zapisu konstrukcji.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_U3
Weryfikacja:	Ocena projektu.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U07, K_U10.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi samodzielnie wykonać zadanie projektowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0318_K1
Weryfikacja:	Projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY EKSPLOATACJI I NIEZAWODNOŚCI	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0319
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych;
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	

Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Podstawowy	
Status przedmiotu	Przedmiot ograniczonego wyboru	
Język prowadzenia zajęć	polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Ogólna wiedza techniczna. Podstawy mechaniki, wytrzymałości części maszyn.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych problemów eksploatacji pod kątem efektywności i niezawodności pracy maszyn i urządzeń. Zapoznanie z podstawowymi terminami. Nabycie umiejętności oceny niezawodności wyrobu.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 56	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wiadomości wstępne. Ekonomiczne i demograficzne znaczenie procesu eksploatacji. Fazy eksploatacji. Przyczyny wzrostu znaczenia ekonomicznego eksploatacji. Pojęcia podstawowe. 2. Uszkodzalność. Rodzaje uszkodzeń. Przykłady. Modele powstawania uszkodzeń. Procesy degeneracyjne. zapisy matematyczne procesów. Rodzaje bodźców uszkadzających. Przykłady ilościowe oceny niezawodności. 3. Strategie eksploatacji według planowo zapobiegawczych remontów- PZR, stanu techniki-ST, niezawodności-NZ, Efektywności-EF, ich ewolucja i charakterystyka. Znaczenie diagnostyki. 4. Niezawodność. Składowe cechy niezawodności: pewność działania, trwałość, obsługiwalność, zachowawczość. Niezawodność. wytrzymałościowa. Niezawodność wytrzymałościowa. Znaczenie ekonomiczne. 5. Ocena niezawodności. Miary niezawodności. Miary: Pewności działania, trwałości, obsługiwalności. Ich Zapis matematyczny Elementy statystyki stosowane w ocenie. 6. Bezpieczeństwo eksploatacji. Morfologia wypadków. Strona ekonomiczna bezpieczeństwa. Pojęcia zagrożenia i ryzyka. Przykłady na tle wybranej grupy maszyn-dźwignice, maszyny do robót ziemnych. Aspekty formalne: dyrektywa maszynowa, normy zharmonizowane. Proces certyfikacji znak CE, Urząd dozoru technicznego. Urządzenia zabezpieczające. Zarządzanie, planowanie, szkolenie w zakresie bezpieczeństwa. 7. Jakość produktu Struktura jakości. Aspekty ekonomiczne. Metody oceny poziomu jakości. Proces tworzenia jakości wyrobu. 	
Metody oceny	Analityczna praca obliczeniowa – domowa dotycząca określenia miar niezawodności. Kolokwium końcowe dotyczące podstawowych pojęć i problemów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 56	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		

Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje -1. godz. 2) Praca własna studenta - 30 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 10 godz. – wykonanie prac domowych. 3) RAZEM – 61 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje -1. godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 56. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna i rozumie podstawowe problemy eksploatacji pod kątem efektywności i niezawodności pracy maszyn i urządzeń. Zna podstawowe terminy. Posiada umiejętności oceny niezawodności wyrobu
Kod:	1150-MB000-ISP-0319_W1
Weryfikacja:	Praca domowa i kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu eksploatacji i niezawodności.
Kod:	1150-MB000-ISP-0319_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Umiejętności	
Efekt:	Umie dobrać urządzenie do planowanego zadania pod kątem optymalizacji kosztów eksploatacji i niezawodności.
Kod:	1150-MB000-ISP-0319_U1
Weryfikacja:	Praca domowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji zadań i dyskusji na wykładzie.
Kod:	1150-MB000-ISP-0319_K1

Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie dyskusji na wykładzie
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: JAKOŚĆ W BUDOWIE MASZYN		
Kod przedmiotu	1150-00000-ISP-0320	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Przedmiot ograniczonego wyboru	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Zaliczenie przedmiotu Metrologia i zamienność	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Student w wyniku zaliczenia przedmiotu powinien zdobyć wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do: <ul style="list-style-type: none"> • zrozumienia koncepcji podejścia procesowego, szacowania ryzyka i cyklu PDCA oraz normalizacji w zarządzaniu organizacjami; • zrozumienia struktury i wymagań norm dotyczących ustanawiania, wdrażania, utrzymania, doskonalenia i nadzorowania systemów zarządzania jakością; • stosowania statystycznego sterowania procesami; • przygotowania do udziału w audytach wewnętrznych; • identyfikacji wymagań specyficznych dla przemysłu samochodowego; • projektowania i doskonalenia jakości wyrobów na etapach projektowania, rozwoju, produkcji eksploatacji. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 57	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Struktura procesu produkcyjnego Jakość - definicje. Normalizacja. Geneza i historia rozwoju norm ISO serii 9000. 2. Zarządzanie jakością wg normy PN-EN ISO 9001: 2015. Zasady zarządzania jakością. Podejście procesowe i zarządzanie ryzykiem. 3. Statystyczne sterowanie procesem. Wskaźniki zdolności. Karty kontrole. Procedury kontroli wrywkowej odbiorczej. 	

	<p>4. Dokumentowanie systemu zarządzania jakością. Polityka jakości. Księga jakości. Udokumentowana informacja.</p> <p>5. Wdrażanie i certyfikacja systemu zarządzania jakością. Cel auditu. Audit wewnętrzny i certyfikujący.</p> <p>6. Systemy jakości dostawców w przemyśle motoryzacyjnym: IATF 16949: 2016 Wymagania względem systemów zarządzania jakością dla produkcji seryjnej oraz produkcji części serwisowych w przemyśle motoryzacyjnym. Podręczniki.</p> <p>7. Akredytacja laboratoriów badawczych i wzorcujących. Cel i zasady akredytacji laboratoriów. Procedura akredytacji. PCA. Dokumentacja systemowa i techniczna laboratorium na przykładzie laboratorium wzorcującego współrzędnościowe maszyny pomiarowe.</p> <p>8. TQM – Kompleksowe zarządzanie przez jakość. Koncepcja i wdrażanie.</p> <p>9. Projektowanie jakości wyrobów – metoda QFD. Analiza przyczyn i skutków wad – metoda FMEA.</p> <p>10. Narzędzia i techniki doskonalenia jakości. Wykres współzależności. Burza mózgów. Wykres przyczynowo-skutkowy. Diagram Ishikawy. Histogram. Wykres Pareto-Lorenza. Wykres rozrzutu. Six sigma. Lean manufacturing. Poka yoke. Kaizen. Metoda 5 Why. Metoda 5S. Metoda 8D.</p> <p>11. Nowoczesne metody specyfikacji geometrii wyrobów. Normy amerykańskie ASME Y14.5-2018 oraz ASME Y14.5.1-2019 i normy międzynarodowe systemu specyfikacji geometrii wyrobów ISO GPS.</p> <p>12. Zapewnienie jakości wspomagane komputerowo. Systemy CAQ.</p> <p>13. Koszty wdrażania i utrzymania systemu zarządzania jakością.</p> <p>14. Dyrektywy Nowego Podejścia Unii Europejskiej.</p> <p>15. Zintegrowane systemy zarządzania jakością środowiskiem i bezpieczeństwem pracy</p>
Metody oceny	Wiedza i umiejętności studentów oceniane są poprzez dwa kolokwia w 7 oraz 14 tygodniu zajęć. Każde z kolokwiów oceniane jest w skali 2 do 5. Do zaliczenia przedmiotu wymagane jest zaliczenie obydwu kolokwiów, tj. uzyskanie z każdego oceny minimum 3,0. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 57
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 31 godzin, w tym:</p> <p>a) 30 godz. wykładu;</p> <p>b) 1 godz. konsultacji.</p> <p>2) Praca własna studenta przygotowywanie się studenta do 2 kolokwiów - 20 godz..</p> <p>3) RAZEM - 51 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,2 punktu ECTS – 31 godzin kontaktowych, w tym:</p> <p>a) wykład – 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje – 1 godz..</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 57. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student: Jest świadomy potrzeby wdrażania systemów zarządzania jakością. Posiada wiedzę o systemach zarządzania jakością, w tym o systemach opartych o normę ISO 9001 oraz dokument IATF 16949. Potrafi wymienić zasady zarządzania jakością. Ma świadomość potrzeby i zna zasady wykonywania auditów wewnętrznych. Zna wybrane techniki statystyczne oraz inne narzędzia, które mogą być pomocne w utrzymaniu i doskonaleniu systemu zarządzania jakością. Ma świadomość potrzeby wzorcowania wyposażenia pomiarowego użytkowanego w organizacji w celu zachowania spójności pomiarowej przy sprawdzaniu wyrobów. Zna techniki systemowego projektowania jakości wyrobów.
Kod:	1150-00000-ISP-0320_W1
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie wiedzy kontrolowane są na bieżąco poprzez dyskusję na wykładzie. Weryfikowana jest znajomość tematów oraz ich zrozumienie, co najmniej jedno z pytań na każdym z 2 kolokwiów wymaga przedstawienia posiadanej wiedzy. Kolokwia obejmują materiał przedstawiony na wykładach oraz przestudiowany w ramach pracy własnej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W23

Umiejętności	
Efekt:	Student: potrafi sformułować politykę jakości, napisać szkic procedury systemowej oraz sformułować udokumentowaną informację wymaganą przez normę ISO 9001.
Kod:	1150-00000-ISP-0320_U1
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie umiejętności kontrolowane są na bieżąco na wykładach poprzez postawienie zadań do rozwiązania. Co najmniej jedno z pytań na każdym z kolokwiów jest pytaniem mającym na celu ocenę umiejętności rozwiązywania typowych zadań inżynierskich z zakresu zarządzania jakością.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15
Efekt:	Student: potrafi obliczyć wskaźniki zdolności procesu oraz zaprojektować kartę kontrolną.
Kod:	1150-00000-ISP-0320_U2
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie umiejętności kontrolowane są na bieżąco na wykładach poprzez postawienie zadań do rozwiązania. Co najmniej jedno z pytań na każdym z kolokwiów jest pytaniem mającym na celu ocenę umiejętności rozwiązywania typowych zadań inżynierskich z zakresu zarządzania jakością.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15
Efekt:	Student: potrafi dobrać i zastosować wybrane techniki systemowego projektowania jakości wyrobów
Kod:	1150-00000-ISP-0320_U3
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie umiejętności kontrolowane są na bieżąco na wykładach poprzez postawienie zadań do rozwiązania. Co najmniej jedno z pytań na każdym z kolokwiów jest pytaniem mającym na celu ocenę umiejętności rozwiązywania typowych zadań inżynierskich z zakresu zarządzania jakością.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15

Efekt:	Student: potrafi wskazać dodatkowe wymagania konieczne do spełnienia wymagań dokumentu IATF 16949 przez firmę produkującą na potrzeby przemysłu samochodowego oraz sformułować przykładowe pytania audytowe.
Kod:	1150-00000-ISP-0320_U4
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie umiejętności kontrolowane są na bieżąco na wykładach poprzez postawienie zadań do rozwiązania. Co najmniej jedno z pytań na każdym z kolokwium jest pytaniem mającym na celu ocenę umiejętności rozwiązywania typowych zadań inżynierskich z zakresu zarządzania jakością.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy, iż systemy zarządzania jakością współtworzą kulturę organizacji
Kod:	1150-00000-ISP-0320_K1
Weryfikacja:	Osiągane przez studentów efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych weryfikowane są na bieżąco na wykładzie, gdzie wymagana jest umiejętność współpracy w grupie i dyskusji
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PRAKTYKA ZAWODOWA	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0329
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Kierunkowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VI
Wymagania wstępne	Realizacja indywidualna lub grupowa w czasie wolnym od innych zajęć dydaktycznych (zalecany okres wakacyjny)
Limit liczby	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	
Cel przedmiotu	Celem praktyki zawodowej jest zapoznanie się studenta z zagadnieniami

	<p>praktycznymi odpowiadającymi ogólnie profilowi kształcenia na Wydziale, m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nowoczesnymi systemami projektowania, modelowania, produkcji i weryfikacji w przemyśle maszynowym czy energoelektronice w zakresie: • przygotowania produkcji, struktury i konstrukcji układów oraz wyrobów, projektowania procesów technologicznych, konstrukcji oprzyrządowania; • wytwarzania wyrobów różnymi metodami, np. obróbki skrawaniem czy obróbki plastycznej; - eksploatacji, logistyki, diagnostyki, serwisu i napraw pojazdów samochodowych, pojazdów szynowych i maszyn roboczych; • systemami zintegrowanych środowisk wspomagania komputerowego CAD/CAM; • systemami zapewnienia jakości wyrobów, zabezpieczeń ogólnotechnicznych (bhp); • systemami napędowymi, mechatronicznymi, pneumatycznymi, hydraulicznymi, hydropneumatycznymi (np. sterującymi, formującymi czy regulacyjnymi) w pojazdach, maszynach roboczych, mechanizmach i urządzeniach wspomagających; • badaniami czynnego i biernego bezpieczeństwa wyrobów, trwałości i niezawodności konstrukcji nośnych maszyn i pojazdów, zawieszzeń, układów hamulcowych i in.; • automatyzacją pracy pojazdów i maszyn, napędów jedno- i wieloźródłowych (hybrydowych) pojazdów, udziałem w projektach badawczych czy wdrożeniowych; • recyklingiem, ekologią i ochroną środowiska przed skutkami eksploatacji, awarii bądź napraw pojazdów, maszyn budowlanych, urządzeń elektromechanicznych, mechatronicznych i in. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 58	
Formy zajęć i ich wymiar	Studencka praktyka zawodowa.	4 tygodnie (160 godz.)
Treści kształcenia	<p>Program praktyki zawodowej jest ustalany indywidualnie, stosownie do wybranej przez studenta specjalności i może przyjmować zróżnicowaną postać w zależności od specyfiki (profilu działalności) danej jednostki zatrudniającej. Przykładowo, dla specjalności pojazdy program ten uwzględnia: technologię wytwarzania i montażu części samochodowych, diagnostykę pojazdu, badanie układów przeniesienia napędu itp., natomiast dla specjalności wspomaganie komputerowe prac inżynierskich: konstrukcja i projektowanie CAD, metody obliczeń inżynierskich MES, MEM, bazy danych, CAD-CAM, pracę w biurze konstrukcyjnym, itp.</p> <p>Np. studenci odbywający praktykę grupową w MZA W-wa przechodzą sukcesywnie przez min. 3÷ 4 różne stanowiska pracy, gdzie następuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się z zadaniami i organizacją konkretnego działu zakładu, - instruktaż związany z wykonywanymi czynnościami na przydzielonym stanowisku pracy, - praca pod kierunkiem wyznaczonego opiekuna. <p>Preferowany jest wybór zatrudniającego podmiotu, który umożliwi realizację treści z zakresu wybranej przez studenta specjalności dydaktycznej i jego zainteresowań. Charakter praktyki zawodowej powinien być zgodny z kierunkiem studiów, a pełnomocnik dziekana d/s praktyk akceptuje wybrany przez studenta podmiot zatrudniający, o ile spełnia on cele praktyki.</p>	
Metody oceny	<p>Ocena słowna: zaliczone/niezaliczone.</p> <p>Oceniane jest sprawozdanie studenta i sprawdzane zaliczenie praktyk przez przedsiębiorcę.</p> <p>W szczególnych przypadkach, praktyka studencka może być zaliczona na podstawie dokumentu potwierdzającego: odbytą przez studenta praktykę zawodową, staż, pracę zawodową, pod warunkiem spełnienia wymagań stawianych praktykom studenckim. Zaliczenia dokonuje Pełnomocnik ds. Praktyk.</p>	
Metody sprawdzania	Patrz TABELA NR 58	
Egzamin	Nie	

D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 1 godzina konsultacji. 2) Praca własna studenta – 165 godzin, w tym: a) odbywanie praktyki w zatrudniającym podmiocie – 160 godzin; b) sporządzenie sprawozdania i opracowania z praktyki – 5 godzin. 2) RAZEM – 166 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	4 punkty ECTS – 165 godzin pracy studenta, w tym: a) udział pracy w jednostce zatrudniającej – 160 godzin; b) sporządzenie sprawozdania i opracowania z praktyki i ich odbiór – 5 godzin.
E. Informacje dodatkowe Czas trwania praktyki zawodowej – 4 tygodnie (160 godz. w okresie wolnym od innych zajęć dydaktycznych).	

TABELA NR 58. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna zasady organizacji pracy. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych procesów inżynierskich w budowie maszyn i pojazdów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_W1
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi wypełniać przydzielone obowiązki pracownicze, realizować i rozwiązywać u pracodawcy postawione przed nim zadania, pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł w ramach samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_U01
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19, K_U24, K_U25
Efekt:	Potrafi zidentyfikować procesy stosowane w jednostce zatrudniającej, potrafi pracować indywidualnie i współpracować w zespole w środowisku przemysłowym, wykazując dyscyplinę, odpowiedzialność i właściwy stosunek do pracy oraz przestrzegając zasad bezpieczeństwa związanego z tą pracą. Umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania; potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac, zapewniający dotrzymanie terminów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_U02
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20, K_U25
Efekt:	Potrafi przygotować i przedstawić krótką prezentację poświęconą wynikom realizacji uzgodnionego zadania inżynierskiego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_U03
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doształcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, myślenia i działania w sposób twórczy i przedsiębiorczy.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_K01
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K05
Efekt:	Ma kompetencje i świadomość odpowiedzialności za pracę własną, samoorganizację oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania w ramach działań koncepcyjnych, praktycznych i współpracy z przydzielonym opiekunem praktyki.
Kod:	1150-MB000-ISP-0329_K02
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z przebiegu praktyk
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05.

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: PRACAPRZEJŚCIOWA		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0328	
Wersja przedmiotu	1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne		
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest opracowanie przez studenta pracy przejściowej	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 59	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	75 godz.

Treści kształcenia	Przedmiot obejmuje pracę własną studenta w zakresie niezbędnym do realizacji pracy przejściowej określonym w porozumieniu z promotorem pracy. Tematyka pracy przejściowej powinna być powiązana z realizowanym kierunkiem studiów. Powinna ona dotyczyć zagadnień ogólno-inżynierskich i stwarzać możliwości wykorzystania dotychczas zdobytej wiedzy technicznej.
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie zrealizowanej pracy przejściowej.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 59
Egzamin	nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 75 godz. projekt. 2) Praca własna studenta – 35 godz., w tym: a) studia literaturowe: 10 godz.; b) praca nad przygotowaniem projektu: 25 godz. 3) RAZEM – 110 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	3 punkty ECTS – 75 godz. projekt
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	4 punkty ECTS - 100 godzin pracy studenta, w tym: a) udział w ćwiczeniach projektowych - 75 godz.; b) praca nad przygotowaniem projektu – 25 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 59. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę jak pozyskiwać dane z literatury i baz danych; potrafi ocenić działanie zasad i praw dotyczących ochrony własności intelektualnej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_W1
Weryfikacja:	Praca przejściowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_W22

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste urządzenie, system lub proces, używając właściwych metod, technik i narzędzi z uwzględnieniem zastosowania odpowiednich materiałów i technologii wykonania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_U1
Weryfikacja:	Praca przejściowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U14, K_U11
Efekt:	Potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej projektowanych rozwiązań konstrukcyjnych lub procesów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_U2
Weryfikacja:	Praca przejściowa

Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Potrafi pozyskiwać dane z literatury i baz danych; potrafi ocenić działanie zasad i praw dotyczących ochrony własności intelektualnej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_U3
Weryfikacja:	Praca przejściowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U04, K_U19
Efekt:	Potrafi przygotować przejrzyste pisemne opracowanie i lub prezentację, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_U4
Weryfikacja:	Praca przejściowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U22

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość roli absolwenta uczelni technicznej w przekazywaniu szerszemu gremium osiągnięć mechaniki i budowy maszyn
Kod:	1150-MB000-ISP-0328_K1
Weryfikacja:	Praca przejściowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K04, K_K06

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODSTAWY LOGISTYKI	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0423
Wersja przedmiotu	1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Kierunkowe
Grupa przedmiotów	Kierunkowe
Poziom przedmiotu	Podstawowy
Status przedmiotu	Przedmiot ograniczonego wyboru
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	VII
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw analizy matematycznej i geometrii analitycznej. Umiejętność rozwiązywania równań liniowych z 2 i większą liczbą niewiadomych. Znajomość podstawowych pojęć z zakresu optymalizacji i polioptymalizacji.

Limit liczby studentów	-	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Uzyskanie podstawowych umiejętności w zakresie badań operacyjnych w zastosowaniach logistycznych: modelowania i optymalizacji w planowaniu działalności, wyznaczania najkrótszej trasy / najniższych kosztów / ścieżki krytycznej, optymalizacji sieci działań w kierunku minimalizacji kosztów/czasu realizacji, budowania i rozwiązywania liniowych modeli decyzyjnych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 60	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Zadania i rola logistyki w gospodarce i optymalizacji przepływu materiałów. Analiza sieciowa: optymalizacja trasy przejazdu, przepustowość sieci, planowanie i optymalizacja kosztów realizacji przedsięwzięcia metodami CPM i CPM-MCX. Programowanie liniowe: formułowanie zadań, rozwiązanie graficzne, algorytm Simplex. Budowa modeli decyzyjnych dla podstawowych zagadnień logistyczno-optymalizacyjnych: zagadnienie dystrybucyjne, transportowe, załadunkowe, produkcyjne, optymalnego podziału.	
Metody oceny	2 kolokwia	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 60	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład -30 godz.; b) konsultacje - 1 godz.; 2) Praca własna studenta - 20 godzin, w tym: a) 10 godz. – studia literaturowe; b) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwiów. 3) RAZEM -51 godzin.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz.;	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 60. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o zadaniach i roli logistyki w gospodarce i optymalizacji przepływu materiałów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_W1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W20, K_W21
Efekt:	Zna i umie stosować metody analizy sieciowej w zakresie optymalizacji trasy przejazdu, przepustowości sieci, planowania i optymalizacji kosztów realizacji przedsięwzięcia metodami CPM i CPM-MCX.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W1
Efekt:	Zna i umie stosować podstawowy programowania liniowego: formułowanie zadań, rozwiązanie graficzne, algorytm Simplex.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_W3
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W1
Efekt:	Zna zasady budowy modeli decyzyjnych dla podstawowych zagadnień logistyczno-optymalizacyjnych: zagadnienie dystrybucyjne, transportowe, załadunkowe, produkcyjne, optymalnego podziału.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_W4
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W1

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi rozwiązać metodami analizy sieciowej proste zadania w zakresie znajdowania najkrótszej/najszybszej trasy przejazdu, optymalnego rozplanowania sieci połączeń, wyznaczenia ścieżki krytycznej dla sieci działań, optymalizacji czasowo-kosztowej realizacji przedsięwzięcia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_U1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U14, K_U19
Efekt:	Potrafi rozwiązać metodami graficznymi lub za pomocą algorytmu Simplex proste liniowe zadania optymalizacyjne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_U2
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U14
Efekt:	Potrafi budować liniowe modele decyzyjne dla podstawowych zagadnień logistyczno-optymalizacyjnych: zagadnienie dystrybucyjne, transportowe, załadunkowe, produkcyjne, optymalnego podziału
Kod:	1150-MB000-ISP-0423_U3
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U1, K_U14, K_U19

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: PLM – PODEJŚCIE BAZODANOWE		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-427	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Studia I stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych.	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Przedmiot ograniczonego wyboru.	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	Programowanie w języku Visual Basic (poziom podstawowy). Znajomość środowiska Windows.	
Limit liczby studentów	30	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zapoznanie się z koncepcją zarządzania cyklem życia produktu (PLM) oraz niektórymi technikami jej praktycznej realizacji związanymi z wykorzystaniem relacyjnych baz danych. Nabycie umiejętności budowania struktur logicznych relacyjnych baz danych. Zaznajomienie z podstawami języka SQL. Zapoznanie z metodyką i technikami tworzenia aplikacji relacyjnych baz danych w obiektowo zorientowanych środowiskach graficznych ze szczególnym uwzględnieniem programu Access.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 61	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	0
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	<p>Przetwarzanie danych w przemyśle. Struktura pozyskiwania i przetwarzania danych. Standard ISA-95. Systemy ERP i MES. Zarządzanie danymi produktu w jego cyklu istnienia (PLM) – koncepcja, jej źródła i historyczny rozwój oraz aktualne przykłady realizacji. Techniki przeszukiwania i analizy dużych zasobów danych. Czwarta rewolucja przemysłowa - sieciowa integracja procesów i produktów. Rola baz relacyjnych w tworzeniu zintegrowanych środowisk wspomagających różne dziedziny aktywności ludzkiej. Tendencje rozwojowe.</p> <p>Koncepcja i pojęcia podstawowe relacyjnego modelu danych. Baza relacyjna jako model układu rzeczywistego. Techniki modelowania. Przykłady modelowania problemów inżynierskich przy użyciu formalizmu relacyjnego. Normalizacja struktur logicznych. Typowe rozwiązania w projektach tabel.</p> <p>Aplikacje baz danych: typowe rozwiązania architektury oraz strategie wykorzystywania lokalnych i sieciowych źródeł danych. Orientacja obiektowa.</p>	

	<p>Koncepcja tworzenia aplikacji baz danych w środowisku Visual Studio. Architektura ADO.NET. Model danych odłączonych: zalety, wady i konsekwencje rozwiązania. Techniki zapewniania bezpieczeństwa danych. Integracja relacyjnych baz danych i arkuszy kalkulacyjnych.</p> <p>Rodzaje operacji na danych w bazie relacyjnej. Język SQL - koncepcja i pojęcia podstawowe. Kwerendy wybierające. Wewnętrzne i zewnętrzne złączenia tabel. Kwerendy agregujące. Kwerendy funkcjonalne. Graficzne wspomaganie tworzenia kwerend języka SQL. Technika Query-by-Example oraz jej implementacja w programie Microsoft Access. Kwerendy parametryczne. Kwerendy krzyżowe.</p> <p>Graficzne, obiektowo zorientowane środowiska projektowania aplikacji relacyjnych baz danych - koncepcja, zakres funkcji i ich wykorzystywanie. Sterowanie aplikacją przy użyciu zdarzeń. Formularz jako podstawowy element interfejsu użytkownika. Formularze związane ze źródłami danych: technika projektowania i sposób wyboru źródeł danych. Formanty związane, niezwiązane i wyliczane. Odwzorowywanie związków typu <i>jeden do wielu</i> przy użyciu formularzy interfejsu użytkownika. Tworzenie dokumentacji drukowanej. Raporty: przeznaczenie i metody projektowania. Sortowanie i grupowanie danych. Tworzenie podsumowań. Podgląd i drukowanie raportu.</p>
Metody oceny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza aktywności studentów podczas wykładu, stawianych pytań i zgłaszanych wątpliwości. 2. Ocena wykonywanych zadań przez studenta w trakcie zajęć. 3. Dwa pisemne sprawdziany zaliczeniowe.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 61
Egzamin	Nie dotyczy
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych -31, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) 30 godz. wykładu; b) 1 godz. konsultacji. 2) Praca własna studenta – 20 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) studia literaturowe -10 godz.; b) przygotowanie do sprawdzianów -10 godz.; 3) RAZEM – 51.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktów ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) 30 godz. wykładu; b) 1 godz. konsultacji.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	0,24 punktu ECTS – 6 godzin zajęć przy komputerach: praca nad tworzeniem projektu prostej bazy danych i elementów interfejsu jej aplikacji w graficznym środowisku programu Microsoft Access
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 61. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada podstawową wiedzę o współczesnych technikach zarządzania i operowania danymi procesu produkcji i obsługi produktu w ciągu całego cyklu jego istnienia oraz o roli spełnianej w tym zakresie przez relacyjne bazy danych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_W1

Weryfikacja:	Sprawdzian.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14, K_W15
Efekt:	Posiada wiedzę o tworzeniu relacyjnych modeli układów rzeczywistych (modelowanie zasobów informacji dotyczących elementów układu oraz związków informacyjnych pomiędzy zasobami dotyczącymi elementów różnych rodzajów).
Kod:	1150-MB000-ISP-427_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14, K_W15
Efekt:	Posiada wiedzę o typach struktur aplikacji baz danych oraz zasadniczych rodzajach ich architektury.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14, K_W15
Efekt:	Posiada ogólną wiedzę o technikach integracji relacyjnych baz danych i arkuszy kalkulacyjnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi projektować relacyjne struktury zasobów informacji dla układów rzeczywistych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Umie tworzyć polecenia operowania danymi w języku SQL.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U10
Efekt:	Potrafi tworzyć kwerendy SQL przy użyciu techniki Query-by-Example.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie idei metody), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
Efekt:	Zna zasady posługiwania się graficznymi środowiskami pracy projektanta aplikacji relacyjnych baz danych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_U4
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie ogólnych metod rozwiązywania typowych problemów), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U10
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste formularze i raporty wchodzące w skład interfejsu użytkownika aplikacji bazy danych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_U5
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie znajomości typowych szablonów rozwiązań architektury tych obiektów), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U01
-----------------------------	-------

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość konieczności ochrony zawartości baz danych przed dostępem osób niepowołanych.
Kod:	1150-MB000-ISP-427_K1
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie znajomości typowych zabezpieczeń), dyskusja.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: SEMINARIUM DYPLOMOWE		
Kod przedmiotu	1150-00000-ISP-0605	
Wersja przedmiotu	1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów I Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów I Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne		
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia I sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Przygotowanie studentów do wykonania pracy dyplomowej I prezentacji dyplomowej. Przygotowanie studentów do egzaminu dyplomowego.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 62	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	

Treści kształcenia	Przedmiot obejmuje ćwiczenia z następującego zakresu tematycznego: Wymogi stawiane inżynierskim pracom dyplomowym. Własny wkład pracy. Zasady przygotowywania karty pracy dyplomowej. Ogólna struktura i zawartość poszczególnych części pracy dyplomowej. Zasady redagowania pracy dyplomowej. Reżim terminologiczny. Sformułowanie zadania, cel i zakres pracy dyplomowej. Przygotowywanie streszczeń. Odwołania do źródeł bibliograficznych. Przestrzeganie praw autorskich. Estetyka pracy dyplomowej. Zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego. Zasady prowadzenia dyskusji merytorycznej. Zasady przygotowania prezentacji pracy dyplomowej: liczba i układ slajdów, organizacja treści na slajdach, przejrzystość i komunikatywność. Zasady przedstawiania prezentacji dyplomowej.
Metody oceny	Ocena prezentacji, aktywności studenta w ramach seminarium.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 62
Egzamin	
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 15 godz. ćwiczeń. 2) Praca własna studenta – 20 godzin, w tym: a) studia literaturowe: 5 godz. b) praca nad przygotowaniem prezentacji: 15 godz. 3) RAZEM – 35 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału	0,5 punktu ECTS – 15 godz. ćwiczeń.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,2 punktu ECTS - 30 godzin, w tym: a) udział w ćwiczeniach - 15godzin; b) praca nad przygotowaniem prezentacji – 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 62. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student, który zaliczył przedmiot zna zasady organizacji pracy dyplomowej inżynierskiej i prezentowania jej wyników w sposób przejrzysty i zrozumiały. Ma elementarną wiedzę w zakresie zarządzania zasobami własności intelektualnej i prawa patentowego.
Kod:	1150-00000-ISP-0605_W1
Weryfikacja:	Ocena prezentacji
Powiązane efekty kierunkowe	K_W22

Umiejętności	
Efekt:	Student umie zastosować w praktyce zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej.
Kod:	1150-00000-ISP-0605_U1
Weryfikacja:	Ocena prezentacji
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15

Efekt:	Student potrafi: <ul style="list-style-type: none"> • przeprowadzić analizę stanu wiedzy zalecanej na dany temat literatury naukowej i innych źródeł, • dokonać jego krytycznej oceny, sformułować wyniki w formie krótkiego opracowania.
Kod:	1150-00000-ISP-0605_U2
Weryfikacja:	Ocena prezentacji
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U22, K_U19, K_U24

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość roli absolwenta uczelni technicznej w przekazywaniu szerszemu gremium osiągnięć mechaniki i budowy maszyn
Kod:	1150-00000-ISP-0605_K1
Weryfikacja:	Ocena prezentacji
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K04, K_K06

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: PRACA DYPLOMOWA		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0420	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Kierunkowe	
Grupa przedmiotów	Kierunkowe	
Poziom przedmiotu	Zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne		
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest opracowanie przez studenta pracy dyplomowej inżynierskiej	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 63	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	150 godz.

Treści kształcenia	Przedmiot obejmuje pracę własną studenta w zakresie niezbędnym do realizacji pracy dyplomowej określonym w porozumieniu z promotorem pracy. Tematyka pracy dyplomowej powinna być powiązana z realizowanym kierunkiem studiów. Praca dyplomowa inżynierska powinna wykazać posiadanie przez dyplomanta umiejętności rozwiązywania problemów, opartej na znajomości podstaw teoretycznych lub doświadczeniach empirycznych oraz wykorzystywania znanych metod, analiz i/lub komputerowych programów dotyczących rozpatrywanego problemu. Praca dyplomowa powinna stanowić rozwiązanie wskazanego dyplomantowi zadania na podstawie informacji znajdujących się w dostępnym piśmiennictwie. Praca dyplomowa inżynierska powinna dotyczyć procesów i urządzeń technicznych i technologicznych. Przedmiotem pracy dyplomowej inżynierskiej może być w szczególności: rozwiązanie zadania z zakresu projektowania, wytwarzania lub eksploatacji urządzeń technicznych i obiektów, wykonanie badań wraz z analizą uzyskanych wyników, opracowanie programu komputerowego o odpowiednim stopniu trudności.
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie zrealizowanej pracy dyplomowej.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 63
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	15
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 150 godz. projektu. 2) Praca własna studenta – 235 godz., w tym: a) studia literaturowe: 10 godz.; b) praca nad przygotowaniem pracy dyplomowej: 225 godz. 3) RAZEM – 385 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	6 punktów ECTS – 150 godz. projektu.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	15 punktów ECTS - 375 godzin pracy studenta, w tym: a) udział w ćwiczeniach projektowych - 150 godzin; b) praca nad przygotowaniem pracy dyplomowej – 225 godzin.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 63. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podstawową wiedzę w zakresie budowy maszyn i pojazdów; orientuje się w ich obecnym stanie oraz najnowszych trendach rozwojowych. Posiada wiedzę jak pozyskiwać dane z literatury i baz danych; potrafi ocenić działanie zasad i praw dotyczących ochrony własności intelektualnej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0420-W1
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_W22, K_W12

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować proste urządzenie, system lub proces, używając właściwych metod, technik i narzędzi z uwzględnieniem zastosowania odpowiednich materiałów i technologii wykonania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0420_U1
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U14, K_U11
Efekt:	Potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej projektowanych rozwiązań konstrukcyjnych lub procesów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0420_U2
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09
Efekt:	Potrafi pozyskiwać dane z literatury i baz danych; potrafi ocenić działanie zasad i praw dotyczących ochrony własności intelektualnej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0420_U3
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U04, K_U19
Efekt:	Potrafi przygotować przejrzyste pisemne opracowanie i lub prezentację, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań.
Kod:	1150-MB000-ISP-0420_U4
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_U21, K_U22

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość roli absolwenta uczelni technicznej w przekazywaniu szerszemu gremium osiągnięć mechaniki i budowy maszyn
Kod:	1150-MB000-ISP-0420_K1
Weryfikacja:	Ocena pracy dyplomowej przez Promotora
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K04, K_K06

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: KONSTRUKCJE NOŚNE	
Kod przedmiotu	1150-MBMRC-ISP-0321
Wersja przedmiotu	Wersja I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Maszyny Robocze
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe

Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Wymagana wiedza z wytrzymałości materiałów i podstaw konstrukcji maszyn (wysłuchanie wykładów: Wytrzymałość Materiałów, PKM)	
Limit liczby studentów	Laboratorium – grupy 7-12 osób, wykład – bez limitu.	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie zasad projektowania konstrukcji nośnych maszyn roboczych. Nabycie przez studentów umiejętności formułowania i udowodnienia wymagań projektowych dla konstrukcji nośnych maszyn.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 64	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: Specyfika konstrukcji nośnych maszyn roboczych. Formy konstrukcyjne. Technologia wytwarzania. Materiały konstrukcji nośnych, kategorie, właściwości mechaniczne. Stale podwyższonej i wysokiej wytrzymałości, stopy aluminium. Algorytm projektowania konstrukcji nośnych maszyn. Rodzaje uszkodzeń konstrukcji nośnych i elementów konstrukcyjnych a kryteria projektowania. Formułowanie wymagań w zakresie sztywności, trwałej deformacji, stateczności ogólnej i lokalnej, pęknięcia zmęczeniowego. Wyznaczanie obciążeń stosownie do kryteriów projektowania. Normy i przepisy obowiązujące dla wybranych maszyn roboczych i urządzeń. System klasyfikacyjny obciążeń w dźwignicach. Obciążenia eksploatacyjne dźwignic, kojarzenie obciążeń. Analiza naprężeń w konstrukcjach nośnych maszyn. Skręcanie profili cienkościennych. Podstawowe zasady wymiarowania wytrzymałościowego: naprężenia dopuszczalne i naprężenia graniczne. Współczynnik bezpieczeństwa. Zasady wymiarowania konstrukcji nośnej w zakresie trwałości zmęczeniowej. Wyznaczanie obciążeń cyklicznych. Schematyzacja przebiegu obciążeń i 3wyznaczanie widma obciążeń. Dobór charakterystyki zmęczeniowej. Specyfika złączy spawanych. Szacowanie trwałości zmęczeniowej konstrukcji nośnej.</p> <p>Laboratorium Koncentracja naprężeń w elementach konstrukcji nośnych. Skręcanie profili cienkościennych. Analiza naprężeń lokalnych w konstrukcji nośnej. wysięgnika teleskopowego. Koncentracja naprężeń w elementach konstrukcji stalowej. Obciążenia eksploatacyjne. Widmo obciążeń. Krzywa Kohlera. Ocena trwałości zmęczeniowej.</p>	

Metody oceny	<p>Wykład - egzamin.</p> <p>Laboratorium:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ocena wykonania pojedynczego ćwiczenia: krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń tzw. „wejściówki”, poprawnie wykonane ćwiczenie, ocena sprawozdania. • Do zaliczenia laboratorium konieczne jest uzyskanie pozytywnej oceny (co najmniej 3) ze wszystkich ćwiczeń. • Łączna ocena z zajęć wynika ze średniej arytmetycznej ocen za wszystkie ćwiczenia. <p>Ocena z przedmiotu</p> <p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych wyników zarówno z laboratorium (OL), jak i z egzaminu (wykładu OW). Jako końcowy wynik z przedmiotu podaje się ocenę łączną (O). Obliczana jest ona w następujący sposób: $O = 0.75 * OW + 0.25 * OL.$</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 64
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych -49, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> wykład - 30 godz.; laboratorium- 15 godz.; konsultacje – 4 godz. <p>2) Praca własna studenta - 55 godz, w tym</p> <ol style="list-style-type: none"> 10 godz. – bieżące przygotowywanie się do laboratoriów, 20 godz. – studia literaturowe, 15 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań,, 10 godz. - przygotowywanie się do sprawdzianów , <p>3) RAZEM – 100 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 punkty ECTS – liczba godzin kontaktowych - 49, w tym: <ol style="list-style-type: none"> wykład - 30 godz.; laboratorium- 15 godz.; konsultacje – 4 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS - 50 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> 15 godz. - ćwiczenia laboratoryjne; 10 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 15 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań; 10 godz. – studia literaturowe.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	Brak

TABELA NR 64. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach projektowania konstrukcji nośnych maszyn roboczych, wynikających z analizy ich możliwych rodzajów uszkodzeń.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_W1

Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_04
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych na konstrukcje nośne maszyn roboczych i ich podstawowych właściwościach mechanicznych wynikających z procesu technologicznego wytwarzania konstrukcji nośnych.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_06

Umiejętności

Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń eksploatacyjnych i ich efektów, niezbędnych do projektowania konstrukcji nośnych.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian ustny/pisemny, ocena sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_11
Efekt:	Potrafi przewidzieć sposoby uszkodzenia konstrukcji nośnej, wyznaczyć miejsca krytyczne i sformułować stosowne kryteria projektowe.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_U2
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_13, K_U_14
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia konstrukcji nośnej, wymagane dla rozważanego sposobu uszkodzenia.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_U3
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian ustny/pisemny, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_08
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizy wymagane do udowodnienia rozważanych kryteriów projektowych.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_U4
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian ustny/pisemny, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_09, K_U_15, K_U_16
Efekt:	Potrafi określić charakterystyki materiałowe, niezbędne dla analizowanego kryterium projektowego.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_U5
Weryfikacja:	Egzamin, krótki sprawdzian ustny/pisemny, ocena sprawozdania z ćwiczenia
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_08

Kompetencje społeczne

Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywanych zadań w ramach ćwiczeń, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K_03

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: DŹWIGNICE		
Kod przedmiotu	1150-MBMRC-ISP-0322	
Wersja przedmiotu	Wersja I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Maszyny Robocze	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Brak szczegółowych wymagań progowych. Wskazana podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, wytrzymałości materiałów, podstaw konstrukcji maszyn (wysłuchanie wykładów: Mechanika Ogólna, Wytrzymałość Materiałów, PKM).	
Limit liczby	Laboratorium – grupy 7-12 osób, wykład – bez limitu	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie budowy, zasad działania oraz wybranych aspektów eksploatacji urządzeń dźwignicowych. Nabycie przez studentów umiejętności rozpoznawania i rozwiązywania podstawowych zadań inżynierskich w dziedzinie projektowania i eksploatacji mechanizmów dźwignic.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 65	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład Podział środków transportu bliskiego. Ogólna charakterystyka grup dźwignic (ciągniki, dźwigniki, suwnice, żurawie, układnice). Zagadnienie grup natężenia pracy (pojęcia intensywności wykorzystania, stanu obciążenia). Przegląd konstrukcji i rozwiązań mechanizmów podnoszenia (MP) dźwignic. Elementy MP - wciągarek i wciągników linowych oraz łańcuchowych. Krążki linowe stałe i ruchome – sprawność krążków. Układy linowe wielokrążków – przełożenia sił i prędkości, wyznaczanie sprawności wielokrążków dla obciążenia pełnego i częściowego. Siła w linie. Bębny linowe. Liny włókienne i stalowe – ogólne informacje. Druty stalowe – własności, technologia produkcji. Splotki – typy konstrukcyjne, własności, rodzaje styków drutów w splotach. Splotki kompaktowe. Rdzenie lin. Rodzaje konstrukcyjne lin (liny jedno-zwite i dwu-zwite). Budowa liny stalowej, technologia produkcji. Ocena zużycia i wymiany lin. Dynamika układu napędowego MP. Równanie stanu pracy układu napędowego. Potencjalne momenty statyczne (oporu) MP – zasady wyznaczania (redukcja momentów oporu). Sprawność całkowita MP. Moment	

	<p>dynamiczny, momenty rozruchowe i czas rozruchu MP. Redukcja mas o ruchu obrotowym. Czasy hamowania MP. Napęd i sterowanie dźwignic. Mechanizmy podnoszenia dźwignic – wstępne obliczenia projektowe (przykład). Podstawowe wiadomości, budowa i odmiany dźwignic elektrycznych i hydraulicznych. Bezpieczeństwo eksploatacji dźwignic.</p> <p>Mechanizmy podnoszenia dźwignic. Teoria sprzężenia ciernego. Ocena sprzężenia ciernego dźwigu (przypadki pracy dźwigu, rodzaje rowków linowych kół ciernych). Siły w linach. Wybrane zagadnienia projektowania dźwignic elektrycznych i hydraulicznych. Przegląd konstrukcji i rozwiązań mechanizmów jazdy (MJ) dźwignic. Elementy MJ. Mechanizmy jazdy. Opory jazdy kół z obrzeżami i bez obrzeży. Minimalna średnica kół jezdnych – zagadnienie naprężeń stykowych. Dynamika układu napędowego MJ (momenty oporu i redukcja, redukcja mas, dopuszczalne przyspieszenie, czasy rozruchu i hamowania). Sprawności przy różnych kierunkach przepływu strumienia mocy. Mechanizmy jazdy dźwignic – wstępne obliczenia projektowe (przykład). Mechanizmy obrotu (MO). Przegląd rozwiązań MO. Momenty oporu w łożyskach (łożyska krążnikowe, wieńcowe, ślizgowe i toczone). Opory od obciążenia wiatrem. Dynamika MO. Momenty bezwł. elementów dźwignic w ruchu obrotowym. Czasy rozruchu i hamowania. Obciążenia dźwignic – obciążenia wiatrem w stanie roboczym i nieroboczym. Obciążenia dynamiczne dźwignic (siły podnoszenia, siły ruchów torowych, siły bezwładności). Zasady redukcji mas ustroju nośnego. Redukcja mas typowych ustrojów nośnych dźwignic. Typowe modele dynamiczne odwzorowujące działanie pracy mechanizmów na ustrój nośny. Zagadnienia stateczności dźwignic. Pojęcie krawędzi wywrotu. Krawędzie wywrotu dla różnych osadzeń dźwignic (podwozia kołowe i gąsienicowe, podstawy stałe). Zasady przyjmowania obciążeń do obliczeń stateczności. Obliczeniowe sprawdzanie stateczności. Próby statyczne i ruchowe. Wpływ obciążeń impulsowych i pochylenia na stateczność. Formalne aspekty projektowania i eksploatacji dźwignic. Urząd Dozoru Technicznego. Próby odbiorcze i badania okresowe dźwignic. Wyposażenie bezpieczeństwa (zderzaki i odboje, urządzenia przeciwwiatrowe, ograniczniki udźwigu, wyłączniki krańcowe i zatrzymania niezwłocznego stop, inne zabezpieczenia).</p> <p>Laboratorium</p> <p>Badania własności układów cięgnowych. Model dynamiczny żurawia naściennego. Obciążenia dźwignic. Siły dynamiczne podnoszenia. Badania stateczności dźwignic. Stateczność dynamiczna żurawi wieżowych. Ocena sprzężenia ciernego dźwigu elektrycznego. Obciążenia dźwignic. Siły dynamiczne ruchów torowych suwnicy.</p>
<p>Metody oceny</p>	<p>Wykład</p> <p>Ocena za Wykład ustalana jest w oparciu o wyniki z dwóch kolokwii (z każdego kolokwium można uzyskać od 0 do 20 PKT) oraz ewentualnie z dodatkowych składników oceny, których wartość punktowa nie może jednak przekraczać 20% wszystkich możliwych do zgromadzenia punktów. Zasady przyznawania punktów związanych z dodatkowymi składnikami oceny podaje się na początku semestru.</p> <p>Do zaliczenia Wykładu konieczne jest uzyskanie ponad połowy możliwych do uzyskania punktów.</p> <p>Laboratorium</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ocena wykonania pojedynczego ćwiczenia: krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń tzw. „wejściówki”, poprawnie wykonane ćwiczenie, ocena sprawozdania. • Do zaliczenia laboratorium konieczne jest uzyskanie pozytywnej oceny (co najmniej 3) ze wszystkich ćwiczeń. Łączna ocena z zajęć wynika ze średniej arytmetycznej ocen za wszystkie ćwiczenia. <p>Ocena z przedmiotu</p> <p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych wyników zarówno z laboratorium (OL), jak i z wykładu (OW). Jako końcowy wynik z</p>

	przedmiotu podaje się ocenę łączną (O). Obliczana jest ona w następujący sposób: $O = 0.6*OW + 0.4*OL$.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 65
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych -48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta - 55 godz, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się do laboratoriów, b) 15 godz. – studia literaturowe, c) 15 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań, d) 10 godz. - przygotowywanie się do sprawdzianów. 3) RAZEM – 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS - 50 godz., w tym: a) 15 godz. - ćwiczenia laboratoryjne, b) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych, c) 15 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań, d) 5 godz. – studia literaturowe.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 65. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o działaniu mechanizmów dźwignic i potrafi określić możliwe rodzaje uszkodzeń i zagrożeń; Zna wymagania formalne i stosowane środki bezpieczeństwa w eksploatacji dźwignic, potrafi je stosować.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_17, K_W_18, K_W_19, K_W_20
Efekt:	Zna rodzaje obciążeń dźwignic i ich wpływ na pracę i bezpieczeństwo urządzeń dźwignicowych.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_W2
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_17, K_W_18, K_W_19, K_W_20
Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zidentyfikować zachowania mechanizmów dźwignic i wykorzystać do ich opisu podstawowe modele teoretyczne
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_U1

Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_15, K_U_16, K_U_17, K_U_18
Efekt:	Potrafi zidentyfikować zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne i określić najważniejsze aspekty działania mechanizmów dźwignic; Potrafi przeprowadzić analizy niezbędne w projektowaniu mechanizmów dźwignic.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_U2
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U_15, K_U_16, K_U_17, K_U_18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość zagrożeń wynikających z eksploatacji dźwignic i zna formalne reguły ich dopuszczenia do ruchu w środowisku
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_K1
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K_02
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole przy prowadzeniu badań i opracowywaniu sprawozdania.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0322_K2
Weryfikacja:	Ocena wykonywanych zadań w ramach ćwiczeń, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K_04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MASZYNY BUDOWLANE	
Kod przedmiotu	1150-MBMRC-ISP-0323
Wersja przedmiotu	Wersja I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Maszyny Robocze
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	6

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, wytrzymałości materiałów, podstaw konstrukcji maszyn (wysłuchanie wykładów: Mechanika Ogólna, Wytrzymałość Materiałów, PKM, Maszyny Robocze).	
Limit liczby	laboratorium – grupy 7-12 osób, wykład – bez limitu	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie rodzajów maszyn roboczych, ich budowy i zasady działania. Nabycie przez studentów umiejętności przedstawienia schematów funkcjonalnych maszyn roboczych. Znajomość tendencji rozwojowych maszyn roboczych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 66	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Przedstawienie grupy maszyn budowlanych i omówienie problemów związanych z oddziaływaniem maszyn na ośrodki gruntowe i skały. Klasyfikacja maszyn budowlanych. Produkcja maszyn do prac ziemnych. Dane statystyczne. 2) Geomateriały jako środowisko pracy maszyn budowlanych. Własności fizyczne i mechaniczne gruntów i skał. Laboratoryjne metody określania wytrzymałości ośrodków. Metody określania wytrzymałości ośrodków w złożu. Analiza wybranych procesów urabiania gruntów i skał. Metody obliczania oporów urabiania. 3) Maszyny do urabiania i przemieszczania mas ziemnych. Szczegóły konstrukcyjne głównych zespołów. Kinematyka pracy maszyn budowlanych-schematy kinematyczne koparek, ładowarek. Pole pracy maszyn roboczych. Stateczność maszyn budowlanych. Określenie sił dyspozycyjnych i granicznych w procesie odpajania. Określenie mocy w procesie odpajania. 4) Projektowanie osprzętu roboczego maszyn roboczych. Podstawy projektowania mechanizmów napędzanych przez cylindry hydrauliczne. Mechanizmy napędowe koparki (wysięgnika, ramienia, łyżki). Mechanizmy napędowe ładowarki, spycharki, równiarki. 5) Mechanizm obrotu nadwozia (konstrukcja mechanizmów obrotu nadwozia koparek, przebieg procesu obrotu, równania ruchu, dobór parametrów mechanizmu) 6) Układy jezdne maszyn roboczych. Współpraca koła jezdnego i oponowych zespołów jezdnych z ośrodkiem gruntowym. Współpraca gąsienicy i układów gąsienicowych z ośrodkiem gruntowym. Określenie oporów ruchu i siły uciągu. Konstrukcja podwozia, układy przeniesienia napędu. 7) Przegląd i rozwiązania konstrukcyjne podstawowych maszyn budowlanych: <ul style="list-style-type: none"> - Koparki (jednonaczyniowe koparki hydrauliczne, mini-koparki hydrauliczne, koparki jednonaczyniowe linowe, koparki wielonaczyniowe). - Ciągnikowe (kołowe i gąsienicowe) maszyny do urabiania i przemieszczania mas ziemnych (Równiarki. Zgarniarki. Ładowarki kołowe. Spycharki, Zrywarki). - Wielo-osprzętowe maszyny ciągnikowe.(Koparko-ładowarki. Koparko-spycharki). - Maszyny do zagęszczania mas ziemnych. - Maszyny do wykonywania otworów i szczelin. - Maszyny do układania i regeneracji nawierzchni utwardzonych (betonowych i asfaltowych). - Maszyny do kruszenia materiałów budowlanych. - Maszyny do produkcji i transportu betonu. - Maszyny do transportu bliskiego ośrodków gruntowych, skał: wozidła, przenośniki (taśmowe, kubełkowe, wibracyjne). 8) Automatyzacja maszyn budowlanych. Układy wspomaganie operatora. Układy monitorujące podstawowe parametry eksploatacyjne i położenie 	

	<p>osprzętu roboczego maszyny. Kierunki rozwoju maszyn budowlanych.</p> <p>Laboratorium</p> <ul style="list-style-type: none"> • Badanie procesów kruszenia w modelowej kruszarce szczękowej. • Współpraca maszyn roboczych z ośrodkiem gruntowym. • Koparka -proces urabiania gruntu. • Cylindry hydrauliczne w maszynach budowlanych cz. 2. • Programowanie sterowników PLC. • Przenośnik wibracyjny.
Metody oceny	<p>Wykład: kolokwia.</p> <p>Laboratorium: krótka weryfikacja przygotowania studenta do zajęć („wejściówka”), ocena wykonania zadań podczas ćwiczenia, ocena sprawozdań.</p> <p>Ocena z przedmiotu: Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych wyników zarówno z laboratorium (OL), jak i z wykładu (OW). Jako końcowy wynik z przedmiotu podaje się ocenę łączną (O). Obliczana jest ona w następujący sposób: $O = 0.6*OW + 0.4*OL$,</p> <p>Wykład Ocena za Wykład ustalana jest w oparciu o wyniki z dwóch kolokwiów. Z każdego kolokwium można uzyskać od 0 do 5 PKT. Do zaliczenia Wykładu konieczne jest uzyskanie, co najmniej 5 punktów efektywnych z dwóch sprawdzianów. Punkty efektywne oblicza się ze wzoru: $PE = 2*P - 2.5$, gdzie P jest liczbą punktów uzyskanych ze sprawdzianu, gdy $P < 2.5$. Gdy $P \geq 2.5$; $PE = P$.</p> <p>Laboratorium Pozytywną ocenę uzyskuje się po zaliczeniu wejściówki, poprawnie wykonanym ćwiczeniu i oddaniu sprawozdania na minimum 3.0. Do zaliczenia laboratorium konieczne jest uzyskanie pozytywnej oceny (co najmniej 3) ze wszystkich ćwiczeń. Łączna ocena z zajęć wynika ze średniej arytmetycznej ocen za wszystkie ćwiczenia.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 66
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych -48, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) laboratorium - 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje – 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta - 55 godz., w tym:</p> <p>a) 25 godz. – bieżące przygotowywanie się do ćwiczeń i wykładów (analiza literatury),</p> <p>b) 15 godz. – opracowanie sprawozdań,</p> <p>c) 15 godz. - przygotowywanie się do 2 kolokwiów.</p> <p>3) RAZEM – 103 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48., w tym:
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,9 punktu ECTS - 48 godz., w tym:
	<p>a) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.,</p> <p>b) konsultacje – 3 godz.</p> <p>c) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych,</p> <p>d) 15 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.</p>

E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 66. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o środowisku pracy maszyn budowlanych. Potrafi określać siły interakcji maszyny z ośrodkiem gruntowym.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_17, K_W_18, K_W_19, K_W_20
Efekt:	Posiada wiedzę o rodzajach maszyn budowlanych ich przeznaczeniu, budowie, zasadach działania i trendach rozwojowych. Posiada wiedzę o konstrukcji głównych zespołów maszyn budowlanych oraz posiada wiedzę z podstaw projektowania osprzętu roboczego.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W_17, K_W_18, K_W_19, K_W_20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi narysować i omówić schematy funkcjonalne maszyn budowlanych. Potrafi scharakteryzować rodzaje i podstawową strukturę układów napędowych maszyn budowlanych.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_U1
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń eksploatacyjnych, niezbędnych do projektowania maszyn budowlanych. Potrafi zaprojektować kinematykę osprzętu maszyn budowlanych, przewidzieć obciążenia konstrukcji, wyznaczyć miejsca krytyczne i sformułować stosowne kryteria projektowe.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_U2
Weryfikacja:	Kolokwium, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17, k_U18
Efekt:	Umie zaplanować eksperyment badawczy i odnieść jego wyniki do teorii.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_U3
Weryfikacja:	Krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do zajęć, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole przy prowadzeniu badań i opracowywaniu sprawozdania.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0323_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywanych zadań w ramach ćwiczeń, ocena sprawozdania z ćwiczenia lab.

Powiązane efekty kierunkowe	K_K03, K_K04
-----------------------------	--------------

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: UKŁADY NAPĘDOWE POJAZDÓW		
Kod przedmiotu	1150-MBPOJ-ISP-0321	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Pojazdy, Silniki Spalinowe	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn i mechaniki pojazdów.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw teorii układów napędowych pojazdów, podstaw konstrukcji, rozwiązań i zasad działania oraz zasad obliczeń zespołów tego układu. Umiejętność doboru rodzaju i podstawowych parametrów układu napędowego i jego zespołów do określonego pojazdu.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 67	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	<p>Wykład. Rodzaje, funkcje i parametry układu napędowego. Układ napędowy pojazdu jako przetwornik prędkości obrotowej i momentu obrotowego. Porównanie zapotrzebowania na moc pojazdu z mocą silnika – wymagana charakterystyka układu napędowego. Przełożenie kinematyczne i dynamiczne. Zmiana przełożeń: stopniowa i ciągła; z przerwaniem przenoszenia mocy i pod obciążeniem. Dobór przełożeń. Układ napędowy mechaniczny. Koncepcja mechanicznego układu napędowego w różnego rodzaju pojazdach. Budowa i zasada sterowania. Zespoły i mechanizmy składowe i ich rozmieszczenie. Omówienie podstawowych parametrów, zasad projektowania i konstrukcji sprzęgieł ciernych, mechanicznych skrzyń biegów, synchronizatorów, przegubowych wałów napędowych, mostów napędowych, mechanizmów różnicowych. Podstawy obliczeń projektowych wybranych zespołów. Sterowanie mechanicznym układem napędowym. Zautomatyzowane i automatyczne skrzynie biegów. Przykłady rozwiązań.</p> <p>Laboratorium. Charakterystyka uciągu ciągnika rolniczego. Badanie stanowiskowe zmiany biegów pod obciążeniem. Badanie sprawności mechanicznej skrzyni biegów. Badania samochodu na hamowni podwoziowej. Wyznaczanie bloku równoważnych obciążeń zastępczych dla stanowiskowych badań trwałości mostu napędowego.</p>
Metody oceny	<p>Wykład: Zaliczany jest na podstawie pisemnego egzaminu. Dopuszczalny jest również ustny egzamin poprawkowy.</p> <p>Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia przeprowadzany jest krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studentów do zajęć (tzw. „wejściówka”). Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenia.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 67
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta - 65 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu; d) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń; e) 20 godz. – wykonanie sprawozdań.</p> <p>3) RAZEM – 113 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; 2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 3) 20 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.</p>
E. Informacje dodatkowe	

Uwagi	
-------	--

TABELA NR 67. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach projektowania układów napędowych pojazdów, wynikających z analizy ich możliwych rodzajów uszkodzeń.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu budowy i teorii układów napędowych pojazdów.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe metody obliczeniowe i eksperymentalne, stosowane przy rozwiązywaniu prostych zagadnień związanych z projektowaniem układów napędowych pojazdów.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_W3
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o materiałach stosowanych w układach napędowych pojazdów i ich podstawowych właściwościach mechanicznych, wynikających z procesu technologicznego.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń projektowych i ich efektów, niezbędnych do projektowania układów napędowych pojazdów.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_W5
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia zespołów układu napędowego i sformułować stosowne kryteria projektowe.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia projektowe dla podstawowych zespołów układu napędowego pojazdu.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_U2
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Efekt:	Potrafi dobrać parametry zespołów układu napędowego dla danego pojazdu.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_U3
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: OBLICZENIA WYTRZYMAŁOŚCIOWE MES W KONSTRUKCJI POJAZDÓW	
Kod przedmiotu	1150-MBPOJ-ISP-0326
Wersja przedmiotu	Wersja I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Pojazdy
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Zaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	6
Wymagania wstępne	Wykład: znajomość mechaniki i wytrzymałości materiałów, znajomość budowy i zasad projektowania konstrukcji pojazdów. Laboratorium: ogólna znajomość systemów komputerowych wspomagających projektowanie inżynierskie.
Limit liczby studentów	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	
Cel przedmiotu	Poznanie specyfiki obliczeń wytrzymałościowych MES w zastosowaniu do konstrukcji pojazdów i ich elementów. Prezentacja zasad budowania modeli MES, sposobu prowadzenia obliczeń wytrzymałościowych oraz analizy i weryfikacji wyników. Nabycie umiejętności prowadzenia obliczeń wytrzymałościowych za pomocą programu MES na przykładach prostych elementów pojazdu.
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 68

Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: Główne pojęcia i etapy Metody Elementów Skończonych. Charakterystyka modeli prętowych, powierzchniowych i bryłowych. Rodzaje obliczeń wytrzymałościowych realizowanych za pomocą programów MES (analiza liniowa i nieliniowa, zagadnienia statyczne, dynamiczne i stateczności). Aspekty praktyczne numerycznego modelowania MES. Analiza przykładów obliczeniowych z zakresu modelowania elementów pojazdu. Wprowadzenie do projektowania optymalnego.</p> <p>Laboratoria: Modelowanie i obliczenia wytrzymałościowe elementów konstrukcji pojazdu za pomocą programu MES Ansys Workbench. Zajęcia obejmują następujące aspekty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - metody budowania geometrii analizowanej konstrukcji; - sposoby wprowadzanie warunków brzegowych i początkowych; - obliczenia wytrzymałościowe wybranych elementów pojazdu w programie MES (przykłady obliczeń statycznych konstrukcji prętowych, ramowych i bryłowych); - analiza wpływu liczby i rodzaju elementów na dokładność rozwiązań, sposoby zagęszczania siatki i upraszczania modeli; - przykłady obliczeń dla wybranych zagadnień dynamicznych (drżania własne) w zastosowaniu do elementu pojazdu; - modelowanie problemów nieliniowych; - wprowadzenie do optymalnego wymiarowania konstrukcji. 	
Metody oceny	Wykład: na podstawie konspektów z indywidualnych zadań domowych. Laboratorium: na podstawie sprawozdań z wynikami modelowania wykonanymi dla różnych przykładów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 68	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 49 godz., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta - 60 godz. w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się do wykładów b) 20 godz. - studia literaturowe (zbieranie i opracowywanie danych do przykładów analizowanych na wykładzie i obliczanych na ćwiczeniach); c) 15 godz. - prowadzenie obliczeń i wykonywanie sprawozdań; d) 15 godz. – realizacja zadań domowych. 3) RAZEM – 109 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 punkty ECTS – liczba godzin kontaktowych – 49 godz., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS - 50 godz. pracy studenta, w tym: a) 20 godz. - studia literaturowe (zbieranie i opracowywanie danych do przykładów analizowanych na wykładzie i obliczanych na ćwiczeniach); b) 15 godz. - prowadzenie obliczeń i wykonywanie sprawozdań; c) 15 godz. – realizacja zadań domowych.	

E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 68. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma rozszerzoną wiedzę w zakresie projektowania i wytrzymałości materiałów, przydatną do budowania modeli obliczeniowych elementów pojazdu.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0326_W1
Weryfikacja:	Realizacja sprawozdań z przykładów obliczeniowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17
Efekt:	Zna zasady budowania modeli komputerowych konstrukcji inżynierskich i prowadzenia obliczeń wytrzymałościowych za pomocą MES.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0326_W2
Weryfikacja:	Realizacja przykładów obliczeniowych i zadań domowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przeprowadzić obliczenia wytrzymałościowe konstrukcji dla podstawowych problemów statyki, stateczności i dynamiki za pomocą MES.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0326_U1
Weryfikacja:	Sprawozdania ze zrealizowanych przykładów obliczeniowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16
Efekt:	Zna wybrany program MES, potrafi za jego pomocą zbudować model prostego elementu pojazdu, przeprowadzić obliczenia wytrzymałościowe, zinterpretować uzyskane wyniki oraz wyciągać wnioski.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0326_U2
Weryfikacja:	Sprawozdania ze zrealizowanych przykładów obliczeniowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U17

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość wpływu dokładności obliczeń numerycznych na bezpieczeństwo projektowanych obiektów inżynierskiej i związanej z tym
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0326_K1
Weryfikacja:	Dyskusja podczas realizacji przykładów obliczeniowych i komentarze studenta.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: NISKOEMISYJNE SILNIKI SPALINOWE	
Kod przedmiotu	1150-MBPOJ-ISP-0322
Wersja przedmiotu	Wersja I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	-

Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Silniki Spalinowe	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Zawansowany	
Status przedmiotu	-	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej i chemii. Zaliczone przedmioty: Termodynamika i Silniki Spalinowe.	
Limit liczby	-	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Podanie studentom podstawowych wiedzy o emisji substancji szkodliwych z silników spalinowych i ich wpływie na środowisko, oraz zapoznanie z najnowszymi tendencjami rozwoju silników minimalizujących zużycie paliwa i emisja hałasu i toksyn	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 69	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do przedmiotu. Zasady zaliczania. Zagadnienia ogólne budowy i eksploatacji niskoemisyjnych silników spalinowych. Klasyfikacja metod ograniczających emisję spalin i hałasu silników. 2. Emisja hałasu. Hałas silnika spalinowego. Metody walki z hałasem silników spalinowych. Normy i metody badawcze. 3. Akustyka pojazdów – Redukcja hałasu komunikacyjnego na drodze źródło, ścieżka propagacji, odbiorca. Przegląd metod redukcji dźwięku. Rozwiązania konstrukcyjne silników ograniczające emisję hałasu. 4. Powstawanie substancji szkodliwych w komorach spalania silników tłokowych, Spalanie paliw, powstawanie tlenków węgla, przemiany i tworzenie się nowych węglowodorów i produktów częściowego ich utleniania, powstawanie tlenków azotu i cząstek stałych. 5. Właściwości fizykochemiczne i toksykologiczne substancji szkodliwych i ich wpływ na człowieka i jego środowisko. Efekty wtórne emisji substancji szkodliwych. 6. Metody badań emisji substancji szkodliwych. Analizatory gazów spalinowych. Testy emisji pojazdów i silników z zastosowaniami drogowych i pozadrogowych. 7. Przegląd przepisów prawnych USA, Europy i Japonii odnośnie ograniczenia wpływu motoryzacji na środowisko naturalne. 8. Zapobieganie powstawaniu emisji substancji szkodliwych (metody wewnątrz silnikowe) i metody oczyszczania gazów spalinowych. I kolokwium. 9. Podstawy katalizy heterogenicznej. Reaktory katalityczne OC, TWC, LNT, NH3-SCR i HC-SCR. Budowa i eksploatacja reaktorów. Starzenie reaktorów. 10. Podstawy filtracji cząstek stałych. Filtry cząstek stałych DPF i CDPF, CCRT. Regeneracja pasywna i aktywna. Układy mieszane reaktorów i filtrów. 11. Wpływ właściwości ciekłych i gazowych paliw silnikowych w tym paliw ropopochodnych i paliw alternatywnych na emisję substancji szkodliwych. 12. Przegląd nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych silników 	

	niskoemisyjnych o zapłonie iskrowym i samoczynnym. 13. Hybrydowe układy napędowe w samochodach osobowych i ciężarowych. 14. II kolokwium i termin poprawy I kolokwium. 15. Poprawa kolokwium II.
Metody oceny	Wykład zaliczany poprzez 2 kolokwia. Laboratorium zaliczane sprawozdaniem z każdego ćwiczenia.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 69
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta – 55, w tym: a) przygotowywanie się do ćwiczeń – 15 godz.; b) studia literaturowe- 15 godz.; c) przygotowywanie sprawozdań – 15 godz. d) przygotowywanie się do kolokwiów – 10 godz. 3) RAZEM – 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,9 punktu ECTS – 48 godzin, w tym: a) przygotowywanie się do ćwiczeń – 15 godz.; b) laboratorium- 15 godz.; c) przygotowywanie sprawozdań – 15 godz. d) konsultacje - 3 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 69. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Poznanie budowy nowoczesnych niskoemisyjnych silników spalinowych oraz rozwiązywanie problemów technicznych związanych z ich eksploatacją i rozwojem ich konstrukcji pod kątem poprawy osiągnięć i ograniczenia emisji hałasu i składników toksycznych spalin oraz stosowania paliw alternatywnych.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0322_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W18, K_W19, K_W20.
Efekt:	Posiada wiedzę o współczesnych metodach i urządzeniach do badań niskoemisyjnych silników spalinowych wykorzystywanych w praktyce inżynierskiej; Zna podstawowe etapy i techniki badań niskoemisyjnych silników spalinowych
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0322_W02
Weryfikacja:	Ocena sprawozdań. Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W18, K_W19, K_W20.

Umiejętności	
Efekt:	Umiejętności analizy pracy systemów ograniczających powstawanie hałasu i substancji toksycznych w komorze spalania oraz układów oczyszczania spalin. Umiejętność opisu matematycznego kinetyki reakcji chemicznych prowadzących do utleniania lub redukcji toksyn. Student potrafi prowadzić badania wybranych elementów niskoemisyjnych silników spalinowych. Potrafi zaplanować proces badawczy z wykorzystaniem współczesnych urządzeń pomiarowych. Potrafi ocenić przydatność i zinterpretować uzyskane wyniki badań.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0322_U01
Weryfikacja:	Kolokwium, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17, K_U18.

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Świadomość konieczności ograniczenia oddziaływania silnika spalinowego na środowisko naturalne człowieka w zakresie emisji hałasu i substancji szkodliwych.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0322_K01
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02
Efekt:	Ma świadomość wagi dokładności przeprowadzonych badań i uzyskanych wyników.
Kod:	1150-MBPOJ-ISP-0322_K02
Weryfikacja:	Ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K03

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PROJEKTOWANIE SILNIKÓW SPALINOWYCH	
Kod przedmiotu	1150-MBSIS-ISP-0323
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Silniki Spalinowe
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Polski

Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn, termodynamiki i silników spalinowych (wysłuchanie wykładów: Mechanika, PKM, Termodynamika i Silniki spalinowe)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zależności i zasad związanych z projektowaniem silników spalinowych. Umiejętność zaprojektowania wybranych elementów i zespołów silnika spalinowego oraz doboru wybranych zespołów. Świadomość wymagań i ograniczeń w działaniach inżynierskich, a w szczególności świadomość wpływu konstrukcji silnika, w tym organizacji procesu spalania na oddziaływanie silnika spalinowego na środowisko naturalne człowieka.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 70	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	15 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe pojęcia dotyczące budowy silników spalinowych. 2. Wymagania stawiane silnikom pojazdów samochodowych. 3. Zasady tworzenia tzw. "rodzin silników". 4. Unifikacja konstrukcyjna i technologiczna. 5. Wyznaczenie wymiarów głównych. 6. Rozkład sił w mechanizmie korbowym. 7. Wyrównoważenie zewnętrzne i wewnętrzne silnika. 8. Obliczenia wytrzymałościowe części silnika. 9. Materiały, wytwarzanie, pasowania, obliczenia części układu korbowego: kadłuby i tuleje cylindrowe, tłoki, sworznie tłokowe, pierścienie tłokowe, korbowody i śruby korbowodowe, wały korbowe, panewki wału korbowego, pokrywy łożysk głównych i śruby je mocujące, koło zamachowe i śruby je mocujące. 10. Obliczanie przepływu przez zawory silnika. 11. Zarysy i kinematyka krzywek zaworowych. 12. Materiały, wytwarzanie, pasowania, obliczanie części układu rozrządu: zawory, zamki zaworów, gniazda i prowadnice zaworów, popychacze mechaniczne i hydrauliczne, dźwigienki zaworowe i drążki popychaczy, sprężyny zaworowe, wałki rozrządu i ich napęd. Układy rozrządu o zmiennych fazach. 13. Układy zasilania silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym. 14. Cel i sposoby doładowania. 15. Smarowanie silnika - systemy olejenia, pompy olejowe. 16. Chłodzenie silnika. <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obliczenia cieplne silnika. 2. Obliczenia kinematyczne układu tłokowo-korbowego. 3. Obliczenia dynamiczne układu tłokowo-korbowego.. 4. Projekt wybranych elementów silnika /np. tłoka/. 5. Dobór turbosprężarki do silnika spalinowego. 	
Metody oceny	<p>Wykład: Dwa sprawdziany.</p> <p>Ćwiczenia: Ocena za wykonywane zadania w trakcie ćwiczeń</p>	
Metody sprawdzania	Patrz TABELA NR 70	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	

Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) ćwiczenia – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.; 2) Praca własna studenta - 55 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 20 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwium; d) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń; 3) RAZEM – 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) ćwiczenia – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1 punkt ECTS – 25 godz., w tym: 1) ćwiczenia – 15 godz.; 2) przygotowywanie się do ćwiczeń - 10 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 70. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna zasady określania i wyznaczania kryteriów niezbędnych do projektowania silników spalinowych.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_W01
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe metody obliczeniowe i eksperymentalne, stosowane przy rozwiązywaniu prostych zagadnień związanych z projektowaniem silników spalinowych. Potrafi wyznaczyć obciążenia wybranych elementów silnika.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_W02
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15; K_W16; K_W17; K_W18
Efekt:	Ma wiedzę o materiałach stosowanych w konstrukcji silników spalinowych i ich podstawowych właściwościach mechanicznych wynikających z procesu technologicznego wytwarzania części silników.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_W03
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15; K_W16; K_W17; K_W18;
Efekt:	Potrafi przewidzieć sposoby uszkodzenia konstrukcji silnika spalinowego, wyznaczyć miejsca krytyczne i sformułować stosowne kryteria projektowe.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_W04
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15; K_W16; K_W17; K_W18
Efekt:	Zna zasady doboru podzespołów silnika

Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_W05
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15; K_W16; K_W17; K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia cieplne i mechaniczne wybranych elementów silnika.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_U01
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać wybrane podzespoły silnika np. turbosprężarkę dostosowanej do projektowanego silnika.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_U02
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi wykorzystać dostępne oprogramowanie do prac związanych z projektowaniem silnika.
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_U03
Weryfikacja:	Sprawdzian w ramach wykładu, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń

Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
-----------------------------	----------------------------

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role
Kod:	1150-MBSIS-ISP-0323_K01
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: ANALIZA SZTYWNOŚCIOWO-WYTRZYMAŁOŚCIOWA KONSTRUKCJI MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MBWPI-ISP-0321
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Wspomaganie Komputerowe Prac Inżynierskich
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	

Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw mechaniki obejmująca zakres przedmiotów: Mechanika ogólna I, Mechanika ogólna II. Znajomość podstaw wytrzymałości materiałów obejmująca zakres przedmiotów: Wytrzymałość materiałów I, Wytrzymałość materiałów II. Znajomość podstaw konstrukcji maszyn obejmująca zakres przedmiotów: Podstaw konstrukcji maszyn, Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn I, II. Znajomość podstaw metody elementów skończonych oraz umiejętność posługiwania się systemem Abaqus obejmująca zakres przedmiotu: Metoda elementów skończonych.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie zaawansowanych metod obliczeń sztywnościowo- wytrzymałościowych stosowanych w analizach konstrukcji maszyn.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 71.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> Integracja systemów CAD – MES. Modele geometryczne dla MES. Wykład obejmuje omówienie zagadnień dotyczących właściwego przygotowania modeli bryłowych do dyskretyzacji. Omówienie zagadnień analiz koncentracji naprężeń w modelach bryłowych. Szczegółowe omówienie zagadnień analiz postaci, sił krytycznych i częstości drgań własnych w modelach bryłowych. Wprowadzenie do analiz nieliniowych. Koncentracja naprężeń po przekroczeniu granicy plastyczności materiału. Wykład obejmuje podstawowe zagadnienia związane z iteracyjnymi metodami analiz zagadnień nieliniowych. Jako przykład – nieliniowość materiału, wieloliniowy model sprężysto – plastyczny. Konstrukcje bryłowe - analizy szczegółowe. Wykład obejmuje podstawowe zagadnienia dotyczące modelowania konstrukcji bryłowych za pomocą elementów 3D. Sposoby wprowadzania obciążeń. Definiowanie warunków brzegowych. Problemy związane z konstrukcjami o złożonych geometrycznie kształtach, sposoby łączenia siatek. Ocena wyężenia konstrukcji – naprężenia normalne, styczne oraz zredukowane. Koncentracje naprężeń wynikające z utwierdzenia modelu oraz łączenia siatek MES. Modelowanie zadań uwzględnieniem wzajemne oddziaływanie części (zadania kontaktowe), w zakresie modeli bryłowych. Szczegółowe analizy struktur bryłowych na przykładach analiz części reduktora z wykorzystaniem pakietu SolidWorks oraz Abaqus. <p>Laboratorium</p> <ol style="list-style-type: none"> Integracja systemów CAD – MES. Modele geometryczne dla MES. 	

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Analizy sił krytyczne i częstości drgań własnych. 3. Koncentracje naprężeń - szczególne przypadki. 4. Analizy zagadnień nieliniowych - wstęp. 5. Analizy konstrukcji bryłowych: reduktor - cz. 1. 6. Analizy konstrukcji bryłowych: reduktor - cz. 2. 7. Analizy konstrukcji bryłowych: reduktor - cz. 3. 8. Analizy konstrukcji bryłowych: reduktor - cz. 4. 9. Analizy konstrukcji bryłowych: reduktor - cz. 5. 10. Uproszczone sposoby modelowania połączeń. 11. Zagadnienie kontaktowe - problem Hertza.
Metody oceny	<p>Wykład</p> <p>Zaliczany jest na podstawie oceny uzyskanej z laboratorium oraz egzaminu ustnego lub pisemnego.</p> <p>Laboratorium:</p> <p>Prace domowe realizowane w formie krótkich projektów – zadań do wykonania na podstawie wiedzy przekazanej na wykładzie oraz praktyki zdobytej w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, które mają zakończyć się oddaniem pisemnego sprawozdania z wykonanej pracy.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 71.
Egzamin	TAK
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 10 godz. • przygotowanie do zajęć: 10 godz. • realizacja prac domowych i wykonanie sprawozdań: 30 godz. • przygotowanie do egzaminu: 10 godz. 3) RAZEM – 108 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,2 punktów ECTS – 55 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium - 15 godz.; • przygotowanie do zajęć: 10 godz. • realizacja prac domowych i wykonanie sprawozdań: 30 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 71. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna metody integracji systemów CAD – MES
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W1
Weryfikacja:	Egzamin

Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08
Efekt:	Student posiada wiedzę o modelowaniu i przygotowaniu modelu geometrycznego w MES, w tym zagadnienia dyskretyzacji, modelowania przy wykorzystaniu elementów bryłowych.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student posiada wiedzę w zakresie przygotowania modeli bryłowych MES, w których występuje koncentracja naprężeń.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady określania i wyznaczania sił krytycznych i częstości drgań własnych z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady wprowadzania obciążeń oraz definiowania warunków brzegowych w modelach MES konstrukcji bryłowych o złożonych geometrycznie kształtach.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna podstawowe metody rozwiązywania zagadnień nieliniowych stosowane w systemach MES.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W5
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna podstawowe zasady modelowania zagadnień kontaktowych w modelach bryłowych.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W6
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady oceny naprężeń w układach lokalnych.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W7
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student potrafi dokonać oceny wyężenia konstrukcji złożonej konstrukcji z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_W8
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi przygotować model geometryczny do dyskretyzacji. Potrafi dokonać podział geometrii na odpowiednie objętości. Rozumie znaczenie szczegółów (promienie, fazy, zmiany grubości) i potrafi je odpowiednio zdyskretyzować.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać analizę sił krytycznych oraz częstości drgań własnych złożonej struktury z wykorzystaniem różnych modeli MES.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U2
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student posiada umiejętności praktycznego wykorzystania systemów MES w analizie stanu naprężenia wokół koncentratora. Potrafi dokonać optymalizacji zadania MES pod względem liczby elementów, rodzaju elementów (funkcje kształtu) oraz jakości siatki (deformacja siatki i jej wpływ na wyniki analiz).
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U3
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi dobrać odpowiednie parametry oraz wykonać nieliniową statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji struktury bryłowej wykonanej z materiału o nieliniowej charakterystyce.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U4
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać analizę wzajemnego oddziaływania części (zadanie kontaktowe) z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U5
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi w modelach MES stosować uproszczone sposoby modelowania połączeń.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_U6
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy konieczności pogłębiania wiedzy w zakresie zaawansowanych technik obliczeniowych oraz zna możliwości dalszego rozwoju w tym kierunku na wydz. Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych. Rozumie problemy związane z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciążącej na osobie dokonującej analiz wytrzymałościowych.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K02, K_K03

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: KOMPUTEROWO WSPOMAGANE WYTWARZANIE		
Kod przedmiotu	1150-MBWPI-ISP-0322	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Komputerowe Wspomaganie Prac Inżynierskich	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości o narzędziach, obrabiarkach i obróbce skrawaniem, projektowanie technologii maszyn.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest poznanie podstaw programowania obrabiarek sterowanych numerycznie oraz programowania ręcznego i automatycznego. Nabycie umiejętności opracowania nieskomplikowanego programu obróbki technologicznej frezowaniem i toczeniem w środowisku programu CAM.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 72	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład: 1. Charakterystyka oprogramowania inżynierskiego CAM, CAD/CAM i CAD/CAM/CAE, a w szczególności modułów środowiska komputerowo wspomaganego wytwarzania. 2. Charakterystyka maszyn NC/CNC i sterowników. Języki programowania. 3. Przestrzeń robocza i jej punkty charakterystyczne. Układy pomiarowe. 4. Podstawy programowania. Struktura programu. Bloki, kody ISO. 5. Makrocykle, cykle stałe, podprogramy. Programowanie parametryczne. 6. Programowanie we współrzędnych kartezjańskich i biegunowych. 7. Programowanie ręczne i automatyczne. Programowanie konturowe. 8. Korekcje narzędzi. 9. Bazy pomiarowe, korekcja baz pomiarowych. 10. Generowanie programów operacji technologicznej na maszyny NC/CNC (toczenie, frezowanie), pliki toru narzędzia (CLData, APT). 11. Systemy CAM, symulacja obróbki. 12. Postprocesory. 13. Sondy pomiarowe przedmiotowe i narzędziowe.</p> <p>Laboratorium: 1. Frezarka narzędziowa FNF 40NA. Budowa, praca ze sterownikiem, uruchamianie przykładowych programów obróbki technologicznej. 2. Programowanie ręczne obróbki frezowaniem. 3. Centrum tokarskie TPS 200. Budowa, praca ze sterownikiem, uruchamianie przykładowych programów obróbki technologicznej. 4. Programowanie ręczne obróbki toczeniem. 5. Centrum frezarskie VMC 650. Budowa, praca ze sterownikiem, uruchamianie</p>	

	przykładowych programów obróbki technologicznej. 6. Programowanie ręczne obróbki frezowaniem z wykorzystaniem osi C.
Metody oceny	Wykład: sprawdzian. Laboratorium: wykonanie i zaliczenie trzech ćwiczeń - projektów.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 73
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta - 52 godzin, w tym: a) 6 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu i laboratorium; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 36 godz. – przygotowywanie zadań - projektów 3) RAZEM – 100 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje - 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,1 punktów ECTS – 52 godz. w tym: a) 6 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu i laboratorium; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 36 godz. – przygotowywanie zadań -projektów.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 72 . EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o podstawach programowania obrabiarek sterowanych numerycznie, programowaniu ręcznym i automatycznym.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0322_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian, projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03,K_W04,K_W05,K_W07
Efekt:	Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę związaną z programowaniem obrabiarek sterowanych numerycznie.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0322_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian, projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03,K_W04,K_W05,K_W07

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi samodzielnie zaprojektować strategię obróbki części frezowaniem i toczeniem na obrabiarce sterowanej numerycznie wykorzystując programowanie ręczne i automatyczne. Potrafi prowadzić symulacje komputerowe i wyciągać wnioski.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0322_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian, projekt
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U10, K_U12, K_U13, K_U16, K_U17

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania. Ma świadomość odpowiedzialności za przyjęte rozwiązanie technologiczne.
Kod:	1150-MBWPI-ISP-0322_K1
Weryfikacja:	Ocena sposobu podejścia do realizowanego zadania technologicznego (programu obróbki numerycznej) w aspekcie społecznym.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: INTEGRACJA PROJEKTOWANIA I WYTWARZANIA WSPOMAGANE KOMPUTEROWO	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0207
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Wspomaganie Komputerowe Prac Inżynierskich
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Koordinator przedmiotu	Dr inż. Przemysław Siemiński
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VI
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none"> • modelowanie powierzchni w 3D CAD (zaliczone Zaawansowane Modelowanie Geometrycznego – laboratorium), • wiedza na temat pomiarów obiektów przestrzennych (zaliczony wykład z Metrologii i zmienności), • wiedza na temat procesów technologicznych (zaliczony wykład z Technologii budowy maszyn).

Limit liczby studentów	28	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	<p>Nabywanie szerokiej wiedzy z zakresu szybkiego prototypowania, technik przyrostowych (druku 3D), inżynierii odwrotnej i skanowania 3D oraz zastosowania systemów 3D CAD/CAM procesie projektowania i wytwarzania. Nabywanie przez studentów umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przygotowania geometrii siatkowej (tzw. STL) w 3D CAD do drukowania 3D; • przenoszenia geometrii pomiędzy systemami 3D CAD, CAM i CAE; • obróbki wyników pomiarów skanowaniem 3D (chmur punktów i siatek trójkątów) oraz rozpinania powierzchni NURBS. 	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 73	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do metod szybkiego prototypowania (rapid prototyping) i technik przyrostowych; format STL – jednostki, kolory, materiały, ustawienie odchyłek liniowych i kątowych; formaty AMF, OBJ, PLY, VRML; analiza poprawności STL – MiniMagic. 2. Najstarsza metoda szybkiego prototypowania - stereolitografia (SL) – dot. 3D Systems i Form 1, czyli utwardzanie światłem lasera żywic akrylowych oraz technologia DLP (Digital Light Processing) (3D Systems, EnvisionTec). 3. Szybkie prototypowanie metodą 3DP (ang. 3D Printing), czyli przestrzenny druk w złożu proszkowy, łączony natryskiwanym lepiszczem. 4. Metoda FDM (Fused Deposition Modeling), czyli modelowanie ciekłym tworzywem sztucznym (termoplastycznym) – przegląd materiałów modelowych i podporowych, ich wytrzymałości mechanicznej, chemicznej i termicznej. Maszyny profesjonalne Stratasys Fortus i Dimension. 5. Metoda FDM – technologia FFF - maszyny wywodzące się z projektu RepRap (Priusa, Ultimaker, Makerbot, Zortrax i inne) – przegląd rozwiązań kinematycznych (np. delta) i konstrukcyjnych; FDM z laminowanymi włóknami - MarkForge; bioprinting (EnvisionTec), bio-implant; 6. Otwarte oprogramowanie do maszyn wywodzących się z projektu RepRap: KISSlicer, Slic3r, CURA, Simplify3D, RepetierHost; opis wybranych parametrów KISSlicer. 7. Metoda MJM (Multi Jet Modeling) – dot. 3D Systems i PJM (PolyJet Modeling) – dot. Objet/Stratasys, czyli modelowanie wielostrumieniowe woskami lub żywicami akrylowymi utwardzanymi światłem UV – przegląd materiałów modelowych i podporowych, ich wytrzymałości mechanicznej i termicznej; tzw. materiały cyfrowe w maszynach Connex500 i Connex 3. 8. Metoda LOM (Laminated Object Manufacturing), czyli wytwarzanie obiektów metodą laminowania (Helisys, Solido, Mcor). 9. Metody SLS (Selective Laser Sintering), SLM (Selective Laser Melting), DMLS (Direct Metal Laser Sintering), czyli selektywnego spiekania i stapiania laserowego proszków polimerów i metali (MCP, SLM Solutions, EOS, 3D Systems, Renishaw); EBM (Electron Beam Melting) – Arcam; LENS (Laser Engineered Net Shaping) - Optomec. 10. Przegląd innych metod szybkiego wytwarzania części i narzędzi (m.in. formy silikonowe, metoda „EP 250”, metoda „MCP/TAFA”, metoda „Metal Part Casting”). Porównanie ich do obróbki skrawaniem na obrabiarkach CNC. Porównanie metod „Rapid ...” (RM, RP, RT, RM) oraz stosowanych w nich materiałów ze względu na dokładność odwzorowania kształtu względem modelu 3D CAD oraz wytrzymałość modeli i gładkość ich powierzchni. 11. Przegląd parametrycznych systemów 3D CAD, 3D CAM oraz zintegrowanych systemów 3D CAD/CAM/CAE. Sposoby modelowania 3D (swobodne, parametryczne, hybrydowe, bezpośrednie, synchroniczne) oraz skanowanie 	

	<p>3D. Cel tworzenia wirtualnych modeli 3D: analizy technologiczności kształtów, wykorzystanie do programowanie obrabiarek CNC (wycinarek drutowych, tokarek, frezarek). Przegląd sposobów wymiany geometrii 3D pomiędzy systemami CAD i CAM (STEP, IGES, Parasolid, ACIS, VDA).</p> <p>12. Wprowadzenie do inżynierii odwrotnej. Przegląd metod skanowania 3D białym światłem strukturalnym (Smarttech, GOM, DAVID), ręcznymi (samopozycjonującymi) skanerami laserowymi i optycznymi (HandyScan, Creaform, Artec, 3D Sense), stacjonarnymi skanerami laserowymi (DAVID laerscanmer, Roland, NextEngine, Faro, GOM); CMM.</p> <p>13. Obróbka chmur punktów i siatek trójkątów w systemach 3D CAD (Mesh3D, ScanTo3D w SolidWorks).</p> <p>14. Rozpinanie powierzchni NURBS na siatkach trójkątów w systemach 3D CAD (ScanTo3D w SolidWorks, Geomegic Studio/Wrap, Geomagic Design X).</p> <p>15. Zastosowanie oprogramowania do analizy dokładności odwzorowania geometrii (ScanTo3D, GOM Inspect i Geomagic Qualify/Wrap) do tworzenia barwnych map odchyłek oraz analizy tolerancji kształtu.</p> <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowanie w systemie 3D CAD modelu siatkowego STL do druku 3D oraz przygotowanie kilku wersji modeli warstwowych dla metody FDM w systemie Catalyst EX (ocena wpływu ustawienia modelu na ilość zużycia materiału budulcowego i podporowego, wytrzymałość prototypów i jakość powierzchni). 2. Generowanie programów sterujących dla ekstrudera drukarek 3D typu RepRap w oprogramowaniu 3D CAM – analiza kodu G. 3. Przygotowanie i wykonanie kilku wybranych prototypów na maszynie Prime 3D działającej wg metody FDM/FFF - badanie dokładności, jakości powierzchni i wytrzymałości próbek.. 4. Skanowanie 3D modelu redukcyjnego nadwozia przy pomocy systemu pomiarowego ScanBright firmy Smarttech oraz obróbka chmur punktów i siatek trójkątów w Mesh3D. 5. Skanowanie 3D uchwyty anatomicznego przy pomocy systemu pomiarowego ScanBright firmy Smarttech z zastosowaniem stolika obrotowego oraz wyznaczeni osi stolika i późniejsza obróbka w systemie Mesh3D. 6. Rozpinanie automatyczne i sterowane powierzchni NURBS na siatkach trójkątów w module ScanTo3D systemu SolidWorks oraz ocena dokładności odwzorowania geometrii. 7. Wizyta w Laboratorium Rapid Prototyping na Wydziale Inżynierii Produkcji PW z prezentacją maszyny prototypującej w technologii SLS – Formiga P100 firmy EOS i skanera GOM ATOS Comapact Scan.
Metody oceny	<p>Wykład: Zaliczany jest dwoma pisemnymi testami sprawdzającymi wiedzę studentów.</p> <p>Laboratorium: pod koniec każdego zajęcia jest ćwiczenie zaliczające na ocenę. Każdy student robi je osobiście i jak skończy zgłasza prowadzącemu celem ocenienia. Ocena jest wpisywana na listę ocen. Brak pozytywnego zaliczenia można nadrobić przychodząc na inne zajęcia i zaliczając tylko ćwiczenie zaliczające.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 73
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4

Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz. w tym: a) wykład – 30 godz., b) laboratorium - 15 godz., c) konsultacje - 3 godz. 2) Praca własna studenta – 55 godz. w tym: a) przygotowywanie się studenta do testów - 10 godz., b) bieżące przygotowywanie się studenta do laboratoriów - 10 godz., c) studia literaturowe - 15 godz.; d) praca własna nad przygotowaniem projektu obiektu (mechanizmu) do druku 3D – 20 godz.; 3) RAZEM - 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: a) wykład – 30 godz., b) laboratorium – 15 godz., c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: a) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; b) bieżące przygotowywanie się studenta do laboratoriów - 10 godz.; c) praca własna nad przygotowaniem projektu obiektu (mechanizmu) do druku 3D – 15 godz.; d) przygotowanie drukarki 3D (z technikiem), nadzór nad maszyną prototypującą oraz późniejsza obróbka modelarska wydruku (m.in. oczyszczenie ze struktury podporowej) – 10 godz.;
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 73. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada szeroką wiedzę na temat technik przyrostowych SL/DLP, LOM, MJM/PJM i SLS/SLM/DMLS – zna zasady działania maszyn prototypujących i ich zastosowania.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W1
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć, test.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat wpływu orientacji modelu w komorze roboczej maszyny prototypującej w technologii FDM/FFF (ilość struktury podporowej, gładkość ścian, wytrzymałość mechaniczna, czas druku i obróbki modelarskiej, koszty wytwarzania).
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W2
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć, test.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat materiałów modelowych (wytrzymałości mechanicznej i termicznej, zastosowaniach, ograniczeniach) stosowanych w technikach przyrostowych SL/DLP, FDM/FFF LOM, MJM/PJM i SLS/SLM/DMLS.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W3
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć, test
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat budowy i zasady działania skanerów 3D oraz modelowania siatek trójkątów z chmur punktów, a z potem uzyskiwania z nich powierzchni NURBS w wybranych systemach 3D CAD.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W4

Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Student posiada wiedzę na temat oprogramowania 3D CAD do analizy dokładności odwzorowania geometrii, do tworzenia map odchyłek i analizy tolerancji kształtu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_W5
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności

Efekt:	Student potrafi opracowywać (w danym systemie 3D CAD) siatkę trójkątów STL o zadanych parametrach z modelu bryłowego (i modeli bryłowych) oraz zaprogramować drukarkę 3D w technologii FDM/FFF
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U1
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi zamodelować (w danym systemie 3D CAD) powierzchnie NURBS na podstawie siatki trójkątów oraz przeprowadzić analizę dokładności odwzorowania geometrii.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U2
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić analizy technologiczności kształtu brył za pomocą narzędzi w danym systemie 3D CAD i 3D CAM oraz umie opracować program obróbki zgrubnej (objętościowej) dla frezowania na obrabiarkach CNC frezami palcowymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U3
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi zamodelować (w danym systemie 3D CAD) siatkę trójkątów z chmury punktów oraz przeprowadzić analizę dokładności odwzorowania geometrii.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U4
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać pomiar za pomocą optycznego skanera 3D z kilku kierunków i umie połączyć osobne skany w jedną chmurę punktów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_U5
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne

Efekt:	Umie opracować wskazane zadanie i przedstawić jego wynik prowadzącemu celem wystawienia oceny końcowej danego ćwiczenia.
Kod:	1150-MB000-ISP-0207_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonanego przez studenta zadania w ramach zajęć.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: PODSTAWY WIBROAKUSTYKI MASZYN		
Kod przedmiotu	1150-BMWIB-ISP-0321	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Wibroakustyka	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Podstawy Pomiarów Wielkości Dynamicznych, Modelowanie	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Uzyskanie uporządkowanej wiedzy dotyczącej procesów wibroakustycznych zachodzących w maszynach wraz ze zrozumieniem zasad propagacji energii drgań i hałasu. Poznanie podstawowych zasad dotyczących relacji model matematyczny-sygnal rzeczywisty oraz uzyskanie umiejętności zidentyfikowania głównych źródeł energii wibroakustycznej.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 74	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> Przegląd podstawowych zadań wibroakustyki związanych z zagadnieniami minimalizacji hałasu i drgań: maszyn, urządzeń, procesów technologicznych i transportowych, procesów kształtowania ich pożądanych charakterystyk oraz zagadnień diagnostyki wibroakustycznej. Relacja sygnał-model jako podstawa definiowania zadań wibroakustycznych. Modele wibroakustyczne typowych maszyn i zespołów. Metody inwersyjne i wzajemne w wibroakustyce maszyn. Praktyczne zagadnienia techniczne. Sposoby generacji energii wibroakustycznej. Główne źródła energii wibroakustycznej w maszynach i urządzeniach. Generacja i propagacja energii wibroakustycznej. Identyfikacja dróg przenoszenia energii. Metody minimalizacji hałaśliwości maszyn i urządzeń. Ograniczenie propagacji. Ograniczenia emisji na określone obszary środowiska. Hałas i drgania wybranych maszyn i urządzeń. Badania i analiza procesów wibroakustycznych zachodzących w maszynach i urządzeniach. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> Pomiary drgań maszyny. 	

	<p>2. Pomiary hałasu maszyny. 3. Wyznaczanie mocy akustycznej źródła hałasu. 4. Lokalizacja źródeł hałasu metodą pomiarów skalarnych. 5. Lokalizacja źródeł hałasu metodą wektorową z wykorzystaniem sondy natężenia dźwięku. 6. Badanie cech materiałów dźwiękoizolacyjnych z wykorzystaniem rury impedancyjnej.</p>
Metody oceny	<p>Wykład - pisemny egzamin. Laboratorium: Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 74
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 55 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowanie studenta do wykładu, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium, c) 15 godz. – studia literaturowe, d) 15 godz. – przygotowanie do egzaminu. 3) RAZEM – 103 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.;</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>1,2 punktu ECTS – 30 godz., w tym: a) 15 godz. – ćwiczenia laboratoryjne, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium.</p>
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 74. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę o procesach wibroakustycznych
Kod:	1150-BMWIB-ISP-0321_W1
Weryfikacja:	Egzamin, ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W15, K_W16
Efekt:	Rozumie podstawowe zasady propagacji energii drgań i hałasu w maszynach
Kod:	1150-BMWIB-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin, ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zastosować podstawowe zasady dotyczące relacji model matematyczny-sygnał rzeczywisty; Potrafi zidentyfikować główne źródła energii wibroakustycznej maszyn.
Kod:	1150-BMWIB-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Egzamin, ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U13, K_U17

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-BMWIB-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04
Efekt:	Jest świadom zagrożeń wibroakustycznych występujących w środowisku człowieka
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0321_K2
Weryfikacja:	Egzamin, Ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K06

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: CYFROWA ANALIZA SYGNAŁÓW	
Kod przedmiotu	1150-MBWIB-ISP-0322
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Wibroakustyka
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Instytut Podstaw Budowy Maszyn
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	6
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, a w szczególności dotyczące pojęć: funkcje, pochodne funkcji, całki nieoznaczone, liczby zespolone i trygonometria oraz z przedmiotu Pomiary Wielkości Dynamicznych
Limit liczby	-
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie zasad przetwarzania cyfrowego sygnałów z uwzględnieniem różnic między funkcjami ciągłymi i dyskretnymi. Uzyskanie wiedzy dotyczącej podstawowych własności przekształceń funkcji z dziedziny czasu do dziedziny częstotliwości (oraz przekształceń odwrotnych). Umiejętność praktycznego zastosowania analiz w dziedzinie częstotliwości (widmowej i za pomocą filtrów) oraz analiz czasowo-częstotliwościowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 75	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zasada działania przetworników analogowo-cyfrowych. 2. Podstawy dyskretyzacji i próbkowania sygnałów. 3. Opis matematyczny oraz własności podstawowych transformacji odwracalnych: Fouriera i Hilberta. 4. Algorytm obliczania szybkiej transformaty Fouriera. 5. Analiza widmowa sygnałów. 6. Filtracja cyfrowa. 7. Analiza sygnałów w dziedzinie czasu i częstotliwości. Transformata Gabora. 8. Transformata falkowa. 9. Przepróbkowanie sygnałów. 10. Analiza rzędów. 11. Możliwości i ograniczenia procesu cyfrowego przetwarzania sygnałów. 12. Realizacje sprzętowe analizatorów sygnałów. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcia podstawowe, próbkowanie i kwantowanie sygnałów. 2. Analiza sygnałów w dziedzinie czasu. 3. Analiza sygnałów w dziedzinie częstotliwości. 4. Analiza czasowo-częstotliwościowa i analiza falkowa. 5. Filtry cyfrowe FIR i IIR. 	
Metody oceny	Wykład: Zaliczenie na podstawie dwóch sprawdzianów pisemnych. Laboratorium: Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 75	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.; 2) Praca własna studenta – 55 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) 10 godz. – bieżące przygotowanie studenta do wykładu, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium, c) 20 godz. – przygotowanie sprawozdań, d) 10 godz. – przygotowanie do sprawdzianów. 3) RAZEM – 103 godz. 	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.; 	

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: a) 15 godz. – ćwiczenia laboratoryjne, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium; c) 20 godz. – przygotowanie sprawozdań,
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 75. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę o cyfrowej analizie sygnałów
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0322_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W18
Efekt:	Rozumie ideę stosowania różnych metod analizy sygnałów
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0322_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W16, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zastosować podstawowe zasady określania parametrów analizy sygnałów
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0322_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U10, K_U13
Efekt:	Potrafi zastosować odpowiednie metody analizy w praktyce
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0322_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U10, K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0322_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywanych zadań w ramach laboratorium, ocena, sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: DIAGNOSTYKA WIBROAKUSTYCZNA I MONITORING	
Kod przedmiotu	1150-MBWIB-ISP-0323
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	

Poziom kształcenia	I stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Wibroakustyka	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Podstawy Konstrukcji Maszyn i Mechaniczne Układy Napędowe oraz Pomiary Wielkości Dynamicznych.	
Limit liczby studentów	-	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Uzyskanie wiedzy dotyczącej roli i podstawowych zadań funkcjonalnych systemów diagnostycznych oraz działania systemów ciągłego monitoringu. Pozyskanie umiejętności wykorzystania symptomów drganiowych i hałasowych w diagnostyce wibroakustycznej maszyn.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 76	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rola i podstawowe zadania funkcjonalne systemów diagnostycznych. 2. Wykorzystanie symptomów drganiowych i hałasowych w diagnostyce wibroakustycznej maszyn. 3. Diagnostyka wibroakustyczna typowych elementów maszyn (np. przekładnie zębate i cięgnowe, łożyska toczne itp.). 4. Znajdowanie symptomów wibroakustycznych techniką biernego i czynnego eksperymentu diagnostycznego oraz na podstawie modeli. 5. Diagnostyka wibroakustyczna tłokowego silnika spalinowego. 6. Diagnostyka wibroakustyczna układów napędowych pojazdów. 7. Analiza sygnałów "on-line" (ciągły nadzór). Systemy ciągłego monitoringu drganiowego maszyn i urządzeń. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnozowanie zużycia łożyska tocznego. 2. Analiza rozkładu obciążenia w pracującym łożysku tocznym. 3. Ocena luzu międzyzębnego przekładni zębatej na podstawie analizy drgań obudowy. 1. 4. Diagnostyka wibroakustyczna błędów montażowych elementów układu przeniesienia mocy. 	
Metody oceny	<p>Wykład: zaliczenie na podstawie dwóch sprawdzianów pisemnych.</p> <p>Laboratorium: Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego.</p>	

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 76
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.; 2) Praca własna studenta – 55 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowanie studenta do wykładu, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium, c) 20 godz. –przygotowywanie sprawozdań, d) 10 godz. – przygotowanie do sprawdzianów. 3) RAZEM – 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: a) 15 godz. – ćwiczenia laboratoryjne, b) 15 godz. – bieżące przygotowanie studenta do laboratorium. c) 20 godz. –przygotowywanie sprawozdań
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 76. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę o wibroakustycznej diagnostyce maszyn
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0323_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15, K_W16, K_W18
Efekt:	Rozumie ideę stosowania monitoringu i diagnostyki maszyn; Zna podstawowe zasady wykorzystywania symptomów diagnostycznych
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0323_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15, K_W16, K_W17

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zastosować podstawowe metody diagnostyki elementów maszyn
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0323_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U12, K_U13

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0323_K1
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04, K_K05

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ELEMENTY ROBOTYKI		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-322	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Automatyzacja Maszyn Roboczych	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie przeznaczenia, celu i zasad działania robotów. Nabycie umiejętności opisu pracy robota. Rozwinięcie świadomości celu i możliwości wykorzystania robotów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 77	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: <ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcia podstawowe robotyki. 2. Przeznaczenie i klasyfikacja robotów. 3. Wprowadzenie do analizy kinematyki ruchów robotów szeregowych. 4. Analiza kinematyki robotów (opis położenia manipulatora, równania ruchu manipulatora w różnych układach współrzędnych, określenie obszarów pracy, roboczych, manipulacyjnych, granicznych). 5. Wprowadzenie do analizy kinematyki robotów równoległych. 6. Przegląd rozwiązań i analiza problemów kinematyki i trakcyjności robotów mobilnych. 7. Wprowadzenie do analizy dynamicznej układów robotów. 8. Analiza dynamiki robotów szeregowych, równoległych. 9. Analiza dynamiki robotów mobilnych. 	

	<p>10. Elementy i struktura napędów: pneumatycznych, hydraulicznych, elektrycznych (problemy przekazywania napędów i energetyczne, dynamika robotów mobilnych.</p> <p>11. Struktura i budowa układów regulacji napędów: pneumatycznych, hydraulicznych,elektrycznych.</p> <p>12. Struktura układów sensoryki – układy pomiarowe, sensory, układy sensorów sprzężenia zwrotnego.</p> <p>13. Budowa sterowników i regulatorów napędów robotów. Omówienie metod budowy regulatorów i programowania robotów.</p> <p>14. Zasady planowania pracy i programowania robotów.</p> <p>Laboratorium:</p> <p>1. Programowanie PLC.</p> <p>2. Zastosowanie PLC do automatycznego sterowania w układach hydraulicznych.</p> <p>3. Dydaktyczny Model Manipulatora.</p> <p>4. Układy regulacji - dobór parametrów. regulatora i charakterystyki częstotliwościowe układów dynamicznych</p> <p>5. Interfejs operatora maszyny roboczej.</p>
Metody oceny	<p>Wykład: zaliczany jest na podstawie kolokwium i pracy domowej –projekt koncepcyjny układu robotycznego .</p> <p>Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia przeprowadzany jest krótki sprawdzian ustny/pisemny wiedzy weryfikujący przygotowanie studentów (tzw. „wejściówka”). Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego sprawozdania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenia</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 77
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) laboratorium - 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje - 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta - 65 godzin, w tym:</p> <p>a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu;</p> <p>b) 10 godz. – studia literaturowe;</p> <p>c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń;</p> <p>d) 20 godz. – wykonanie sprawozdań.</p> <p>3) RAZEM – 101 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym:</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) laboratorium - 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje - 3 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>2 punkty ECTS – 50 godz., w tym:</p> <p>1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.;</p> <p>2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych;</p> <p>3) 20 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.</p>
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 77. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o zastosowaniu robotów i potrafi zdefiniować zakres ruchów i czynności robota.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu opisu kinematyki robotów. właściwości, budowy i optymalizacji pracy robotów
Kod:	1150-MB000-ISP-322_W2
Weryfikacja:	Praca domowa- opis koncepcji rozwiązania zadania robotycznego
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu opisu kinematyki robotów. właściwości, budowy i programowania robotów.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_W3
Weryfikacja:	Ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe obliczenia zespołów układu kinematycznego robota oraz obciążenia dynamiczne.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_U1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi zdefiniować problemy do rozwiązania w zadaniu robotycznym. Umie zaprojektować ruchy członów robota.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_U2
Weryfikacja:	Praca domowa. Z ustnym przedstawieniem wykonanego zadania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi zaprogramować układ PLC, i interfejs człowiek maszyna.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MB000-ISP-322_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH		
Kod przedmiotu	1150-MBAMR-ISP-0323S	
Wersja przedmiotu	Wersja I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Automatyzacja Maszyn Roboczych	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z budowy maszyn roboczych	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zapoznanie z metodyką automatyzacji pracy maszyn roboczych	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 78	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Wykład. Cele i przejawy automatyzacji maszyn roboczych. Metodyka automatyzowania pracy mr. Zasady opracowywania modeli funkcjonalnych mr. Przykłady budowania modeli funkcjonalnych: koparki, ładowarki, spycharki, zgarniarki, suwnicy, dźwigu osobowego, żurawia wieżowego i teleskopowego, wózka widłowego, ciągnika rolniczego i wózka widłowego. Podanie zasad modelowania dynamicznego mr. Budowa cyfrowych systemów sterowania i nadzoru. Konfigurowanie torów pomiarowych i sterujących. Zasady budowy algorytmów cyfrowego sterowania. Komunikacja operator – maszyna robocza. Przykłady rozwiązań dla przykładowych mr.</p> <p>Laboratorium. Układy regulacji - dobór parametrów regulatora i charakterystyki częstotliwościowe układów dynamicznych, Dydaktyczny model manipulatora trajektoria, regulatory, nastawy regulatorów, Programowanie PLC, Interfejs operatora maszyny roboczej, Automatyczne sterowanie osprzętem koparki podsiębiernej.</p>	
Metody oceny	<p>Wykład: Zaliczany jest na podstawie 1 kolokwium i 1 pracy domowej.</p> <p>Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest ustnie przygotowanie studentów (tzw. „wejściówka”). Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie</p>	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 78	

Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) <u>Liczba godzin kontaktowych</u> - 48, w tym a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) <u>Praca własna studenta</u> - 75 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwium; d) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń laboratoryjnych; e) 20 godz. – wykonanie sprawozdań; f) 10 godz. – wykonanie pracy domowej. 3) RAZEM – 123 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS – 50 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; 2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 3) 20 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 78. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma wiedzę o budowie maszyn roboczych i ich cyklach roboczych; Ma wiedzę o metodyce automatyzowania pracy maszyn roboczych i stosowanych systemach mechatronicznych maszyn roboczych.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna zasady budowania modeli funkcjonalnych maszyn roboczych i systemów interfejsu operator- maszyna robocza
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_W2
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_W3
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma wiedzę o algorytmach dla automatyzowanych maszyn
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_W4
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań

Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
-----------------------------	----------------------------

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przygotować algorytmy dla automatyzowanych maszyn roboczych i zbudować przykładowy interfejs operatora maszyny roboczej
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_U1
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi przygotować algorytmy dla automatyzowanych maszyn roboczych i zbudować przykładowy interfejs operatora maszyny roboczej
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_U2
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać parametry torów pomiarowych systemów mechatronicznych wybranych maszyn
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_U3
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena sprawozdań

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych i opracowywaniu sprawozdania, przyjmując w niej różne role
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0323_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń i ocena sprawozdania
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: SYSTEMY KOMPUTEROWE W KONSTRUKCJI NADWOZI	
Kod przedmiotu	1150-MBMPO-ISP-0321
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Nadwozia Pojazdów
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych

B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z grafiki inżynierskiej, podstaw konstrukcji maszyn i modelowania geometrycznego (wysłuchanie wykładów: Podstawy zapisu konstrukcji, PKM i Modelowanie geometryczne).	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw praktycznego wykorzystania systemów komputerowych w procesie projektowania i konstruowania nadwozi. Umiejętność doboru metodyki wykorzystania systemów komputerowych do realizacji postawionego zadania projektowego.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 79	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład. Omówienie i klasyfikacja zintegrowanych systemów projektowania w budowie nadwozi pojazdów. Określenie zasad budowy modeli geometrycznych. Bryłowe modele geometryczne w projektowaniu nadwozi. Metodyka budowy modeli powierzchniowych. Zasady projektowania powierzchni klasy A. Podstawy ergonomii z wykorzystaniem zintegrowanych systemów projektowania. Zastosowanie metod komputerowych dla opracowania koncepcji rodzin nadwozi pojazdów. Zasady projektowania węzłów konstrukcyjnych nadwozi. Metody symulacyjnych badania drgań i hałasu struktury nadwozia. Metody symulacyjnych badania aerodynamiki pojazdu. Metody modelowania zderzenia pojazdu z przeszkodą. Wyznaczenia obciążeń dynamicznych nadwozia pochodzących od drogi. Laboratorium. Wyznaczanie mas i momentów bezwładności w systemach CAx. Badania symulacyjne trajektorii ruchu podzespołów pojazdów. Badania symulacyjne kinematyki mechanizmów nadwozi. Symulacyjne badania dynamiki pionowej pojazdów. Symulacyjne badania oporu aerodynamicznego pojazdów.	
Metody oceny	Wykład: Zaliczany jest na podstawie pisemnego egzaminu. Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia przeprowadzany jest ustny/pisemny krótki sprawdzian wiedzy weryfikujący przygotowanie studentów do ćwiczeń (tzw. „wejściówka”). Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego zadania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenie.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 79	
Egzamin	Tak	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.	

	<p>2) Praca własna studenta - 55 godzin, w tym:</p> <p>a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu;</p> <p>b) 10 godz. – studia literaturowe;</p> <p>c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do egzaminu;</p> <p>d) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń;</p> <p>e) 10 godz. – wykonanie prac domowych.</p> <p>3) RAZEM – 103 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym:</p> <p>a) wykład – 30 godz.;</p> <p>b) laboratorium – 15 godz.;</p> <p>c) konsultacje – 3 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	<p>1,6 punktu ECTS – 40 godz., w tym:</p> <p>1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.;</p> <p>2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych;</p> <p>3) 10 godz. – wykonanie prac domowych.</p>
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 79. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach projektowania widzialnych powierzchni pojazdów.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą modelowania geometrycznego powierzchni widzialnych nadwozi.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe metody powierzchniowego i bryłowego modelowania geometrycznego konstrukcji inżynierskich
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_W3
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o inżynierskich systemach komputerowych wykorzystywanych do rozmieszczenia w nadwoziu komponentów pojazdu.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_W4
Weryfikacja:	Egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o inżynierskich systemach komputerowych wykorzystywanych do oszacowania obciążeń nadwozi pojazdów.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_W5
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.

Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
-----------------------------	----------------------------

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi sformułować stosowne kryteria projektowe dla danego etapu projektowania nadwozia.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi wyznaczyć obciążenia projektowe dla węzłów konstrukcyjnych nadwozia.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_U2
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać parametry powierzchni widzialnych nadwozia, spełniające oczekiwania względem jakości powierzchni.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_U3
Weryfikacja:	Egzamin, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MBMPO-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: BADANIA POJAZDÓW	
Kod przedmiotu	1150-MBNPO-ISP-0322
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Nadwozia Pojazdów
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy

Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Mechanika, Teoria Drgań, Podstawy Elektrotechniki i Elektroniki, Pojazdy	
Limit liczby studentów	30	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie specyfiki badań pojazdów z wykorzystaniem specjalistycznych urządzeń pomiarowych. Zdobycie wiedzy o współczesnych metodach i urządzeniach do badań pojazdów wykorzystywanych w praktyce inżynierskiej. Umiejętność prowadzenia badań wybranych elementów pojazdu oraz umiejętność zaplanowania procesu badawczego z wykorzystaniem współczesnych urządzeń pomiarowych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 80	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wiadomości wstępne z uwzględnieniem zasad prowadzenia badań pojazdów. 2. Omówienie i klasyfikacja sygnałów pomiarowych stosowanych w badaniach pojazdów. 3. Układy pomiarowo-sterujące do badań trakcyjnych zainstalowanych w pojazdach. 4. Podstawy układów mikroprocesorowych systemów pomiarowych spełniających wymogi badań trakcyjnych. 5. Typowe czujniki pomiarowe przystosowane do specyfiki badań pojazdów. 6. Przegląd współczesnych systemów kontrolno-pomiarowych stosowanych w seryjnych pojazdach samochodowych. 7. Stanowiska badawcze do wyznaczania sztywności giętej i skrętnej nadwozia pojazdu samochodowego. 8. Omówienie podstawowych elementów struktury nośnej pojazdu. 9. Przedstawienie podstawowych badań zderzeniowych oraz omówienie specyfiki badań z zakresu zderzeń pojazdów. 10. Wiadomości wstępne z zakresu badań drgań i hałasu nadwozi pojazdów. 11. Praca kontrolna. 12. Prezentacje studenckie. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Geometria płyty podłogowej pojazdu samochodowego. 2. Badanie sztywności skrętnej nadwozia pojazdu samochodowego. 3. Badanie hałasu wewnątrz pojazdu podczas jazdy. 4. Charakterystyka statyczna zawieszenia. 5. Badania dynamiczne sił działających w zawieszeniu pojazdu. 	
Metody oceny	Wykład - 1 kolokwium (sprawdzian pisemny), 1 prezentacja studencka z zakresu tematyki wykładu. Laboratorium: zaliczenie wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych na podstawie sprawozdania i sprawdzianu pisemnego/ustnego.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 80	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) laboratorium - 15 godz.;	

efektów kształcenia	<p>c) konsultacje – 3 godz.,;</p> <p>2) Praca własna studenta – 55 godz., w tym:</p> <p>a) 20 godz. – studia literaturowe;</p> <p>b) 10 godz. – przygotowywanie się do 1 kolokwium z wykładów i przygotowanie 1 prezentacji;</p> <p>c) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych;</p> <p>d) 10 godz. – opracowanie sprawozdań z przeprowadzonych ćwiczeń laboratoryjnych.</p> <p>3) RAZEM – 103 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punkty ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym:
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2 punkty ECTS - 50 godz., w tym:
	<p>1) 15 godz. - ćwiczenia laboratoryjne</p> <p>2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych</p> <p>3) 10 godz. – opracowanie wyników, przygotowanie sprawozdań</p> <p>4) 10 godz. – przygotowanie do sprawdzianu i prezentacji;</p>
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 80. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podbudowaną teoretycznie wiedzę dotyczącą badań pojazdów. Zna podstawowe etapy i techniki badań pojazdów.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0322_W01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W18, K_W19, K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o współczesnych metodach i urządzeniach do badań pojazdów wykorzystywanych w praktyce inżynierskiej.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0322_W02
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17, K_W18, K_W19, K_W20
Umiejętności	
Efekt:	Potrafi prowadzić badania wybranych elementów pojazdu. Potrafi zaplanować proces badawczy z wykorzystaniem współczesnych urządzeń pomiarowych, ocenić przydatność i zinterpretować uzyskane wyniki badań.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0322_U01
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny. Sprawozdania z przeprowadzonych ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość wagi dokładności przeprowadzonych badań i uzyskanych wyników.

Kod:	1150-MBNPO-ISP-0322_K01
Weryfikacja:	Sprawozdania z przeprowadzonych ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: BUDOWA NADWOZI		
Kod przedmiotu	1150-MBNPO-ISP-0323	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Nadwozia Pojazdów	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	6	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z podstaw konstrukcji maszyn i materiałów konstrukcyjnych (wysłuchanie wykładów: PKM i Materiały konstrukcyjne)	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw projektowania nadwozi pojazdów z wykorzystaniem nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych. Umiejętność doboru materiałów konstrukcyjnych i technologii produkcji do przewidywanej skali produkcji pojazdów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 81	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	Wykład. Podstawowe definicje i klasyfikacja nadwozi. Przepisy międzynarodowe, normy i badania dotyczące nadwozi pojazdów samochodowych. Aspekty ekonomiczne budowy nadwozi pojazdów samochodowych. Ergonomia i stawiane wymagania względem przeznaczenia pojazdu. Upakowanie - rozplanowanie i założenia wymiarowe nadwozia. Zagadnienia aerodynamiki w projektowaniu nadwozia pojazdu. Zapewnienie komfortu i bezpieczeństwa biernego kierowcy i pasażerom pojazdu. Budowa struktur nośnych nadwozi pojazdów. Funkcje elementów wyposażenia wewnętrznego. Główne cechy nadwozi samonośnych. Materiały konstrukcyjne do budowy nadwozi pojazdów. Technologie stosowane w budowie nadwozi. Laboratorium. Prasy i tłoczniaki do kształtowania elementów nadwozia. Sposoby łączenia elementów nadwozi. Lakierowanie nadwozi. Metody przetwórstwa termoplastów. Rodzaje przetwórstwa duroplastów..
Metody oceny	Wykład: Zaliczany jest na podstawie pisemnego kolokwium zaliczeniowego. Laboratorium: Przed rozpoczęciem ćwiczenia sprawdzane jest przygotowanie studentów (tzw. „wejściówka”). Każde ćwiczenie jest zaliczane na podstawie poprawnie wykonanego zadania, przyjętego i ocenionego przez prowadzącego dane ćwiczenie
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 81
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – w tym: 55 godzin, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. – studia literaturowe; c) 10 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwium; d) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do ćwiczeń; e) 10 godz. – wykonanie prac domowych. 3) RAZEM – 113 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 48, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) laboratorium – 15 godz.; c) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,6 punktu ECTS – 40 godz., w tym: 1) ćwiczenia laboratoryjne – 15 godz.; 2) 15 godz. – przygotowywanie się do ćwiczeń laboratoryjnych; 3) 10 godz. – wykonanie prac domowych.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 81. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podbudowaną teoretycznie wiedzę dotyczącą konstrukcji nadwozi pojazdów samochodowych
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_W1

Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą budowy nadwozi.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_W2
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W14
Efekt:	Posiada wiedzę o konstrukcji współczesnych nadwozi pojazdów samochodowych
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_W3
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W14
Efekt:	Zna podstawowe etapy i techniki wytwarzania nadwozi pojazdów
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_W4
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W14
Efekt:	Posiada wiedzę nt. zasad planowania budowy nadwozia pojazdu z wyznaczeniem głównych założeń pojazdu
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_W5
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W14

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi sformułować stosowne kryteria projektowe dla danego etapu projektowania nadwozia.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_U1
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi ocenić wpływ założeń konstrukcyjnych struktury na klasę i rodzaj nadwozia pojazdu.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_U2
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Ma świadomość przyjętych wstępnych założeń konstrukcyjnych nadwozia na klasę i rodzaj pojazdu.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_U3
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi zaplanować budowę nadwozia pojazdu z wyznaczeniem głównych założeń pojazdu
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_U4
Weryfikacja:	Kolokwium zaliczeniowe, ustny sprawdzian przed dopuszczeniem do wykonywania ćwiczeń, ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, przyjmując w niej różne role.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0323_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: MECHANIKA ELEMENTÓW LAMINOWANYCH		
Kod przedmiotu	1150- MBKCI-ISP-0321	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Konstrukcje Cienkościenne	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne		
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zagadnień z mechaniki laminatów, kompozytów oraz struktur warstwowych. Nabycie przez studentów umiejętności wykonania podstawowych analiz laminowanych, kompozytowych oraz warstwowych struktur o prostej geometrii.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 82	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-

Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wiadomości wstępne: rodzaje, właściwości i zastosowania kompozytów, laminaty, materiały anizotropowe, ortotropia. 2. Właściwości warstwy ortotropowej: stan naprężenia, stan odkształcenia, równania konstytutywne. 3. Właściwości wytrzymałościowe laminatu: założenia teorii laminatów cienkich, stan przemieszczeń, związki geometryczne, naprężenia i siły wewnętrzne, uproszczenia macierzy sztywności. 4. Wytyężenie laminatu: wytyężenie materiału izotropowego, wytyężenie warstwy ortotropowej, hipotezy wytyężeniowe dla warstwy ortotropowej w płaskim stanie naprężenia. 5. Równania równowagi płyt laminowanych: przemieszczenia, warunki brzegowe. 6. Jednowymiarowe zagadnienia płyt laminowanych: zginanie walcowe płyty, belki laminowane. 7. Obliczenia wytrzymałościowe laminowanych płyt prostokątnych: przemieszczenia, wyboczenie, drgania swobodne. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Statyczna próba rozciągania pręta cienkościennego - porównanie charakterystyk dla elementów wykonanych z metalu i laminatu. 2. Wyboczenie prętów cienkościennych - porównanie charakterystyk dla elementów wykonanych z metalu i laminatu. 3. Praca konstrukcji półskorupowych - praca w stanie pokrytycznym. 4. Badanie częstotliwości drgań własnych jednostronnie utwierdzonej cienkościennej belki wykonanej z laminatu. 5. Badanie częstotliwości drgań własnych cienkościennej belki wykonanej z laminatu zamocowanej przegubowo, jako belka z odciążeniem. 6. Porównanie stanów krytycznych wału stalowego i wału wykonanego z kompozytu węglowego.
Metody oceny	<p>Wykład: Egzamin - część pisemna i/lub odpowiedź ustna. Laboratorium: Trzy sprawdziany oceniane zgodnie z obowiązującą skalą ocen.</p>
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 82 .
Egzamin	TAK
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 55 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 25 godz. • przygotowanie do zajęć: 15 godz. • przygotowanie do egzaminu: 15 godz. 3) RAZEM – 103 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz.

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,2 punktu ECTS – 30 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium - 15 godz.; • przygotowanie do zajęć: 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 82. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student posiada podstawową wiedzę o rodzajach, właściwościach i zastosowaniu kompozytów.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_W1
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06
Efekt:	Student posiada wiedzę o właściwościach wytrzymałościowych i równaniach konstytutywnych warstw ortotropowych. Zna równania równowagi płyt laminowanych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_W2
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06
Efekt:	Student posiada wiedzę o założeniach teorii laminatów, podstawowych związkach geometrycznych występujących w laminatach, siłach wewnętrznych oraz wyteżeniu laminatów. Zna założenia teorii laminatów cienkich. Zna podstawowe hipotezy wyteżeniowe warstw ortotropowych..
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_W3
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06
Efekt:	Student rozumie zagadnienia związane z wpływem anizotropii na postacie własne, częstotliwości drgań własnych i siły krytyczne.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_W4
Weryfikacja:	Egzamin
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi przeprowadzić analizę stanu naprężeń o odkształceń warstwy ortotropowej.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Potrafi przeprowadzić podstawowe analizy wytrzymałościowe dla płyt i belek laminowanych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03

Efekt:	Student potrafi zbadać wpływem anizotropii na postacie własne, częstotliwości drgań własnych i siły krytyczne. Potrafi zastosować odpowiednie metody pomiarowe adekwatne do postawionego zadania. Potrafi dokonać selekcji przydatnych informacji o badanym obiekcie dla realizacji określonego zadania. Umie porównać wyniki uzyskane eksperymentalnie z wynikami teoretycznymi.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student umie pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0321_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K03, K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: ANALIZA SZTYWNOŚCIOWO-WYTRZYMAŁOŚCIOWA KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0324
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Konstrukcje Cienkościenne
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VI
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw mechaniki obejmująca zakres przedmiotów: Mechanika ogólna I, Mechanika ogólna II. Znajomość podstaw wytrzymałości materiałów obejmująca zakres przedmiotów: Wytrzymałość materiałów I, Wytrzymałość materiałów II. Znajomość podstaw konstrukcji maszyn obejmująca zakres przedmiotów: Podstaw konstrukcji maszyn, Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn I, II. Znajomość podstaw metody elementów skończonych oraz umiejętność posługiwania się systemem Abaqus obejmująca zakres przedmiotu: Metoda elementów skończonych.
Limit liczby studentów	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie zaawansowanych metod obliczeń sztywnościowo- wytrzymałościowych stosowanych w analizach konstrukcji cienkościennych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 83.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> Integracja systemów CAD – MES. Modele geometryczne dla MES. Wykład obejmuje omówienie zagadnień dotyczących właściwego przygotowania modeli powierzchniowych do dyskretyzacji. Konstrukcje prętowe, belkowe. Wykład obejmuje szczegółowe omówienie zagadnień związanych z modelowaniem konstrukcji prętowych modelowanych z wykorzystaniem elementów prętowych oraz belkowych. Analizy konstrukcji, w których elementy konstrukcyjne przenoszą zarówno obciążenia normalne, styczne, jak i momenty gnące. Analiza wpływu ścinania: teoria Bernoulliego i Timoshenko. Szczegółowe omówienie zagadnień analiz postaci, sił krytycznych i częstości drgań własnych. Omówienie zagadnień analiz koncentracji naprężeń w modelach powłokowych. Wprowadzenie do analiz nieliniowych. Koncentracja naprężeń po przekroczeniu granicy plastyczności materiału. Wykład obejmuje podstawowe zagadnienia związane z iteracyjnymi metodami analiz zagadnień nieliniowych. Jako przykład – nieliniowość materiału, wieloliniowy model sprężysto – plastyczny. Modele powłokowe - analizy szczegółowe. Wykład obejmuje podstawowe zagadnienia dotyczące modelowania konstrukcji cienkościennych za pomocą elementów powłokowych. Sposoby wprowadzania obciążeń. Definiowanie warunków brzegowych. Problemy związane z konstrukcjami o złożonych geometrycznie kształtach, sposoby łączenia siatek. Ocena wyężenia konstrukcji – naprężenia normalne, styczne oraz zredukowane. Koncentracje naprężeń wynikające z utwierdzenia modelu oraz łączenia siatek MES. Modele powłokowe - sposoby realizacji połączeń. Uprozczone i dokładne analizy połączeń (spawane, śrubowe, nitowe) w metalowych strukturach cienkościennych. Modelowanie zadań uwzględnieniem wzajemne oddziaływanie części (zadania kontaktowe), w zakresie modeli powłokowych oraz belkowych. Szczegółowe analizy struktur cienkościennych na przykładach konstrukcji kratownicowych i dźwigarów cienkościennych z wykorzystaniem pakietu Abaqus. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> Integracja systemów CAD – MES. Modele geometryczne dla MES. Analiza kratownicy: modele prętowe, belkowe, siły krytyczne i częstości drgań własnych. Koncentracje naprężeń - szczególne przypadki. Analizy zagadnień nieliniowych - wstęp. Analizy konstrukcji cienkościennych - cz. 1. Analizy konstrukcji cienkościennych - cz. 2. Analizy konstrukcji cienkościennych - cz. 3. Analizy konstrukcji cienkościennych - cz. 4. Analizy konstrukcji cienkościennych - cz. 5. Uprozczone sposoby modelowanie połączeń (spawane, śrubowe, nitowe, 	

	<p>sworzniowe).</p> <p>11. Zagadnienie kontaktowe - uwzględnienie nieliniowej charakterystyki materiału.</p> <p>12. Analiza dźwigara cienkościennego.</p>
Metody oceny	Wykład - Zaliczany jest na podstawie oceny uzyskanej z laboratorium. Laboratorium: prace domowe realizowane w formie krótkich projektów – zadań do wykonania na podstawie wiedzy przekazanej na wykładzie oraz praktyki zdobytej w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych, które mają zakończyć się oddaniem pisemnego sprawozdania z wykonanej pracy.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 83.
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz. • konsultacje – 3 godz. <p>2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 15 godz. • przygotowanie do zajęć: 15 godz., • realizacja prac domowych i wykonanie sprawozdań: 30 godz. <p>3) RAZEM – 108 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,4 punktów ECTS – 60 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium - 15 godz.; • przygotowanie do zajęć: 15 godz. • realizacja prac domowych i wykonanie sprawozdań: 30 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 83. efekty przedmiotowe	
Wiedza	
Efekt:	Student zna metody integracji systemów CAD – MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W1
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W07, K_W08
Efekt:	Student posiada wiedzę o modelowaniu i przygotowaniu modelu geometrycznego w MES, w tym zagadnienia dyskretyzacji, modelowania przy wykorzystaniu elementów powłokowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W2
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej.

Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student posiada wiedzę w zakresie przygotowania modeli powłokowych MES, w których występuje koncentracja naprężeń.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W3
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady określania i wyznaczania sił krytycznych i częstości drgań własnych z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W4
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady wprowadzania obciążeń oraz definiowania warunków brzegowych w modelach MES konstrukcji cienkościennych o złożonych geometrycznie kształtach, modelowanych przy użyciu elementów powłokowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W5
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna podstawowe metody rozwiązywania zagadnień nieliniowych stosowane w systemach MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W6
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna podstawowe zasady modelowania zagadnień kontaktowych w modelach bryłowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W7
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student zna zasady oceny naprężeń w układach lokalnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W8
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18
Efekt:	Student potrafi dokonać oceny wyężenia konstrukcji złożonej konstrukcji cienkościennej z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_W9
Weryfikacja:	Rozmowa przy sprawdzaniu pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi przygotować model geometryczny do dyskretyzacji. Potrafi dokonać podział geometrii na odpowiednie powierzchnie. Rozumie znaczenie szczegółów (promienie, fazy, zmiany grubości) i potrafi je odpowiednio uwzględnić w modelu powłokowym.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U1
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać analizę sił krytycznych oraz częstości drgań własnych złożonej struktury z wykorzystaniem różnych modeli MES.

Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U2
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student posiada umiejętności praktycznego wykorzystania systemów MES w analizie stanu naprężenia wokół koncentratora. Potrafi dokonać optymalizacji zadania MES pod względem liczby elementów, rodzaju elementów (funkcje kształtu) oraz jakości siatki (deformacja siatki i jej wpływ na wyniki analiz).
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U3
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi dobrać odpowiednie parametry oraz wykonać nieliniową statyczną analizę stanu wyężenia i deformacji struktury cienkościennej wykonanej z materiału o nieliniowej charakterystyce.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U4
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać analizę wzajemnego oddziaływania części w strukturach cienkościennych (zadanie kontaktowe) z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U5
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18
Efekt:	Student potrafi w modelach MES stosować uproszczone sposoby modelowania połączeń.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_U6
Weryfikacja:	Sprawozdanie z pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U15, K_U16, K_U18

Kompetencje społeczne

Efekt:	Student jest świadomy konieczności pogłębiania wiedzy w zakresie zaawansowanych technik obliczeniowych oraz zna możliwości dalszego rozwoju w tym kierunku na wydz. Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych. Rozumie problemy związane z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciążącej na osobie dokonującej analiz wytrzymałościowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0324_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K02, K_K03

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: PODSTAWY PROJEKTOWANIA KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH

Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0325
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki

Specjalność	Konstrukcje cienkościenne	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VI	
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw konstrukcji maszyn obejmująca zakres przedmiotów: Podstawy konstrukcji maszyn (wykład), Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn I, II.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zagadnień dotyczących projektowania konstrukcji cienkościennych. Nabycie umiejętności modelowania 3D konstrukcji cienkościennych w zakresie podstawowym.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 84	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	15 godz.
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Konstrukcje cienkościenne – klasyfikacja oraz przykłady zastosowań. 2. Omówienie cech charakterystycznych i podstawowych problemów w projektowaniu. 3. Podstawy wytrzymałości konstrukcji cienkościennych. 4. Klasyfikacja połączeń stosowanych w konstrukcjach cienkościennych. 5. Metody wprowadzania obciążeń w konstrukcje cienkościenne metalowe. 6. Metody wprowadzania obciążeń w konstrukcje cienkościenne niemetalowe (laminaty, tworzywa sztuczne, inne). 7. Podstawowe problemy występujące w konstrukcjach wykonanych z różnych rodzajów materiałów (kombinacje: metal, laminat, tworzywo sztuczne itp.). 8. Charakterystyczne cechy pracy fragmentów konstrukcji cienkościennych – przykłady badań wytrzymałości, stateczności i dynamiki (wstęp do laboratorium). 9. Zasady projektowania węzłów konstrukcyjnych w strukturach metalowych. 10. Zasady projektowania węzłów konstrukcyjnych w strukturach niemetalowych. 11. Wybrane problemy analizy połączeń stosowanych w konstrukcjach cienkościennych metalowych. 12. Wybrane problemy analizy połączeń stosowanych w konstrukcjach wykonanych z nowoczesnych materiałów. 13. Podsumowanie: konstrukcje skorupowe i półskorupowe – wstęp do modelowania konstrukcji. <p>Laboratorium:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do modelowanie konstrukcji cienkościennych z pomocą 	

	<p>systemów 3D CAD.</p> <p>2. Modelowanie geometrycznie skomplikowanych elementów cienkościennych.</p> <p>3. Modelowanie węzłów struktur cienkościennych wykonanych z wykorzystaniem połączeń spawanych.</p> <p>4. Modelowanie węzłów struktur cienkościennych wykonanych z wykorzystaniem połączeń śrubowych.</p> <p>5. Opracowywanie dokumentacji wykonawczej 2D konstrukcji cienkościennych.</p> <p>6. Opracowywanie dokumentacji złożeniowej 2D konstrukcji cienkościennych.</p> <p>7. Struktury cienkościenne wykonywane technikami przyrostowymi.</p>
Metody oceny	Wykład: Trzy sprawdziany. Laboratorium : Krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studentów do zajęć, ocena sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 84
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz. <p>2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 10 godz.; • przygotowanie do zajęć: 15 godz.; • wykonanie sprawozdań z laboratorium: 20 godz.; • przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. <p>3) RAZEM – 108 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,9 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 48 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • laboratorium - 15 godz.; • konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	2,6 punktów ECTS – 65 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • laboratorium - 15 godz.; • przygotowanie do zajęć: 15 godz.; • wykonanie sprawozdań z laboratorium: 20 godz.; • przygotowanie się do sprawdzianów: 15 godz.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 84. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Student zna cechy charakterystyczne i potrafi sklasyfikować konstrukcje cienkościenne oraz połączenia w nich występujące. Zna podstawy analiz wytrzymałości konstrukcji cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń laboratoryjnych.

Powiązane efekty kierunkowe	K_W05, K_W014
Efekt:	Student zna podstawy wprowadzania obciążeń do cienkościennych konstrukcji metalowych i niemetalowych. Zna podstawowe zasady projektowania węzłów konstrukcyjnych w strukturach metalowych i niemetalowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W017, K_W18, K_W19, K_W20
Efekt:	Student umie zdefiniować podstawowe problemy występujące w projektowaniu węzłów konstrukcji cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14
Efekt:	Student zna podstawy analizy wytrzymałości wybranych elementów oraz połączeń występujących w konstrukcjach cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W017, K_W18, K_W19, K_W20
Efekt:	Student zna podstawowe zasady tworzenia modeli 3D prostych i złożonych geometrycznie elementów konstrukcji cienkościennych z wykorzystaniem systemu CAD.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_W5
Weryfikacja:	Sprawdzian, krótki sprawdzian ustny/pisemny weryfikujący przygotowanie studenta do ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W017, K_W18, K_W19, K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wykonać podstawowe analizy wytrzymałościowe konstrukcji cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U1
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Student potrafi wykorzystać podstawowe zasady wprowadzania obciążeń przy projektowaniu węzłów konstrukcji cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian, ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizę i dokonać oceny wytrzymałości wybranych elementów oraz połączeń występujących w konstrukcjach cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U3
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U10, K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać model 3D prostych i złożonych geometrycznie elementów konstrukcji cienkościennych z wykorzystaniem systemu CAD. Potrafi wykonać model 3D spawanego i skręcanego węzła konstrukcyjnego.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U4
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.

Powiązane efekty kierunkowe	K_U10, K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Efekt:	Student potrafi wykonać analizę wzajemnego oddziaływania części (zadanie kontaktowe) z wykorzystaniem MES.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U5
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U015, K_U016, K_U018
Efekt:	Student potrafi w modelach MES stosować uproszczone sposoby modelowania połączeń.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_U6
Weryfikacja:	Ocena sprawozdania z wykonanych ćwiczeń.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03, K_U015, K_U016, K_U018

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy konieczności pogłębiania wiedzy w zakresie zaawansowanych technik obliczeniowych oraz zna możliwości dalszego rozwoju w tym kierunku na wydz. Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych. Rozumie problemy związane z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciążącej na osobie dokonującej analiz wytrzymałościowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0325_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie realizacji ćwiczeń laboratoryjnych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K02, K_K03

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: UKŁADY NAPĘDOWE MASZYN ROBOCZYCH	
Kod przedmiotu	1150-MBAMR-ISP-0406
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Maszyny Robocze
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Zaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VII
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn i mechaniki maszyn roboczych (wysłuchanie wykładów: Mechanika, PKM i Maszyny robocze)

Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie zasad projektowania układów napędowych maszyn roboczych. Umiejętność dokonywania analizy i wykonywania obliczeń dotyczących złożonych układów napędowych maszyn roboczych, w tym układów o zmianie przełożeń „pod obciążeniem”. Zdobywanie umiejętności formułowania i udowodnienia wymagań projektowych dla układów napędowych maszyn roboczych. Określenie wymagań i ograniczeń w działaniach inżynierskich dotyczących układów napędowych maszyn roboczych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 85	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wiadomości wstępne. Rys historyczny rozwoju układów napędowych maszyn roboczych. Przykłady współczesnych zastosowań. Klasyfikacja napędów ze względu na sposób transportu energii i budowę podwozia maszyny. Zalety i wady poszczególnych układów napędowych. Podział na napędy klasyczne, planetarne, hydrostatyczne i hydrokinetyczne, ich podstawowe elementy. 2. Idea przekładni planetarnych. Wzór Willisa. Przełożenie wewnętrzne szeregu planetarnego. Kinematyka przekładni. Przykłady szeregów planetarnych. 3. Metoda wykreślna rozwiązywania przekładni planetarnych. Elementarne przykłady szeregów planetarnych stosowanych w układach napędowych maszyn roboczych. Przykłady obliczeń kinematycznych dla przekładni składających się z kilku szeregów planetarnych. 4. Dynamika szeregu planetarnego – wprowadzenie. Pojęcie mocy wejściowej (dodatniej) i mocy wyjściowej (ujemnej). Dynamika przekładni o osiach stałych. Równowaga elementów szeregu planetarnego. Wyznaczanie na hamulcach i na sprzęgłach momentów blokujących elementy szeregu planetarnego. 5. Przepływ mocy przez szereg planetarny. Poszczególne przypadki przepływu mocy przez szereg planetarny. Sprawność szeregu planetarnego. Moc unoszenia (sprzężenia). Moc względna (zazębienia). Sprawność wewnętrzna (bazowa) szeregu planetarnego. Różnicowanie przepływu mocy dla prostego szeregu planetarnego o dwóch stopniach swobody. 6. Sprawność szeregu planetarnego dla przypadków różnicowania i sumowania przepływu mocy dla prostego szeregu planetarnego o jednym stopniu swobody. Moc krążąca w szeregu planetarnym. Samohamowność przekładni planetarnej o dodatnim przełożeniu wewnętrznym. 7. Złożone układy planetarne. Wyznaczanie przełożeń w 2-biegowym, 3-biegowym i 4-biegowym wzmacniaczu momentów. Podstawowe zespoły planetarne stosowane w skrzyniach biegów maszyn roboczych i pojazdów (zespół planetarny Wilson, - Simpson, oraz Ravigneaux). 8. Wyznaczanie przełożeń na poszczególnych biegach na przykładzie 10-biegowej planetarnej skrzyni biegów. 9. Zastosowanie sumujących szeregów planetarnych do mechanizmu skrzętu pojazdu gąsienicowego z równoległym przepływem mocy – analiza bezstopniowej zmiany promienia skrzętu w zakresie $0 < R < +\infty$. 10. Zasady sterowania zmianą biegów „pod obciążeniem” w hydromechanicznej skrzyni biegów. 11. Automatyzacja sterowania skrzyniami biegów na przykładzie terenowego ciągnika kołowego. Wymagania stawiane terenowym ciągnikom. Kryteria brane pod uwagę przy wykonywaniu ciągnikiem różnorodnych prac. Model funkcjonalny maszyny roboczej na przykładzie terenowego agregatu ciągnikowego. Algorytmy sterowania. Konceptje sterowania automatyczną zmianą biegów – strategię pracy maszyny roboczej. 12. Zastosowanie hybrydowych układów napędowych w terenowych ciągnikach kołowych i gąsienicowych. 	

Metody oceny	Ocena zaliczeniowa jest na podstawie dwóch kolokwii pisanych przez studentów w trakcie semestru. Końcowa ocena stanowi średnią liczoną z dwóch kolokwii.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 89
Egzamin	-
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 32., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz. 2) Praca własna studenta - 44 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 14 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwii; 3) RAZEM – 76 godzin.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu -liczba godzin kontaktowych - 32., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 85. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o rodzajach układów napędowych stosowanych w maszynach roboczych i ich podstawowych właściwościach. Posiada wiedzę o rodzajach hydromechanicznych i hybrydowych układów napędowych stosowanych w maszynach roboczych.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0406_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o kryteriach projektowania układów napędowych maszyn roboczych, wynikających z analizy możliwości ich zastosowań. Zna zasady określania i wyznaczania obciążeń eksploatacyjnych i ich efektów, niezbędnych do projektowania przekładni planetarnych.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0406_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi wyznaczyć przepływ mocy przez przekładnie planetarne i sprawności złożonych układów napędowych maszyn roboczych. Potrafi wyznaczyć moc krążącą w przekładni i wynikające z tego obciążenia elementów konstrukcyjnych układów napędowych, wymagane dla rozważanego sposobu uszkodzenia.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0406_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi przeprowadzić analizy wymagane do udowodnienia rozważanych kryteriów projektowych przekładni.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0406_U2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Umie pracować indywidualnie.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0406_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie dyskusji na wykładzie i ocena kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_02; K_03; K_05

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: AUTOMATYZACJA MASZYN ROBOCZYCH I	
Kod przedmiotu	1150-MBMRC-ISP-0405
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Maszyny Robocze
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Polski
Semestr nominalny	7
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z budowy maszyn roboczych
Limit liczby studentów	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Zapoznanie z metodyką automatyzacji pracy maszyn roboczych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 86	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Cele i przejawy automatyzacji maszyn roboczych. Metodyka automatyzowania pracy mr. Zasady opracowywania modeli funkcjonalnych mr. Przykłady budowania modeli funkcjonalnych: koparki, ładowarki, spycharki, zgarniarki, suwnicy, dźwigu osobowego, żurawia wieżowego i teleskopowego, wózka widłowego, ciągnika rolniczego i wózka widłowego. Podanie zasad modelowania dynamicznego mr. Budowa cyfrowych systemów sterowania i nadzoru. Konfigurowanie torów pomiarowych i sterujących. Zasady budowy algorytmów cyfrowego sterowania. Komunikacja operator – maszyna robocza. Przykłady rozwiązań dla przykładowych mr.	
Metody oceny	Wykład zaliczany jest na podstawie 2 kolokwiów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 86	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 20 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 20 godz. – studia literaturowe; c) 5 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwium; 3) RAZEM – 77 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 86. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma wiedzę o budowie maszyn roboczych i ich cyklach roboczych. Ma wiedzę o metodyce automatyzowania pracy maszyn roboczych i stosowanych systemach mechatronicznych maszyn roboczych.
Kod:	1150-MBMR-ISP-0405_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Efekt:	Zna zasady budowy modeli funkcjonalnych maszyn roboczych i systemów interfejsu operator-maszyna robocza.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0405_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma wiedzę o algorytmach dla automatyzowanych maszyn
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0405_W3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi przygotować algorytmy dla automatyzowanych maszyn roboczych i zbudować przykładowy interfejs operatora maszyny roboczej.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0405_U1
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać parametry torów pomiarowych systemów mechatronicznych wybranych maszyn.
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0405_U2
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji zadania automatyzacji maszyny roboczej, przyjmując w niej różne role
Kod:	1150-MBMRC-ISP-0405_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie dyskusji na wykładzie
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: PODWOZIA SAMOCHODÓW	
Kod przedmiotu	150-MBPOJ-ISP-0405
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Pojazdy, Silniki Spalinowe
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych

Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z mechaniki ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn i mechaniki pojazdów (wysłuchanie wykładów: Mechanika, PKM i Pojazdy).	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie budowy i zasad projektowania zespołów podwozi samochodów. Nabycie przez studentów umiejętności przeprowadzania podstawowych obliczeń zespołów podwozia samochodu.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 87	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład.</p> <ol style="list-style-type: none"> Ogólny układ konstrukcyjny samochodu. Koła, ogumienie. Rozwiązania konstrukcyjne zawieszzeń. Przykłady konstrukcji. Zależności kinematyczne, środek b. przechyłu, oś b. przechyłu, Zależności dynamiczne, sztywności, charakterystyka sztywności. Samochód jako układ drgający. Oddziaływanie nierówności drogi na pojazd. Optymalizacja: komfort - bezpieczeństwo. Elementy sprężyste. Amortyzatory. Zawieszania aktywne. Opis ruchu krzywoliniowego. Ruch ustalony (pod-, nadsterowność). Ruch nieustalony, wejście w zakręt. Mechanizmy zwrotnicze. Parametry ustawienia kół kierowanych. Moment stabilizacyjny. Przekładnie kierownicze. Moment na kole kierownicy. Mechanizmy wspomagające. Układy stabilizacji toru jazdy. Układy hamulcowe: Klasyfikacja funkcjonalna układów hamulcowych. Wymagania. Mechanizmy hamulcowe bębnowe i tarczowe. Układy uruchamiające hamulce hydrauliczne i pneumatyczne. Mechanizmy wspomagające. Korektory hamowania. Urządzenia przeciwblokujące. 	
Metody oceny	Wykład: zaliczenie na podstawie 2 pisemnych kolokwiiów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 87	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: <ol style="list-style-type: none"> wykład - 30 godz.; konsultacje - 1 godz.; Praca własna studenta - 20 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> 5 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; 5 godz. - studia literaturowe; 10 godz. - przygotowywanie się studenta do kolokwiiów. RAZEM - 51 godz. 	

Liczba punktów ECTS nazajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 87. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podstawową wiedzę w zakresie budowy zespołów podwozia samochodów; orientuje się w ich obecnym stanie oraz najnowszych trendach rozwojowych.
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych zagadnień dotyczących projektowania i eksploatacji zespołów podwozia samochodów.
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17
Efekt:	Zna zasady i metody konstruowania podstawowych elementów i zespołów podwozia samochodu oraz zna narzędzia stosowane w procesie ich projektowania
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_W3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W05

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zaprojektować elementy i zespoły podwozia samochodu z uwzględnieniem zadanych kryteriów użytkowych i ekonomicznych.
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U08
Efekt:	Potrafi porównać rozwiązania konstrukcyjne zespołów podwozia samochodu ze względu na zadane kryteria użytkowe i ekonomiczne
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_U2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera samochodowego, w tym jej wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje
Kod:	150-MBPOJ-ISP-0405_K_K1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: ZAAWANSOWANE METODY PROGRAMOWANIA W ZASTOSOWANIACH INŻYNIERSKICH		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0404	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Wspomaganie Komputerowe Prac Inżynierskich	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zaznajomienie z podstawowymi technikami programistycznymi stosowanymi w budowie oprogramowania wspomagającego prace inżynierskie.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 88.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godzin
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Programowanie – zagadnienia ogólne; podejście algorytmiczne, deklaratywne i obiektowe. Część A. Przykłady prostych programów wspomagających prace inżynierskie. 2) Programowanie – zagadnienia ogólne; podejście algorytmiczne, deklaratywne i obiektowe. Część B. Przykłady programów symulacyjnych. 3) Podstawy programowania algorytmicznego w języku MS Visual Basic. Część A. Podstawowe struktury edytora graficznego 2D. 4) Podstawy programowania algorytmicznego w języku MS Visual Basic. Część B. Edytor graficzny 2D - struktury danych, operatory edycji, zapis do pliku. 	

	<p>5) Budowa aplikacji w języku MS Visual Basic. Część A. Edytor graficzny - rozwój ukierunkowany na określone klasy modeli.</p> <p>6) Budowa aplikacji w języku MS Visual Basic. Część B. Edytor graficzny - operacja zoom, modelowanie 3D.</p> <p>7) Tworzenie aplikacji w środowisku MS Visual Basic i w systemie CLIPS. Podstawy Knowledge Based Engineering.</p> <p>8) Budowa aplikacji w środowisku Visual Basic .NET, definiowanie klas, dziedziczenie, polimorfizm, obiekty złożone. Część A. Podstawowe elementy programowania obiektowego.</p> <p>9) Budowa aplikacji w środowisku Visual Basic .NET, definiowanie klas, dziedziczenie, polimorfizm, obiekty złożone. Część B. Tworzenie obiektów i relacje między obiektami.</p> <p>10) Budowa aplikacji inżynierskiej w środowisku Visual Basic .NET – podejście obiektowe. Edytor graficzny - wprowadzenie elementów obiektowych.</p> <p>11) Integracja oprogramowania inżynierskiego za pomocą narzędzi języka MS Visual Basic. Współpraca edytora graficznego z systemem doradczym.</p> <p>12) Integracja oprogramowania inżynierskiego z bazami danych za pomocą języka MS Visual Basic. Współpraca bazy danych systemem doradczym.</p> <p>13) Dostosowywanie oprogramowania inżynierskiego za pomocą narzędzi języka MS Visual Basic. Współpraca programu w VB z systemem CAD.</p>
Metody oceny	2 kolokwia, średnia z obu ocen.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 88
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 31, w tym:</p> <p>a) 30 godz. wykładu;</p> <p>b) 1 godz. konsultacji.</p> <p>2) Praca własna studenta – 45 godzin, w tym:</p> <p>a) studia literaturowe: 10 godz.</p> <p>b) przygotowanie do zajęć: 15 godz.</p> <p>c) przygotowanie do sprawdzianów: 20 godz.</p> <p>3) RAZEM – 76 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	<p>1.2 punktu ECTS – 31 godzin, w tym:</p> <p>a) 30 godz. wykładu;</p> <p>b) 1 godz. konsultacji.</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 88. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę nt. możliwości efektywnego wykorzystania algorytmicznych narzędzi programistycznych do tworzenia własnych programów współpracujących z programami komercyjnymi.
Kod:	1150-MB000-ISP-0404_W01
Weryfikacja:	Kolokwium.

Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę nt. możliwości wykorzystania podejścia obiektowego do tworzenia własnych programów komputerowych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0404_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę nt. budowy aplikacji wspomagających tworzenie i badanie prostych modeli projektowych i symulacyjnych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0404_W03
Weryfikacja:	Kolokwium.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę nt. możliwości wykorzystania systemów doradczych i baz danych w powiązaniu z innym oprogramowaniem.
Kod:	1150-MB000-ISP-0404_W04
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01, K_W18

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MINIMALIZACJA DRGAŃ I HAŁASU MASZYN	
Kod przedmiotu	1150-MBWIB-ISP-0404
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Wibroakustyka
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	7
Wymagania wstępne	
Limit liczby studentów	-
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Uzyskanie uporządkowanej wiedzy o procesach wibroakustycznych zachodzących w maszynach wraz ze zrozumieniem idei stosowania metod minimalizacji drgań i hałasu. Potrafi zidentyfikować zagrożenia wibroakustyczne w środowisku pracy człowieka.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 91	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> Wybrane zagadnienia ochrony przed hałasem i drganiami. Drgania i generacja dźwięku. Zespoły pojazdów i maszyn jako źródło generacji dźwięku. Optymalizacja parametrów klimatu akustycznego. Kształtowanie właściwości wibroakustycznych elementów i zespołów maszyn. Modele propagacji energii wibroakustycznej jako podstawa algorytmów projektowania maszyn cichobieżnych. Wzajemny wpływ propagacji drgań i hałasu. Obudowy i struktury dźwięko- i wibroizolacyjne oraz dźwiękochłonne. Rozwiązania techniczne. Algorytmy obliczeniowe. Stosowane materiały. Identyfikacja i ocena zagrożeń wibroakustycznych w środowisku pracy. Klimat akustyczny hal przemysłowych. Metody ograniczania hałasu i drgań na stanowiskach pracy. Indywidualne środki ochrony osobistej. 	
Metody oceny	Zaliczenie na podstawie dwóch sprawdzianów pisemnych.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 91	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> Liczba godzin kontaktowych – 31 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> wykład – 30 godz.; konsultacje – 1 godz.; Praca własna studenta – 45 godzin, w tym: <ol style="list-style-type: none"> 5 godz. – bieżące przygotowanie studenta do wykładu; 20 godz. – studia literaturowe; 20 godz. – przygotowanie do sprawdzianów. RAZEM – 76 godz. 	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 31 godz., w tym: <ol style="list-style-type: none"> wykład – 30 godz.; konsultacje – 1 godz.; 	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi	-	
TABELA NR 91. EFEKTY PRZEDMIOTOWE		
Wiedza		
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę o procesach wibroakustycznych.	

Kod:	1150-MBWIB-ISP-0404_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W15, K_W16
Efekt:	Rozumie ideę stosowania metod minimalizacji drgań i hałasu, jest świadomy ich zalet i wad.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0404_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15, K_W21
Efekt:	Zna podstawowe zasady dotyczące wzajemnych relacji pomiędzy drganiami i hałasem maszyn
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0404_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W03, K_W18

Umiejętności

Efekt:	Potrafi zidentyfikować zagrożenia wibroakustyczne w środowisku pracy
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0404_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U13, K_U16

Kompetencje społeczne

Efekt:	Jest świadom zagrożeń wibroakustycznych występujących w środowisku człowieka
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0404_K1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K06

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: PRAWNE UWARUNKOWANIA OCHRONY PRZED DRGANIAMI I HAŁASEM

Kod przedmiotu	1150-MBWIB-ISP-0405
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Wibroakustyka
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Średniozaawansowany

Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	Dobra znajomość materiału przedmiotów: Podstawy Konstrukcji Maszyn oraz Pomiary Wielkości Dynamicznych.. Podstawowe wiadomości z przedmiotów: Matematyka, Podstawy zapisu konstrukcji z elementami geometrii wykreślnej, Materiały konstrukcyjne, Technologia, Metrologia i zmiennosć, Mechanika ogólna I i II, Wytrzymałość materiałów I i II, Podstawy Automatyki i Teorii Maszyn.	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie głównych regulacji w zakresie ochrony przed drganiami i hałasem, poznanie zasad udzielania akredytacji laboratoriom badawczym wykonującym pomiary drgań i hałasu w obszarze prawnie regulowanym.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 92.	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład. Podstawy prawne akredytacji laboratoriów i obowiązujące rozwiązania systemowe. Zadania laboratorium akredytowanego Elementy systemów jakości: księga jakości, procedury ogólne, procedury badawcze normy PN-N-ISO: 17025 jako podstawa oceny laboratorium Elementy techniczne działalności laboratorium akredytowanego, nadzór nad aparaturą badawczo – pomiarową.	
Metody oceny	Wykład: Zaliczany na podstawie dwóch sprawdzianów pisemnych w trakcie semestru.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 92.	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 1 godz.; 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do sprawdzianów 3) RAZEM – 76 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 1 godz.;	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-	
E. Informacje dodatkowe		

Uwagi	-
-------	---

TABELA NR 92. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Zna źródła przepisów regulujących zasady ochrony przed drganiami i hałasem. Potrafi korzystać z właściwych uregulowań dla konkretnej problematyki.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W15; K_W21
Efekt:	Posiada wiedzę o zasadach funkcjonowania laboratoriów badawczych funkcjonujących w obszarach prawnie regulowanych.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21; K_W23
Efekt:	Zna zasady udzielania akredytacji oraz podstawowe zasady działania jednostki akredytującej laboratorium.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21; K_W23

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi zweryfikować zagrożenia oddziaływaniami wibroakustycznymi w kontekście obowiązujących uregulowań prawnych.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12; K_U15; K_U25
Efekt:	Potrafi ocenić możliwości badawcze konkretnego laboratorium do przeprowadzenia oceny zagrożeń drganiami i hałasem.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09; K_U13; K_U17; K_U25
Efekt:	Potrafi zaproponować tryb postępowania prowadzący do uzyskania akredytacji laboratorium badawczego.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_U12; K_U13; K_U16; K_U19

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy celowości stosowania maszyn cichobieżnych o niskim poziomie drgań oddziałujących na użytkownika.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0405_K1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02; K_K03; K_K04; K_K06

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: AKTYWNE METODY MINIMALIZACJI DRGAŃ I HAŁASU		
Kod przedmiotu	1150-MBWIB-ISP-0406	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	I stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Wibroakustyka	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw matematyki i fizyki, zaliczony przedmiot Podstawy wibroakustyki maszyn i urządzeń	
Limit liczby studentów	Wg zarządzenia Rektora	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Znajomość podstaw teoretycznych zagadnień sterowania procesami wibroakustycznymi. Umiejętność oceny i doboru aktywnych metod redukcji drgań i hałasu w praktycznych zastosowaniach.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 93	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Porównanie biernych i czynnych metod minimalizacji drgań i hałasu. Idea stosowania metod czynnych. Wprowadzenie w zagadnienia związane z czynnym sterowaniem procesami wibroakustycznymi. 2. Podstawy sterowania procesów wibroakustycznych: sterowanie w układach liniowych; sterowalność i obserwowalność procesów wibroakustycznych; stabilność liniowych procesów stacjonarnych. 3. Metody syntezy układów sterowania: klasyczne metody sterowania; sterowanie modalne; sterowanie optymalne; odtwarzanie zmiennych stanu; optymalizacja kwadratowa stochastyczna procesów. 4. Sterowanie adaptacyjne: zadania sterowania adaptacyjnego w układach drgających; przegląd adaptacyjnych układów sterowania; regulator samonastrajalny; identyfikacja procesu. 5. Zagadnienia zmiany wibroaktywności obiektu: sposoby zmiany wibroaktywności; układ wibroizolacji jako układ sterowania drganiami; klasyfikacja sterowanych układów redukcji drgań; struktura i elementy układów aktywnych; synteza aktywnych układów liniowych; synteza układów 	

	<p>semiaktywnych.</p> <p>6. Sterowanie procesami akustycznymi: podstawowe systemy i zasady aktywnej redukcji poziomu hałasu; przykłady adaptacyjnego układu aktywnej kompensacji dźwięku w falowodzie; sterowanie energią akustyczną w pomieszczeniach.</p> <p>7. Praktyczne zastosowania aktywnych metod redukcji drgań.</p> <p>8. Praktyczne zastosowania aktywnych metod redukcji poziomu hałasu.</p>
Metody oceny	Wykład zaliczany jest na podstawie pisemnego kolokwium.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 93
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych - 31 godz.,</p> <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.;</p> <p>2) Praca własna studenta - 25 godz.,</p> <p>a) studia literaturowe - 15 godz.;</p> <p>b) przygotowanie do kolokwium - 10 godz.;</p> <p>3) RAZEM – 56 godz.</p>
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktów ECTS - liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: <p>a) wykład - 30 godz.;</p> <p>b) konsultacje - 1 godz.;</p>
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	-

TABELA NR 93 . EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę o sterowaniu procesami wibroakustycznych.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0406_W01
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W01
Efekt:	Zna różne aktywne i semi-aktywne metody minimalizacji drgań i hałasu.
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0406_W02
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W08
Umiejętności	
Efekt:	Potrafi dokonać wyboru właściwego rozwiązania aktywnej lub semi-aktywnej metody minimalizacji drgań i hałasu
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0406_U01
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_U04
-----------------------------	-------

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Jest świadom zagrożeń wibroakustycznych występujących w środowisku człowieka
Kod:	1150-MBWIB-ISP-0406_K1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02, K_K06

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: SYSTEMY MONITOROWANIA MASZYN ROBOCZYCH		
Kod przedmiotu	1150-MBAMR-ISP-0404	
Wersja przedmiotu	Wersja1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Automatyzacja Maszyn Roboczych	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany	
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z automatyzacji maszyn roboczych	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zasad budowy systemów HMI	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 94	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	

Treści kształcenia	Cele monitorowania i automatyzacji maszyn. Modele funkcjonalne maszyn. Przykłady budowania modeli funkcjonalnych: koparki, ładowarki, spycharki, zgarniarki, suwnicy, dźwigu osobowego, żurawia wieżowego i teleskopowego, ciągnika rolniczego i wózka widłowego. Wybór parametrów do monitorowania. Dobór systemów mechatronicznych (czujniki, komputery pokładowe, panele operatorskie). Sposoby budowania systemów (operator maszyna - budowlana - otoczenie). Przykłady rozwiązań dla typowych maszyn. (koparki, ładowarki, spychacze, żurawie, suwnice itp.)
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie 1 kolokwium i pracy domowej.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 94
Egzamin	
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 31, w tym a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz. 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 10 godz. - bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 10 godz. - studia literaturowe; c) 10 godz. - przygotowywanie się studenta do kolokwium; d) 15 godz. - przygotowanie pracy domowej. 3) RAZEM -76 godz
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 31, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 94. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma wiedzę o celach i systemach monitorowania i automatyzacji pracy maszyn.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_W1
Weryfikacja:	Kolokwium, , praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma wiedzę na temat doboru systemów mechatronicznych (czujniki, komputery pokładowe, panele operatorskie).
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_W2
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma wiedzę na temat sposobów budowania systemów HMI (operator maszyna budowlana - otoczenie).

Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_W3
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Ma wiedzę na temat wyboru parametrów do monitorowania dla: koparki, ładowarki, spycharki, zgarniarki, suwnicy, dźwigu osobowego, żurawia wieżowego i teleskopowego, ciągnika rolniczego i wózka widłowego.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_W4
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Zna sposoby i metody budowania systemów HMI (operator maszyna - budowlana - otoczenie).
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_U1
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi wybrać parametry do monitorowania, dobrać systemy mechatroniczne (czujniki, komputery pokładowe, panele operatorskie) dla typowych maszyn (koparki, ładowarki, spychacze, żurawie, suwnice itp.).
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_U2
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi zaprojektować i zbudować system monitorowania dla wybranej maszyny
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_U3
Weryfikacja:	Kolokwium, praca domowa.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Umie pracować indywidualnie i w zespole.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_U4
Weryfikacja:	Praca domowa
Powiązane efekty kierunkowe	K_U20

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi współdziałać i pracować w grupie przy realizacji i obronie pracy domowej
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0404_K1
Weryfikacja:	Ocena wykonywania zadań w trakcie pracy domowej
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: CYFROWE ZASOBY INFORMACJI TECHNICZNEJ	
Kod przedmiotu	1150-MBAMR-ISP-0405
Wersja przedmiotu	Wersja1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	

Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Automatyzacja Maszyn Roboczych	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	Znajomość środowiska Windows. Obsługa arkuszy kalkulacyjnych w programie Microsoft Excel (poziom podstawowy). Programowanie w języku Visual Basic (poziom podstawowy).	
Limit liczby studentów	30	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zapoznanie studentów z zaawansowanymi technikami wykorzystywania arkuszy kalkulacyjnych do zarządzania zasobami informacji technicznej. Zapoznanie studentów z technikami definiowania i prezentacji hierarchicznych struktur informacji technicznej na przykładzie programu TreeLine.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 95	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe techniki pracy z arkuszami kalkulacyjnymi programu Microsoft Excel. 2. Techniki definiowania reguł poprawności danych oraz ograniczania dostępu do komórek arkusza kalkulacyjnego. 3. Sporządzanie i formatowanie wykresów w programie Microsoft Excel oraz przenoszenie ich do innych rodzajów dokumentów. 4. Metody poprawnego tworzenia na arkuszach kalkulacyjnych list przechowujących duże zasoby danych. 5. Techniki tworzenia i wykorzystywania podzbiorów danych zawartych na listach. 6. Tworzenie arkuszy kalkulacyjnych o strukturze hierarchicznej i techniki ich wykorzystywania. 7. Tabele przestawne - techniki tworzenia oraz wykorzystywania do analizy zasobów danych. 8. Podstawowe zasady tworzenia i wykorzystywania w programie Microsoft Excel kodu języka Visual Basic. 9. Osadzanie na arkuszu kalkulacyjnym formantów i oprogramowywanie sposobu ich działania. 10. Współpraca arkusza kalkulacyjnego z zewnętrznymi źródłami danych w postaci plików tekstowych lub baz relacyjnych. 11. Tworzenie dokumentacji drukowanej na podstawie zawartości arkusza kalkulacyjnych. 12. Koncepcja prezentacji struktur hierarchicznych w programie TreeLine. 13. Współpraca programu TreeLine z zewnętrznymi źródłami danych w postaci 	

	plików tekstowych, arkuszy kalkulacyjnych lub relacyjnych baz danych.
Metody oceny	1. Analiza aktywności studentów podczas wykładu, stawianych pytań i zgłaszanych wątpliwości. 2. Sprawdzanie wyników osiągniętych samodzielnie przez studentów na podstawie informacji i wzorców postępowania podanych przez prowadzącego w trakcie zajęć poświęconych praktycznej pracy przy komputerach. 3. Dwa pisemne sprawdziany zaliczeniowe.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 95
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 31, w tym: a) 30 godz. wykładu; b) 1 godz. konsultacji. 3) Praca własna studenta – 45 godzin, w tym: a) studia literaturowe – 15 godz. b) przygotowanie do zajęć – 15 godz. c) przygotowanie do sprawdzianów – 15 godz. 3) RAZEM – 76 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 31 godz. w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje -1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	0,6 punktu ECTS – 15 godzin nad tworzeniem projektów arkuszy kalkulacyjnych w programie Microsoft Excel i struktur hierarchicznych w programie TreeLine
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 95. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o zasadach prezentowania zasobów informacji na arkuszach kalkulacyjnych. Posiada wiedzę o technikach współpracy arkuszy kalkulacyjnych z zewnętrznymi źródłami danych.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405W1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W19, K_W17, K_W16, K_W18
Efekt:	Posiada wiedzę o wybranych technikach gromadzenia zasobów informacji o strukturze hierarchicznej i prezentowania ich zawartości.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405W2
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W19, K_W17, K_W16, K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi poprawnie tworzyć na arkuszach kalkulacyjnych listy służące do przechowywania dużych zasobów danych; Potrafi analizować duże zasoby danych przy użyciu technik właściwych dla arkuszy kalkulacyjnych.

Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie opisu metod), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Efekt:	Potrafi sporządzać i formatować wykresy stanowiące graficzną interpretację danych z arkuszy kalkulacyjnych. Potrafi tworzyć formanty na arkuszach kalkulacyjnych i oprogramowywać ich działanie.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie opisu metod), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Efekt:	Potrafi korzystać z programu TreeLine przy tworzeniu wizualizacji zbiorów danych o strukturze hierarchicznej.
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie opisu metod), praktyczna weryfikacja umiejętności podczas zajęć przy komputerze.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19, K_U17

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość konieczności ochrony cyfrowych zasobów danych przed błędnymi działaniami użytkowników
Kod:	1150-MBAMR-ISP-0405_K1
Weryfikacja:	Sprawdzian (w zakresie znajomości typowych zabezpieczeń), dyskusja
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: NADWOZIA POJAZDÓW MAŁOSERYJNYCH	
Kod przedmiotu	1150_MBMPOJ-ISP-404
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Nadwozia pojazdów
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych
Poziom przedmiotu	Zaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia	Polski
Semestr nominalny	7

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z podstaw konstrukcji maszyn I materiałów konstrukcyjnych(wysłuchanie wykładu: Budowa nadwozi)	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw projektowania nadwozi pojazdów małoseryjnych z wykorzystanie nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych. Umiejętność doboru materiałów konstrukcyjnych i technologii produkcji do przewidywanej skali produkcji pojazdów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 96	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Podstawowe definicje i klasyfikacja odmian i pochodnych nadwozi. Przepisy międzynarodowe i normy dotyczące nadwozi pojazdów małoseryjnych. Aspekty ekonomiczne budowy nadwozi małoseryjnych. Materiały i technologie stosowane w budowie nadwozi małoseryjnych. Budowa struktur kompozytowych, CFK i ram przestrzennych. Nadwozia samochodów ciężarowych, autobusów, pojazdów elektrycznych, naczep i nadwozia wagonowe. Nadwozia samochodów sportowych.	
Metody oceny	Zaliczany jest na podstawie 2 kolokwiiów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 96	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwiiów. 3) RAZEM – 77 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 33, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		
E. Informacje dodatkowe		
Uwagi		

TABELA NR 96. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu konstrukcji małoseryjnych nadwozi pojazdów samochodowych.

Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna wymagania normatywne i uwarunkowania ekonomiczne produkcji małoseryjnej nadwozi.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o różnych typach struktur stosowanych w produkcji nadwozi małoseryjnych.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_W3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o zasadach doboru współczesnych materiałów konstrukcyjnych do produkcji małoseryjnych nadwozi samochodowych.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_W4
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o sposobach wytwarzania i łączenia współczesnych materiałów konstrukcyjnych stosowanych w budowie małoseryjnych
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_W5
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności

Efekt:	Potrafi sformułować stosowne kryteria projektowe dla danego etapu projektowania nadwozia.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Ma świadomość przyjętych założeń konstrukcyjnych na zakres prac niezbędnych dla wykonania projektu wstępnego nadwozia.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_U2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać materiały konstrukcyjne elementów nadwozia, tak by konstrukcja spełniała funkcje użytkowe, normatywne i ekonomiczne.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_U3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne

Efekt:	Ma świadomość wagi przyjętych założeń na wykonalność konstrukcji oraz potrzebę weryfikacji przyjętych założeń.
Kod:	1150_MBMPOJ-ISP-404_K1
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_K02
-----------------------------	-------

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: STRUKTURY ENERGOCHŁONNE W POJAZDACH		
Kod przedmiotu	1150-MBNPO-ISP-0405	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszy stopień	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Specjalność	Nadwozia pojazdów	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowych	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z komputerowych metod wspomagania prac inżynierskich, wytrzymałości materiałów i podstaw konstrukcji maszyn (wysłuchanie wykładów: MES, PKM i Wytrzymałość materiałów I i II).	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie podstaw praktycznego wykorzystania technik obliczeniowych w procesie projektowania struktur energochłonnych pojazdów. Umiejętność doboru metod symulacyjnych do rodzaju projektowanych struktur energochłonnych pojazdu.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 97	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Podstawowe wiadomości o strukturach nośnych pojazdów. Zasady obliczeń struktury nośnej - wyważenie samochodu. Oszacowanie obciążeń eksploatacyjnych, przedstawienie elementarnych modeli drogi, wskaźnik dynamiczny. Elementarne modele obliczeniowe struktur nośnych. Projektowanie belek i węzłów cienkościennych. Struktury energochłonne - podstawy mechaniki zgniatania. Formy lokalnej utraty stateczności. Zgniatanie progresywne kolumn cienkościennych. Zasady projektowania struktur energochłonnych. Materiały piankowe, szkieletowe, typu plaster miodu i cienkościennie wypełnione. Elementarne modele obliczeniowe nadwozi - programy specjalistyczne i MES. Projektowanie na sztywność skrętną, giętną oraz stref energochłonnych. Wyznaczanie częstości drgań własnych i ocena dynamiczna nadwozia. Zaawansowane modele obliczeniowe i optymalizacyjne	

Metody oceny	Wykład - zaliczany jest na podstawie 2 kolokwiiów.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 97
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta - 45 godzin, w tym: a) 15 godz. – bieżące przygotowywanie się studenta do wykładu; b) 15 godz. – studia literaturowe; c) 15 godz. – przygotowywanie się studenta do kolokwiiów. 3) RAZEM – 77 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 2 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 97. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą konstrukcji nadwozi.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Posiada wiedzę o współczesnych technikach projektowania struktur nadwozi w praktyce inżynierskiej.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe etapy projektowania struktur energochłonnych pojazdów.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_W3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20
Efekt:	Zna podstawowe właściwości materiałów konstrukcyjnych wykorzystywanych do tworzenia struktur energochłonnych.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_W4
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Efekt:	Zna podstawowe kryteria wytrzymałościowe umożliwiające ocenę jakości projektu struktury energochłonnej.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_W5
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17; K_W18; K_W19; K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi sformułować stosowne kryteria projektowe dla danego etapu projektowania nadwozia.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi zaplanować realizację obliczeń struktury energochłonnej nadwozia pojazdu
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_U2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać parametry struktury energochłonnej nadwozia, spełniające kryteria procesu homologacyjnego pojazdu.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_U3
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U15; K_U16; K_U17; K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość wagi przyjętych założeń na dokładność obliczeń konstrukcji oraz konieczności weryfikacji przyjętych założeń.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0405_K1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: MODELOWANIE NUMERYCZNE NADWOZI POJAZDÓW	
Kod przedmiotu	1150-MBNPO-ISP-0406
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	I stopień
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Specjalność	Nadwozia pojazdów
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowych

Grupa przedmiotów	Specjalnościowych	
Poziom przedmiotu	Zaawansowany	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość budowy i zasad projektowania konstrukcji pojazdów, znajomość mechaniki i wytrzymałości materiałów, ogólna znajomość systemów komputerowych wspomagających projektowanie	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie specyfiki modelowania numerycznego konstrukcji nadwozi pojazdów i ich elementów. Prezentacja zasad i sposobów tworzenia modeli elementów nadwozia pojazdu, prowadzenia obliczeń i symulacji numerycznych oraz analiza przykładów modelowania różnych konstrukcji.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 98	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład: Metody modelowania układów mechanicznych w zadaniach statyki, stateczności i dynamiki. Metoda elementów skończonych: specyfika modeli prętowych, powierzchniowych i bryłowych, analiza liniowa i nieliniowa, obliczenia statyczne i dynamiczne. Aspekty praktyczne numerycznego modelowania problemów mechaniki. Rozwiązywanie zagadnień statyki, dynamiki i stateczności za pomocą programu MES - analiza przykładów obliczeniowych związanych z pojazdami i nadwoziami. Wprowadzenie do optymalnego projektowania konstrukcji.	
Metody oceny	Wykład: na podstawie sprawozdań z przykładów modelowania wykonywanych na zajęciach oraz oceny indywidualnych zadań domowych	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 98	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych - 32 godz. a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.; 2) Praca własna studenta - 25 godz. w tym: a) 10 godz. - bieżące przygotowywanie się do zajęć (zbieranie i opracowywanie danych do przykładów analizowanych na wykładzie), b) 5 godz. - studia literaturowe, c) 10 godz. - realizacja zadań domowych. 3) RAZEM - 57 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych - 32 godz., w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.	

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,2 punktu ECTS – 30 godz. pracy studenta, w tym: a) 10 godz. – bieżące przygotowywanie się do zajęć (zbieranie i opracowywanie danych do przykładów analizowanych na wykładzie); b) 10 godz. - studia literaturowe; c) 10 godz. – realizacja zadań domowych.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 98. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podbudowaną teoretycznie wiedzę dotyczącą modelowania numerycznego konstrukcji nadwozi
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_W1
Weryfikacja:	Realizacja przykładów obliczeniowych i zadań domowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18
Efekt:	Orientuje się we współczesnych metodach modelowania konstrukcji inżynierskich
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_W2
Weryfikacja:	Realizacja przykładów obliczeniowych i zadań domowych
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18
Efekt:	Zna podstawowe etapy i techniki tworzenia modelu numerycznego oraz potrafi zdefiniować dane do symulacji numerycznych
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_W3
Weryfikacja:	Realizacja przykładów obliczeniowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18

Umiejętności	
Efekt:	Posługując się programem MES potrafi przeprowadzić symulacje komputerowe zachowania prostego elementu nadwozia, zinterpretować otrzymane wyniki i wyciągnąć wnioski.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_U1
Weryfikacja:	Uzyskanie prawidłowych wyników w realizowanych przykładach obliczeniowych i sformułowanie poprawnych wniosków.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16, K_U18
Efekt:	Potrafi przeprowadzić obliczenia wytrzymałościowe MES umożliwiające wymiarowanie prostego elementu konstrukcji pojazdu.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_U2
Weryfikacja:	Uzyskanie prawidłowych wyników w realizowanych przykładach obliczeniowych.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16, K_U18
Efekt:	Potrafi dobrać rodzaj elementu i prawidłowe parametry podstawowych analiz MES
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_U3
Weryfikacja:	Uzyskanie prawidłowych wyników w realizowanych obliczeniach
Powiązane efekty kierunkowe	K_U16, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość wagi i dokładności obliczeń inżynierskich, konieczności weryfikacji wyniku symulacji, wpływu tych czynników na bezpieczeństwo projektowanego obiektu i związanej z tym odpowiedzialności.
Kod:	1150-MBNPO-ISP-0406_K1
Weryfikacja:	Dyskusja podczas realizacji przykładów obliczeniowych i komentarze studenta.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: NUMERYCZNE ANALIZY STRUKTUR WARSTWOWYCH	
Kod przedmiotu	1150-MBKCI-ISP- 0404
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
**Specjalność	Konstrukcje Cienkościenne
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VII
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw mechaniki obejmująca zakres przedmiotów: Mechanika ogólna I, Mechanika ogólna II. Znajomość podstaw wytrzymałości materiałów obejmująca zakres przedmiotów: Wytrzymałość materiałów I, Wytrzymałość materiałów II. Znajomość podstaw konstrukcji maszyn obejmująca zakres przedmiotów: Podstaw konstrukcji maszyn, Projektowanie podstaw konstrukcji maszyn I, II. Znajomość podstaw metody elementów skończonych oraz umiejętność posługiwania się systemem Abaqus obejmująca zakres przedmiotu: Metoda elementów skończonych. Znajomość podstaw analizy struktur cienkościennych obejmująca zakres przedmiotów: Analiza sztywnościowo- wytrzymałościowa konstrukcji cienkościennych, Podstawy projektowania konstrukcji cienkościennych, Mechanika elementów laminowanych.
Limit liczby studentów	Wykład – limit 30 osób w jednej grupie
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Poznanie podstawowych zasad i sposobów analiz kompozytów i struktur warstwowych z wykorzystaniem MES. Nabycie przez studentów umiejętności wykorzystania podstawowych zasad i sposobów wykorzystywanych w MES do analiz struktur warstwowych i kompozytów oraz ukształtowanie świadomości podstawowych możliwości i ograniczeń MES w analizach struktur warstwowych i kompozytów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 97	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wstęp. Wiadomości podstawowe, przegląd oprogramowania do analizy numerycznych struktur warstwowych. 2. Metoda elementów skończonych w analizie laminatów. 3. Płaski stan naprężenia - wykład obejmuje omówienie problemów związanych z modelowaniem MES właściwości pojedynczej warstwy ortotropowej oraz struktury złożonej z wielu warstw. 4. Proste przypadki analizy płyt laminowanych - wykład obejmuje wykorzystanie MES do analiz płyt i belek laminowanych pracujących w prostym stanie obciążenia. 5. Analiza sił krytycznych i częstości drgań własnych za pomocą MES. 6. Koncentracja naprężenia. Wykład obejmuje zagadnienia związane z analizą stanu naprężenia występującego wokół koncentratora, w płaskim stanie naprężenia. 7. Analizy numeryczne prostych struktur laminowanych pracujących w złożonym stanie obciążenia. Wykład obejmuje podstawowe zagadnienia dotyczące modelowania tego typu konstrukcji. Sposoby wprowadzania obciążeń. Definiowanie warunków brzegowych. 8. Modelowanie węzłów konstrukcyjnych. Wykład obejmuje problemy związane z modelowaniem struktur warstwowych złożonych geometrycznie kształtach. 9. Wprowadzanie obciążeń i warunków brzegowych do struktur laminowanych - problemy modelowania i analiz MES połączeń metal-kompozyt. 	
Metody oceny	Trzy sprawdziany, egzamin ustny lub pisemny.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 97	
Egzamin	Tak	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta – 45 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 5 godz. • przygotowanie do zajęć: 15 godz. • przygotowanie do sprawdzianów i egzaminu: 25 godz. 3) RAZEM – 77 godz. 	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • konsultacje – 2 godz. 	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje		

w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 97. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna cechy charakterystyczne podstawowych metod numerycznych stosowanych w analizach struktur warstwowych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06, K_W17
Efekt:	Zna podstawy wykorzystania metody elementów skończonych w analizach laminatów.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_W2
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06, K_W17
Efekt:	Posiada dobrze ugruntowaną wiedzę z zakresu oceny wyężenia struktur warstwowych. Zna metody modelowania właściwości warstw ortotropowych, wprowadzania warunków brzegowych oraz obciążeń do laminatów.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_W3
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W06, K_W17, K_W18, K_W19, K_W20
Efekt:	Ma świadomość uproszczeń stosowanych w modelach obliczeniowych warstwowych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_W4
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W18, K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi wykonać proste analizy wytrzymałościowe płyt i belek laminowanych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U16, K_U24
Efekt:	Student potrafi zaplanować i wykonać analizy wytrzymałościowe złożonych struktur warstwowych (węzłów konstrukcyjnych) pracujących w złożonym stanie obciążenia.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_U2
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U10, K_U15, K_U16, K_U17, K_U18
Efekt:	Potrafi wykonać analizy postaci, sił krytycznych i częstości drgań własnych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_U3
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U01, K_U03, K_U10, K_U15, K_U16, K_U17, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student jest świadomy konieczności pogłębiania wiedzy w zakresie zaawansowanych technik obliczeniowych oraz zna możliwości dalszego rozwoju w tym kierunku na wydz. Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych. Rozumie problemy związane z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciężącej na osobie dokonującej analiz wytrzymałościowych.
Kod:	1150-MBKCI-ISP-0404_K1
Weryfikacja:	Sprawdzian, egzamin.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01, K_K02, K_K03

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: MODELOWANIE GEOMETRYCZNE KONSTRUKCJI CIENKOSCIENNYCH		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0413	
Wersja przedmiotu	Wersja I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	Konstrukcje Cienkościenne	
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Specjalnościowe	
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	VII	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości o obróbce skrawaniem i bezwiórowej (obróbka plastyczna, spawalnictwo), znajomość systemów CAD.	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Celem jest poznanie zasad i sposobów modelowania geometrii przestrzennej konstrukcji cienkościennych w aspekcie możliwych do zastosowania procesów technologicznych wykonania konstrukcji	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 100	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	Wykład: Przegląd metod modelowania powierzchniowego w	

	parametrycznych systemach 3D CAD (SolidWorks). Metody modelowania geometrii przestrzennej; podstawy zapisu geometrycznego krzywych i powierzchni (NURBS, B-Spline, Baziera); Metody łączenia płatów powierzchni: G0-G4; analizy krzywizny powierzchni, analiza gładkości (tzw. zebra). Uwarunkowania technologiczne zastosowania gięcie krawędziowego, tłoczenia, ciągnięcia, wykrawania. Narzędzia stosowane w procesach plastycznego kształtowania elementów cienkościennych. Metodyka modelowania na arkuszach blach oraz wykonywania ich rozwinięć w parametrycznych systemach 3D CAD.
Metody oceny	Sprawdzian pisemny
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 100
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	3
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) <u>Liczba godzin kontaktowych</u> - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.; 2) <u>Praca własna studenta</u> - 42 godzin, w tym: a) 10 godz. – studia literaturowe; b) 20 godz. – przygotowywanie się studenta do sprawdzianu; c) 12 godz. – przygotowywanie się studenta do wykładu 3) RAZEM – 74
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	1,7 punktu ECTS – 42 godz. w tym: a) 10 godz. – studia literaturowe; b) 20 godz. – przygotowywanie się studenta do sprawdzianu; c) 12 godz. – przygotowywanie się studenta do wykładu
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 100. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Posiada wiedzę o modelowaniu elementów cienkościennych, technologii ich kształtowania oraz uwarunkowań technologiczno-konstrukcyjnych wytwarzanych obiektów przeróbką plastyczną na zimno
Kod:	1150-MB000-ISP-0413_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17,K_W18,K_W19,K_W20
Efekt:	Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą modelowanie powierzchniowe i kształtowanie elementów na drodze przeróbki plastycznej na zimno.
Kod:	1150-MB000-ISP-0413_W1

Weryfikacja:	Sprawdzian pisemny
Powiązane efekty kierunkowe	K_W17,K_W18,K_W19,K_W20

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi samodzielnie zamodelować i zaprojektować w środowiskach systemów CAD cienkościenne elementy konstrukcyjne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0413_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U14, K_U18

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania. Ma świadomość odpowiedzialności za przyjęte rozwiązanie konstrukcyjne i technologiczne.
Kod:	1150-MB000-ISP-0413_K1
Weryfikacja:	Ocena sposobu podejścia do modelowania i projektowania w aspekcie społecznym, ekonomicznym i bezpieczeństwa użytkowania.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: OCENA WYTEŻENIA WYBRANYCH ELEMENTÓW KONSTRUKCJI CIENKOŚCIENNYCH	
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0414
Wersja przedmiotu	WERSJA I
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	Konstrukcje cienkościenne
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Specjalnościowe
Grupa przedmiotów	Specjalnościowe
Poziom przedmiotu	Poziom średniozaawansowany
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język polski
Semestr nominalny	VII
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu materiałów konstrukcyjnych (wysłuchanie wykładu Materiały Konstrukcyjne i zaliczenie przedmiotu). Wiedza z zakresu mechaniki materiałów (zaliczenie ćwiczeń z Wytrzymałości Materiałów I, II oraz zdanie egzaminu z Wytrzymałości Materiałów I, II).
Limit liczby studentów	Wykład – limit 30 osób w jednej grupie.

C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie przez studenta wybranych zagadnień oceny wyężenia elementów konstrukcji cienkościennych. Nabycie umiejętności wykonania podstawowych analiz wytrzymałościowych wybranych elementów konstrukcji cienkościennych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 101	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hipotezy i kryteria wyężenia konstrukcji cienkościennych z punktu widzenia statyki (wybrane zagadnienia). 2. Hipotezy i kryteria wyężenia konstrukcji cienkościennych z punktu widzenia wytrzymałości zmęczeniowej (wybrane zagadnienia). 3. Wybrane elementy nośne konstrukcji cienkościennych w aspekcie wytrzymałości konstrukcji (podział i rola jako elementu cienkościennej struktury nośnej, sposób pracy, przenoszenie obciążeń, ocena wyężenia) 4. Węzły konstrukcyjne struktur cienkościennych w aspekcie wytrzymałości konstrukcji (podział i rola węzłów, wprowadzanie sił skupionych w konstrukcje cienkościenne, węzły łączące zespoły główne struktur cienkościennych z innymi typami struktur nośnych). 5. Praca konstrukcji cienkościennej po utracie stateczności (powyżej obciążeń krytycznych) – wybrane zagadnienia podstawowe. 6. Elementy analiz zmęczeniowych konstrukcji cienkościennych. 7. Elementy mechaniki pękania konstrukcji cienkościennych w aspekcie bezpieczeństwa konstrukcji. 8. Badania konstrukcji cienkościennych, w tym lotniczych i innych. Alternatywne rozwiązania konstrukcji lekkich – konstrukcje geodetyczne, geodetyczno-powłokowe i inne. 	
Metody oceny	Przeprowadzenie kolokwiów ocenianych zgodnie z obowiązującą skalą ocen (ew. dodatkowa weryfikacja formy pisemnej w trakcie rozmowy ze studentem). Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z poszczególnych kolokwiów. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny ze wszystkich kolokwiów.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 101	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1) Liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • konsultacje – 2 godz. 2) Praca własna studenta – 25 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • studia literaturowe: 10 godz. • przygotowanie do zajęć: 5 godz. • przygotowanie do kolokwiów: 10 godz. 3) RAZEM – 57 godz. 	

Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1,2 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych – 32 godz., w tym: <ul style="list-style-type: none"> • wykład - 30 godz.; • konsultacje – 2 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 101. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie mechaniki materiałów, w tym w zakresie stanu naprężeń i odkształceń w elementach konstrukcji mechanicznych, niezbędną do prowadzenia analiz wytrzymałościowych. Student posiada podstawową wiedzę o hipotezach wyężeniowych stosowanych w analizie konstrukcji cienkościennych w aspekcie statyki i wytrzymałości zmęczeniowej, zna podstawy analizy zmęczeniowej i mechaniki pękania konstrukcji cienkościennych.
Kod:	1150-MB000-ISP-0414_W1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04; K_W17
Efekt:	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie specjalistycznych zagadnień dotyczących projektowania, wytwarzania i eksploatacji cienkościennych struktur nośnych maszyn i pojazdów. Student zna rodzaje konstrukcji cienkościennych, ich elementów składowych, rolę, metody łączenia i sposób przenoszenia obciążenia. Student posiada podstawową wiedzę o wprowadzaniu i rozprowadzaniu sił skupionych w konstrukcjach cienkościennych oraz potrafi oszacować wyężenie podstawowych, wybranych elementów konstrukcji cienkościennej.
Kod:	1150-MB000-ISP-0414_W2
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_W04, K_W17

Umiejętności	
Efekt:	Student potrafi oszacować wyężenie podstawowych, wybranych elementów konstrukcji cienkościennej (w tym przeprowadzić analizę naprężeń i odkształceń w wybranych elementach) maszyn i pojazdów posługując się metodami wytrzymałości materiałów.
Kod:	1150-MB000-ISP-0414_U1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U16; K_U17, K_U24
Efekt:	Student potrafi wykorzystać pozyskaną wiedzę specjalistyczną w procesach analizy zjawisk występujących w budowie maszyn i pojazdów w aspekcie konstrukcji cienkościennych. Student posiadał umiejętność samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych w obliczu skomplikowanych zjawisk występujących w obszarze konstrukcji
Kod:	1150-MB000-ISP-0414_U2
Weryfikacja:	Kolokwium

Powiązane efekty kierunkowe	K_U03; K_U16; K_U17; K_U24
-----------------------------	----------------------------

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokształcania się, ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym jej wpływ na środowisko, i związaną z tym odpowiedzialność za podejmowane decyzje. Student jest świadom problemów związanych z oceną bezpieczeństwa konstrukcji i ma świadomość odpowiedzialności ciążącej na osobie dokonującej analizy i badania wytrzymałościowe.
Kod:	1150-MB000-ISP-0414_K1
Weryfikacja:	Kolokwium
Powiązane efekty kierunkowe	K_K01; K_K02

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 1	
Kod przedmiotu	J01
Wersja przedmiotu	Wersja 1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	
Jednostka prowadząca	Studium Języków Obcych
Jednostka realizująca	Studium Języków Obcych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Ogólne
Grupa przedmiotów	Języków obcych
Poziom przedmiotu	(wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego) B1- B2 - przed egzaminem B2 A1-C2- po egzaminie B2, różne języki z oferty SJO PW
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język obcy wybrany przez studenta z oferty SJO PW
Semestr nominalny	4

Wymagania wstępne	<p><u>Przed Egzaminem B2 - nie mniej niż Poziom A2</u></p> <p>Student rozumie wypowiedzi i często używane wyrażenia w zakresie tematów, związanych z życiem codziennym. Potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego</p> <p><u>wskazany Poziom B1 lub wyżej</u></p> <p>Student rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych mu spraw i zdarzeń, typowych dla pracy, szkoły, czasu wolnego itp. Potrafi radzić sobie w większości sytuacji, które mogą się zdarzyć w czasie podróży w regionie, w którym mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi ustne lub pisemne, na tematy, które są mu znane bądź go interesują. Potrafi opisywać zdarzenia, nadzieje, marzenia i zamierzenia, krótko uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany.</p>	
Limit liczby studentów	minimalna liczba studentów 12 maksymalna liczba studentów 24	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Osiągnięcie poziomu B2 zgodnie z Europejskim Opisem Kształcenia Językowego w zakresie języka ogólnego, z elementami języka specjalistycznego potrzebnego absolwentom uczelni technicznej, zróżnicowanego w zależności od kierunku studiów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 102	
Formy zajęć i ich wymiar:	Wykład	
	Ćwiczenia	60 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Przykładowe treści kształcenia dla zajęć języka angielskiego:</p> <p>Materiał leksykalny: słownictwo związane z takimi tematami jak osobowość, cechy charakteru, podróże, praca. Przymiotniki określające cechy charakteru, przedrostki, zwroty związane z podróżowaniem, czasowniki złożone, przymiotniki opisujące pracę, zwroty związane z pracą i czasem. Słownictwo związane z takimi tematami jak nauka języków obcych, reklama, biznes. Czasowniki złożone (Phrasal Verbs). Czasowniki: allow, permit, let - wyrażanie pozwolenia. Kolokacje językowe. Zwroty użyteczne przy wygłaszaniu prezentacji. Materiał gramatyczny: pytania o podmiot i dopełnienie; czasy: Past Simple, Present Perfect Simple, Present Perfect Continuous; czasowniki regularne i nieregularne. Formy czasu przyszłego - Future Simple, to be going to, Present Continuous. Zdania czasowe dotyczące przyszłości. Zdania warunkowe I i II typu. Stopniowanie przymiotników - zdania porównawcze. Sposoby wyrażania przeszłości Past Continuous, Past Simple, Past Perfect. Sprawności językowe: rozwój umiejętności mówienia, czytania i słuchaniapowiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie notatek, rozprawki, noty biograficznej oraz listu motywacyjnego, rozwój umiejętności mówienia, czytania i słuchania powiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie sprawozdanie na podstawie wykresu, listu formalnego, ulotki reklamowej, emaila formalnego i nieformalnego</p>	
Metody oceny	<p>Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne.</p> <p>Prezentacja ustna. Prace domowe.</p> <p>Prace pisemne. Testy modułowe.</p>	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 102	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		

Liczba punktów ECTS	4 punkty ECTS.
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 63, w tym: a) udział w ćwiczeniach – 60 godz. b) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym: a) bieżące przygotowywanie się do zajęć, wykonywanie prac domowych – 30 godz, b) przygotowywanie się do sprawdzianów – 20 godz. c) przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego – testu.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2.5 punktu ECTS - liczba godzin kontaktowych – 63, w tym: a) udział w ćwiczeniach – 60 godz. b) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	4 punkty ECTS.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	Czas trwania przygotowania do osiągnięcia kompetencji na poziomie B2 zależy od poziomu wejściowego, A2 lub B1 lub B2

TABELA NR 102. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną znajomość struktur gramatycznych i słownictwa dotyczących rozumienia i tworzenia różnych rodzajów tekstów pisanych i mówionych, formalnych i nieformalnych, zarówno ogólnych jak ze swojej dziedziny
Kod:	JO1_W1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21.

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi tworzyć różne rodzajów tekstów – teksty na użytek prywatny, zawodowy (np. list motywacyjny, życiorys, sprawozdanie, notatka, wypracowanie) oraz stosować formy stylistyczne i gramatyczne, wymagane w tekstach na poziomie B2 – prywatnych i zawodowych. Potrafi przeczytać i zrozumieć teksty ogólne i specjalistyczne dotyczące swojej dziedziny, pozyskać z nich informacje, a także dokonać ich interpretacji. Potrafi wypowiadać się i prowadzić rozmowę na tematy ogólne i związane ze swoją dziedziną, jasno, spontanicznie i płynnie tak, że można bez trudu zrozumieć sens jego wypowiedzi, z zastosowaniem form stylistycznych i gramatycznych na poziomie B2 oraz potrafi przygotować prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu studiowanego kierunku studiów.
Kod:	JO1_U1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24, K_U23

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie i w grupie
Kod:	J01_K1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu	
PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 2	
Kod przedmiotu	J02
Wersja przedmiotu	1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	wszystkie specjalności
Jednostka prowadząca	Studium Języków Obcych
Jednostka realizująca	Studium Języków Obcych
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu	
Blok przedmiotów	Ogólne
Grupa przedmiotów	Języków obcych
Poziom przedmiotu	(wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego) B1- B2 - przed egzaminem B2 A1-C2- po egzaminie B2, różne języki z oferty SJO PW
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Język obcy wybrany przez studenta z oferty SJO PW
Semestr nominalny	3
Wymagania wstępne	<u>Przed Egzaminem B2 - nie mniej niż Poziom A2.</u> Student rozumie wypowiedzi i często używane wyrażenia w zakresie tematów, związanych z życiem codziennym. Potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego. <u>wskazany Poziom B1 lub wyżej</u> Student rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych mu spraw i zdarzeń, typowych dla pracy, szkoły, czasu wolnego itp. Potrafi radzić sobie w większości sytuacji, które mogą się zdarzyć w czasie podróży w regionie, w którym mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi ustne lub pisemne, na tematy, które są mu znane bądź go interesują. Potrafi opisywać zdarzenia, nadzieje, marzenia i zamierzenia, krótko uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany.
Limit liczby studentów	Minimalna liczba studentów 12 maksymalna liczba studentów 24
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć	

Cel przedmiotu	Osiągnięcie poziomu B2 zgodnie z Europejskim Opisem Kształcenia Językowego w zakresie języka ogólnego, z elementami języka specjalistycznego potrzebnego absolwentom uczelni technicznej, zróżnicowanego w zależności od kierunku studiów.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 103	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	60 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Przykładowe treści kształcenia dla zajęć języka angielskiego:</p> <p>Materiał leksykalny: Słownictwo związane z takimi tematami jak projektowanie (design), edukacja, projekty i inżynierskie, budownictwo. Słowotwórstwo – tworzenie przymiotników, czasowników i rzeczowników, rzeczowniki abstrakcyjne, określenia ilości i jakości. Słownictwo związane z takimi tematami jak reklama, biznes, projektowanie (design) oraz edukacja. Tworzenie przymiotników, czasowników i rzeczowników, rzeczowniki abstrakcyjne. Materiał gramatyczny: czasowniki modalne, zdania złożone względne, strona bierna, przedimki. Przymiotniki, słowotwórstwo – połączenia przymiotnika z rzeczownikiem oraz rzeczownika z rzeczownikiem, drugi okres warunkowy, stopniowanie przymiotników, czasy Past Continuous, Past Perfect, czasowniki modalne, zdania złożone względne. Sprawności językowe: rozwój umiejętności mówienia, czytania i słuchania powiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie sprawozdania i opisu procesu. Rozwój umiejętności mówienia, czytania i słuchania powiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie listu formalnego, tekstu wyrażającego opinię, emaila, sprawozdania.</p>	
Metody oceny	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 103	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	4 punkty ECTS	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	<p>1) Liczba godzin kontaktowych – 63, w tym:</p> <p>a) udział w ćwiczeniach – 60 godz.</p> <p>b) konsultacje – 3 godz.</p> <p>2) Praca własna studenta – 60 godz., w tym:</p> <p>a) bieżące przygotowywanie się do zajęć, wykonywanie prac domowych – 30 godz,</p> <p>b) przygotowywanie się do sprawdzianów – 20 godz.</p> <p>c) przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego – testu.</p>	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2.5 punkty ECTS - liczba godzin kontaktowych – 63, w tym:	
	a) udział w ćwiczeniach – 60 godz.	
	b) konsultacje – 3 godz.	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	4 punkty ECTS.	
E. Informacje dodatkowe		

Uwagi	Czas trwania przygotowania do osiągnięcia kompetencji na poziomie B2 zależy od poziomu wejściowego, A2 lub B1 lub B2
-------	--

TABELA NR 103. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną znajomość struktur gramatycznych i słownictwa dotyczących rozumienia i tworzenia różnych rodzajów tekstów pisanych i mówionych, formalnych i nieformalnych, zarówno ogólnych jak ze swojej dziedziny
Kod:	J02_W1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21.

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi tworzyć różne rodzajów tekstów – teksty na użytek prywatny, zawodowy (np. list motywacyjny, życiorys, sprawozdanie, notatka, wypracowanie) oraz stosować formy stylistyczne i gramatyczne, wymagane w tekstach na poziomie B2 – prywatnych i zawodowych. Potrafi przeczytać i zrozumieć teksty ogólne i specjalistyczne dotyczące swojej dziedziny, pozyskać z nich informacje, a także dokonać ich interpretacji. Potrafi wypowiadać się i prowadzić rozmowę na tematy ogólne i związane ze swoją dziedziną, jasno, spontanicznie i płynnie tak, że można bez trudu zrozumieć sens jego wypowiedzi, z zastosowaniem form stylistycznych i gramatycznych na poziomie B2 oraz potrafi przygotować prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu studiowanego kierunku studiów.
Kod:	J02_W1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24, K_U23

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie i w grupie
Kod:	J02_K1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu

PRZEDMIOT: JĘZYK OBCY 3	
Kod przedmiotu	J03
Wersja przedmiotu	1
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów	
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	

Jednostka prowadząca	Studium Języków Obcych	
Jednostka realizująca	Studium Języków Obcych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	Języków obcych	
Poziom przedmiotu	(wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego) B1- B2 - przed egzaminem B2 A1-C2- po egzaminie B2, różne języki z oferty SJO PW	
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język obcy wybrany przez studenta z oferty SJO PW	
Semestr nominalny	5	
Wymagania wstępne	<p><u>Przed Egzaminem B2 - nie mniej niż Poziom A2.</u></p> <p>Student rozumie wypowiedzi i często używane wyrażenia w zakresie tematów, związanych z życiem codziennym. Potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.</p> <p><u>wskazany Poziom B1 lub wyżej</u></p> <p>Student rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych mu spraw i zdarzeń, typowych dla pracy, szkoły, czasu wolnego itp. Potrafi radzić sobie w większości sytuacji, które mogą się zdarzyć w czasie podróży w regionie, w którym mówi się danym językiem. Potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi ustne lub pisemne, na tematy, które są mu znane bądź go interesują. Potrafi opisywać zdarzenia, nadzieje, marzenia i zamierzenia, krótko uzasadniając bądź wyjaśniając swoje opinie i plany.</p>	
Limit liczby studentów	Minimalna liczba studentów 12 maksymalna liczba studentów 24	
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Osiągnięcie poziomu B2 zgodnie z Europejskim Opisem Kształcenia Językowego w zakresie języka ogólnego, z elementami języka specjalistycznego potrzebnego absolwentom uczelni technicznej.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 104	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	60 godz.
	Laboratorium	
	Projekt	
Treści kształcenia	<p>Przykładowe treści kształcenia dla zajęć języka angielskiego:</p> <p>Materiał leksykalny: słownictwo związane z takimi tematami jak sport, osobiste wyzwania, współczesny świat, technika, sztuka i rozrywka, style życia, praca, opisywanie miejsc, dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze, edukacja. Elementy języka ogólnotechnicznego Słowotwórstwo. Tematyka ogólnotechniczna i ogólnonaukowa (np. historia nauki i techniki, nowinki techniczne) wybrana przez studentów do krótkich prezentacji. Materiał gramatyczny: czasy przeszłe (tzw. narrative tenses), czasy przyszłe, łączniki czasowe (while, when, etc.), określenia ilości, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przymiotniki (-ed vs. -ing), zdania względne, zdania pytające.terańniejsze i przeszłe zwyczajne, struktury służące do porównań, czas Past Simple v. Present Perfect, czasy Present Perfect Simple i Continuous (z wyrażeniami for i since), przedimki, zaimki nieokreślone, przymiotniki i przysłówki, przysłówki stopnia, formy -ing oraz bezokoliczniki. Sprawności językowe: rozwój umiejętności mówienia i słuchania powiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie listu transakcyjnego (pytanie o informację), pisanie recenzji z wydarzeń kulturalnych. rozwój umiejętności mówienia i słuchania powiązanych z materiałem leksykalnym, pisanie listu</p>	

	motywacyjnego, pisanie listu transakcyjnego (rady dotyczące transportu i zakwaterowania).
Metody oceny	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe. Egzamin B2.
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 104 .
Egzamin	Tak
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	4 punkty ECTS.
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 63, w tym: a) udział w ćwiczeniach – 60 godz. b) konsultacje – 3 godz. 2) Praca własna studenta – 55 godz., w tym: a) bieżące przygotowywanie się do zajęć, wykonywanie prac domowych – 25 godz, b) przygotowywanie się do sprawdzianów – 10 godz. c) przygotowanie się do egzaminu – 20 godz. RAZEM - 115 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	2 punkty ECTS - liczba godzin kontaktowych – 63, w tym: a) udział w ćwiczeniach – 60 godz.; b) konsultacje – 3 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	4 punkty ECTS.
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	Czas trwania przygotowania do osiągnięcia kompetencji na poziomie B2 zależy od poziomu wejściowego, A2 lub B1 lub B2

TABELA NR 104. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Ma uporządkowaną znajomość struktur gramatycznych i słownictwa dotyczących rozumienia i tworzenia różnych rodzajów tekstów pisanych i mówionych, formalnych i nieformalnych, zarówno ogólnych jak ze swojej dziedziny
Kod:	J03_W1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe. Egzamin B2.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21.

Umiejętności	
Efekt:	Potrafi tworzyć różne rodzajów tekstów – teksty na użytek prywatny, zawodowy (np. list motywacyjny, życiorys, sprawozdanie, notatka, wypracowanie) oraz stosować formy stylistyczne i gramatyczne, wymagane w tekstach na poziomie B2 – prywatnych i zawodowych. Potrafi przeczytać i zrozumieć teksty ogólne i specjalistyczne dotyczące swojej dziedziny, pozyskać z nich informacje, a także dokonać ich interpretacji. Potrafi wypowiadać się i prowadzić rozmowę na tematy ogólne i związane ze swoją dziedziną, jasno, spontanicznie i płynnie tak, że można bez trudu

	zrozumieć sens jego wypowiedzi, z zastosowaniem form stylistycznych i gramatycznych na poziomie B2 oraz potrafi przygotować prezentację ustną, dotyczącą szczegółowych zagadnień z zakresu studiowanego kierunku studiów.
Kod:	J03_U1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe. Egzamin B2.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U24, K_U23

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Potrafi pracować samodzielnie i w grupie
Kod:	J03_K1
Weryfikacja:	Krótkie prace kontrolne. Wypowiedzi ustne. Prezentacja ustna. Prace domowe. Prace pisemne. Testy modułowe. Egzamin B2.
Powiązane efekty kierunkowe	K_K04

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: HISTORIA TECHNIKI		
Kod przedmiotu	1150-MB000-ISP-0111	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	HES	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie wybranych zagadnień historii techniki ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju pojazdów. Nabycie przez studentów umiejętności oceny rozwiązań technicznych pojazdów w aspekcie historycznym i ich wpływu na bezpieczeństwo i środowisko.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 105	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	

	Projekt
Treści kształcenia	Historia rozwoju konstrukcji pojazdów w aspekcie techniki, ekonomii, bezpieczeństwa i ekologii. Rozwój źródeł napędu w przemyśle i w pojazdach. Historia wybranych marek samochodów. Rozwój motoryzacji w Polsce. Historia kolei.
Metody oceny	Zaliczenie na podstawie pisemnego testu
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 105
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	1
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 16 godz., w tym: a) wykład -15 godz.; b) konsultacje - 1 godz.; 2) Praca własna studenta -10 godz, w tym: a) 8 godz. – studia literaturowe b) 2 godz. – przygotowywanie się studenta do testu 3) RAZEM – 26 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 16, w tym: a) wykład -15 godz.; b) konsultacje - 1 godz.;
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 105. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu środków transport
Kod:	1150-MB000-ISP-0111_W1
Weryfikacja:	Test.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W14
Efekt:	Ma wiedzę ogólną pozwalającą na rozumienie społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań rozwoju środków transportu
Kod:	1150-MB000-ISP-0111_W2
Weryfikacja:	Test.
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21
Umiejętności	
Efekt:	Student umie ocenić rozwiązania techniczne pojazdów oraz ich wpływ na bezpieczeństwo i środowisko, biorąc pod uwagę aspekty historyczne
Kod:	1150-MB000-ISP-0111_U1

Weryfikacja:	Test.
Powiązane efekty kierunkowe	K_U09

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżyniera-mechanika, w tym wpływ efektów jego pracy na środowisko i bezpieczeństwo transportu.
Kod:	1150-MB000-ISP-0111_K1
Weryfikacja:	Test
Powiązane efekty kierunkowe	K_K02

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: EKONOMIA		
Kod przedmiotu	1180-MB000-ISP-0401	
Wersja przedmiotu	Wersja 1	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Studia I stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Administracji i Nauk Społecznych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	HES	
Poziom przedmiotu	Poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby studentów		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Zrozumienie funkcjonowania gospodarki rynkowej. Zapoznanie się z podstawowymi kategoriami i mechanizmami ekonomicznymi. Zdobywanie umiejętności w zakresie interpretowania i oceny zjawisk ekonomiczno-społecznych.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 106	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30
	Ćwiczenia	
	Laboratorium	
	Projekt	

Treści kształcenia	Przedmiot i zakres ekonomii. Zasoby a potrzeby ludzkie. Podstawowe kategorie ekonomiczne: popyt, podaż, cena równowagi, elastyczność popytu i podaży. Zjawisko konkurencji, struktury rynkowe funkcjonujące w gospodarce. Zysk, przychód, koszty w przedsiębiorstwie. Rynek czynników produkcji. Rynek kapitałowy. Zjawisko bezrobocia i inflacji. Rola wzrostu i rozwoju gospodarczego. Ekonomiczna rola państwa w gospodarce. Integracja gospodarcza
Metody oceny	Sprawdzian pisemny
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 106
Egzamin	Nie
D. Nakład pracy studenta	
Liczba punktów ECTS	2
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 32, w tym: a) wykład - 30 godz.; b) konsultacje - 2 godz.; 2) Praca własna studenta - czytanie wskazanej literatury, przygotowanie do zajęć oraz sprawdzianu końcowego 18 godz. 3) RAZEM – 50 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału naukowców i nauczycieli akademickich:	1,3 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 32, w tym: a) wykład – 30 godz.; b) konsultacje – 20 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	-
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 106. EFEKTY PRZEDMIOTOWE	
Wiedza	
Efekt:	Zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości.
Kod:	1180-MB000-ISP-0401_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty	K_W24

Umiejętności	
Efekt:	Student na podstawie przeprowadzonej analizy literatury potrafi zinterpretować i ocenić zjawiska ekonomiczno-społeczne.
Kod:	1180-MB000-ISP-0401_U1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_U19, K_U24.

Opis przedmiotu		
PRZEDMIOT: WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA		
Kod przedmiotu	1150-00000-ISP-0112	
Wersja przedmiotu	WERSJA I	
A. Usytuowanie przedmiotu w systemie studiów		
Poziom kształcenia	Pierwszego stopienia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność		
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
B. Ogólna charakterystyka przedmiotu		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	HES	
Poziom przedmiotu	poziom podstawowy	
Status przedmiotu	Przedmiot obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Język polski	
Semestr nominalny	I	
Wymagania wstępne		
Limit liczby		
C. Efekty kształcenia i sposób prowadzenia zajęć		
Cel przedmiotu	Poznanie prawa własności intelektualnej. Pozyskanie wiedzy w zakresie korzystania z owoców własnej pracy twórczej, możliwości ich komercjalizacji.	
Efekty kształcenia	Patrz TABELA NR 107	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	15 godz.
	Ćwiczenia	-
	Laboratorium	-
	Projekt	-
Treści kształcenia	Wykład 1: Wprowadzenie do własności intelektualnej: pojęcie, zakres, przedmiot i podmiot prawa autorskiego, rodzaje utworów. Wykład 2: Autorskie prawa osobiste i autorskie prawa majątkowe, sposoby gospodarczego korzystania z utworu, rodzaje umów, plagiat. Wykład 3: Dozwolony użytek osobisty i publiczny. Prawa pokrewne. Wykład 4: Prawo własności przemysłowej: wynalazki i zdolność patentowa. Wykład 5: Prawo własności przemysłowej: wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe. Wykład 6: Zarządzanie własnością intelektualną.	
Metody oceny	Kolokwium.	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Patrz TABELA NR 107	
Egzamin	Nie	
D. Nakład pracy studenta		
Liczba punktów ECTS	1	

Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	1) Liczba godzin kontaktowych – 16, w tym: a) wykład -15 godz.; b) konsultacje - 1 godz. 2) Praca własna studenta – 13 godzin, w tym: a) 8 godz. – studia literaturowe, b) 5 godz. – przygotowywanie się studenta do 1 kolokwium . 3) RAZEM – 29 godz.
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	0,6 punktu ECTS – liczba godzin kontaktowych - 16, w tym: a) wykład -15 godz.; b) konsultacje - 1 godz.
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:	
E. Informacje dodatkowe	
Uwagi	

TABELA NR 107. EFEKTY PRZEDMIOTOWE

Wiedza	
Efekt:	Student potrafi: wyjaśnić podstawowe pojęcia (utwór i jego rodzaje, autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, plagiat, jego rodzaje i przykłady, przedmioty praw pokrewnych, wynalazek, patent), wymienić najważniejsze akty prawne własności intelektualnej.
Kod:	1150-00000-ISP-0112_W1
Weryfikacja:	Sprawdzian
Powiązane efekty kierunkowe	K_W21

Kompetencje społeczne	
Efekt:	Student ma świadomość w jaki sposób korzystać ze źródeł informacji, aby nie popełnić plagiatu, np. przy pisaniu pracy dyplomowej.
Kod:	1150-00000-ISP-0112_K1
Weryfikacja:	Rozmowa ze studentem w trakcie zajęć
Powiązane efekty kierunkowe	K_K03

Opis przedmiotu	
Przedmiot ekonomiczno-humanistyczny 3	
Kod przedmiotu	HES3
Nazwa przedmiotu	Przedmiot ekonomiczno-humanistyczny 3
Wersja przedmiotu	
A. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW	
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych

Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Wydział Administracji i Nauk Społecznych	
B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	HES	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Semestr nominalny	7	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby studentów		
C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I SPOSÓB PROWADZENIA ZAJĘĆ		
Cel przedmiotu	Szczegółowe sformułowanie celów kształcenia podane jest w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Efekty kształcenia	Szczegółowe sformułowanie efektów kształcenia podane jest w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	30 godz.
	Ćwiczenia	0
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	Szczegółowe treści merytoryczne podane są w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Metody oceny	Metody oceny podane są w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Szczegółowe sformułowanie metod sprawdzania efektów kształcenia podane jest w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Egzamin	Nie	
D. NAKŁAD PRACY STUDENTA		
Liczba punktów ECTS	2	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	Ok. 50 godzin: Zajęcia audytoryjne - 30 godzin Praca własna, przygotowanie do zaliczenia - 18 godzin. Konsultacje - 2 godz.	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli	1.25 (ok. 32 godzin) - Szczegółowe informacje są podane Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	Szczegółowe informacje są podane Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
E. INFORMACJE DODATKOWE		
Uwagi	Szczegółowe efekty kształcenia zależą od wybranego przedmiotu i są opisane w jego Karcie Przedmiotu.	

Opis przedmiotu		
WYCHOWANIE FIZYCZNE 1		
Kod przedmiotu	WF1	
Nazwa przedmiotu	Wychowanie Fizyczne 1	
Wersja przedmiotu		
A. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW		
Poziom kształcenia	Studia I stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu	
B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	Wychowanie Fizyczne	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	2	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby studentów		
C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I SPOSÓB PROWADZENIA ZAJĘĆ		
Cel przedmiotu	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną	
Efekty kształcenia	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	Szczegółowe treści merytoryczne podane są w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Metody oceny	Program ćwiczeń wg oferty Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Warszawskiej	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Według regulaminu zajęć opracowanego przez SWFiS	
Egzamin	Nie	
D. NAKŁAD PRACY STUDENTA		
Liczba punktów ECTS	0	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	Udział w ćwiczeniach oferowanych przez SWFiS- 30 godzin	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli		

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	
E. INFORMACJE DODATKOWE	
Uwagi	

Opis przedmiotu		
WYCHOWANIE FIZYCZNE 2		
Kod przedmiotu	WF2	
Nazwa przedmiotu	Wychowanie Fizyczne 2	
Wersja przedmiotu		
A. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW		
Poziom kształcenia	Studia I stopnia	
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne	
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych	
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki	
Specjalność	-	
Jednostka	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych	
Jednostka realizująca	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu	
B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU		
Blok przedmiotów	Ogólne	
Grupa przedmiotów	Wychowanie Fizyczne	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia	Polski	
Semestr nominalny	3	
Wymagania wstępne	-	
Limit liczby		
C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I SPOSÓB PROWADZENIA ZAJĘĆ		
Cel przedmiotu	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną	
Efekty kształcenia	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną	
Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	Szczegółowe treści merytoryczne podane są w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Metody oceny	Program ćwiczeń wg oferty Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Warszawskiej	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Według regulaminu zajęć opracowanego przez SWFiS	
Egzamin	Nie	

D. NAKŁAD PRACY STUDENTA	
Liczba punktów ECTS	0
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	Udział w ćwiczeniach oferowanych przez SWFiS- 30 godzin
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli	
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze	
E. INFORMACJE DODATKOWE	
Uwagi	

Opis przedmiotu	
WYCHOWANIE FIZYCZNE 3	
Kod przedmiotu	WF3
Nazwa przedmiotu	Wychowanie Fizyczne 3
Wersja przedmiotu	
A. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW	
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Forma i tryb prowadzenia studiów	Stacjonarne
Kierunek studiów	Mechanika Pojazdów i Maszyn Roboczych
Profil studiów	Profil ogólnoakademicki
Specjalność	-
Jednostka prowadząca	Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Jednostka realizująca	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU	
Blok przedmiotów	Ogólne
Grupa przedmiotów	Wychowanie Fizyczne
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Semestr nominalny	4
Wymagania wstępne	-
Limit liczby	
C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I SPOSÓB PROWADZENIA ZAJĘĆ	
Cel przedmiotu	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną
Efekty kształcenia	Rozwój sprawności ruchowej studentów, kształcenie nawyków troski o sprawność fizyczną

Formy zajęć i ich wymiar	Wykład	
	Ćwiczenia	30 godz.
	Laboratorium	0
	Projekt	0
Treści kształcenia	Szczegółowe treści merytoryczne podane są w Karcie Przedmiotu każdego z proponowanych kursów	
Metody oceny	Program ćwiczeń wg oferty Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Warszawskiej	
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Według regulaminu zajęć opracowanego przez SWFiS	
Egzamin	Nie	
D. NAKŁAD PRACY STUDENTA		
Liczba punktów ECTS	0	
Liczba godzin pracy studenta związanych z osiągnięciem efektów kształcenia	Udział w ćwiczeniach oferowanych przez SWFiS- 30 godzin	
Liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli		
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym		
E. INFORMACJE DODATKOWE		
Uwagi		

**ZAŁĄCZNIK NR 1. MAPA REALIZACJI EFEKTÓW KIERUNKOWYCH PRZEZ PRZEDMIOTY TREŚCI
KIERUNKOWYCH, OGÓLNYCH I PODSTAWOWYCH**

